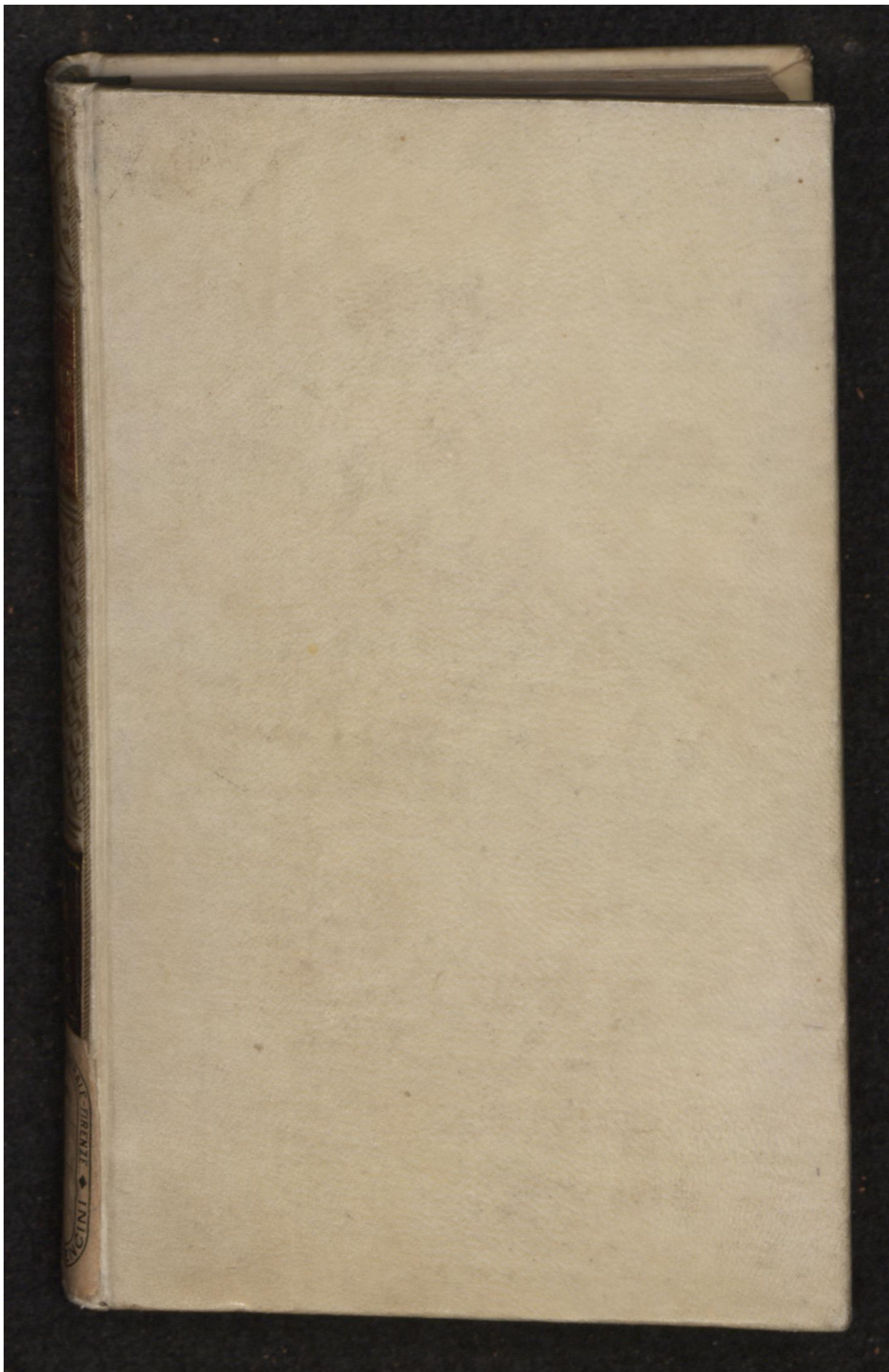
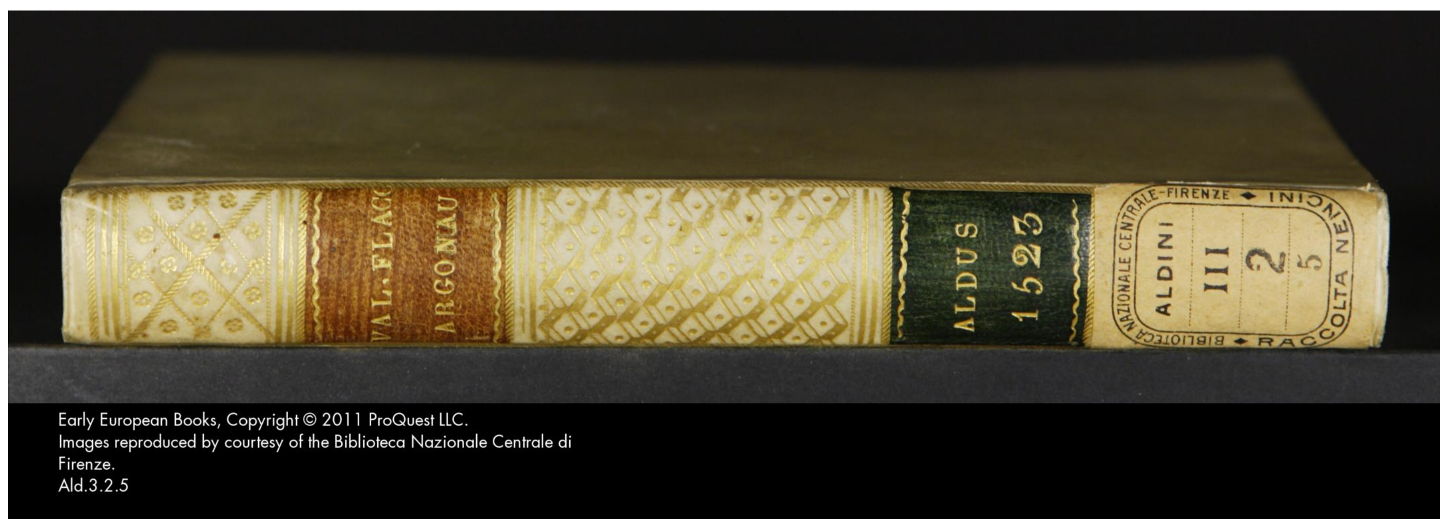
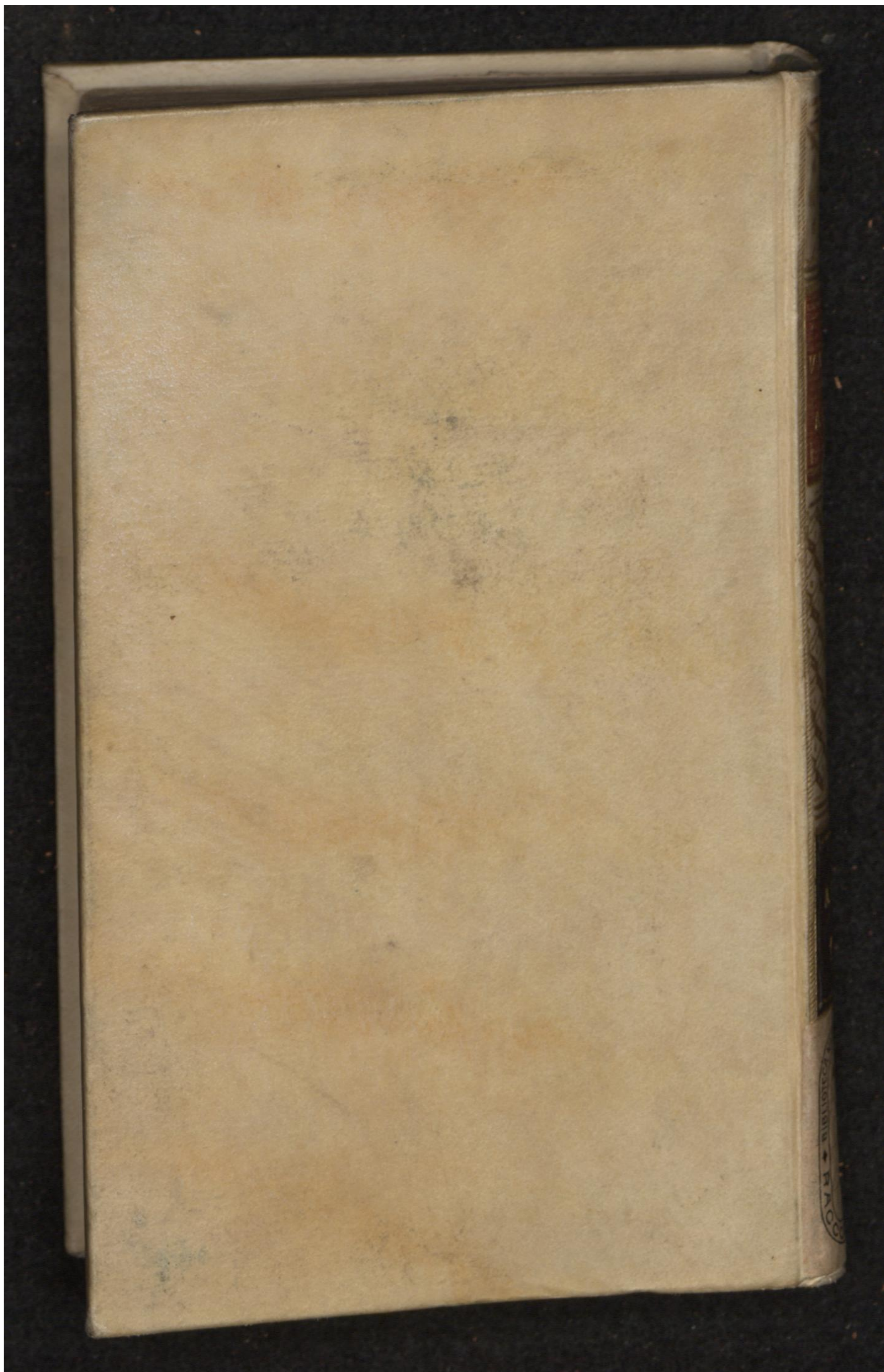

VAL. FLAC
ARGONAU
ALDUS
1523
BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE-FIRENZE
RACCOLTA NENCINI
ALDINI
III
2
5

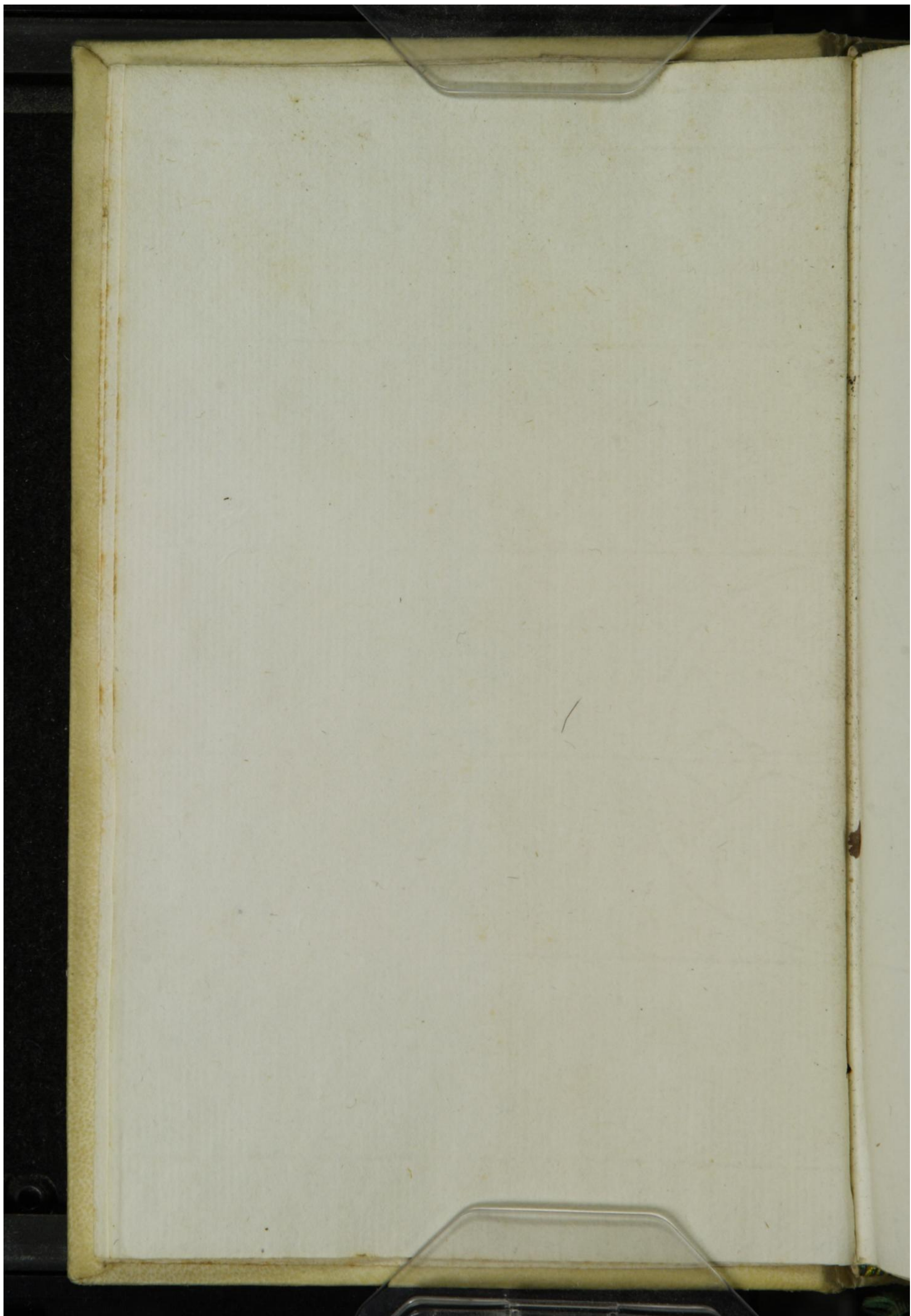

Ex Libris Ioannis Nencini
1874

Gio: Nencini

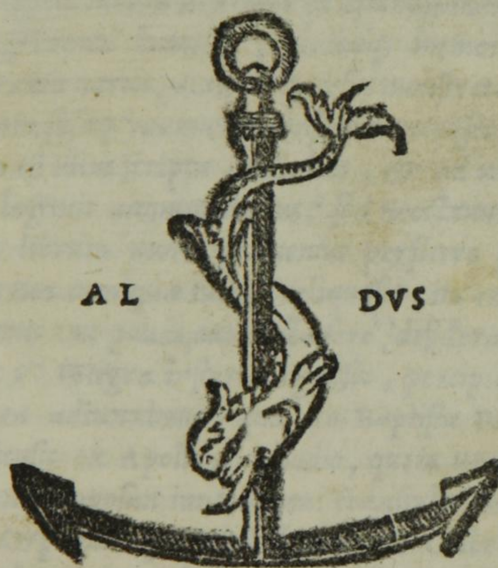
1864

C. VALERII FLACCI ARGONAVTICA.

Io. Baptistæ Pij carmen ex quarto Argonauticon Apollonij.

Orphei Argonautica innominato interprete.

LECTORI.

Q Vantum sit Valerio Flacco tribuendum, facile ex Quintiliano patet: qui tantum illi laudis impertit: ut eius immatura morte multum latinam linguam amisisse affirmet. nec profecto immerito. praestitit enim Valerius longe suorum temporum hominibus doctrina, elegantia, & ingenio: atq; ea uarietate opus aspersit suum: ut cum summa laetitiae uoluptate legentibus prosit. Illustrat quidem Iasonem, caeterosq; argonautas: sed id ea mente facit, ut inter electissimos, praestantissimosq; uiros principem uirum describat praestantissimum: & peregrinantis hominis, gloriaeq; immortalitate flagrantis uarios, ancipitesq; casus monstret. Quod utinam susceptum munus conficere potuisset: quid enim est illius scriptis iucundius, & ad uoluptatem legentis accommodatius? sed neoctauum quidem librum morte praeuentus perficere potuit. Itaq; nos cum quae nobis reliquisset, ita emendauerimus: ut pauca, aut nulla fere, desiderari possint: ut integra historia cognosci, percipiq; possit: ea adiunximus: quae Io. Baptista Pius Bononiensis ex Apollonio Rhodio, quem unum sibi Flaccus proposuit imitandum: transtulit. nec non & Orpheum per Mediolanensium Cribellorum quendam (nomen habere non potuimus) latinum factum. quae omnia ita à nobis lector accipias: & maiora in dies, & meliora expectes. Vale.

C. VALERII FLACCI SETINI VITA, PETRO CRINITO AUTHORE.

C. Valerius Flaccus Setinus inter eos, qui heroica decantarunt, Poëta multorum iudicio admirandus: Patauinus fuit iuxta Aponum natus: ut à ueteribus traditum est. qui scribunt eius patriam fuisse maxime insignem natalibus Liuij, Stellæ, & Valerij Flacci. Itaque hunc ipsum Val. Martialis laris antenorei alumnum appellauit. alij Setinum crediderunt ex Setia urbe Campaniæ, quæ haud procul à Velitris fuit. unde in magno precio habita sunt Setina uina, ut ab antiquis scriptoribus relatum est. et mirum uideri debet, quanto spiritu Flaccus insurgat: quantaq; ingenij felicitate in scribendo carmine præstet. hic est ille Val. Flaccus in cuius obitu multum fuisse amissum queritur Fab. Quintilianus in libris ad Marcellum Victorium. extant ipsius octo uolumina de Argonauticis, quod opus dicatum est Cæs. Domitiano, uel (ut alij uolunt) patri. Vespasiano, quoniam sic ad eum scribat in ipsa præfatione operis.

Eripe me populis, & habenti nubila terræ
Sancte pater, ueterumq; faue ueneranda canenti
Facta uirûm. uersam proles tua pandat Idumen,
Namq; potes, Solymo nigrantem puluere fratrem,
Spargentemq; faces, & in omni turre furentem.

Scripturus erat multo plures libros, nisi mors intempestiua

tempestiuã eum nobis eripuisset. uidetur in illis, qui supersunt, Apollonium Rhodium non tantum argumento operis expresisse, sed etiam singulis quandoq; carminibus. Atacinus quoq; Varro pari titulo composuit libros de Argonauticis, quod alibi notauimus. Idem Flaccus inter amicos habuit Secundum, Maternum, Stellam, & Val. Martialem. qui ad eum sæpius scribit, eruditionemq; illius magnopere extollit. constat hunc medioeri censu, ac penè tenui fuisse, & prædium possedisse exiguum. In quo (ut Martialis refert) musarum curas reponeret. Itaque Martialis idem libere illum monet, ut relictis musis, atque ocio, malit in foro, & causis agendis uersari, quoniam poëtarum studia parui admodum censerentur. ut his uersibus patet.

O' mihi curarum precium non uile mearum,
Flacce antenorei spes, & alumne laris,
Pierios differ cantusq;, chorosq; sororum,
Aes dabit ex istis nulla puella tibi.
Quid tibi cum Cyrrha? quid cum Permesidos unda?
Romanum propius, diuitiusq; forum est.
Illic æra sonant &c.

Habuit Flaccus puerum in delitijs, quem Amazonicum quidam appellant: eius formam, indolem, atq; uenustatem Martialis prosequitur eleganti epigrammate. de alio Flacco, qui epigrammata scripsit, suo loco diximus.

ARGONAVTARVM NOMINA
Secundum Orpheum.

Orpheus.	Canthus.	Idmon.
Castor.	Leodocus.	Phlœas.
Peleus.	Iphidamas.	Nauplius.
Echion.	Erginus.	Palæmonius.
Iphiclus.	Iphiclus.	Asterius.
Phalerus.	Polyphemus.	Amchistecus.
Aglaus.	Actorion.	Meleager.
Hercules.	Telamon.	Eurydamas.
Pollux.	Oileus.	Ancæus.
Aethalides.	Admetus.	Lynceus.
Actorides.	Ancæus.	Menætius.
Butes.	Amphion.	Cepheus.
Iphitus.	Calais.	Tænarieus.
Areius	IASON.	Augias.
Tiphys.	Periclymenus.	Zetes.
Mopsus.	Asterion.	Hylas.
Eurytus.	Cæneus.	
Euphdgus.	Idas.	

ARGONAVTARVM NOMINA
Secundum Apollonium.

Orpheus.	Canthus.	Idmon.
Iphiclus.	Telamon.	Lynceus.
Echion.	Phalerus.	Amphidamas.
Mopsus.	Talaus.	Augias.
Eurytion.	Hercules.	Polyphemus.
		Asterion.

Asterion.
Admetus.
Aethalides.
Eurydámas.
Eribotes.
Clytius.
Peleus.
Tiphys.
Areïus.
Hylas.
Pollux.
Idas.
Cepheus.
Asterius.
Erginus.
Polyphemus.
Eurytus.
Coronus.
Menætius.
Oileus.
Iphitus.
Butes.
Phlœas.
Leodócus.
Nauplius.
Castor.
Periclymenus.
Ancæus.
Amphion.
Meleager.
Palæmonius.
Calais.
Iason.
Laocóon.
Iphitus.
Acastus.
Iphiclus.
Zetes.
Argus.

ARGONAVTARVM NOMINA
Secundum Valerium Flaccum.

Telamon.
Talaus.
Iphitus.
Amphion.
Nauplius.
Amphidámas.
Nestor.
Periclymenus.
Phálerus.
Menætius.
Erginus.
Meléager.
Echion.
Canthus.
Zetes.
Iphiclus.
Acastus.
Hercules.
Leodócus.
Euphemus.
Clymenus.
Oileus.
Ancæus.
Mopsus.
Philoctetes.
Eribotes.
Phlœas.
Pollux.
Aetalides.
Iphis.
Polyphemus.
Idas.
Calais.
Argus.
Asterion.
Idmon.
Deucalion.
Iphitus.
Cepheus.

Eurytion.	Ancæus.	Lynceus.
Tydeus.	Castor.	Orpheus.
Butes.	Eurytus.	Tiphys.
Peleus.	Admetus.	Iason.

Autolycus. Phlogius. Deileon. apud Thermodontem se argonautis adiungunt, cum Idmon, Tiphys, & Hercules deessent.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON LIBER PRIMVS.

P RIMA DEVM Magnis canimus freta peruia natis,
Fatidicamq; raté, scythici quæ Phasidis oras
Ausa sequi, mediosq; inter iuga cócita cursus
Rumpere, flammifero tandem consedit olympo.
Phœbe mone, si cumeæ mihi conscia uatis
Stat casta cortina domo, si laurea digna
Fronte uiret. Tuq; ó, pelagi cui maior aperti
Fama, caledonius postquam tua carbasa uexit
Oceanus, phrygios prius indignatus Iulos,
Eripe me populis, & habenti nubila terræ
Sancte pater, ueterumq; faue ueneranda canenti
Facta uirûm, uersam proles tua pandat Idumen,
Nanq; potest solymo nigrantem puluere fratrem,
Spargentemq; faces, & in omni turre furentem.
Illa tibi cultusq; deûm, delubraq; genti
Instituet, cum iam genitor lucebis ab omni
Parte poli, neq; enim in tyrias cynosura carinas
Certior, aut graijs helice seruanda magistris.
Seu tu signa dabis, seu te duce Græcia mittet
Et Sidon, Nilusq; rates. nunc nostra serenus
Orsa iuues, hæc ut latias uox impleat urbes.
Hæmoniam primus Pelias frenabat ab annis

Iam grauis, & longus populis metus, illius amnes,
Ionium quicunq; petunt. ille Othryn & Hemum,
Atq; imum felix uersabat uomere olympum.
Sed non ulla quies animo, fratrisq; pauenti
Progeniem, diuũmq; minas. hunc nam fore regi
Exitio uatesq; canunt, pecudumq; per aras
Terrifici monitus iterant. super ipsius ingens
Instat fama uiri, uirtusq; haud læta tyranno.
Ergo anteire metus, iuuenemq; extinguere pergit
Aesonium, letiq; uias ac tempora uersat.
Sed neq; bella uidet, graias neq; monstra per urbes
Vlla, cleonæo iam tempora clusus hiatu
Alcides. olim lernæ defensus ab angue
Arcas, & ambobus iam cornua fracta iuuencis.
Ira maris, uastiq; placent discrimina ponti.
Tum iuuenem tranquilla tuens, nec fronte timendus
Occupat, & fictis dat uultum & pondera dictis.
   Hanc mihi militiam, ueterum quæ pulchrior actis,
Annue, daq; animum. nostri de sanguine Phrixus
Cretheos ut patrias audis effugerit aras.
Hunc ferus Aeetes, scythiam phasimq; rigentem
Qui colit (heu magni solis pudor) hospita uina
Inter, & attonitæ mactat solennia mensæ,
Nil nostri, diuũmq; memor. non nuncia tantum
Fama refert. ipsum iuuenem tam sæua gementem,
Ipsum ego, cum ferus fessos sopor alligat artus,
Aspicio. lacera assiduis nanq; illius umbra
Questibus, & magni numen maris excitat Helle.
Si mihi, quæ quondam, uires, uel pendere pœnas
Colchida iam, & regis caput hic atq; arma uideres.

O lim annis ille ardor hebet. nec dum mea proles
I mperio, & belli rebus matura mariq;.
T u, cui iam curæq; uigent, animiq; uiriles.
I decus, & pecoris nephelæi uellera graio
R edde tholo, ac tantis te met dignare periclis.
T alibus hortatur iuuenem, propiorq; iubenti
C onticuit, certus scythico concurrere ponto
C yaneas, tantoq; silet possessa dracone
V ellera, multifidas regis quem filia linguas
V ibrantem ex adytis cantu dapibusq; uocabat,
E t dabat hesterno liuentia mella ueneno.
M ox taciti patuere doli, nec uellera curæ
E sse uiro, sed sese odijs immania cogi
I n freta. qua iussos sic tandem quærere colchos
A rte queat? nunc aërij plantaria uellet
P erseos, aut curru scæuos frenasse dracones,
C reditus ignaras Cereris cui uomere terras
I mbuit, & flaua quercum damnauit arista.
H eu quid agat? populum'ne leuem, ueteriq; tyranno
I nfensum, atq; olim miserantes Aesona partes
A duocet? an socia Iunone & Pallade fretus
A rmisona superet magis, & freta iussa capessat,
S iqua operis tanti domito consurgere ponto
F ama queat, TV sola animos, mentemq; peruris
GLORIA. te uiridem uidet immunemq; senectæ
P hasidis in ripa stantem, iuuenesq; uocantem.
T andem animi incertum, confusaq; pectora firmat
R elligio, tendensq; pias ad sydera palmas.
Omnipotens regina inquit, quam turbidus atro
A ethere, cæruleum quateret cum Iuppiter imbrem

Ipse ego præcipiti tumidum per Enipea nimbo
In campos & tuta tuli, nec credere quiui
Ante deam, quàm te tonitru nutúq; reposci
Coniugis, & subita raptam formidine uidi,
Da Scythiam Phasímq; mihi. tuq; innuba Pallas
Eripe me. uestris egomet tunc uellera templis
Illa dabo, dabit auratis & cornibus igni
Colla pater, niueíq; greges altaria cingent.
  Accepere deæ, celeriq; per æthera lapsu
Diuersas petiere uias, in mœnia pernix
Thespiaca, ad charum Tritonia deuolat Argum.
Moliri hunc puppem iubet, & demittere ferro
Robora, peliacas etiam comes exit in umbras.
At Iuno argolicas pariter, Macetumq; per urbes
Spargit inexpertos tentare parentibus austros
Aesoniden, iam stare ratem, remisq; superbam
Poscere, quos reuehat, rebusq; in sæcula tollat.
Omnis abit, quæ iam bellis spectatáq; fama
Turba ducum, primæ seu quos in flore iuuentæ
Tentamenta tenent, nec dum data copia rerum.
At quibus aruorum studiumq; insontis aratri
Hos stimulant, magnaq; ratem per lustra uiasq;
Iussi laude canunt manifesto in limine fauni,
Syluarumq; deæ, atq; elatis cornibus amnes.
Protinus inachijs ultro Tirynthius Argis
Aduolat, arcadio cuius armata ueneno
Tela puer, facilesq; humeris gaudentibus arcus
Gestat Hylas. uelit ille quidem, sed dextera nondum
Par honeri, clauæq; capax. quos talibus amens
Insequitur, solitosq; nouat saturnia questus.

O utinam graiæ rueret non omne iuuentæ
In noua fata decus, nostriq; Eurysthéos hæc nunc
Iussa forent. imbrem & tenebras, sæuumq; tridētē
Iam iam ego, & inuiti torsissem coniugis ignem.
Nunc quoq; nec socium nostræ, columen ue carinæ
Esse uelim, Herculeis nec me unquam fidere fas sit
Auxilijs, comiti & tantum debere superbo.
Dixit & Hæmonias oculos detorquet ad undas,
Feruere cuncta uirûm cœtu, simul undiq; cernit
Delatum nemus, & docta resonare bipenni
Littora, iam pinus gracili dissoluere lamna
Thespiaden, iungiq; latus, lentoq; sequaces
Molliri uidet igne trabes, remisq; paratis
Pallada uelifero quærentem brachia malo.
Constitit ut longe moles non peruia ponto
Puppis, & ut tenues subiere latentia cæræ
Lumina, picturæ uarios super addit honores.
Hic sperata sedens tyrrheni tergore piscis
Peléos in thalamos uehitur Thetis, æquora delphin
Corripuit, silet hæc deiecta in lumina palla,
Nec Ioue maiorem nasci suspirat Achillem.
Hanc Panope, Dotoq; soror, iactataq; fluctu
Prosequitur nudis pariter Galatea lacertis
Antra petens, siculo reuocat de littore Cyclops.
Contra ignis, uiridiq; torus de fronde, dapesq;
Vinaq;, & æquoreos inter cum coniuge diuos
Aeacides, pulsatq; chelyn post pocula Chiron.
Parte alia Pholoe, multoq; insanus iaccho
Rhœtus, & Athracia subitæ de uirgine pugnæ,
Crateres, mensæq; uolant, aræq; deorum,

Poculáq; insignis ueterum labor. optimus hasta
Hic Peleus, hic ense furens agnoscitur Aeson.
Fert grauis inuito uictorem Nestora tergo
Monychus, ardenti peragit Clytus Actora quercu,
Nigro Nessus equo fugit. acclinisq; tapetis
In medijs uacuo condit caput Hippasus auro.
Haec quanquam miranda uiris, stupet Aesone natus,
Et secum. heu miseros nostrum natosq; patresq;.
Hacine nos animae faciles rate nubila contra
Mittimur? in solum nunc saeuiet Aesona pontus?
Non iuuenem in casus, eademq; pericula Acastum
Abripiam? inuisae Pelias freta tuta carinae
Optet, & exoret nostris cum matribus undas.
Talia cunctanti laeuum Iouis armiger aethra
Aduenit, & ualidis fixam erigit unguibus agnam,
At procul è stabulis trepidi clamore sequuntur
Pastores, fremitusq; canum catus occupat auras.
Raptor & Aegaei super effugit alta profundi.
Accipit augurium Aesonides, laetusq; superbi
Tecta petit Peliae. prior huic tum regia proles
Aduolat, amplexus fraternaq; pectora iungens.
Ductor ait, non degeneres (ut reris) Acaste
Venimus ad questus, socium te iungere coeptis
Est animus. neq; enim Telamon, aut Canthus, et Idas
Tyndariusq; puer mihi uellere dignior Helles.
O' quantum terrae, quantum cognoscere coeli
Permissum est, pelagum quantos aperimus in usus.
Nunc forsan graue reris opus, sed laeta recurret
Cum ratis, & charam cum iam mihi reddet Iolchó,
Quis pudor heu nostros tibi tunc audire labores?

Quas referam uisas tua per suspiria gentes?
Nec passus rex plura uirum. sat multa parato
In quæcunq; uocas, nec nos, ait, optime segnes
Credideris, patrijs'ue magis confidere regnis,
Quàm tibi, si primos duce te uirtutis honores
Carpere, fraternæ liceatq; adcrescere famæ.
Quin ego, ne qua metu nimio me cura parentis
Impediat, fallam ignarum, subitusq; paratis
Tunc adero, primas linquet cum puppis arenas.
Dixerat. ille animos promissaq; talia lætus
Accipit, & gressus auidos ad littora uertit.
At ducis imperijs Minyæ, monituq; frequentes
Puppem humeris subeunt, & tento poplite proni
Decurrunt, intrantq; fretum. non clamor anhelis
Nauticus, aut blandus testudine defuit Orpheus.
Tum læti statuunt aras. tibi rector aquarum
Summus honor. tibi cœruleis in littore uittis
Et Zephyris, Glaucoq; bouem, Thetidiq; iuuencam
Deijcit Ancæus. non illo certior alter
Pinguia letifera perstringere colla bipenni.
Ipse ter æquoreo libans carchesia patri
Sic ait Aesonides, ó qui spumantia nutu
Regna quatis, terrasq; salo complecteris omnes,
Da ueniam. scio me cunctis è gentibus unum
Illicitas tentare uias, hyememq; mereri.
Sed non sponte feror, nec nunc mihi iungere montes
Mens tamen, aut summo deposcere fulmen olympo.
Ne peliæ te uota trahant. ille aspera iussa
Repperit, & Colchos in me luctumq; meorum.
Illum ego. tu tantum non indignantibus undis

H oc caput accipias, & pressam regibus alnum.
S ic fatus, pingui cumulat libamine flammam.
P rotulit ut crinem densis luctatus in extis
I gnis, & ascendit salientia uiscera tauri.
E cce sacer totusq; dei, per littora Mopsus
I mmanis uisu, uittamq; comamq; per auras
S urgentem, laurusq; rotat, uox reddita tandem
V ox horrenda uiris. tum facta silentia uati.
Heu quaenam aspicio? nostris modo concitus ausis
A equoreos uocat ecce deos neptunus, & ingens
C oncilium. fremere, & legem defendere cunctis
H ortantur. sic amplexus, sic pectora fratris
I uno tene. tuq; o puppem ne desere Pallas,
N unc patrui nunc flecte minas. cessere, ratemq;
A ccepere mari. per quot discrimina rerum
E xpedior. subita cur pulcher harundine crines
V elat Hylas? unde urna humeris? niueosq; p artus
C aeruleae uestes? unde haec tibi uulnera pollux?
Q uantus Io tumidis taurorum e naribus ignis?
T ollunt se galeae, sulcisq; ex omnibus hastae,
E t iam iamq; humeri. quem circum uellera Martem
A spicio? quae nam aligeris secat anguibus auras
C aede madens? quos ense ferit? miser eripe paruos
A esonide, cerno en thalamos ardere iugales.
I am dudum uates minyas ambage, ducemq;
T errificat, sed enim contra phoebeius Idmon
N on pallore uiris, non ullo horrore comarum
T erribilis, plenus fatis Phoeboq; quieto,
C ui genitor tribrit monitu praenoscere diuum
O mina, seu flammas, seu lubrica comminus exta,

Seu plenum

Seu plenum certis interroget aëra pennis.
Sic socijs, Mopsoq; canit. Quantum augur Apollo,
Flammaq; prima docet, prærduri plena laboris.
Cerno equidem, patiens sed quæ ratis omnia uincet.
Ingentes durate animæ, dulcesq; parentum
Tendite ad amplexus. lachrymæ cecidere canenti,
Quod sibi iam clusos inuenit in ignibus argos.
Vix ea fatus erat, iungit cum talia ductor
Aesonius. Superûm quando consulta uidetis
O socij, quantisq; datur spes maxima cœptis,
Vos quoq; nunc uires, animosq; afferte paternos.
Non mihi thessalici impietas culpanda tyranni,
Suspectiue doli, deus hæc deus omne dextro
Imperat. ipse suo uoluit commercia mundo
Iuppiter, & tantos hominum miscere labores.
Ite uiri mecum, dubijsq; euincite rebus,
Quæ meminisse iuuet, nostrisq; nepotibus instent.
Hanc uero socij uenientem littore læti
Dulcibus alloquijs, ludoq; educite noctem.
Paretur. molli iuuenes funduntur in alga.
Conspicuusq; toris Tirynthius. exta ministri
Rapta simul ueribus, ceceremq; dedere canistris.
Iamq; aderat summo decurrens uertice Chiron,
Clamantemq; patri procul ostentarat Achillem.
Vt puer ad notas erectum Pelea uoces
Vidit, & ingenti tendentem brachia passu,
Adsiluit, charaq; diu ceruice pependit.
Illum nec ualido spumantia pocula Baccho
Sollicitant, ueteri nec conspicienda metallo
Signa tenent, stupet in ducibus, magnumq; sonantes

H aurit, & herculeo fert comminus ora leoni.
L ætus at impliciti Peleus rapit oscula nati,
S uspiciensq; polum placito si currere fluctus
Pelea uultis ait. uentosq; optare ferentes,
H oc superi seruate caput. tu cætera Chiron
D a mihi. te paruus lituos & bella loquentem
M iretur, sub te puerilia tela magistro
V enator ferat, & nostram festinet ad hastam.
O mnibus inde uiæ calor additus, ire per altum
M agna mente uolunt. Phrixi promittitur absens
V ellus, & auratis argo reditura corymbis.
S ol ruit, & totum Minyis lætantibus undæ
D eduxere diem, sparguntur littore curuo
L umina. non dum ullis terras monstrantia nautis.
T hracius hic noctem dulci testudine uates
E xtrahit, ut steterit redimitus tempora uittis
P hrixus, ut iniustas contectus nubibus aras
F ugerit, Inoo linquens Athamanta Learcho,
A ureus ut iuuenem miserantibus intulit undis
V ector, & adstrictis ut sedit cornibus Helle.
S eptem aurora uias, totidemq; peregerat umbras
L una polo, dirimiq; procul non æquore uisa
C œperat à gemina discedere Sestos Abydo.
H ic soror æoliden æuum mansura per omne
D eserit, heu sæuæ nequicquam erepta nouercæ.
I lla quidem fessis longe petit humida palmis
V ellera, sed bibulæ surgenti pondera uestis
V nda trahit, læuiq; manus labuntur ab auro.
Q uis tibi Phrixe dolor, rapido cum concitus æstu
R espiceres miseræ clamantia uirginis ora?
Extentasq;

Extentasq; manus? sparsosq; per æquora crines?
Iamq; mero ludoq; modus, positiq; quietis
Conticuere toris, solus quibus ordine fusis
Impatiens somni ductor manet. hunc grauis Aeson
Et pariter uigil Alcimede spectantq; tenentq;
Pleni oculos. illis placidi sermonis Iason
Suggerit affatus, turbataq; pectora mulcet.
Mox ubi uicta graui ceciderunt lumina somno,
Visa coronatæ fulgens tutela carinæ
Vocibus his instare duci. Dodonida quercum,
Chaoniisq; uides famulam Iouis, æquora tecum
Ingredior, nec fatidicis auellere syluis
Me, nisi promisso potuit saturnia cœlo.
Tempus adest, age rumpe moras, dumq; æquore toto
Currimus, i certus, si nubila duxerit æther,
Iam nunc mitte manus fidens superisq;, mihiq;.
Dixerat, ille pauens læto quanquam omine diuûm
Prosiluit stratis, Minyas simul obtulit omnes
Alma nouo crispans pelagus Titonia Phœbo.
Discurrunt transtris. hi celso cornua malo
Expediunt. alii tonsas in marmore summo
Prætentant prora funem legit Argus ab alta.
Increscunt matrum gemitus, & fortia languent
Corda patrum. longis flentes amplexibus hærent.
Vos tamen Alcimedes planctus superemunet omnes
Fœmineis tantum illa furens ululatibus obstat,
Obruit idæam quantum tuba martia buxum.
Fatur & hæc. Nate indignos aditure labores,
Diuidimur, nec ad hos animum componere casus
Ante datum, sed bella tibi terrasq; timebam.

Vota alijs facienda deis. si fata reducunt
Te mihi, si trepidis placabile matribus æquor,
Possum equidem lucemq; pati, longumq; timorem.
Sin aliud fortuna parat, miserere parentum
Mors bona, dū metus ē, nec adhuc dolor. hei mihi Col-
Vnde ego, & auecti timuissem uellera Phrixi? (chos
Quos iam mente dies, quam sæua insomnia curis
Prospicio? quoties raucos ad littoris ictus
Deficiam, scythicum metuens pontum, Boreamq;?
Nec de te credam nostris ingrata serenis.
Da precor amplexus, hæsuraq; uerba relinque
Auribus, & dulci iam nunc preme lumina dextra.
Talibus Alcimede mœret, sed fortior Aeson
Attollens dictis animos. O' si mihi sanguis,
Quantus erat, cum signifero cratere minantem
Non leuiore Pholum manus hæc compescuit auro,
Primus in æratis posuissem puppibus arma,
Concussoq; ratem gauderem tollere remo.
Sed patriæ ualuere preces, auditaq; magnis
Vota deis, uideam ut nostro tot in æquore reges,
Teq; ducem. tales, tales ego ducere suetus
Atq; sequi nunc ille dies (det Iuppiter oro)
Ille super, quo te scythici regisq; marisq;
Victorem, atq; humeros ardentem uellere rapto
Accipiam, cedantq; tuæ mea facta iuuentæ,
Sic ait. ille suo collapsam pectore matrem
Sustinuit, magnaq; senem ceruice recepit.
Et iam finis erat. Zephyrumq;, ratemq; morantes
Soluerat amplexus tristi tuba tertia signo.
Dant remo (sua quisq;) uiri, dant nomina transtris.
Hinc

Hinc læuum Telamon pelagus tenet, altior inde
Occupat Alcides aliud mare. cætera pubes
Diuiditur. celer Asterion, quem matre carentem
Cretæus gemino fouit pater amne Cometes.
Segnior Apidani uires ubi sentit Enipeus.
Nititur hinc Talaus, fratrisq; Leodocus urget
Remo terga sui, quos nobile contulit argos.
Hinc quoq; missus adest, quamuis arcentibus Idmon
Alitibus, sed turpe uiro timuisse futura.
Hic & naubolides tortas insurgit in undas
Iphitus. hinc patrium frangit neptunius æquor,
Qui tenet undisonam Psamathen, semperq; patentem
Tænaron, Euphemus molliq; à littore Pellæ
Deucalion certus iaculis, & comminus ense
Nobilis Amphion, pariter quos edidit Hypso,
Nec potuit similes, uoluit'ue ediscere uultus.
Tum ualida Clytius percusso pectore tonsa,
Iphitus & puppem trahit, & face sæua
In tua mox Danaos acturus saxa Caphareu
Nauplius, & tortum non à Ioue fulmen Oïleus
Qui gemet, euboicas nato stridente per undas,
Quiq; erymanthei sudantem pondere monstri
Amphitryoniaden tegeæo limine Cepheus
Iuuit, & Amphidamas. at frater plenior annis
Maluit Ancæum uellus contingere Phrixi.
Tectus & Eurytion seruato colla capillo,
Quem pater aonias reducem tondebit ad aras.
Te quoq; thessalicæ Nestor rapit in freta puppis
Fama, Mycenæis olim qui candida uelis
Aequora, nec stantes mirabere mille magistros.

Hic uates. Phœbiq; fides non uana parentis
Mopsus, puniceo cui circunfusa cothurno
Palla imos ferit alba pedes, uittataq; frontem
Cassis, & in summo laurus peneia cono.
Quin etiam herculeo consurgit ab ordine Tydeus,
Nelidesq; Periclymenus, quem parua methone,
Et leuis Elis equis, & fluctibus obuius Aulon
Cæstibus aduersos uiderunt frangere uultus.
Tu quoq; phrixeos remo pæantie Colchos
Bis lemnon uisure petis, nunc cuspide patris
Inclytus, herculeas olim moture sagittas.
Proximus huic Butes attæis diues ab oris,
Innumeras nam claudit apes, longaq; superbus
Fuscat nube diem, dum plenas nectare cellas
Pandit, & in dulcem reges dimittit hymetton.
Insequeris, casusq; tuos expressa Phalere
Arma geris. uacua nam lapsus ab arbore paruum
Ter quater ardenti tergo circunuenit anguis.
Stat procul intendens dubium pater anxius arcum.
Tunc cælata metus alios gerit arma Eribotes.
Nec Peleus fretus soceris & coniuge diua
Defuit. at prora splendet tua cuspis ab alta
Aeacide, tantum hæc alijs excelsior hastis,
Quantum peliacas in uertice uicerat ornos.
Linquit & Actorides natum Chironis in antro,
Vt socius charo pariter meditetur Achilli
Fila lyræ, pariterq; leues puer incitet hastas.
Discit eques placidi conscendere terga magistri.
Et, quem fama genus non est decepta Lyæi,
Phlias immissus patrios de uertice crines.

N ec timet Ancæum genitrix committere ponto,
P lena tulit quem rege maris. securus in æquor
H aud minus Erginus (proles neptunia fertur)
Q ui maris insidias, claræ qui sydera noctis
N orit, & e clausis quem destinet Aeolus antris.
N on metuat cui regna ratis, cui tradere cœlum
A ssidua Typhis uultum lassatus ab arcto.
T aurea uulnifico portat celer ærea plumbo
T erga Lacon, saltem in uacuos ut brachia uentos
S pargat, & œbalium pagaseia puppis alumnum
S pectet securo celebrantem littora ludo.
O raq; thessalico melior contundere freno,
V ectorem pauidæ Castor dum quæreret Helles,
P assus amyclæa pinguescere cyllaron herba.
I llis tænareo pariter tremit ignea fuco
P urpura, quod gemina mater spectabile tela
D uxit opus. bis taygeton syluasq; comantes
S truxerat, eurotan molli bis fuderat auro.
Q uenq; suus sonipes niueo de stamine portat,
E t uolat amborum patrius de pectore cycnus.
A t tibi collectas soluit iam fibula uestes,
O stenditq; humeros fortis, spatiumq; superbi
P ectoris, herculeis æquum Meleagre lacertis.
H ic numerosa phalanx proles cyllenia, certus
A ethalides subitus neruo redeunte sagittas
C ogere. tu medios gladio bonus ire per hostes
E uryte. nec patrio minyis ignobilis usu
N uncia uerba ducis populis qui redit Echion.
S ed non ipsa tuis argo reditura lacertis
H eu celerem sythica te mœsta relinquet arena,

Cessantemq; tuo lugebit in ordine remum.
Te quoq; dant campi tanto pastore pheræi
Felices Admete. tuis iam pendet in armis
Delius, ingrato Steropen quod fuderat arcu.
Ah quoties famulo notis soror obuia syluis
Fleuit, ubi Ossææ captaret frigora quercus,
Perderet & pingui miseros bœbeide crines.
Insurgit transtris, & remo Nerea uersat
Canthus, in æeo uoluet quem barbara cuspis
Puluere. at interea clari decus adiacet orbis,
Quem genitor gestabat Abas, secat aurea fluctu
Tegmina chalcidicas fugiens Euripus arenas.
Celsaq; semiferum contorquens frena luporum,
Surgis ab ostrifero medius neptune Geræsto.
Et tibi palladia pinu Polypheme reuecto
Ante urbem ardentis restat deprehendere patris
Relliquias, multum famulis pia iusta moratis,
Si uenias breuiore petit iam cœrula remo,
Occupat & longe sua transtra nouissimus Idas,
At frater magnos Lynceus seruatur in usus,
Quem tulit Arene, possit qui rumpere terras,
Et stygia transmisso tacitum deprehendere uisu.
Fluctibus è medijs terras dabit ille magistro,
Et dabit astra rati, cumq; æthera Iuppiter umbra
Perdiderit, solus transibit nubila Lynceus.
Quin & cecropiæ proles uacat orithyiæ,
Temperet ut tremulos Zetes, fraterq; Ceruchos.
Nec uero odrysius transtris impenditur Orpheus.
Aut pontum remo subigit. sed carmine tonsas
Ire docet, summo passim ne gurgite pugnent,

Donat & Iphiclo pelagus, iuuenumq; labores
Aesonides, fessum Phylacæ quem miserat æuo,
Non iã operũ in partẽ, monitus sed tradat ut acres,
Magnorumq; uiros qui laudibus urat auorum.
Arge tuæ tibi cura ratis, te mœnia doctum
Thespia palladio dant munere, sors tibi nequa
Parte trahat tacitum puppis mare, fissáq; fluctu
Vel picæ uel molli concludere uulnera cæra.
Peruigil arcadio Typhis pendebat ab astro
Agniades, felix stellis qui segnibus usum,
Et dedit æquoreos cœlo duce tendere cursus.
Ecce per obliqui rapidum compendia montis
Ductor auens, lætusq; dolis agnoscit Acastum
Horrentem iaculis, & parmæ luce coruscum.
Ille ubi se mediæ per scuta, uirosq; carinæ
Intulit, ardenti Aesonides retinacula ferro
Abscidit. haud aliter saltus, uastatáq; pernix
Venator cum lustra fugit, dominoq; timentem
Vrget equum, teneras complexus pectore tygres,
Quas astu rapuit pauido, dum sæua relictis
Mater in auerso catulis uenatur Amano.
Vt pariter propulsa ratis, stant littore matres,
Claraq; uela oculis, percussáq; sole sequuntur
Scuta uirũm, donec iam celsior arbore pontus,
Immensusq; ratem spectantibus abstulit aer.
Syderea tunc arce pater pulcherrima Graiũm
Cœpta tuens, tantamq; operis consurgere molem
Lætatur. patrij neq; enim probat ocia regni.
Vna omnes gaudent superi. uenturaq; mundo
Tempora, quæq; uias cernunt sibi crescere, parcæ.

S ed non & Scythici genitor discrimine nati
I ntrepidus tales fundit Sol pectore uoces,
S umme sator, cui nostra dies uoluentibus annis
T ot peragit reficitq; uices, tua'ne ista uoluntas?
G raiaq; nunc undis duce te nutuq; secundo
I t ratis? an meritos fas est mihi rumpere questus?
H oc metuens, & ne qua foret manus inuida nato,
N on mediæ telluris opes, non improba legi
D iuitis arua plagæ. teneant uberrima Teucer
E t Lybis, & uestri Pelopis domus. horrida sæuo
Q uæ premis arua gelu, strictosq; in sedibus amnes.
C ederet his etiam, & sese sine honore referret
V lterius, sed nube rigens ac nescia rerum
S tat super, & nostros iam Zona reuerberat ignes.
Q uid regio immanis? quid barbarus amnibus ullis
P hasis? & aduersis proles mea gentibus obstat?
Q uid Minyæ meruere queri? num uellere graio
V i potitur? profugo quin agmina iungere Phrixo
A bnuit, Inoas ultor nec uenit ad aras.
I mperij sed parte uirûm, nataq; moratus
C oniugio, uidete' graia nunc stirpe nepotes,
G raiorumq; uocat iunctas sibi sanguine terras.
F lecte ratem motusq; pater. nec uulnere nostro
A equora pande uiris. ueteris sat conscia luctus
S ylua Padi, & uiso flentes genitore sorores.
A dfremit his, quassatq; caput, qui uellera dono
B ellipotens sibi fixa uidet, tentatq; contra
P allas, & amborum gemuit saturnia questus.
T um genitor. uetera hæc nobis & condita pgunt
O rdine cuncta suo, rerumq; a' principe cursu

F ixa manent. neq; enim terris tum sanguis in ullis
N oster erat, cum fata darem, iustiq; facultas
H ic mihi, cur uarios struerem per sæcula reges,
A tq; ego curarum repetam decreta mearum.
I am pridem regio, quæ uirginis æquor ad Helles,
E t Tanaim tenus immenso descendit ab euro,
V ndat equis, floretq; uiris. nec tollere contra
V lla pares animos, nomenq; capessere bellis
A usa manus, sic fata locos, sic ipse fouebam
A dcelerat sed summa dies, Asiamq; labantem
L inquimus, & poscunt iam me sua tempora Grai.
I nde meæ quercus, tripodesq; , animæq; peremptum
H anc pelago misere manum. uia facta per undas,
P erq; hyemes Bellona tibi. nec uellera tantum
I ndignanda manent, propiorq; ex uirgine raptæ
I lle dolor. sed nulla magis sententia menti
F ixa meæ, ueniet phrygia iam pastor ab Ida,
Q ui gemitus, irasq; pares, & mutua Graiis
D amna ferat. quæ classe dehinc effusa procorum
B ella? quot ad Troiam flentes hiberna Mycenas?
Q uos proceres, natosq; deûm, quæ robora cernes
O ppetere? & magnis Asiam concedere fatis?
H inc Danaûm de fine sedet. gentesq; fouebo
M ox alias, pateant montes syluæq; lacusq;
C unctaq; claustra maris. spes & metus omnibus esto.
A rbiter ipse locos, terrenaq; summa mouendo,
E xperiar quænam populis longissima cunctis
R egna uelim, linquamq; datus ubi certus habenas.
T unc oculos Aegea refert ad cœrula, robur
H erculeum, Ledæq; tuens genus, atq; ita fatur.

Tendite in astra uiri mea primum regia mundo
Iapeti post bella trucis, Phlegræq; labores
Imposuit durum uobis iter, & graue cœli
Instituit. sic ecce meus, sic orbe peracto
Liber, & expertus terras remeauit Apollo.
Dixit, & ingenti flammantem nubila sulco
Direxit per inane facem, quæ puppe propinqua
In bifidum discessit iter, fratresq; petiuit
Tyndareos, placida & medijs in frontibus hæsit.
Protinus amborum, lumenq; innoxia fudit
Purpureum, miseris olim implorabile nautis.
Interea medio sæuus permissa profundo
Carbasa Pangæa Boreas speculatus ab arce
Continuo Aeoliam, Tyrrhenaq; tendit ad antra.
Concitus, omne dei rapidis nemus ingemit alis,
Strata ceres, motusq; niger sub præpete pontus
Aequore Trinacrio, refugiq; à parte Pelori,
Stat rupes horrenda fretis, quot in æthera surgit
Molibus, infernas totidem demissa sub undas.
Nec scopulos, aut antra minor iuxta altera tellus
Cernitur, illam Acamas habitat, nudusq; Pyracmon
Has nimbi, uentiq; domos, & naufraga seruat
Tempestas. hinc in terras, latumq; profundum
Est iter. hinc olim soliti miscere polumq;
Infelixq; fretum (neq; enim tunc Aeolus illis
Rector erat, Libya cum rumperet aduena Calpen
Oceanus, cum flens siculos Oenotria fines
Perderet, & medijs intrarent montibus undæ.)
Intonuit donec pauidis ex æthere uentis
Omnipotens, regemq; dedit, quem iussa uereri

S æua cohors, motosq; chalybs, iterataq; muris
S axa domant euros. cum iam prohibere frementum
O ra nequit, rex tunc aditus & claustra refringit
I pse uolens, placatq; data fera murmura porta.
N uncius hunc solio Boreas proturbat ab alto.
P angæa quod ab arce nefas ait Aeole uidi.
G raia nouam ferro molem commenta iuuentus
P ergit, & ingenti gaudens domat æquora uelo.
N ec mihi libertas imis freta tollere arenis,
Q ualis eram nondum uinclis, & carcere clausus.
H inc animi structæq; uiris fiducia puppis,
Q uod Boream sub rege uident. da mergere Graios,
I nsanamq; ratem. nil me mea pignora tangunt.
T antum hominum compesce minas, dum littora iuxta
T hessala. nec dum aliæ uiderunt carbasa terræ.
D ixerat. at cuncti fremere intus, & æquora uenti
P oscere. tum ualido contortam turbine portam
I mpulit Hippotades. fundunt se carcere læti
T hraces equi, Zephyrusq;, & nocti concolor alas
N imborum cum prole Notus. crinemq; procellis
H ispidus, & multa flauus caput Eurus arena.
I nduxere hyemem, raucoq; ad littora tractu
V nanimi freta curua ferunt. nec sola tridentis
R egna mouent, uasto pariter ruit igneus æther
C um tonitru, piceoq; premit nox omnia cœlo.
E xcussi manibus remi, conuersaq; frontem
P uppis in obliquum resonos latus accipit ictus.
V ela super tremulum subitus uolitantia malum
T urbo rapit. qui tum Minyis trepidantibus horror?
C um picei fulsere poli? pauidamq; corusca

Ante ratem cecidere faces? antemnaq; laeuo
Prona dehiscentem cornu cum sustulit undam?
Non hyemem, missosq; putant consurgere uentos
Ignari, sed tale fretum. tum murmure moesto,
Hoc erat illicitas temerare rudentibus undas,
Quod nostri timuere patres. uix littore puppim
Soluimus, & quanto fremitu se sustulit aegon.
Hoccine Cyane e concurrunt aequore cautes?
Tristius an miseris superest mare? linquite terras
Spe pelagi, sacrosq; iterum supponite fluctus?
Haec iterant segni flentes occumbere leto.
Magnanimus spectat pharetras, & inutile robur
Amphitryoniades. miscent suprema pauentes
Verba alij, iunguntq; manus, atq; ora fatigant
Aspectu in misero, tota cum protinus alnus
Soluitur, & uasto puppis mare sorbet hiatu.
Illam huc atq; illuc nunc torquens uerberat Eurus,
Nunc stridens Zephyris aufert Notus, undiq; feruent
Aequora, cum subitus trifida Neptunus in hasta
Coeruleum fundo caput extulit. hanc mihi Pallas
Et soror hanc inquit mulcens mea pectora fletu
Abstulerint, ueniant Phariae, Tyriaeq; carinae,
Permissumq; putent, quoties mox rapta uidebo
Vela notis, plenasq; malis clamoribus undas?
Non meus Orion, aut saeuus pleiade taurus
Mortis causa nouae. miseris tu gentibus Argo
Fata paras, nec iam merito tibi Typhi quietum
Vlla parens uolet Elysium, manesq; piorum.
Haec ait. & pontum pater ac turbata reponit
Littora, depellitq; notos, quos coerulus horror

Et madido grauis unda sinu, longeq; sequutus
Imber, ad Aeoliæ tendunt simul æquora portæ.
Emicuit reserata dies, cœlumq; resoluit
Arcus, & in summos redierunt nubila montes.
Iam placidis ratis extat aquis, quam gurgite ab imo
Et Thetis & magnis Nereus socer erigit ulnis.
Ergo humeros ductor sacro uelatur amictu,
Aesoniamq; capit pateram, quam munere gaudens
Liquerat hospitio, pharetrasq; rependerat auro
Salmoneus, nondum ille furens, cum fingeret alti
Quadrifida trabe tela Iouis, contraq; ruentem
Aut Atho, aut Rhodopen, mœstæ nemora ardua Pisæ
Aemulus & miseros ipse ureret Elidis agros.
Hac pelago libat latices, & talibus infit.
Dii, quibus undarum, tempestatisq; sonoræ
Imperium, & magno penitus par regia cœlo,
Tuq; fretum diuosq; pater sortite biformes,
Seu casus nox ista fuit, seu uoluitur axis,
Vt superûm sic staret opus, tolliq; uicissim
Pontus habet, seu te subitæ noua puppis imago
Armorumq;, hominumq; truces consurgere in iras
Impulit, hæc luerim satis, & tua numina rector
Iam fuerint meliora mihi. da reddere terris
Has animas, patriæq; amplecti limina portæ.
Tum quocunq; loco meritus tibi plurimus aras
Pascit honos, ubicunq; rotis horrendus equisq;
Stas pater, atq; ingens utrinq; fluentia Triton
Frena tenet, tantum nostras concede per urbes,
Dixerat hæc. oritur clamor, dextræq; sequuntur
Verba ducis. sic cum stabulis & messibus ingens

I ra deum, & Calabri populator sirius arui
I ncubuit, coit agrestum manus anxia priscum
I n nemus, & miseris dictat pia uota sacerdos.
E ce autem molli Zephyros descendere lapsu
A spiciunt, uolat immissis caua pinus habenis,
I nfinditq; salum, & spumas uomit ære tridenti.
T yphis agit, tacitiq; sedent ad iussa ministri.
Q ualiter ad summi solium Iouis omnia circum
P rona parata deo, uentiq;, imbresq;, niuesq;,
F ulguraq; & tonitrus, & adhuc in fontibus amnes.
A t subitus curaq; ducem metus acrior omni,
M ensq; mali præsaga quatit. quod regis adortus
P rogeniem, raptoq; dolis crudelis Acasto,
C ætera nuda neci, medioq; in crimine patrem
L iquerit, ac nullis inopem uallauerit armis.
I pse procul nunc tuta tenens. ruat omnis in illos
Q uippe furor. nec uana pauet, trepidatq; futuris,
S æuit atrox Pelias, inimicaq; uertice ab alto
V ela uidet. nec, qua se ardens effundere possit.
N il animi, nil regna iuuant, fremit obice ponti
C lausa cohors, telisq; salum, facibusq; coruscat.
H aud secus ærisona uolucer cum Dædalus Ida
P rosiluit, iuxtaq; comes breuioribus alis,
N ube noua linquente domos, Minoia frustra
I nfremuit manus, & uisu lassatur inani
O mnis eques, plenisq; redit Cortina pharetris.
Q uin etiam in thalamis, primoq; in limine Acaste
F usus humi, iuuenis gressus & inania signa
O re premit, sparsisq; legens uestigia canis.
T e quoq; iam mœsti forsan genitoris imago

Nate ait, & luctus subeunt suspiria nostri.
Iamq; dolos, circumq; trucis discrimina leti
Mille uides. qua te infelix quibus insequar oris?
Non scythicas ferus ille domos, nec ad hostia ponti
Tendit iter, falsæ sed captum laudis amore
Te puer in nostræ dirus tormenta senectæ
Nunc lacerat. celsis an si freta puppibus essent
Peruia, non ultro iuuenes classemq; dedissem?
O domus o freti nequiquam prole parentes
Dixit. & extemplo furijs, iraq; minaci
Terribilis, sunt hic etiam tua uulnera prædo,
Sunt lachrymæ, charusq; parens. simul ædibus altis
Itq;, reditq; fremens, rerumq; asperrima uersat.
Bistonas ad meritos cum cornua sæua Thyoneus
Torsit, & infelix iam mille furoribus Hæmus,
Iam Rhodopes nemora alta gemunt, talē incita lōge
Porticibus, coniuxq; fugit, natiq; Lycurgum.
Tartareo tum sacra Ioui, stygijsq; ferebat
Manibus Alcimede, tanto super anxia nato,
Siquid ab excitis melius præcosceret umbris.
Ipsum etiam curisq; parem, talesq; prementem
Corde metus ducit, facilem tamen, Aesona coniux.
In scrobibus cruor, & largus Phlegethontis aperti
Stagnat honos, sæuoq; uocat grandæua tumultu
Thessalis exanimes atauos, magnæq; nepotem
Pleiones. Et iam tenues ad carmina uultus
Extulerat, mæstosq; tuens natumq;, nurumq;
Talia libato pandebat sanguine Cretheus.
Mitte metus. uolat ille mari, quantumq; propinquat;
Iam magis atq; magis uarijs stupet acta deorum

P rodigijs, quatiunt'q; truces oracula Colchos.
H eu quibus ingreditur fatis, qui gentibus horror!
P ergit. mox Scythiæ spolijs nuribus'q; superbus
A dueniet. cuperem ipse graues tum rumpere terras.
S ed tibi triste nefas, fraterna'q; turbidus arma
R ex parat, & sæuos irarum concipit ignes.
Q uin rapis hinc animã, et famulos citus effugis artus.
I, meus es. iam te in lucos pia turba silentum,
S ecretis'q; ciet uolitans pater Aeolus aruis.
H orruit interea famulũm clamore supremo
M œsta domus, regem'q; fragor per mœnia differt.
M ille ciere manus, & iam dare iussa uocatis.
F lagrantes aras, uestem'q;, nemus'q; sacerdos
P ræcipitat, subitis'q; pauens circunspicit Aeson
Q uid moueat. quam multa leo cunctatus in arcta
M ole uirũm, rictu'q; genas & lumina pressit.
S ic curæ subiere ducem, ferrum'ne capessat
I mbelle, atq; æui senior gestamina primi.
A n patres regni'q; acuat mutabile uulgus.
C ontra effusa manus, hærens'q; in pectore coniux
M e quoq; ait, casus comitem, quicunq; propinquat,
A ccipies. nec fata traham, natum'q; uidebo
T e sine. sat cœli patiens, cum prima per altum
V ela dedit, potui quæ tantum ferre dolorem.
T alia per lachrymas, & iam circunspicit Aeson,
P ræueniat quo fine minas, quo fata capessat
D igna satis. magnos obitus natum'q; domum'q;,
E t genus Aeolium, pugnata'q; poscere bella.
E st etiam ante oculos rerum rudis altera proles,
I ngentes animos, & fortia discere facta

Quem

Quem uelit, atq; olim leti meminisse paterni.
Ergo sacra nouat. Veteris sub nocte cupressi
Sordibus, & multa pallens ferrugine taurus
Stabat adhuc, cui cœruleæ per cornua uittæ,
Et taxi frons hirta comis. ipse æger, anhelans,
Impatiensq; loci, uisaq; exterritus umbra.
Hunc sibi præcipuum gentis de more nefandæ
Thessalis in seros ditis seruauerat usus.
Tergeminam quo placet heram, stygiasq; supremo
Obsecret igne domos, iam iam exorabile retro
Agmen agens, neq;. n. ante leues niger aduehit umbras
Portitor, & cunctæ primis stant faucibus orci.
Illum ubi terrifici superesse in tempore sacri
Conspexit, statuit leto, supremaq; fatur,
Ipse manu tangens damnati cornua tauri.
Vos, quibus imperiū Iouis, & non segne pactū
Lucis iter, mihi concilijs, mihi cognita bellis
Nomina, magnorum fama sacrata nepotum,
Tuq; excite parens umbris, ut nostra uideres
Funera, & oblitos superūm paterere dolores,
Da placidæ mihi sedis iter, meq; hostia uestris
Conciliet præmissa locis. Tu nuncia fontum
Virgo Ioui, terras oculis quæ prospicis æquis,
Vltricesq; deæ, fasq;, & grandæua furorum
Pœna parens, meritis regis succedite tectis,
Et sæuas inferte faces. sacer effera raptet
Corda pauor. nec sola mei grauia affore nati
Arma ratemq; putet, classesq; & pontica signa,
Atq; indignatos temerato littore reges
Mente agitet, semperq; metu decurrat ad undas

A rma ciens. mors sera uiam, tentataq; claudat
E ffugia, & nostras nequeat præcurrere diras.
S ed reduces iam, iamq; uiros, auroq; coruscum
C ernat iter. stabo insultans, & ouantia contra
O ra, manusq; feram. tum uobis siquod inausum
A rcanumq; nefas, & adhuc incognita leti
S ors superest, date fallaci pudibunda senectæ
E xitia, indecoresq; obitus. non Marte, nec armis,
A ut nati (precor) ille mei dignatus ut unquam
E nse cadat. quæ fida manus, quæ chara suorum
D iripiat, laceretq; senem. nec membra sepulchro
C ontegat. hæc noster de rege piacula sanguis
S umat, et, heu, cunctæ, quas misit in æquora, gentes.
A dstitit, & nigro fumantia pocula tabo
C ontigit ipsa graui furiarum maxima dextra.
I lli auide exceptum patris hausere cruorem.
F it fragor, irrumpunt sonitus, qui sæua ferebant
I mperia, & strictos iussis regalibus enses.
I n media iam morte senes, suffusaq; leto
L umina, & undanti reuomentes ueste cruorem
C onspiciunt. primoq; rudem sub limine rerum
T e puer, & uisa pallentem morte parentum
D iripiunt, adduntq; tuis. procul horruit Aeson
E xcedens, memoremq; tulit sub nubibus umbram.
C ardine sub nostro, rebusq; abscissa supernis
T artarei sedet aula patris. non illa ruenti
A ccessura polo, uictam si uoluere molem
S enserit, atq; graui totam subsidere motu
F ata uelint, si summa dies subuerterit orbem.
I ngenti iacet ore chaos, quod pondere fessam

Materiem,

Materiem, lapsumq́; queat consumere mundum.
Hic geminæ æternum portæ. quarum altera dura
Semper lege patens populos, regesq́; receptat.
Ast aliam tentare nefas & tendere contra.
Rara & sponte patet. siquando pectore ductor
Vulnera nota gerens, galeis præfixa, rotisq́;
Cui domus, aut studium mortales pellere curas,
Culta fides, longe metus, atq; ignota cupido.
Seu uenit in uittis, castaq́; in ueste sacerdos.
Quos omnes lenis plantis, & lampada quassans
Progenies Atlantis agit. lucet uia late
Igne dei, donec syluas, & amœna piorum
Deueniant, camposq́;, ubi Sol, totumq́; per annum
Durat aprica dies, thyasiq́;, choriq́; uirorum,
Carminaq́;, & quorum populis iam nulla cupido,
Has pater in sedes, æternaq́; mœnia natum,
Inducitq́; nurum. tum porta quanta sinistra
Pœna, docet, maneant Peliam quæ limina, monstrat.
Mirantur tantos strepitus, turbamq́; ruentem,
Et locat, & infernos almæ uirtutis honores.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON.

LIBER SECVNDVS.

i N terea scelerum luctusq; ignarus Iason
A lta secat (neq; enim patrios cognoscere casus
I uno sinit, mediis ardens ne flectat ab undis,
A c temere in Pelian, & adhuc obstantia regis
F ata ruat, placitosq; deis neu deserat actus)
I amq; freti summas æquatum Pelion ornos,
T emplaq; Tisææ mergunt obliqua Dianæ.
I am Sciathos subsedit aquis. iam longa recessit
S epias, attollit tondentes pabula Magnes
C ampus equos, uidisse putant Dolopeia busta,
I ntrantemq; Amyrum curuas quæsita per oras
A equora, flumineo cuius redeuntia uento
V ela legunt, remis insurgitur. inde salutant
E urymenas. recipit uelumq; fretumq; reuersus
A uster, & in nubem Minyis repetentibus altum
O ssa redit. metus ecce deum, damnataq; bello
P allene, circumq; uident immania monstra
T errigenûm cælo quondam aduersata gigantum,
Q uos scopulis trabibusq; parens miserata iugisq;
I nduit, & uersos extruxit in æthera montes.
Q uisq; suas in rupe minas, pugnamq;, metusq;
S eruat adhuc, quatit ipse hyemes, & torquet ab alto
Fulmina

F ulmina crebra pater. scopulis sed maximus illis
H orror abest sicula pressus tellure Typhoeus.
H ũc profugũ, & sacras reuomentẽ pectore flammas,
(Vt memorant) prensum ipse comis Neptunus in altũ
A bstulit, implicuitq; uadis, totiesq; cruenta
M ole resurgentem, torquentemq; anguibus undas
S icanium dedit usq; fretum, cumq; urbibus ætnam
I ntulit ora premens, trux ille eiectat adesi
F undamenta iugi. pariter tunc omnis anhelat
T rinacria, iniectam fesso dum pectore molem
C ommouet expirans, gemituq; reponit inani.
I amq; Hyperionius metas maris urget iberi
C urrus. & euectæ prono laxantur habenæ
A ethere, cum palmas Tethys grandæua, sinusq;
S ustulit, & rupto sonuit sacer æquore titan.
A uxerat hora metus iam se uertentis Olympi.
V t faciem, raptosq; simul montesq;, locosq;
E x oculis, circumq; graues uidere tenebras,
I psa quies rerum, mundiq; silentia terrent,
A straq;, & effusis stellatus crinibus æther.
A c uelut ignota captus regione uiarum,
N octiuagum qui carpit iter, non aure quiescit,
N on oculis, noctisq; metus niger auget utrinq;
C ampus, & occurrens umbris maioribus arbor,
H aud aliter trepidare uiri sed pectora firmans
A gniades, Non hanc inquit sine numine pinum
D irigimus. nec me tantum tritonia cursus
E rudijt, sæpe ipsa manu dignata carinam est.
A t non experti, subitus cum luce fugata
H orruit imbre dies? quantis pro Iuppiter austris

R estitimus? quanta quoties & Palladis arte
I n cassum decimae cecidit tumor arduus undae?
Quin agite ô socij. micat immutabile coelum,
P uraq́; nec grauido surrexit Cynthia cornu,
N ullus in ore rubor. certusq́; ad talia titan
I nteger in fluctus, & in uno decidit euro.
A dde quod in noctem uenti ueloq́;, mariq́;
I ncumbunt magis. it tacitis ratis ocyor auris.
A tq́; adeo non illa sequi mihi sydera monstrant,
Quae delapsa polo reficit mare, tantus Orion
I am cadit, irato iam stridet in aequore Perseus.
S ed mihi dux, uetitis qui nunquam conditus undis,
A xe nitet serpens, septenosq́; implicat ignes.
S ic ait. & certi memorat qui uultus Olympi,
P leiones Hyadumq́; locos, quo sydere uibret
E nsis, & Actaeus niteat. qua luce Bootes.
H aec ubi dicta dedit, Cereris tum munere fessas
R estituunt uires, & parco corpora Baccho.
M ox somno cessere, regunt sua sydera puppem.
I amq́; sub eoae dubios Atlantidis ignes
A lbet ager, motisq́; truces ab ouilibus ursi
T uta domosq́; petunt, raras & littus in altum
M ittit aues, cum primus equis exegit anhelis
P hoebus Atho, mediasq́; diem dispersit in undas.
C ertatim remis agitur mare, rostraq́; cursu
P rima fremunt, & iam summis ululatnia surgit
L emnos aquis, tibi per uarios defleta labores
I gnipotens, nec te furijs & crimine matrum
T erra fugat, meritiq́; piget meminisse prioris.
T empore quo primum fremitus insurgere opertos
Coelicolum,

C œlicolum, & regni sensit nouitate tumentes
I uppiter, ætheréæ nec stare silentia pacis,
I unonem uolucri primam suspendit Olympo
H orrendum Chaos ostendens pœnasq; barathri.
M ox etiam pauidæ tentantem uincula matris
S oluere prærupti Vulcanum uertice cœli
D euoluit. ruit ille polo noctemq; diemq;
T urbinis in morem, Lemni cum littore tandem
I nsonuit. uox inde repens ut perculit urbem,
A decliuem scopulo inueniunt, miserentq;, fouentq;
A lternos ægro cunctantem poplite gressus.
H inc reduci superas postq̃ pater annuit arces,
L emnos chara deo, nec fama notior Aetnæ,
A ut lipares domus. has epulas, hæc templa peracta
A egide, & horrifici formatis fulminis alis
L ætus adit. contra Veneris stat frigida semper
A ra loco, meritas postquam dea coniugis iras
H orruit, & tacitæ Martem tenuere cathenæ.
Q uo circa struit illa nefas, Lemnoq; merenti
E xitium furiale mouet. neq; enim alma uideri
I am tum ea, cum tereti crinem subnectitur auro
S ydereos diffusa sinus. eadem effera & ingens
E t maculis suffecta genas, pinumq; sonantem
V irginibus stygijs, nigramq; simillima pallam.
I amq; dies aderat, Thracas qui fuderat armis.
D ux Lemni puppes tenui contexere canna
A usus, & inducto cratem defendere tergo.
L æta mari tum signa refert, plenasq; mouebat
A rmentis nuribusq; rates. it barbara uestis
E t torques insigne loci. sonat æquore clamor.

O patria, o uarijs coniux nunc anxia curis,
Has agimus longi famulas tibi præmia belli.
Cum dea se piceo per sudum turbida nimbo
Præcipitat, famamq; uagam uestigat in umbra.
Quã pater omnipotens digna, atq; indigna canentẽ,
Spargentemq; metus, placidis regionibus arcet
Aetheris. illa fremens habitat sub nubibus imis
Non erebi, non diua poli, terrasq; fatigat,
Qua datur. audentem primi spernuntq; fouentq;.
Mox omnes agit, & motis quatit oppida linguis.
Talem diua sibi scelerisq;, doliq; ministram
Quærit auens. uidet illa prior. iamq; aduolat ultro
Impatiens, iamq; ora parat, iam suscitat aures.
Hanc super incendit Venus, atq; his uocibus implet.
Vade age, & æquoream uirgo delabere Lemnon,
Et cunctas mihi uerte domos, præcurrere qualis
Bella soles, cum mille tubas armataq; campis
Agmina, & innumerũm flatus confingis equorum.
Adfore iam luxu turpiq; cupidine captos
Fare uiros, charasq; toris inducere Thressas.
Hæc tibi principia, hinc rabidas dolor undiq; matres
Instimulet. mox ipsa adero, ducamq; paratas.
Illa abit, & mediam gaudens defertur in urbem.
Et primam Eurynomen, ac proxima limina Codri
Occupat, exesam curis, castumq; cubile
Seruantem. manet illa uirum, famulasq; fatigat
Velleribus, tardi repetunt quæ tempora belli
Ante torum, & longo mulcent insomnia penso.
Huic dea cum lachrymis & nota ueste Neæræ
Icta genas, utinam non hic tibi nuncius essem

O soror, aut nostros inquit prius unda dolores
O bruat, in tali quoniam tibi tempore coniux
S ic meritæ, uotis quem tu fletuq; requiris:
H eu furit, & captæ indigno famulatur amore.
I amq; aderũt, thalamisq; tuis Threissa propinquat.
N on forma, non arte colus, non laude pudoris
P ar tibi. nec magni proles præclara Dorycli.
P icta manus, ustoq; placet sed barbara mento.
A ttamen hos tales forsan solabere casus
T u thalamis, fatoq; leges meliore penates.
M e tua matris egens, damnataq; pellice proles
E xanimat, quem iam miseros transuersa tuentem,
L etalesq; dapes, infectaq; pocula cerno.
S cis simile ut flammis simus genus, adde cruentis
Q uod patrium sæuire Dahis, iam lacte ferino,
I am ueniet durata gelu. sed me quoq; pulsam
F ama uiro, nostrosq; toros uirgata tenebit
E t plaustro direpta nurus. sic fata querelas
A bscidit, & curis pauidam lachrymisq; reliquit.
T ransit ad Iphinoen. iisdemq; Amithaonis implet,
O leniiq; domum furiis. totam inde per urbem
P ersonat, ut cunctas agitent expellere Lemno,
I psi urbem Threßæq; regant. dolor iraq; surgit.
O buia quæq; eadem traditq; auditq;, neq; ulli
V ana fides. tum uoce deos tum questibus implent.
O scula iamq; thoris, atq; oscula postibus ipsis
I ngeminant, lachrymisq; iterum uisuq; morantur.
P rosiliunt, nec tecta uirũm, thalamosq; reuisunt
A mplius. adglomerant sese, nudisq; sub astris
C ondensæ fletus acuunt, ac dira precantur

Coniugia, & stygias infanda ad fœdera tædas.
Has inter medias Dryopes in imagine mœstæ
Flet Venus, & sæuis ardens dea planctibus instat,
Primáq; Sarmaticas utinam fortuna dedisset
Insedisse domos, tristésq; habitasse pruinas.
Plaustra sequi, uel iam patriæ uidisse per ignes
Culmen agi, stragémq; deûm. nam cætera belli
Perpetimur. méne ille nouis, me destinat amens
Seruitijs? urbem aut fugiens, natósq; relinquam?
Non prius ense manus, raptóq; armabimus igne?
Dúmq; silent ducúntq; noua cum coniuge somnos,
Magnum aliquid spirabit amor? tunc ignea torquens
Lumina, præcipites excussit ab ubere natos.
Ilicet arrectæ mentes, euictáq; matrum
Corda, sacer Veneris gemitus rapit. æquora cunctæ
Prospiciunt, simulántq; choros, delubráq; festa
Fronde tegunt, lætǽq; uiris uenientibus adsunt.
Iámq; domos mensásq; petunt, discumbitur altis
Porticibus, sua cuiq; furens, festináq; coniux
Adiacet. inferni qualis sub nocte barathri
Accubat, attonitum Phlegyan, & Thesea iuxta
Tisiphone, sæuásq; dapes & pocula libat,
Tormenti genus, & nigris amplectitur hydris.
Ipsa Venus quassans undantem turbine pinum
Adglomerat tenebras, pugnǽq; adcincta trementem
Desilit in Lemnon. nimbis & luce fragosa
Prosequitur polus, & tonitru pater auget honoro.
Inde nouam pauidas uocem furibunda per aures
Congeminat, qua primus Athos, & pontus, et ingens
Thracat palus, paritérq; toris exhorruit omnis

Mater, & astricto riguerunt ubere nati.
Accelerat pauor, & Geticis discordia demens
E' stabulis, atræq; genis pallentibus iræ,
Et dolus, & rabies, & leti maior imago
Visa truces exerta manus, ut prima uocatu
Intonuit, signumq; dedit Mauortia coniux.
Hic aliud Venus, & multo magis ipsa tremendum
Orsa nefas, gemitus fingit uocesq; cadentum,
Irrupitq; domos, & singultantia gestans
Ora manu, taboq; sinus perfusa recenti,
Arrectasq; comas. meritos en prima reuertor
Vlta toros. premit ecce dies. tum uerbere uictas
In thalamos agit, & cunctantibus inuenit enses.
Vnde ego tot scelerum facies, tot fata iacentum
Exequar? heu uatem monstris quibus intulit ordo?
Quæ se aperit series? o' qui me uera canentem
Sistat? & hac nostras exoluat imagine noctes?
Inuadunt aditus, & quondam chara suorum
Corpora, pars (ut erant) dapibus uinoq; soporos,
Pars conferre manus etiam, magnisq; paratæ
Cum facibus quosdam insomnes & cuncta tuentes
Sed tentare fugam, prohibetq; capessere contra
Arma metus. adeo ingentes inimica uideri
Diua dabat, notaq; sonat uox coniuge maior.
Tantum oculos pressere uiri, uelut agmina cernant
Eumenidum, ferrumue super Bellona coruscet
Hoc soror, hoc coniux, propriorq; hoc nata, parensq;
Sæua ualet. pressosq; toris mactatq; trahitq;
Fœmineum genus, immanes quos sternere Bessi,
Nec Geticæ potuere manus, aut æquoris iræ.

His cruor in thalamis, & anhela in pectore fumant
Vulnera, seq; toris misero luctamine trunci
Deuoluunt. diras aliæ ad fastigia tædas
Iniiciunt, adduntq; domos pars ignibus atris.
Effugiunt propere, sed dura in limine coniux
Obsidet, & uiso repetunt incendia ferro.
Ast aliæ Thressas labem causamq; furorum
Diripiunt. mixti gemitus clamorq; precantum
Barbarus, ignotæq; implebant æthera uoces.
Sed tibi nunc quæ digna tuis ingentibus ausis
Ora feram, decus & patriæ laus una ruentis
Hypsipyle, non ulla meo te carmine dictam
Abstulerint, durent latiis modo sæcula fastis,
Iliaciq; lares, tantiq; palatia regni.
Irruerant actæ pariter natæq;, nurusq;,
Totaq; iam sparsis exarserat insula monstris.
Illa pias armata manus, fuge protinus urbem
Meq; pater. non hostis ait, non mœnia læsi
Thraces hnt, nostrũ hoc facinus, ne quære, qs author,
Iam fuge, iam dubiæ donum rape mentis, & ensem
Tu potius miserande tene. tunc excipit artus,
Obnubitq; caput, tacitumq; ad conscia Bacchi
Templa rapit. primoq; manus à limine tendens,
Exime nos sceleri pater, & miserere piorum
Rursus ait. tacita pauidum tunc sede locauit
Sub pedibus dextraq; dei. latet ille receptus
Veste sacra, uoces chorus, & trieterica reddunt
Aera sonum, fixæq; fremunt in limine tigres.
Regna ut roseis auroram surgere bigis
Vidit, & insomni lassatus turbine tandem

C onticuisse domos, stabilem quando optima facta
D ant animum, maiorq; pijs audacia cœptis.
S erta patri, iuuenisq; comam, uestesq; Lyæi
I nduit, & medium curru locat, æraq; circum,
T ympanaq;, & plenas tacita formidine cistas.
I psa sinus, hederisq; ligat famularibus artus,
P ampineamq; quatit uentosis ictibus hastam,
R espiciens teneat uirides uelatus habenas
V t pater, et niuea tumeant ut cornua mitra,
E t sacer ut Bacchum referat scyphus. impulit acri
T um ualidas stridore fores, rapiturq; per urbem
T alia uoce canens. linque o mihi cæde madentem
B acche domum, sine fœdatum te funere pontus
E xpiet, & referam lotos in templa dracones.
S ic medios egressa metus, facit ipse uerendam
N am deus, & flatu non inscia gliscit anhelo.
I amq; senem tacitis sæua procul urbe remotum
O culerat syluis. ipsam sed conscius ausi
N octe dieq; pauor, fraudataq; turbat Erinnys.
N on simules iam ferre choros (semel orgia fallunt)
A udet, non patrios furtis accedere saltus,
E t fuga diuersas misero quærenda per artes.
V isa ratis sæuæ defecta laboribus undæ,
Q uam Tethy longinqua dies glaucoq; repostam
S olibus, & canis urebat Luna pruinis.
H uc genitorem altæ per opaca silentia noctis
P ræcipitem syluis rapit, & sic mœsta profatur.
Q uam genitor patriã? quanta modo linqs inanes
P ube domos? prò dira lues, prò noctis acerbæ
E xitium. talin possum te reddere puppi

C are parens? poſſum tantis retinere periclis?
S oluimus heu ſerum furtis ſcelus. annue uotis
D iua, ſoporiferas quæ nunc trahis æquore bigas.
N on populos, non dite ſolum, non ulla parenti
R egna peto, patria liceat decedere terra.
Q uando ego ſeruato mediam genitore per urbem
L æta ferar? quãdo hic lachrymas plãctuſq; uidebo?
D ixerat. ille procul trunca fugit anxius alno,
T aurorumq; locos, delubraq; ſæua Dianæ
A duenit. hic illum triſti dea præficis aræ
E nſe dato. mora nec terris tibi longa cruentis.
I am nemus Aegeriæ, iam te ciet altus ab Alba
I uppiter, & ſoli non mitis Aricia regi.
A rcem nata petit, quo iam manus horrida matrum
C ongruerat. rauco fremitu ſedere parentum,
N atorumq; locis, uacuæq; in mœnibus urbis
I ura nouant, donant ſolio, ſceptriſq; paternis
V t meritam, redduntq; piæ ſua præmia menti.
E cce procul ualidis Lemnon tendentia remis
A rma notant. rapitur ſubito regina tumultu,
C onciliumq; uocat. non illis obuia tela
F erre, nec infeſtos deerat furor improbus ignes,
N i Veneris ſæuas fregiſſet mulciber iras.
T unc etiam uates Phœbo dilecta Polyxo
(Non patriam, non certa genus, ſed maxima Tethym,
P roteaq; ambiguum Pharijs referebat ab antris
H uc rexiſſe uias iunctis ſuper æquora phocis
S æpe imis ſe condit aquis, cunctataq; paulum
S urgit, ut auditas referens in gurgite uoces)
P ortum demus ait. nobis hæc credite puppis

Aduenit,

Aduenit, & leuior Lemno deus æquore flexit
Huc Minyas. Venus ipsa uolens dat tempora iungi,
Dum uires utero, maternaq; sufficit ætas.
Dicta placent, portatq; preces ad littora Graijs
Iphinoe. nec turba nocens, scelerisq; recentis
Signa mouent. tollitq; loci Cytherea timorem.
Protinus ingentem procerum sub nomine taurum
Deijcit, insuetis & iam pia munera templis
Reddit. & hac prima Veneris calet ara iuuenca.
Ventum erat ad rupem, cuius pendentia nigris
Fumant saxa iugis, coquiturq; uaporibus aer.
Subsistit Aesonides. atq; hic regina precari
Hortatur, causasq; docens, hæc antra uidetis,
Vulcaniq; ait ecce domos, date uina precesq;.
Forsitan hoc factum taceat iam fulmen in antro,
Nox dabit ipsa fidem, clausæ cum murmura flammæ
Hospes, & incussæ sonitum mirabere massæ.
Mœnia tum uiresq; loci, ueteresq; parentum
Iactat opes. medijs famulæ conuiuia tectis
Expediunt. tyrio uibrat torus igneus ostro.
Stat mœrens atauos reges, regesq; maritos
Thressa manus, quæcunq; faces timuisse iugales
Credita, nec dominæ sanctum tetigisse cubile.
Iam medio Aesonides, iam se regina locauit.
Post alij proceres, sacris dum uincitur extis
Prima fames, circùm pateris it Bacchus, & omnis
Aula silet, dapibus captis mox tempora fallunt
Noctis, & in seras durant sermonibus umbras,
Præcipueq; ducis casus mirata requirit
Hypsipyle. quæ fata trahant, quæ regis agat uis,

Aut unde Hæmoniæ moles ratis unius hæret
Alloquio, & blandos paulatim colligit ignes,
Iam non dura toris, Veneri nec iniqua reuersæ.
Et deus ipse moras, spatiumq; indulget amori.
Pliada lege poli nimboso mouerat astro
Iuppiter æternum uoluens opus, & simul undis
Cuncta ruunt, unoq; dei Pangæa sub ictu,
Gargaraq;, & mœsti steterant formidine luci.
Sæuior haud alio mortales tempore gentes
Terror agit. tunc urget enim, tunc flagitat iras
In populos Astræa Iouem, terrisq; relictis
Inuocat assiduo Saturnia sydera questu.
Insequitur niger, & magnis cum fratribus Eurus
Intonat Aegæo, eruditq; ad littora pontum.
Et lunam quarto densam uidet imbribus ortu
Thespiades, longe cœptis & fluctibus arcet
Qui metus, usq; nouos diuæ melioris ad ignes
Vrbe sedent læti Minyæ, uiduisq; uacantes
Indulgent thalamis, nimbosq; educere luxu.
Nec iam uelle uias, Zephyrosq; audire uocantes
Dissimulant. donec resides Tirynthius heros
Non tulit, ipse rati inuigilans, atq; integer urbis.
Inuidisse deos tantum maris æquor adortis,
Desertasq; domos, fraudataq; tempore segni
Vota patrum, quod & ipse uiris cunctantibus adsit.
O miseri quicunq; tuis accessimus actis.
Phasin & Aeeten, scythicaq; pericula ponti
Redde ait Aesonide. me tecum solus in æquor
Rerum traxit amor, dum spes mihi sistere montes
Cyaneos, uigilemq; alium spoliare draconem

Si sedet Aegei scopulos habitare profundi,
Hoc mecum Telamon peraget meus. hæc ubi dicta
Haud secus Aesonides monitis accensus amaris,
Quàm bellator equus, longa quem frigida pace
Crura iuuant, quiq́; in læuos piger angitur orbes,
Frena tamen dominumq́; uelit, si martius aures
Clamor, & obliti rursus fragor impleat æris.
Tunc Argum, Tiphymq́; uocat, pelagoq́; parari
Præcipitat. petit ingenti clamore magister
Arma, uiros pariter, sparsosq́; in littore remos.
Exoritur nouus urbe dolor, planctusq́; per omnes
It facies antiqua domos. sibi mœnia linqui
En iterum. ecquando natorum tempora, gentem
Qui recolant, qui sceptra gerant? nunc triste nefandæ
Noctis opus, uidui nunc illa silentia tecti
Sæua magis, thalamos excussaq́; uincla quod ausæ
Imbuere, atq; iterum tales admittere curas.
Ipsa quoq; Hypsipyle subitos per littora cursus
Ut uidit, totaq́; uiros decedere Lemno
Ingemit, & tali compellat Iasona questu.
Iam'ne placet primo deducere uela sereno
Charius ò mihi patre caput? modo sæua quierunt
Aequora, sic portus fugeret ratis, aspera si te
Plias in aduersæ tenuisset littore Thraces.
Ergo moras cœlo cursumq́; tenentibus undis
Debuimus. dixit lachrymans, hæsuraq́; charo
Dona duci promit chlamydem, textosq́; labores.
Illic seruati genitoris conscia sacra
Pressit acu, currusq́; pios. stant sæua pauentum
Agmina, dantq́; locum. uiridis circùm horrida tela

S ylua tremit, medijs refugit pater anxius umbris.
P ars & frondosæ raptus expresserat Idæ,
I llustremq; fugam pueri. mox æthere lætus
A dstabat mensis. quin & Iouis armiger ipse
A ccipit à phrygio iam pocula blanda ministro.
Tunc ensem, notumq; ferens insigne Thoantis.
A ccipe ait, bellis mediæq; ut puluere pugnæ
S it comes, Aetnæi genitor quæ flammea gessit
D ona dei, nunc digna tuis adiungier armis.
I memor, i, terræ, quæ uos amplexa quieto
P rima sinu, refer & domitis à Colchidos oris
V ela, per hunc, utero quem linquis Iasona nostro.
S ic ait Hæmonij labens in colla mariti.
N ec minus Orphea tristis ceruice, tuaq;
A eacide, & gemino coniux à Castore pendet
H as inter lachrymas legitur piger uncus arenis.
I am remi rapuere ratem, iam flamina portant.
S pumea subsequitur fugientis semita claui.
T unc tenuis Lemnos, transitq; electria tellus
T hreicijs arcana sacris, hic numinis ingens
H orror, & incautis decreta piacula linguis.
H anc demissa Ioui non unquam lædere fluctu
A udet hyems, sponte ipse deus tunc asperat undas,
C um uetat infidos sua littora tangere nautas.
O buius at Minyas, terris adytisq; sacerdos
E xcipit, hospitibus reserans secreta Thyotes.
H actenus in populos uatem Samothracia Ditem,
S ola habuit, uetuitq; suos arcana colonos
S cire, nec in numero cælestia promere dicta
I asius uoluit pater. at uos numine dextro

Missa

Missa manent, sacrisq; metum seruemus opertis.
Illi sole nouo laeti, pleniq; deorum
Considunt transtris. iam, quas preuiderat, urbes
Nauita condebat, proræq; accesserat Imbros,
Et sol æthereas medius conscenderat arces.
Thessala Dardanijs tunc primum puppis arenis
Appulit, & fatis Sigæo littore sedit.
Desiliunt, pars hic leuibus candentia uelis
Castra leuat, tracto pars frangit adorea saxo
Farra, citum strictis alius de cautibus ignem
Ostendit folijs, & sulphure pascit amico.
Alcides Telamonq; comes dum littora blando
Anfractu sinuosa legunt, uox attigit aures.
Flebile succedens, cum fracta remurmurat unda.
Attoniti pressere gradum, uacuumq; sequuntur
Vocis iter. iam certa sonat, desertaq; duræ
Virgo neci quem non hominum, superumq; uocabat?
Acrius hoc instare uiri, succurrere certi.
Qualiter, impleuit gemitu cum taurus acerbo
Auia frangentem morsu super alta leonem
Terga ferens, coit è sparso concita mapali
Agrestum manus, & cæco clamore coloni.
Constitit Alcides, uisuq; enisus, in alta
Rupe truces manicas, defectaq; uirginis ora
Cernit, & ad primos surgentia lumina fluctus.
Exanimum ueluti, multa tamen arte coactum
Mœret ebur, pariusue notas & nomina sumit
Cum lapis, aut aliqui referunt miranda colores.
Ductor ait, quod uirgo tibi nomenq; genusq;,
Quæ mors ista doce, tendunt cur uincula palmas?

Illa tremens, tristiq; oculos deiecta pudore.
Non ego digna malis inquit, suprema parentum
Dona uides ostro scopulos auroq; frequentes.
Nos Ili ueteris quondam genus, inuida donec
Laomedonteos fugeret fortuna penates.
Principio morbi cœlo est exacta sereno
Temperies, arsere rogis certantibus agri,
Cum subitus fragor, & fluctus Idæa mouentes
Cum stabulis nemora, ecce repens consurgere ponto
Belua, monstrum ingens. hanc tu nec montibus ullis,
Nec nostro metire mari. primæua furenti
Huic manus, amplexus inter planctusq; parentum,
Deditur. hoc sortes, hoc corniger imperat Ammon
Virgineam damnare animam, sortitaq; lethen
Corpora crudelis scopulis me destinat urna.
Verum o iam redeunt Phrygibus si numina, tuq;
Ille ades augurijs promisse, & sorte deorum,
Iam cui candentes uotiuo in gramine pascit
Cornipedes genitor nostræ stata dona salutis,
Annue, meq; precor, defectaq; pergama monstris
Eripe, nanq; potes. neq; enim tam lata uidebam
Pectora, Neptunus muros cum iungeret astris,
Nec tales humeros pharetramq; gerebat Apollo.
Auxerat hæc locus, & facies mœstissima capti
Littoris, & tumuli, cœlumq; quod incubat urbi,
Quale laborantis Nemees iter, aut Erymanthi
Vidit, & infectæ miseratus flumina Lernæ.
Dat procul interea signum Neptunus, & una
Nonstriferi mugire sinus, Sigæaq; pestis
Adglomerare fretum, cuius stellantia glauca

L umina nube tremunt, atq; ordine curua trisulcæ
F ulmineus quatit ora fragor, pelagoq; remenso
C auda redit, passusq; sinu rapit ardua ceruix.
I llam incumbentem per mille uolumina pontus
P rosequitur lateri adsultans, trepidisq; ruentem
L ittoribus sua cogit hyems. non fluctibus æquis
N ubiferi uenit unda noti, non aphricus alto
T antus ouat, patrijsq; manus cum plenus habenis
O rion bipedum flatu mare tollit equorum.
E cce ducem placitæ furijs crudescere pugnæ,
S urgentemq; toris stupet, immanemq; paratu
A eacides, pulsentq; graues ut terga pharetræ.
I lle patrem pelagiq; deos, suaq; arma precatus
I nsiluit scopulo, motumq; è sedibus æquor
H orruit, & celsi spatiosa uolumina monstri.
Q ualis ubi à gelidi boreas conuallibus Hebri
T ollitur, & uolucres rhiphæa per ardua nubes
P ræcipitat, piceo nec dum tenet omnia cœlo.
I lla simul molem horrificam, scopulosaq; terga
P romouet, ingentiq; umbra subit, intremere Ide,
I llidiq; ratis, pronæq; resurgere turres.
O ccupat Alcides arcum, totaq; pharetræ
N ube premit. non illa magis, quàm sede mouetur
M agnus Eryx, deferre uelint quem uallibus imbres.
I am breuis, & telo uolucri non utilis aer.
T um uero fremitus, uaniq; insania cœpti,
E t tacitus pudor, & rursus pallescere uirgo.
P roijcit arma manu. scopulos uicinaq; saxa
R espicit, & quantum uentis adiuta uetustas
I mpulerit, ponti'ue fragor, tantum abscidit imi

C oncutiens a sede maris. iamq; agmine toto
P ristis adest, miseræq; inhiat iam proxima prædæ.
S tat medijs elatus aquis, recipitq; ruentem
A lcides, saxoq; prior surgentia colla
O bruit, hinc uastos nodosi roboris ictus
C ongeminat. fluctus præceps defertur in imos
I am totis resoluta uadis. Idæaq; mater
E t chorus, & summis ulularunt collibus amnes.
P rotinus è scopulis, & opaca ualle resurgunt
P astores, magnisq; petunt clamoribus urbem.
N uncius hinc socios Telamon uocat, ac simul ipsi
H orrescunt, subitoq; uident in sanguine puppem.
N ec minus in scopulos, crudiq; cacumina saxi
E micat Alcides, uinclisq; tenentibus aufert
V irgineas de rupe manus, aptatq; superbis
A rma humeris, regem inde petens superabat ouante
L ittora tuta gradu. qualis per pascua uictor
I ngreditur, tum colla tumens, tum celsior armis
T aurus, ubi adsueti pecoris stabula alta reuisit,
E t patrium nemus, &, bello quos ultus, amores.
O buia cui contra longis emissa tenebris
T urba Phrygum, paruumq; trahens cũ coniuge natũ
L aomedon iam mœstus equos, iam debita posci
D ona gemit. pars aërij fastigia muri
C ingit, & ignotis iuuenem mirantur in armis.
I llum torua tuens, atq; acri lubricus astu
R ex subit, & patrio fatur male lætus amore.
M axime Graiugenum, quem non Sigæa petentem
L ittora, nec nostræ miserantem funera Troiæ
A ppulit his forsipsa locis. si uera parentem

Fama

Fama Iouem, summúq; tibi genus esse tonantis,
Noster ades, iunctusq; uenis. sator unus, & idem
Stirpis honos, quanquam longis disiungimur oris.
Quot mihi post lachrymas, post quãta piacula patrũ
Serus ades? quam parua tuis iam gloria factis?
Verum age nunc socios fraternis mœnibus infer,
Vt tibi, seruata statui quæ munera prole,
Crastina lux bijuges stabulis ostendat apertis.
Dixerat hæc, tacitusq; dolos, dirumq; uolutat
Corde nefas, clausum ut thalamis, somnoq; grauatũ
Immolet, ereptáq; luat responsa pharetra.
Nanq; bis herculeis deberi pergama telis
Audierat Priam. sed quis iam uertere regni
Fata queat? manet immotis nox duria lustris, alludit ad Duratum equum
Et genus Aeneadum, & Troiæ melioris honores.
Nos ait ad scythica Tirynthius hostia ponti
Raptat iter, mox huc uestras reuehemur ad oras,
Donáq; dicta feram. tum uero plura uocatis
Annuit ille deis. promissa infida tyranni
Iam Phryges, & miseræ flebant discrimina Troiæ.
Panditur hinc totis in noctem carbasus alis,
Littoráq;, & ueteres tumulos prælabitur Ili,
Dardaniumq; patrem, uigili simul omnia ludo
Festa uident. hinc unda, sacris hinc ignibus Ide
Vibrat, & horrisonæ respondent Gargara buxo.
Inde ubi iam medij tenuere silentia ponti,
Stridentesq; iuuant auræ, phrixæa subibant
Aequora, & angustas quondam sine nomine fauces.
Ecce autem prima uolucrem sub luce dehiscens
Terruit unda ratem, uittatáq; constitit Helle.

Iam Panopes, Thetidisq; soror, iamq; aurea laeua
Sceptra tenens, dũ sternit aquas, proceresq;, ducemq;
Aspicit, & placidis compellat Iasona dictis.
Te quoq; ab Haemonijs ignota per aequora terris
Regna infesta domus, fatisq; simillima nostris
Fata ferunt iterum Aeolios fortuna nepotes
Spargit, & infelix Scythicum gens quaeritis amnem.
Vasta super tellus, longum (ne defice coeptis)
Aequor, & ipse procul (uerum dabit hostia) Phasis.
Hic nemus arcanum, geminaeq; uirentibus arae
Stant tumulis, hic prima pio solennia Phryxo
Ferte manu, cineriq; precor mea reddite dicta.
Non ego per Stygiae (quod rere) silentia ripae
Frater agor, frustra uacui scrutaris auerni
Chare uias. neq; enim scopulis me & fluctibus actã
Frangit hyems. celeri extemplo subiere ruentem
Cymothoe, Glaucusq; manu. pater ipse profundi
Has etiam sedes, haec numine tradidit aequo
Regna, nec Inois noster sinus inuidet undis.
Dixerat. & moestos tranquilla sub aequora uultus
Cum gemitu tulit, ut patrij rediere dolores.
Tum pelago uina inuergens dux talibus infit.
Vndarum decus, & gentis Cretheia uirgo
Pande uiam, cursusq; tuos age diua secundo.
Immittitq; ratem, mediasq; interuolat urbes,
Qua breuibus furit aestus aquis, Asiamq; prementem
Effugit abruptis Europa immanior oris.
Has etiam terras, consertaq; gentibus arua
Sic pelago pulsant (reor) neptunia quondam
Cuspis, & aduersi longus labor abscidit aeui.

V t siculum libycumq́; latus, stupuitq́; fragore
I anus, & occiduis regnator montibus atlas.
I am iuga Percotes, Pariumq́; infame fragosis
E xuperant Pityamq́; uadis, trasmissáq́; puppi
L ampsacus, Ogygij quam nec trieterica Bacchi
S acra, nec arcanis phrygius furor inuehit antris,
S ed suus in uenerem raptat deus. illius aras
V rbe super, celsiq́; uident uelamina templi.
R arior hinc tellus, atq́; ingens undiq́; cœlum
R ursus, & incipiens alium prospectus in orbem.
T erra sinu medio pontum iacet inter & Hellen
C eu fundo prolata maris. nanq́; improba cæcis
I ntulit arua uadis, longóq́; sub æquora dorso
L ittus agit. tenet hinc ueterem confinibus oris
P ars Phrygiam, pars discreti iuga pinea montis.
N ec procul ad tenuis surgit confinia ponti
V rbs placidis demissa iugis. rex diuitis agri
C yzicus, Hæmoniæ qui tum noua signa carinæ
V t uidet, ipse ultro primas procurrit ad undas,
M iranturq́; uiros, dextramq́; amplexus, & hærens
Incipit, o terris nunc primum cognita nostris
E mathiæ manus, & fama mihi maior imago.
N on tamen hæc adeo semota, neq́; ardua tellus,
L ongáq́;, nec populis imperuia lucis eoæ,
C um tales intrasse duces, tot robora cerno.
N am licet hic sæuas tellus alat horrida gentes,
M éq́; fremens tumido circunfluat ore propentis,
V estra fides, ritusq́; pares, & mutua cultu
H is etiam mihi corda locis. procul effera uirtus
B ebrycis, & scythici procul inclementia sacri.

S ic memorat, lætosq; rapit, simul hospita pandi
T ecta iubet, templis sacros largitur honores.
S tant gemmis auroq; tori, mensæq; paratu
R egifico, centumq; pares primæua ministri
C orpora, pars epulas manibus, pars aurea gestant
P ocula, bellorum casus expressa recentum.
A tq; ea prima duci porgens carchesia graio
C yzicus, hic portus inquit mihi territat hostis,
H as acies sub nocte refert, hæc uersa Pelasgûm
T erga uides, meus hic, ratibus qui pascitur, ignis.
S ubijcit Aesonides. utinam nunc ira Pelasgos
A fferat, & solitis tentent concurrere furtis,
C unctaq; se ratibus fundat manus, arma uidebis
H ospita, nec post hanc ultra tibi prælia noctem.
S ic ait, hasq; inter uarijs nox plurima dictis
R apta uices, nec non simili lux postera tractu.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON

LIBER TERTIVS.

E rtia iam gelidas titonia soluerat undas,
E xuerat q; polum, Tiphyn placida alta uocabant.
I t tectis argoa manus, simul urbe pro- (fusi
A enidæ charis sociûm digressibus hærent.
D at Cererem, lætumq; pecus. nec palmite Bacchum
B ithyno, phrygio'ue satum, sed quem sua noto

Colle per angustæ Lesbos freta suggerit Helles.
Ipse agit Aesonidæ iunctos ad littora gressus
Cyzicus, abscessu lachrymans, oneratq; superbis
Muneribus, primas coniux percosita uestes
Quas dabat, & picto Clyte uariauerat auro.
Tum galeam, & patriæ telum insuperabile dextræ
Addidit, ipse ducis pateras, & thessala contra
Frena capit, manibusq; datis iunxere nepotes.
Tu mihi nunc causas, infandaq; prælia Clio
Pande uirûm. tibi enim superûm data uirgo facultas
Nosse animos, rerumq; uias. cur talia passus
Arma, quid hospitijs iunctas concurrere dextras
Iuppiter, unde tubæ, nocturnaq; mouit Erinnys.
Dindyma sanguineis comitum bacchata lacertis
Dum uolucri quatit asper equo, syluasq; fatigat
Cyzicus, ingenti prædæ deceptus amore,
Adsuetum phrygias dominam uectare per urbes
Oppressit iaculo redeuntem ad frena leonem.
Et tunc ille iubas, captiuaq; postibus ora
Imposuit, spolium infelix, diuæq; pudendum.
Quæ postquam Hæmoniam tantæ non immemor iræ
Aerisono de monte ratem, præfixaq; regum
Scuta uidet, noua monstra uiro, noua funera uoluit;
Vt socias in nocte manus, utq; impia bella
Conserat, & sæuis erroribus implicet urbem.
Nox erat, & leni canebant æquora sulco,
Et iam prona leues spargebant sydera somnos.
Aura uehit, religant tonsas, ueloq; proneson,
Et te iam medio flauentem Rhindace ponto,
Spumosumq; legunt fractas cylacæon ab unda.

Ipse diem longe, solisq; cubilia Tiphys
Consulit, ipse ratem uento stellisq; ministrat.
Atq; illum non ante sopor luctamine tanto
Lenit agens, diuum imperijs cadit inscia clauo
Dextera, demittitq; oculos, resolutaq; puppis
Turbine flectit iter, portuq; refertur amico.
Vt notis allapsa uadis, dant æthere longa
Signa tubæ, uox & medijs emissa tenebris.
Hostis habet portus, soliti rediere Pelasgi.
Rupta quies, deus ancipitem lymphauerat urbem,
Mygdoniæ Pan iussa ferens sæuissima matris,
Pan nemorum belliq; potens, quem lucis ad horas
Antra tenent, patet ad medias per deuia noctes
Setigerum latus, & toruæ coma sibila frontis.
Vox omnes super una tubas, qua cornus & enses,
Qua trepidis auriga rotis, nocturnaq; muris
Claustra cadunt, talesq; metus non martia cassis,
Eumenidumq; comæ, non tristis ab æthere gorgo
Sparserit, aut tantis aciem raptauerit umbris.
Ludus & ille deo, pauidum præsepibus aufert
Cum pecus, & profugi sternunt dumeta iuuenci.
Illicet ad regem clamor ruit. exilit altis
Somnia dira toris, simulacraq; pallida linquens
Cyzicus. ecce super foribus Bellona reclusis
Nuda latus flatu mouens orichalca sonoro
Adstitit, & triplici pulsans fastigia crista,
Inde ciere uirum. sequitur per mœnia demens
Ille deam, & fatis extrema in prælia tendit.
Qualis in Alciden & Thesea Rhœtus, iniqui
Nube meri, geminam Pholoen, maioraq; cernens

Antra ruit. qualis'ue redit uenatibus actis
Lustra pater Triuiamq; canens, humeroq; Learchum
Aduehit, at miseræ declinant lumina Thebæ.
Iamq; adeo nec porta ducem, nec pone moratur
Excubias sortita manus, quæ prima furenti
Aduolat, hinc alij subeunt, ut proxima quæq;
Intremuit domus, & motus accepit inanes.
At Minyas anceps fixit pauor, ægra uirorum
Corda labant, nec quæ regio, aut discrimina cernunt;
Cur galeæ clypeiq; micent, cur peruigil armet
Donec & hasta uolans immani turbine transtris
Insonuit, mouitq; ratem rapere obuia cæca
Arma manu. princeps galeam constringit Iason
Vociferans. primam hanc nati pater accipe pugnam,
Vosq; uiri optatos hic affore credite Colchos.
Bistonas in medios, ceu martius exilit astris
Currus, ubi ingentes animæ clamorq; tubæq;
Sanguineæ iuuere deum, non segnius ille
Occupat arua furens, sequitur uis omnis Achiuûm.
Adglomerant latera, & densis thoracibus horrens
Stat manus, ægisono quam nec fera pectore uirgo
Dispulerit, nec dextra Iouis, terrorq; pauorq;
Martis equi, sic contextis umbonibus hærent.
Cæruleo ueluti cum Iuppiter agmine nubem
Constituit, certant Zephyri, frustraq; rigentem
Pulsat utrinq; Notus, pendent mortalia longo
Corda metu, quibus illa fretis, quibus incidat aruis.
Hinc manus infelix clamore impellere magno
Saxa, facesq; atras, & tortæ pondera fundæ.
Fert sonitus immota phalanx, irasq; retentat,

Congeries dum prima fluat, stellantia Mopsus
Tegmina, & ingentē Corythi notat Eurytus umbrā.
Restitit ille gradu, seseq; à lumine ferri
Sustinuit præceps, subitum ceu pastor ad amnem
Spumantem nimbis, fluctuq; arbusta ruentem,
Et Tydeus, en intentis quem uiribus inquit
Experiar, manibusq; dari quem comminus optem.
Quo steteris, moriere loco. subit ilia cuspis
Ochenij, dedit ille sonum, compressaq; mandens
Aequora, purpuream singultibus expuit auram.
Ac uelut in medio rupes latet horrida ponto,
Quam super ignari nunquam rexere magistri
Præcipites impune rates. sic agmine cæco
Incurrit strictis manus ensibus. occubat Iron,
Et Cotys, & Pyrno melior genitore Bienor.
At magis interea diuerso turbida metu
Vrbs agitur. Geniso coniux amouerat arma,
Ast illi subitus uentis, uiuoq; reluxit
Torre focus, telis gaudes miserande repertis.
Linquit & undantes mensas, infectaq; per nox
Sacra Medon, chlamys imbelli circundedit ostro
Torta manum, strictoq; uias præfulgurat ense.
Talis in arma ruit, nec uina dapesq; remotæ,
Stantq; loco torus, in quo (omen) mansere ministri.
Inde uagi, nec tela modis, nec casibus ijsdem
Conseruere manus, longe & iacuere perempti.
Ecce grauem nodis, pinguiq; bitumine quassans
Lampada turbata Phlegias decurrit ab urbe.
Ille leues de more manus, aciemq; Pelasgum
Per noctem remeasse ratus, pulsumq; requirens
Sæpe

Sæpe sibi uano Thamyrum clamore petebat
Arduus, & late fumanti nube coruscus.
Quantus ubi immenso prospexit ab æthere Typhon
Igne simul uentisq; rubens, quem Iuppiter alte
Crine tenet, trepidant diro sub lumine puppes.
Tollitur hinc, totusq; ruit Tirynthius arcu,
Pectore certa regens aduersa spicula flamma
Per piceos accensa globos, & pectus harundo
Per medium contenta fugit. ruit ille comanti
Ore facem supra, maiorq; apparuit ignis.
Ambrosium Peleus, ingentem Ancæus Echelum
Sternit, & elatæ propius succedere dextræ
Telecoonta sinit, desectaq; lora securi
Disiecit ceruice tenus. simul aspera uictor
Cingula sublustri uibrantia detrahit umbra.
Has (precor) exuuias, & opima cadauera Nestor
Linquite ait pheretro, potius mihi dextera ferro
Nauet opus, prensumq; manu detruncat amastrum.
Diuersasq; simul potius inuadere turmas
Admonuit. pergunt rupta testudine fusi,
Qua tenebræ campiq; ferunt. grauis inuenit Ochum
Phlœas, & trepido Pollux impingitur Hebro.
Ipse super uultus, taboq; labantia terga,
Ceu campi martisq; potens, ut cæca profundo
Currit hyems, Zelyn, & Broten, Abarinq; relinquit
Semineces, Glaucum sequitur, Glaucumq; ruentem
Occupat, & iugulo uulnus molitur aperto.
Ille manu contra telum tenet, ultima frustra
Verba ciens, fixamq; uidet decrescere cornum.
Hinc Halyn, hinc rigido transcurrens demetit ense

P rotinus, insignem cithara cantuq; fluenti
D orcea, qui dulci festis assistere mensis
P ectine Bistoniæ magnum post ausus alumnum.
N ec pharetram aut acres ultra Tyrinthius arcus
E xercet, socia sed disijcit agmina claua.
A c ueluti magna iuuenum cum densa securi
S ylua labat, cuneisq; gemit graue robur adactis,
I amq; abies, piceæq; ruunt. sic dura sub ictu
O ssa uirûm, malæq; sonant, sparsusq; cerebro
A lbet ager. leuis ante pedes subsederat Ichnon.
O ccupat os barbamq; uiri, clauaq; superne
I ntonat, occumbes & nunc ait Herculis armis,
D onum ingens, semperq; tuis mirabile fatis.
H orruit ille cadens, nomenq; agnouit amicum
P rimus, & ignaris dirum scelus attulit umbris.
N ec tibi thessalicos tunc profuit ornyte reges
H ospitijs, aut mente moras fouisse benigna,
E t laribus sacrasse diem, procul aduenit Idmon.
O blatamq; ferit galeam, cristasq; rubentes
H eu tua dona gerens. quem te qualemq; uidebit
A ttonitus Crenæe parens? en frigidus orbes
P urpureos iam somnus obit, iam candor & anni
D eficiunt, uitaq; fugit decus omne soluta.
D esere nunc nemus, & nympharum durus amorem.
H uc diuersus agens turbantem fallere neruo
T um primum puer ausus Hylas, spes maxima bellis
P ulcher Hylas, si fata sinant, si prospera Iuno,
P rostrauitq; uirum celeri per pectora telo.
A ccessere (nefas) tenebris fallacibus acti
T yndaridæ in sese, Castor prius ibat in ictus

Nescius,

N escius, ast illos noua lux, subitusq; diremit
F rontis apex. tum Castor Ityn, qua cærulus ambit
B alteus, & gemini committunt ore dracones,
F rater Hagen, Thapsumq;, securigerumq; Nealcem
T ransfigit, & Canthi pallentem uulnere Cydrum.
T orserat hic totis connixus uiribus hastam
V enatori Erymo, breuis hanc sed fata ferentem
P rodidit, & piceo comitem miserata refulsit
L una polo. cessere iubæ, raptumq; per auras
V ulnus, & extrema sonuit cita cuspide cassis.
N iseum Telamon, & Ophelten uana sonantem
P er clypei cedentis opus, partemq; trilicem,
Q ua stomachi secreta, ferit, lætusq; profatur.
Di precor hunc regem, aut æque delegerit alta
F ors mihi gente satum, magnusq; & flebilis urbi
C onciderit. super addit Aren, fratremq; Melanthũ,
P horeáq; Oleniden, Lelegum qui pulsus ab oris
R egis amicitiam, & famuli propioris honores,
Q ua patiens non arte tulit: nox alta cadentum
I ngentes duplicat sonitus, augetq; ruinas.
V t magis Inarime, magis ut mugitor anhelat
V esbius, attonitas acer cum suscitat urbes.
S ic pugnæ crebrescit opus. neq; enim ignea cedunt
A stra loco, lentis hæret nox conscia bigis.
Perge age tartareæ mecum simul omnia noctis
M usa sequi. trepidam Phaeton afflauit ab alto
T isiphonen, grauiorq; locos iam luce propinqua
V mbra premit, non signa uirũm, non funera cernũt,
E t rabie magis ora calent. uos prodite diuæ,
E umenidum noctisq; globos, uatiq; patescat

A rmorum fragor, & tepidi singultibus agri
L abentum, atq; acti Minyis per littora manes.
C yzicus hic aciem uanis discursibus implet
F ata trahens, iam pulsa sibi cessisse Pelasgûm
A gmina, iam passim uacuos disiecta per agros
C redit ouans. tales abitus ea gaudia fingit.
I ra deûm. fundo ueluti cum Cœus in imo
V incla Iouis, fractóq; trahens adamante cathenas,
S aturnum, Tityumq; uocat, spemq; ætheris amens
C oncipit. ast illum fluuijs, & nocte remensa
E umenidum canis, & sparsæ iuba reppulit hydræ.
S æuit acerba fremens, tardumq; à mœnibus agmen
Increpitat. nunquam'ne dolor uirtute subibit
N il ausas sine rege manus? at barbara buxus
S i uocet, & uotis ululantia Dindyma sacris,
T unc ensis, placeatq; furor. modo tela sacerdos
P orrigat, & iusta sanguis exuberet urna.
T alibus insultans, iam dudum numine diuæ
D eficit, infracti languescunt frigore cursus,
C orda pauent, audit fremitus, irasq; leonum,
C ornuaq;, & motas uidet inter nubila turres.
T unc grauis, & certo tendens stridore per umbram
A esonij uenit hasta ducis, latumq; sub imo
P ectore rumpit iter. quàm nunc incognita uellet
L ustra sibi, nullisq; datos uenatibus annos.
T alia magnanimi diuerso turbine fundunt
T ela uiri, sonitusq; pedum, suspectaq; motu
E xplorant. prensant socios, uocemq; reposcunt.
Q uod si tanta solis lues durasset in ortus,
E xtinctum genus, & solas per mœnia matres
Vidisset,

Vidisset, stratamq; dies in littore gentem.
Tum pater omnipotens tempus iam rege perempto
Flectere fata ratus, miserasq; abrumpere pugnas,
Supremam celerabat opem, nutuq; sereno
Intonuit, quem nocte satæ, quem turbidus horret
Armipotens. tunc porta trucis coit infera belli.
Continuo dant terga metu, auersiq; per agros
Diffugiunt, quæ sola salus. nec terga ruentum
Mens Minyis conuersa sequi. stetit anxia uirtus.
Ecce leui primo iam spargere lumine portus
Orta dies, notæq; nefas albescere turres.
Di maris, attonito conclamat ab agmine Tiphys,
Vt mea fatali damnastis pectora somno,
Heu socij quantis complerunt littora monstris.
Illi autem neq; adhuc gemitus, neq; conscia facti
Ora leuant, tenet exangues rigor horridus artus
Ceu pauet ad crines & tristia Pentheos ora
Thyas, ubi impulsæ iam se deus agmine matris
Abstulit, & cæsi uanescunt cornua tauri.
Nec minus effusi grandæuum ad littora uulgus,
Vt socias uidere manus dare uersa retrorsus
Terga metu, dextram tendens proclamat Iason.
Quos fugitis? uellē hac equidē me strage, meosq;
Procubuisse magis. deus hæc, deus asper utrisq;
Implicuit, sumus heu Minyæ, sumus hospita turba.
Cur etiam flammas, miserosq; moramur honores?
Tum super exangues consertæ cædis aceruos
Præcipiti plangore ruunt. agnoscit in alta
Strage uirūm sua texta parens, sua munera coniux.
It gemitus toto sinuosa per æquora cœlo.

P ars tenues fletus, & adhuc stridentia prensat
V ulnera, pars sera componunt lumina dextra.
A t uero in medijs exangui rege reperto
A ggeribus, tristi sileant ceu cætera planctu,
S ic famulûm matrumq; dolor, sic omnis ad unum
V ersa manus. circa lachrymis ac mentibus ægri
S tant Minyæ, deflentq; nefas, & cuspidis ictus
A esoniæ, sortemq; ducis solantur acerbam.
I lle ubi concretos pingui iam sanguine crines,
P allentesq; genas, infractaq; pectore charo
T ela, neq; hesternos agnouit in hospite uultus,
I ngemit, atq; artus fatur complexus amicos.
Te tamen ignarum tanti miserande furoris
N ox habet, & nullo testantem fœdera questu.
A t mihi luctificum uenit iubar. en quibus adsum
C olloquijs? cui me hospitio fortuna reuexit?
E xtingui ne mea (fatis iam defuit unum)
S peraui te posse manu? talis ue reliqui
H as ego amicæ domos? quod si iam bella manebant,
E t placitum hoc superis, non hæc mea iustius essent
F unera? meq; tuus melius nunc plangeret error?
N ec Clarij nunc antra dei, quercusq; tonantis
A rguerem. tales ne acies? tales ne triumphos
S orte dabant? tantumq; nefas mens conscia uatum
C onticuit, patriæ exitum crudele senectæ,
E t tot acerba canens? heu diuis uisa sinistris
R egna mihi. qui nam reditus, quæ me hospita tellus
A ccipiet? quæ non primis prohibebit arenis?
I nuidere dei, ne Phasidis arua remoti
E t scythicas populatus opes, hæc rursus adirem
Littora,

L ittora, ne'ue tuos irem tunc ultor in hostes.
F as tamen est conferre genas, fas iungere tecum
P ectora, & exangues miscere amplexibus artus.
V os age funereas ad littora uoluite syluas,
E t socios lustrate rogos, date debita cæsis
M unera, quæ nostro misisset Cyzicus igni.
P arte alia Clite laceras super ora mariti
F usa comas, misera in plāctum uocat agmina matrū,
Fatur & hæc. primis coniux ereptus in annis
C uncta trahis, nec dum soboles, nec gaudia de te
V lla mihi, quis mœsta tuos nunc optime casus
P erpeterer, tenui luctum solamine fallens.
M ygdonis arma patrem, funestaq́; prælia nuper
N atales rapuere domos, Triuiæq́; potentis
O cidit arcana genitrix absumpta sagitta.
T u mihi qui coniux pariter fraterq́; parensq́;
S olus, & à prima fueras spes una iuuenta
D eseris heu, totamq́; deus simul impulit urbem.
A st ego non media te saltem Cyzice uidi
T endentem mihi morte manus, aut ulla monentis
V erba tuli. quin & thalamis modo questa morari
(Heu) talem, tantiq́; metus secura, recepi.
I llam uix gemino mœrens cum Castore Pollux
E rigit hærentem, compressaq́; colla trahentem.
I nterea innumeras nudatis montibus urgent
C ertatim, decorantq́; pyras, & corpora mœsti
S umma locant. uadit sonipes ceruice remissa,
V enatrix nec turba canum pecudumq́; morantur.
F unereæ quæ cuiq; manus, quæ cura suorum,
Q uæ fortuna fuit. medio rex aggere longo

E minet, hunc crebris quatiens singultibus ora
A dleuat Aesonides, cælsóq; reponit in ostro.
D at pictas auro, atq; ardentes murice uestes,
Q uas rapuit telis formosa uocantibus austris
H ypsipile. galeam dilectáq; cingula regni
I nijcit, ille suam uultus conuersus ad urbem
S ceptra manu ueterum retinet gestamen auorum.
N am quia nec proles, alius nec deniq; sanguis,
I pse decus regníq; refert insigne parentúmq;.
I nde ter armatos Minyis referentibus orbes
C oncussi tremuere rogi, ter inhorruit æther
L uctificum clangente tuba. iecere supremo
T um clamore faces, rerum labor omnis in auras
S oluitur, & cælsis collucent æquora flammis.
S cilicet hæc illo iuuenem populósq; manebant
T empore, Peliacis caderet cum montibus arbor.
H oc uolucrúmq; minæ, præsagáq; fulmina longo
A cta mari tulerant. sed quis non prima refellat
M onstra deûm, longósq; sibi non auguret annos?
I amq; solutus honos cineri, iam passibus ægris
D ilapsæ cum prole nurus. tandémq; quiescunt
D issona peruigili planctu uaga, qualiter arctos
A d patrias auibus medio iam uere reuectis
M emphis, & aprici statio silet annua Nili.
A t non inde dies, neq; iam magis aspera curis
N ox Minyas tanta cæsorum ab imagine soluit.
E is Zephyri iam uela uocant, fiducia mœstis
N ulla uiris, ægro assidue mens carpitur æstu.
N ec dum omnes lachrymas, atq; omnia reddita cæsis
I usta putant, patria ex oculis, sacer atq; laborum

Pulsus amor, segniq; iuuat frigescere luctu.
Ipse etiam Aesonides (quanquam tristissima rerum
Castiganda duci, uultuq; premenda sereno)
Dulcibus indulget lachrymis, aperitq; dolorem.
Tum secreta trahens Phoebeum ad littora Mopsum.
Quaenam ait ista lues? aut quae sententia diuûm?
Decretus'ne uenit fato pauor? an sibi nectunt
Corda moras? cur iam immemores famaeq; larisq;
Angimur? aut pariet quem nam haec ignauia finem?
Dicam ait, ac penitus causas, labemq; docebo
Mopsus, & astra tuens. non si mortalia membra
Sortitusq; breues, & parui tempora fati
Perpetimur, socius superi quondam ignis Olympi,
Fas ideo miscere neces, ferroq; morantes
Exigere hinc animas, redituraq; semina coelo.
Quippe nec in uentos, nec in ultima soluimur ossa.
Ira manet, duratq; dolor. cum deinde tremendi
Ad solium uenere Iouis, questuq; nefandam
Edocuere necem, patet ollis ianua leti,
Atq; iterum remeare licet. comes una sororum
Additur, & pariter terras atq; aequora lustrant.
Quisq; suos sontes, inimicaq; pectora poenis
Implicat, & uaria meritos formidine pulsant.
At quibus inuito maduerunt sanguine dextrae,
(Si fors saeua tulit miseros, uel proxima culpa)
Hos uarijs mens ipsa modis agitat, sua corpunt
Facta uiros resides, etiam nil amplius ausi
In lachrymas humilesq; metus, aegramq; fatiscunt
Segnitiem, quos ecce uides, sed nostra requiret
Cura uiam, memori iam pridem cognita uate.

Est procul ad stygiæ deuexa silentia noctis
Cimmerium domus, & superis incognita tellus
Cæruleo tenebrosa situ. quo flammea nunquam
Sol iuga, sydereos nec mittit Iuppiter annos.
Stant tacitæ frondes, immotaq; sylua comanti
Horret uerna iugo. specus, umbrarumq; meatus
Subter, & oceani præceps fragor, aruaq; nigro
Vasta metu, & subitæ post longa silentia uoces.
Ensifer hic, atraq; sedens in ueste Celeneus
Insontes errore luit, culpamq; remittens
Carmina turbatos uoluit placantia manes.
Ille mihi, quæ danda forent lustramina cæsis,
Prodidit, ille uolens Erebum, terrasq; retexit.
Ergo ubi puniceas oriens ascenderit undas,
Tu socios adhibeto sacris, armentaq; magnis
Bina deis, me iam cœtus accedere uestros
Haud fas interea, donec lustralia pernox
Vota fero, mouet en gelidos latonia currus,
Flecte gradum, placitis sileant age littora cœptis.
Iamq; sopor mediis tellurem presserat horis,
Et circum tacito uolitabant somnia mundo,
Cum uigil arcani speculatus tempora sacri
Ampycides petit aduersis æsepia syluis
Flumina, & æquoreas pariter decurrit ad undas.
Hic sale purpureo, uiuaq; nitentia lympha
Membra nouat, seq; horrificis accommodat actis.
Tempora tum uittis, & supplice castus oliua
Impliacat, & stricto designat littora ferro.
Circum humiles aras, ignotaq; nomina diuum
Instituit, syluaq; super contristat opaca.

Vt'q; metum, numen'q; loco, sacram'q; quietem
Addidit, ardenti nitidum iubar euocat alto.
Atq; argoa manus uarijs insignis in armis
Ibat agens lectas aurata fronte bibentes.
Delius hic longe candenti ueste sacerdos
Occurrit, ramoq; uocat. iam'q; ipse recenti
Stat tumulo placida transmittens agmina lauro.
Ducit & ad fluuios, ac uincula soluere monstrat
Prima pedum, glauca'q; comas prætexere fronde
Imperat. hinc alte Phœbi surgentis ad orbem
Ferre manus, totis'q; simul procumbere campis.
Tum piceæ mactantur oues, profecta'q; partim
Pectora, per medios partim gerit obuius Idmon.
Ter tacitos egere gradus, ter tristia tangens
Arma simul uestes'q; uirum, lustramina ponto
Pone iacit. rapidis adolentur cætera flammis.
Quin etiam truncas nemorum, effigies'q; uirorum
Rite locat quercus, simulata'q; subligat arma.
Huc stygias transire minas, iram'q; seueri
Sanguinis, his orat uigiles incumbere curas.
Atq; ita lustrifico cantu uocat. ite perempti,
Ac memores abolete animas, sint ocia uobis,
Sit stygiæ iam sedis amor. procul agmine nostro
Et procul ite mari, cunctis'q; absistite bellis.
Vos ego nec graias unquam contendere ad urbes,
Nec triuijs ululare uelim, pecori'q;, satis'q;
Nullæ ideo pestes, nec luctifer ingruat annus,
Nec populi, nostri ue luant ea facta minores.
Dixerat. & summas frondentibus intulit aris,
Libauit'q; dapes, placidi quas protinus angues

Vmbrarum famuli linquis rapuere coruscis.
  Continuo puppem petere, & considere transtris
Imperat Ampycides, nec uisum uertere terræ.
Exciderunt quæ gesta manu, quæ debita fatis.
Illi alacres, pars arma locant, pars ardua summis
Insternunt tabulata toris, oriturq; trementum
Remorum sonus, & lætæ concordia uocis.
Iuppiter urgentem ceu summa Ceraunia nubem
Cum pepulit, mouitq; iugis, fulsere repente
Et nemora, & scopuli, nitidusq; reducitur æther.
Sic animi rediere uiris, iamq; ipse magister
Nutat ab arce ratis, remisq; obsistere tendit.
Instaurant primi certamina, liber amictu
Eurytus, & dictus Talai non territus Idas,
Inde alij increpitant, atq; æquora pectore tollunt.
Par gemitu, pulsuq; labor, uersumq; uicissim
Mittitur in puppem remo mare, lætus & ipse
Alcides. quis nam hos uocat in certamina fluctus?
Dixit. & intortis assurgens arduus undis
Percussit subito deceptum fragmine pectus.
Atq; in terga ruens, Talaum, fortemq; Eriboten
Et longe tantæ securum Amphiona molis
Obruit, inq; tuo posuit caput Iphite transtro.
  Iam summas cœli Phœbus candentior arces
Vicerat, & longas medius reuocauerat umbras.
Tardior hinc cessante uiro, quæ proxima Tiphys
Littora, quosq; dabat densa trabe Mysia montes
Aduehitur. petit excelsas Tirynthius ornos.
Hæret Hylas lateri, passusq; moratur iniquos.
Illum ubi Iuno poli summo de uertice puppem

D eseruisse uidet, tempus rata diua nocendi
P allada consortem curis, cursusq; regentem,
N equa inde inceptis fieret mora, fallere primo
M olitur, charoq; dolis auertere fratri.
T um sic alloquitur procerum ui pulsus iniqua
G ermaniq; manu repetito crimine Perses,
B arbaricas iam mouit opes, hyrcanaq; signa.
A eetes contra thalamus, & uirgine pacta
C onciliat reges Scythicos, primusq; coacta
A ducit albana Styrus gener agmina porta
B ellum ingens, atq; ipse citis Gradiuus habenis
F undit equos. uiden arctoo de carcere quanta
T ollat se nubes, atq; æquore pendeat atro?
C orripe prima uias, finem cum Phasidis alti
T ransierit Perses, faciemq; admouerit urbi,
C æpta refer, paulumq; nefas, & fœdera necte
C onsilijs atq; arte tua. sponde adfore reges
D ijs genitos, quis arma uolens, quis agmina iungat,
A t uirgo, quanquam insidias astusq; nouercæ,
S entiat, & blandos quærentem fingere uultus,
O bsequitur tamen, & iussas petit ocyus oras.
I ngemuit Iuno, tandemq; silentia rumpit.
E n labor, en odijs caput insuperabile nostris.
Q uæ Nemeæ tot fessa minis? quæ prælia Lernæ
E xperiar? phrygijs ultro concurrere monstris
N empe uirum, et pulchro referantem Pergama ponto
V idimus. en ego nunc regum soror? en mihi gentis
V llus honos? iam tum indecores iußæq; dolorum
P rimitiæ, & tenero superati protinus angues,
D ebueram nullos iuueni iam quærere casus

V icta, nec ad tales forsan descendere pugnas,
V erum animus insiste tuis, actumq; mouebo
T ende pudor, mox & furias, ditem quoq; uerto.
H æc ait. & pariter læui iuga pinea montis
R espicit, ac pulchro uenantes agmine nymphas
V ndarum nemorumq; decus. leuis omnibus arcus,
E t manicæ uirides, & stricta myrtus habena,
S ummo palla genu, tenui uagus innatat unda
C rinis ad obscuræ decurrens cingula mammæ.
I psa citatarum tellus pede plausa sororum
P ersonat, & teneris submittit gramina plantis.
E quibus herculeo Dryope percussa fragore,
C um fugerent iam tela feræ, processerat ultra
T urbatum uisura nemus, fontemq; petebat
R ursus, & attonitos referebat ab hercule uultus.
H anc delapsa polo, piceæq; acclinis opacæ
I uno uocat, prensaq; manu sic blanda profatur.
Q uem tibi coniugio tot dedignata dicaui
N ympha procos, en æmonia puer appulit alno
C larus Hylas, saltusq; tuos fontesq; pererrat.
V idisti roseis hæc per loca Bacchus habenis
C um domitas acies, & eoi prælia regni
D uceret, ac rursus thyasos, & sacra mouentem
H unc tibi, uel posito uenantem pectine Phœbum
C rede dari. quæ spes nymphis aufertur achæis?
P ræreptum quanto proles bœbeia questu
A udiet, & flaui quàm tristis nata lycormæ.
S ic ait. & celerem frondosa per auia ceruum
S uscitat, ac iuueni sublimem cornibus offert.
I lle animos tardusq; fugæ, longumq; resistens

Sollicitat, ſuadetq́; pari contendere curſu.
Credit Hylas, prædæq́; ferox ardore propinquæ
Inſequitur, ſimul Alcides hortatibus urget
Proſpiciens. iamq́; ex oculis aufertur uterq;.
Cum puerum inſtantem quadrupes, feſſaq́; minantē.
Tela manu procul ad nitidi ſpiracula fontis
Ducit, & intactas leuis ipſe ſuperfugit undas.
Hoc pueri ſpes luſa modo eſt, nec tendere certat
Amplius, utq́; artus & conata pectora ſudor
Diluerat, gratos auidus procumbit ad amnes.
Stagna uagi ſic luce micant, ubi Cynthia cœlo
Proſpicit, aut medij tranſit rota candida Phœbi
Tale iubar diffundit aquis, nil umbra, comæq́;,
Turbauitq́; ſonus ſurgentis ad oſcula nymphæ.
Illa auidas iniecta manus heu ſera cientem
Auxilia, & magni referentem nomen amici
Detrahit, adiutæ prono nam pondere uires.
Iam pater umbroſis Tirynthius arcibus ornos
Depulerat, magnoq́; iugi ſtridore reuulſas
Terga, ſuper fului porrexerat horrida monſtri,
Littora curua petens. alio nam calle reuerſum
Credit Hylan. captaq́; dapes auxiſſe ferina.
Sed neq; apud ſocios, ſtructasq́; in littore menſas
Vnanimum uidet æger Hylan, nec longius acrem
Intendens aciem uarios hinc excitat æſtus,
Nube mali percuſus amor. quibus hæſerit oris,
Quis tales impune moras caſus'ue; labor'ue
Attulerit. denſam interea deſcendere noctem,
Iam maiore metu, tum uero & pallor, & amens
Cum piceo ſudore rigor. ceu pectora nautis

C ongelat hyberni uultus Iouis, agricolis'ue
C um coit umbra minax, comitis sic afficit error
A lciden, sæuæq; monet meminisse nouercæ.
C ontinuo, uolucri ceu pectora tactus asylo
E micuit Calabris taurus per confraga septis
O buia quæq; ruens, tali se concitat ardens
I n iuga senta fuga. pauet omnis conscia late
S ylua, pauent montes, luctu succensus acerbo
Q uid struat Alcides, tantaq; quid apparet ira.
I lle, uelut refugi quem contigit improba Mauri
L ancea, sanguineus uasto leo murmure fertur,
F rangit & absentem uacuis sub dentibus hostem.
S ic furijs accensa gerens Tirynthius ora
F ertur, & intento decurrit montibus arcu.
H eu miseræ, quibus ille feræ, quibus incidit usquam
I mmeritis per lustra uiris. uolat ordine nullo
C uncta petens, nunc ad ripas deiectaq; saxi
F ragmina, nūc notas nemorū procurrit ad umbras.
R ursus Hylan, & rursus Hylan per longa reclamat
A uia, responsant syluæ, & uaga certat imago.
A t socijs iam mota fides, austrisq; secundis
C ausa moræ non paruus Hylas, quanq̃ omnibus æque
G rata rudimenta herculeo sub nomine pendent.
I llum omnes lachrymis, mœstisq; reposcere uotis,
I ncertiq; metu nunc longas littore uoces
S pargere, nunc feris ostendere noctibus ignes.
I pse uel excelsi cum densa silentia montis,
S trata uel oblatis ductor uidet æquora uentis,
S tat lachrymans, magnoq; uiri cunctatur amore.
I llius incessus, habilemq; ad terga pharetram,

illum

Illum inter proceres, mœstæq; silentia mensæ
Quærit inops, quondam ingenti cóprensa trahentem
Viua manu, & duræ referentem monstra nouercæ.
Nec minus interea crudelis iapyga Iuno
Assidue mouet, & primis cum solibus offert.
Iamq; moræ impatiens cunctantes increpat ausus
Tiphys, & oblato monet ocia rumpere cursu.
Ergo animum flexus dictis instantis Iason
Concedit, sociosq; simul sic fatur ad omnes.
O' utinam scythicis struerem cum funera terris,
Vox mihi mentitas tulerit Parnassia sortes.
Agmine de tanto socius qui maximus armis
Adforet, hunc Iouis imperijs fatoq; teneri
Ante procellosum scopulis errantibus æquor.
Nec dum fama uiri, nec certior extitit author.
Verum agite, in dubijs uariant qui pectora curis
Consulite, & motis seu uos uia flatibus urget
Pergite, & inceptos mecum reuocate labores.
Seu plures tolerare moras, rursusq; propinquis
Quæsiuisse iugis, precium haud leue temporis acti.
Dixerat, & studijs iam dudum freta iuuentus
Orat inire uias, unum tanto obfore cœtu,
Nec minus in sese generis, dextrasq; potentes.
Esse ferunt. tali mentem pars maxima flatu
Erigit, & uana gliscunt præcordia lingua,
Saltibus ut medijs tum demum læta reducit
Cerua gregem, tum gestit aper, reboatq; superbis
Comminus ursa lupis, cum sese martia tygris
Abstulit, aut curuo tacitus leo condidit antro.
At pius ingenti Telamon iam fluctuat ira.

Cum fremitu, ſæuiſq́; ferens fera iurgia dictis
Inſequitur, magnoq́; implorat numina queſtu.
Idem orans prenſatq́; uiros, demiſſaq́; ſupplex
Hæret ad ora ducis, nil ſe ſuper hercule fari,
Sed ſocio quocunq; gemens. quanquam aſpera fama
Iam loca, iamq́; feras per barbara littora gentis,
Non alium contra Alciden, non pectora tanta
Poſſe dari, rurſum inſtimulat, ducitq́; fauentes
Magnanimus Calydone ſatus potioribus ille
Deteriora fouens. ſemperq́; inuerſa tueri
Durus, & haud ullis unquam ſuperabilis æquis,
Rectorum'ue memor. non Herculis (inqt) adempti
Sed tuus in ſeros hæc noſtra ſilentia queſtus
Traxit honor, dum iura dares, dum tempora fandi,
Septimus hic cælſis deſcendit montibus auſter,
Iamq́; ratem ſcythicis forſan ſtatuiſſet in oris,
Nos patriæ immemores, maneant ceu nulla reuectos
Gaudia, ſed duro ſæuæ ſub rege Mycenæ,
Ad medium cunctamur iter. ſi finibus ullis
Has tolerare moras, & inania tempora poſſem,
Regna hodie, & dulcem ſceptris Calydona tenerem
Lætus opum, paciſq́; meæ, tutuſq́; manerem,
Quis genitor materq́; locis. quid deſide terra
Hæremus? uacuos cur laxant æquora uiſus?
Tu comitem Alciden ad Phaſidis amplius arua
Adfore, tu ſocias ultra tibi rere pharetras?
Non ea fax odijs, oblitaq́; numine feſſo
Iuno ſui. noua tartareo fors ſemine monſtra,
Atq; iterum inachijs iam nuncius urget ab Argis.
Non datur hæc magni proles Iouis, at tibi Pollux

Stirpe

Stirpe pares Castorq; manent, at cætera diuûm
Progenies, nec parua mihi fiducia gentis.
Ast egomet quocunq; uoces, qua tegmina ferro
Plura metam. tibi dicta manus, tibi quicquid in ipso
Sanguine erit. iamq; hinc operũ quæ maxima posco.
Scilicet in solis profugi stetit Herculis armis
Nostra salus, nempe ora æque mortalia cunctæ
Ecce gerunt, ibunt æquo nempe ordine remi.
Ille uel insano iam dudum turbidus æstu,
Vel parta iam laude tumens, consortia famæ
Despicit, ac nostris ferri comes abnuit actis.
Vos, quibus & uirtus, & spes in limine primo,
Tendite, dum rerum patiens calor, & rude membris
Robur inest. nec enim solis dare funera Colchis
Sit satis, & tota pelagus lustrasse iuuenta.
Spes mihi, quæ tali potuit longissima casu
Esse, fuit, quiscunq; uirum perquirere syluis
Egit amor, loca uociferans nonulla reliqui.
Nunc quoq; dum uario nutat sententia motu,
Cernere deuexis redeuntem montibus opto.
Sat lachrymis comitiq; datum, quem sortibus æui
Crede, uel in mediæ raptum tibi sanguine pugnæ.
Talibus oenides urget, simul incita dictis
Heroum manus. ante omnes argoa iubebat
Vincla rapi Calais. furias miratur ouantum
Aeacides, multusq; uiri cunctantia corda
Fert dolor, an sese comitem tam tristibus actis
Abneget, & celsi mœrens petat ardua montis.
Non tamen & gemitus, & inanes desinit iras
Fundere. quis terris pro Iuppiter inquit Achæis

I ste dies? saeui capient quae gaudia Colchi?
N on hi tum flatus, non ista superbia dictis,
L ittore cum patrio iam uela petentibus austris
C unctus ad Alciden uersus fauor, ipse iuuaret,
I pse ducis curas, meritosq; subiret honores.
I am'ne animus, iam gente pares? atq; inclyta uulgi
D extera? nulla fides, nulli super Hercule fletus.
N unc Parthaonides, nunc dux mihi thracia proles,
A spera nunc pauidos contra ruit agna leones.
H anc ego magnanimi spolium Didymaonis hastam,
Q uae neq; iam frondes uirides, neq; proferet umbras,
V t semel est auulsa iugis, ac matre perempta
F ida ministeria, & duras obit horrida pugnas,
T estor, & hoc omni ductor tibi numine firmo,
S aepe metu, saepe in tenui discrimine rerum
H erculeas iam serus opes, spretiq; uocabis
A rma uiri, nec nos tumida haec tum dicta iuuabunt.
T alibus Aeacides socios terroribus urgens
I llachrymat, multaq; comas deformat arena.
F ata trahunt, raptusq; uirûm certamine ductor
I bat, & obtenta mulcebat lumina palla.
H ic uero ingenti repetuntur pectora luctu,
V t socij sedere locis, nullaeq; leonis
E xuuiae, tantiq; uacant uestigia transtri.
F let pius Aeacides, moerent Poeantia corda,
I ngemit & dulci frater cum Castore Pollux.
O mnis adhuc uocat Alciden fugiente carina,
O mnis Hylan, medio pereuntia nomina ponto.
D at procul interea toto pater aequore signum
P horcys, & immanes intorto murice phocas

C ontrahit antra petens simul & Maßylus, & unà
L yctius, & Calabris redit armentarius aruis.
I licet extremi nox littore solis ibero
C ondidit alta domos, & sydera sustulit aruis,
F lamina conticuere, iacet cum flatibus æquor.
A mphitryoniades nec quæ noua lustra requirat,
N ec quo tentet iter, comitis nec fata perempti
Q uæ referat, uidet, aut socios qua mente reuisat.
V rit amor, solis'q; negat decedere syluis.
N on aliter gemitu quondam lea prolis ademptæ
T erga dedit, sedet in triuijs, inclusa'q; longo
P eruigilant castella metu, dolor attrahit urbes,
I nterea & misero manat iuba sordida luctu.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON LIBER QVARTVS.

T'q; ea non oculis diuûm pater amplius æquis
u Sustinuit, natiq; pios miseratus amores,
Iunonem ardenti trepida grauis increpat ira.
V t noua nunc tacito sub pectore gaudia tollunt,
H æret inops, solis'q; furit Tirynthius oris.
A t comite immemores Minyæ faciles'q; relicto
A lta tenent. sic Iuno ducem fouet anxia curis
A esonium, sic arma, uiros, socios'q; ministrat.

I am quibus incertam bellis, scythicæq; pauentem
G entis opes, quanta trepidam formidine cernam.
T um precibus, tum me lachrymis, & supplice dextra
A ttentare ueto, rerum mihi firma potestas.
I furias, ueneremq; moue, dabit impia pœnas
V irgo, nec Aeetæ gemitus patiemur inultos.
D ixit, & arcano redolentem nectare rorem,
Q uem penes alta quies, liquidiq; potentia somni
D etulit, inq; uagi libauit tempora nati.
I lle graues oculos, & Hylan resonantia semper
O ra ferens, ut nulla deum superare potestas,
P rocumbit. tandem fessis pax reddita syluis,
F luminaq;, & uacuis auditæ montibus auræ,
E cce puer summa se tollere uisus ab unda
F rondibus in croceis, & iniquæ munere nymphæ,
S tansq; super charum tales caput edere uoces.
Q uid pater in uanos absumis tempora questus?
H oc nemus, hæc fatis mihi iã domus improba, quo me
N ympha rapit sæuæ monitu Iunonis in amnes.
N unc Iouis accessus etiam mihi lumina cœli
C onciliat, iungitq; preces, & fontis honores.
O' dolor, o' dulces, quas gessimus ante, pharetras.
I am socij lætis rapuerunt uincula uentis,
H ortator postquam furijs, & uoce nefanda
I mpulit Oenides. uerum cum gente domoq;
I sta luet, sæuæq; aderunt tua numina matri.
S urge age. & in duris haud unquam defice, cœlo
M ox aderis, teq; astra ferent, tu semper amoris
S is memor, & chari comitis ne abscedat imago.
T alibus orantem dictis, uisuq; fruentem

I lle ultro petit, & uacuis amplexibus instat,
L anguentesq; mouet frustra conamina dextræ,
C orpus hebet somno, refugaq; eluditur umbra.
T um lachrymis, tum uoce sequi, tum rumpere questus,
C um sopor & uano spes mœsta resoluitur actu.
F luctus ab undisoni ceu forte crepidine saxi
C um rapit Halcyonis miseræ fœtumq; laremq;,
I t super ægra parens, queriturq; tumentibus undis,
C erta sequi, quocunq; ferant, audetq;, pauetq;,
I cta fatiscit aquis donec domus, haustaq; fluctu est,
I lla dolens uocem dedit, & se sustulit alis.
H aud aliter somni mœstus labor. exilit amens,
E ffusisq; genas lachrymis rigat, ibimus inquit,
S olus & hos montes, desertaq; lustra tenebis
C hare puer, nec res ultra mirabere nostras.
H æc fatus, relegitq; uias, & uallibus exit
I ncertus, quid Iuno ferat, quas apparet iras.
N ec minus & socios cernit procul æquore ferri
P ræcipites, tacitumq; pudet potuisse relinqui.
I amq; iter ad Teucros, atq; hospita mœnia Troiæ
F lexerat iliaci repetens promissa tyranni,
C um mœsto Latona simul, Dianaq; uultu
A nte Iouem stetit, & supplex sic fatur Apollo.
In quem alium Alciden, in quæ iã tempora differs
C aucaseum rex magne senem? nullum'ne malorum
F inem adeo, pœnæq; dabis? te cuncta precatur
G ens hominum, atq; ipsi iam te pater optime montes,
F essaq; cum syluis orant iuga. sat tibi furtum
I gnis, & ætheriæ defensa silentia mensæ.
D ixit ubi, è scopulis media inter pabula diri

Vulturis ipse etiam gemitu, mœstaq; fatigat
Voce Iouem, sæuis releuans ambusta pruinis
Lumina, congeminant amnes, rupesq; fragorem
Caucaseæ. stupet ipse dei clamoribus ales.
Tunc etiam superas Acheronte auditus ad arces
Iapetus grauis, orant procul arcet Erinnys
Respiciens celsi legem Iouis. ille dearum
Fletibus, & magno Phœbi commotus honore,
Velocem roseis demittit nubibus Irim.
I Phrygas Alcides, & Troiæ differat arma.
Nunc, ait, eripiat diræ Titana uolucri.
Diua uolat, defertq; uiro celeranda parentis
Imperia, atq; alacrem lætis hortatibus implet.
Iam Minyæ medijs claræ per sidera noctis
Fluctibus intulerant placido caua lintea cursu,
Multaq; deserto memores super Hercule uoluunt.
Thracius at summa socios è puppe sacerdos
Fata deum, & miseræ solans incommoda uitæ,
Securum Minyis agit, & medicabile carmen.
Quod simul assumpta pulsum fide, luctus, & iræ,
Et labor, & dulces cedunt è pectore nati.
Interea magni iam iam subeuntibus astris
Oceani genitale caput, titania frenis
Antra sonant, sol auricomus uergentibus horis
Multifidum iubar, & bisseno sidere textam
Loricam induitur, ligat hanc, qui nubila contra
Balteus undantem uariat mortalibus arcum.
Inde super terras, & eoi cornua montis
Emicuit, traxitq; diem candentibus undis,
Et Minyas uiso liquerunt flamma Phœbo.

P roxima Bebrycij panduntur littora regni,
P ingue solum, & duris regio non inuida tauris.
R ex Amycus. regis fatis & numine freti
N on muris cinxere domos, non foedera legum
V lla colunt, placidas aut iura tenentia mentes.
Q uales aetnaeis rabidi Cyclopes in antris
N octe sub hyberna seruant freta, si cubi saeuis
A duectet ratis acta notis, tibi pabula dira,
E t miseras Polypheme dapes. sic undiq; in omnes
P rospiciunt, cursantq; uias. qui corpora regi
C apta trahant. ea Neptuno trux ipse parenti
S acrifica pro rupe iugi media aequora supra
T orquet agens, ni forma uiris praestantior adsit.
T um legere arma iubet, sumptisq; occurrere contra
C aestibus. haec miseri sors est aequissima leti.
H uc ubi deuectam Neptunus gurgite puppem
S ensit, & extremum nati prospexit in oras,
E t quondam laetos domini certamine campos,
I ngemit, & tales euoluit pectore questus.
Infelix imas quondam mihi rapta sub undas,
N ec potius magno Melie tum mista Tonanti
V sq; adeo'ne meam quacunq; ab origine prolem
T ristia fata manent? sic te olim pergere sensi
I uppiter, iniustae quando mihi uirginis armis
C oncidit infelix, & nunc Chaon implet Orion.
N ec tibi nunc uirtus, aut det fiducia nostri
N ate animos, opibusq; ultra nec crede paternis.
I am iam aliae uires, maioraq; sanguine nostro
V incunt fata Iouis, potior cui cura suorum est.
A tq; ideo neq; ego hanc tumidis auertere uentis

Tentaui, tenui've ratem. nec iam mora mortĩ
Hinc erit ulla tuæ. reges preme dure secundos.
Abstulit inde oculos, natumq́;, & tristia linquens
Prælia, sanguineo terras pater abluit æstu.
Principio fluuios, gentemq́;, & littora ductor
Explorare iubet, paulumq́; egressus Echion
Inuenit obscura gemitus in ualle trahentem
Clam iuuenem, & cæsi mœrentem nomen amici.
Ille uirum ut contra uenientem, umbrataq́; uidit
Tempora, Parrhasio patris de more galero,
Paciferæq́; manu nequicquam insignia uirgæ,
Heu fuge ait certo quicunq; es perdite passu,
Dum datur. obstupuit uisu nonacria proles,
Quid ferat admirans. Postquam remeare monentem
Ocyus, & dictis perstantem cernit in ijsdem,
Abripit, & socijs quæ sint ea promere cogit.
Ille manum tendens, non hæc ait hospita uobis
Terra uiri, non hic ullos reuerentia ritus
Pectora, mors habitat, sæuæq́; hoc littore pugnæ.
Iam ueniet diros Amycus qui tollere cæstus
Imperet, & uasto qui uertice nubila pulset.
Talis in aduectos Neptuni credita proles
Aeternum furit, atq; æquæ uirtutis egentes
Ceu superûm segnes ad iniqua altaria tauros
Constituit, tandem ut misero lauet arma cerebro.
Consulite, atq; fugæ medium ne temnite tempus,
Nanq; isti frustra quis nam concurrere monstro
Audeat? & quæ nam talem uidisse uoluptas?
Ductor ad hæc. bebryx'ne uenis, diuersaq́; regi
Corda gerens? melior uulgi nam sæpe uoluntas.

Hostis, an externis fato delatus ab oris?
Et tua cur Amycus cæstu non dum obruit ora?
Nomen ait prædulce mihi, nomenq́; secutus
Otreos unanimi, decus ille & læta suorum
Gloria, nec uestros comes aspernandus in actus,
Hesionam & phrygiæ peteret cum gaudia nuptæ,
Hic Amycum contra iussus stetit. atq; ego palmas
Implicui. sed prima procul uix dum ora leuantis
Fulminea frontem dextra, distectáq; fudit
Lumina, me nunquam leto dignatus, & armis.
Sed lachrymis potius, luctúq; absumor inerti.
Spes tamen his fando si nuncius extitit oris,
Et Mariandynum patrias penetrauit ad urbes,
Vnde genus, fraterq́; uiro, sed & ille quierit,
Oro, nec à uanis cladem Lycus augeat armis.
Hæc ubi non ulla iuuenis formidine moti
Accipiunt, dolet & dura sic pergere mente,
Terga sequi, properosq́; iubet coniungere gressus.
Littore in extremo spelunca apparuit ingens
Arboribus super, & dorso contecta minanti,
Non quæ dona deûm, non quæ trahat ætheris ignem.
Infelix domus, & sonitu tremebunda profundi.
Hic uarij pro rupe metus, hic trunca rotatis
Brachia rapta uiris, strictóq; immortua cæstu,
Ossáq; tetra situ, capitum mœstissimus ordo,
Respicias, quibus aduerso sub uulnere nulla
Iam facies, nec nomen erat. media ipsius arma
Sacra metu, magnúq; aris imposta parentis.
Hospitis hic primum monitus rediere timentis,
Et pauor, & monstri subiere absentis imago.

A tq; oculos cuncti inter se tenuere silentes,
D onec sydereo Pollux interritus ore,
T e tamen hac (quicunq; es) ait formidine saxo
I am tua sylua ferat, modo sint tibi sanguis, & artus.
O mnibus idem animus forti decernere pugna,
E xoptantq; uirum, contraq; occurrere poscunt.
Q ualiter ingressus spumantem taurus in amnem,
P andit iter. mox omne pecus formidine pulsa
P one subit, iamq; & medijs præcedit ab undis.
A t procul è syluis sese, gregibusq; ferebat
S æuus in antra Gigas, quem nec sua turba tuendo
I t tanti secura metus. mortalia nusquam
S igna manent. instar scopuli, qui montibus altis
S ummus abit, longeq; iugo stat solus ab omni.
D euolat inde furens. nec qua uia, cur'ue profecti,
N ec genus ante rogat. sed tali protonat ira.
Incipite ò iuuenes. & enim fiducia credo
H uc tulit, auditas & sponte lacessitis oras.
S in errore uiæ, nec dum mens gnara locorum,
H ic mihi lex, cæstus, aduersaq; tollere contra
B rachia. sic ingens Asiæ plaga, quiq; per Arcton
D exter, & in læuum pontus iacet hæc mea uisat
H ospitia. hoc cuncti remeant certamine reges.
N eptuni domus, atq; egomet neptunia proles.
I amq; pridem cæstu resides, & frigida raris
D entibus aret humus. qui mecum fœdera iunget
P rima manu? cui dona fero? mox omnibus idem
I bit honos. fuga sub terras, fuga nulla per auras.
N ec lachrymæ, nec forte preces, superi'ue uocati
P ectora nostra mouent. alijs rex Iuppiter oris.

Faxo Bebrycum nequeat transcendere puppis
Vlla fretum, & ponto uolitet Symplegas inani.
Talia dicta dabat, cum protinus asper Iason,
Et simul Aeacides, simul & Calidonis alumnus,
Nelidesq;, Idasq; prior, quae maxima surgunt
Nomina. sed nudo steterat iam pectore Pollux,
Cum pauor, & gelidus defixit Castora sanguis.
Nam nec ad Elei pugnam uidet ora parentis,
Nec sonat Oebalius caueae fauor, aut iuga nota
Taygeti, labitur patrios ubi uictor ad amnes
Nec precium sonipes, aut sacrae taurus arenae,
Praemia, sed manes, reclusaq; ianua leti.
Illum Amycus nec fronte ducem, nec mole tremendũ,
Vix dum etiam primae spargentem signa iuuentae,
Ore renidenti lustrans obit, & fremit ausum,
Sanguineosq; rotat furijs ardentibus orbes.
Non aliter iam regna Poli, iam capta Typhoeus
Astra ferens, Bacchũ ante acies primamq; deorum
Pallada, & oppositos doluit sibi uirginis angues.
Sic adeo insequitur, rabidoq; ita murmure terret.
Quisquis es infelix celera puer, haud tibi pulchrae
Manserit hoc ultra frontis decus, ora'ue matri
Nota feres, tu ne è socijs selectus iniquis?
Tu'ne Amyci moriere manu? nec plura moratus,
Ingentes humeros, spatiosaq; pectoris ossa
Protulit, horrendosq; toris informibus artus.
Deficiunt uisu Minyae, miratur & ipse
Tyndarides, redit Alcidae iam sera cupido,
Et uacuos moesto lustrarunt lumine montes.
At satus aequoreo fatur tunc talia rege.

A spice & hæc crudis durata uolumina tauris,
N ec pete sortis opem, sed quos potes indue cæstus.
D ixit, & urgentis post sera piacula fati
N escius extremum hoc, armis innectere palmas
D at famulis, dat & ille lacon. odia aspera surgunt
I gnotis prius, atq; incensa mente feruntur
I n medium sanguis Iouis, & neptunia proles.
H inc illinc dubijs intenta silentia uotis,
E t pater orantis cæsorum Tartarus umbras
N ube caua tandem ad meritæ spectacula pugnæ
E mittit. summi nigrescunt culmina montis.
C ontinuo Bebryx Maleæ uelut arce fragosa
T urbo rapax, uix ora uirum, uix tollere passus
B rachia, torrenti præceps agit undiq; nimbo
C ursibus inuolens, totaq; immanis arena
I nsequitur. uigil ille metu cum pectore & armis
H uc alternus, & huc semper ceruice reducta,
S emper & in digitis, & summi puluere campi
P roiectusq; redit. spumanti qualis in alto
P liade capta ratis, trepidi quam sola magistri
C ura tenet, rapidum uentis certantibus æquor
I ntemerata secat, Pollux sic prouidus ictus
S eruat, & Oebalia dubium caput eripit arte.
V t deinde urgentes effudit uiribus iras,
A rdoremq; uiri, paulatim insurgere ferro
I ncipit, & summos manibus deducere cæstus.
I lle dies ægros Amyci sudoribus artus
P rimus, & arenti cunctantem uidit hiatu.
N ec sua defessum noscunt loca. nec sua regem
A gmina. respirant ambo, paulumq; reponunt

Brachia. ceu Lapithas, aut Pœnos, æquore in ipso
Cum refouet, fixáq; silet Gradiuus in hasta.
Vix steterant, & iam ecce ruunt, inflictáq; late
Terga sonant, noua uis iterum, noua corpora surgūt.
Hunc pudor, hunc noto iam spes audentior hoste
Instimulat, fumant crebro præcordia pulsu.
Auia responsant gemitu iuga. peruigil ut cum
Artificumq; notata manus & fulmina Cyclops
Pro subigit, pulsis strepitant incudibus urbes.
Emicat hic, dextramq; parat, dextramq; minatur
Tyndarides. redit huc oculis & pondere Bebryx,
Sic ratus. ille autem celeri rapit ora sinistra.
Conclamant socij, & subitas dant gaudia uoces.
Illum insperata turbatum fraude furentem
Oebalides prima refugit, dum detonat ira,
Territus ipse etiam atq; ingentis conscius ausi.
Sæuit inops Amycus, nullo discrimine sese
Præcipitans, auidusq; uiri, (respectat ouantes
Quippe procul Minyas) cæstu uelatus utroq;
Irruit. hos inter Pollux subit, & trucis ultro
Aduolat ora uiri. nec spes effœta, sed ambæ
In pectus cecidere manus. hoc sæuior ille.
Ecce iterum uacuas agit inconsulta per auras
Brachia. sentit eum Pollux rationis egentem,
Dat genibus iunctis latus, effusumq; secutus
Haud reuocare gradum patitur, turbatq;, premitq;
Ancipitem, crebros & liber congerit ictus.
Desuper aduerso sonat omnis uulnere uertex,
Acliuis, ceciditq; malis. iam tempora manant,
Sanguineæq; latent aures, uitalia donec

Vincula, qua primo ceruix committitur artu,
Soluit dextra grauis. labentem propulit heros;
Ac super insistens, Pollux ego missus Amyclis
Et Ioue natus ait, nomen mirantibus umbris
Hoc referes. sic & memori noscère sepulchro.
Bebrycas extemplo spargit fuga, nullus adempti
Regis amor, montem celeres, syluamq; capessunt.
Haec sors, haec Amycum tandem manus arguit ausi
Effera seruantem ponti loca, uimq; iuuentae
Continuam, & magni sperantem tempora patris.
Tenditur ille ingens hominum pauor, auraq; late
Occupat. annosi ueluti si decidat olim
Pars Erycis, uel totus Athos. qua mole iacentis
Ipse etiam expleri uictor nequit, oraq; longo
Comminus obtutu mirans tenet, & manus omnis
Heroum densis certatim amplexibus urgent,
Armaq; ferre iuuat, fessasq; attollere palmas,
Salue uera Iouis, uera o Iouis undiq; proles
Ingeminant, o magna nimis memoranda palaestris
Taygeta, & primi felix labor ille magistri.
Dumq; ea dicta ferunt. tenues tamen ire cruores
Syderea de fronte uident. nec sanguine Pollux
Territus aduerso siccabat uulnera caestu.
Illius excelsum ramis caput, armaq; Castor
Implicat, & uiridi connectit tempora lauro,
Respiciensq; ratem, patrijs ait has precor oris
Diua refer frondes, cumq; hac freta curre, corona.
Dixerat, hinc ualida cedunt armenta bipenni,
Profusiq; sacro placati gurgitis amne
Graminea sternuntur humo, tunc liba, dapesq;
Frondibus

F rondibus accumulant, exsortia terga Laconi
P raeripiunt pecudum, toto mox tempore mensae
L aetus ouat, nunc laude uirum, nunc uatis honoro
C armine, uictori geminans cratera parenti.
I amq; dies, auraeq; uocant, rursusq; capessunt
A equora, qua rigidos eructat Bosphoros amnes.
I llos Nile tuis nondum dea gentibus Io
T ransierat fluctus, unde haec data nomina ponto.
T um pius Oeagrij, claro de sanguine uates
A dmonitu genitricae refert, casusq; locorum
I nachiosq; uias, pelagusq; emensa iuuencae
E xilia, intentisq; canit uidisse priores
S aepe Iouem terras, Argiuaq; regna Pelasgum,
V irginis Iasiae blandos descendere ad ignes.
S entit Iuno dolos, curaq; accensa iugali
A ethere desiluit, dominam Lyrceia tellus,
A utraq; deprensae tremuerunt conscia culpae.
T um trepida Inachiae pellex subit ora iuuencae
S ponte dei, plausu fouet hanc, & pectora mulcet
I uno renidenti cohibens suspiria uultu.
M ox ita adorta Iouē. Da, quā modo ditibus Argis
C ampus alit, primae referentem cornua Phoebes,
I ndomitamq; bouem, da charae munera nuptae.
I psa ego dilectae pecudi iam pascua digna,
P raecipuosq; legam fontes. qua fraude negaret?
A ut quos inuentos timuisset Iuppiter astus?
M uneris illa potens, custodem protinus Argum
A diungit, custos Argus placet, inscia somni
L umina non aliter lucent cui uertice, quam si
L yda nurus sparso telas maculauerit ostro.

A rgus & in scopulos, & monstris horrida lustra
I gnotas iubet ire uias, heu multa mouentem
C onantemq́; preces, inclusaq́; pectore uerba.
V ltima tum patriæ cedens dedit oscula ripæ.
F leuit Amymone, fleuerunt Messeides undæ,
F leuit & effusis reuocans Hyperia lacertis.
I lla ubi uel fessi tremerent erroribus artus,
V el rueret summo iam frigidus æthere uesper,
H eu quoties saxo posuit latus. aut ubi longa
A egra siti, quos ore lacus, quæ pabula carpsit?
V erbere candentes quoties exhorruit armos?
Q uin & ab excelso meditantem uertice saltus,
A udentemq́; mori, ualles citus egit in imas
A rgus, & arbitrio durus seruauit herili.
C um subito Arcadio sonuit caua fistula ritu,
I mperiumq́; patris celerans Cyllenius ales
A duenit, & leni modulatur carmen auena.
Q uoq́; ait hinc diuersus abis? heu respice cantus.
H aud procul insectans Argum languentia cantu
L umina cuncta notat, dulcesq́; sequentia somnos,
E t celerem medijs in cantibus exigit harpen.
I amq́; refecta Ioui paulatim in imagine prisca
I bat agris Io uictrix Iunonis, & ecce
C um facibusq́;, Pyrisq́; & tartareo ululatu
T isiphonem uidet, ac primo uestigia uisu
F ugit, & in miseræ rursus bouis ora recurrit,
N ec qua ualle memor, nec quo se uertice sistat.
I nachias errore etiam defertur ad undas.
Q ualis & à prima quantum mutata iuuenca?
N ec pater, aut trepidæ temptant accedere nymphæ.

Ergo

Ergo iterum syluas, iterum petit inuia retro,
Ceu styga dilectum fugiens caput. inde per urbes
Rapta furens graias atq; ardua flumina ripis.
Oblato donec paulum cunctata profundo
Incidit, absistunt fluctus & gnara futuri
Dant pauidæ alta uiam, cælsis procul ipsa refulget
Cornibus, ac summa palearia sustinet unda.
Ast Herebi uirgo ditem uolat æthere Memphim
Præcipit, & Pharia uenientem pellere terra.
Contra Nilus adest, & toto gurgite torrens
Tisiphonem agit, atq; imis illidit arenis,
Ditis opem, ac sæui clamantem numina regni.
Apparent sparsæq; faces, disiectaq; longe
Verbera, & abruptis excussi crinibus hydri.
Nec Iouis interea cessat manus, intonat alto
Insurgens cœlo genitor, curamq; fatetur.
Atq; ipsa imperium Iuno pauet, hæc procul Io
Spectat ab arce poli iam diuis addita, iamq;
Aspide cincta comas, & ouanti persona sistro.
Bosphoron hinc ueteres errantis nomine diuæ
Vulgauere. iuuet nostros nunc ipsa labores,
Immissisq; ratem sua per freta prouehat auris.
Dixerat, & placidi tendebant carbasa uenti.
Postera non cassæ Minyis aurora retexit
Noctis iter. noua cuncta uident, Thynneaq; iuxta
Littora, fatidici pœnis horrentia Phinei.
Dura deum, summoq; lues urgebat Olympo,
Quippe neq; extorrem tantum, nec lucis egentem
Insuper Typhonides Harpyæ iraq; tonantis
Depopulant, ipsoq; dapes prædantur ab ore.

T alia prodigia, & tales pro crimine pœnas
P erpetitur. spes una seni, quod pellere sæuam
Q uondam fata luem dederant aquilone creatis.
E rgo ubi iam Minyas, certamq; accedere Phineus
S entit opem, primas baculo defertur ad undas,
V estigatq; ratem, atq; oculos adtollit inanes.
T unc tenuem spirans animã. Salue o' mihi lõgum
E xpectata manus, nostrisq; (ait) agnita uotis.
N ouimus & diuis geniti quibus, & uia iussos
Q uæ ferat, ac uestri (rebar sic) tempora cursus
P roxima quæq; legens, quantum uulcania Lemnos
T raxerit, infelix tulerit quæ Cyzicus arma,
S ensi & Bebrycio supremam in littore pugnam
I am proprior iamq; hoc animam solamine mulcens.
N on ego nunc magno quod cretus Agenore Phineus,
A ut memorem mea quod uates insedit Apollo
P ectora, præsentis potius miserescite fati.
N ec mihi diuersis erratum casibus orbem,
A missas aut flere domos, aut dulcia tempus
L umina. consuetis rerum est ex ordine fatis
I ngemere, Harpyæ semper mea pabula seruant,
F allere quas nusquam misero locus. ilicet omnes
D eueniunt. niger intorto ceu turbine nimbus.
I amq; alis procul, & sonitu mihi nota celeno
D iripiunt uerruntq; dapes, fœdataq; turbant
P ocula, flagrat odor, surgitq; miserrima pugna,
P atq; mihi monstrisq; fames. spreuere quod omnes
P olluerintq; manu, quodq; unguibus excidit atris.
H as mihi fert in luce moras. nec rumpere fata
M orte licet. trahitur uictu crudelis egestas.

Sed

Sed uos obseruate precor prædicta deorum
Si non falsa mihi. uos finem imponite pœnis.
Nempe adsunt qui monstra fugent aquilonia proles.
Non externa mihi nam rex ego diuitis Hebri
Iunctaq; uestra meo quondam Cleopatra cubili.
Nomen ad atteæ Calais, Zetesq; sororis
Prosiliunt, Zetesq; prior, quem cernimus inquit?
Tu'ne ille odrystæ Phineus rex inclytus oræ?
Tu Phœbi comes & nostro dilecte parenti?
O' ubi nunc regni, generisq; ubi gloria, quam te
Exedit labor, & miseris festina senectus.
Quin age mitte preces. nanq; est tibi nostra uoluntas,
Si non ira deum, uel si placabilis urget.
Sustulit hic geminas Phineus ad sydera palmas,
Teq; ait iniusti, quæ nunc premit ira tonantis
Ante precor nostræ tandem iam parce senectæ.
Sit modus, et fore credo equidem, nā uestra uoluntas
Haud iuuenes sine pace deum. nec credite culpam
Sæuitiæ, scelerum'ue mihi nunc crimina pendi.
Fata loquax, mentemq; Iouis, quæq; abdita solus
Consilia, & terris subito uentura parabat,
Prodideram miserans hominū genus, hinc mihi tāta
Pestis, & effusæ media inter dicta tenebræ.
Iam tandem cessere iræ. nec casus ab alto,
Ipse uolens nostris, sed uos deus adpulit oris.
Sic ait, & fatis ita iam cedentibus omnes
Impulit, & duræ commouit imagine pœnæ.
Instituere thoros, mediisq; tapetibus ipsum
Accipiunt, circumq; iacent, simul æquora seruant,
Astra simul, uesciq; iubent, ac mittere curas.

Cum subitus misero tremor, & pallentia primæ
Ora senis fugere manus. nec prodita pestis
Ante, sed in medijs dapibus uidere uolucres.
Fragrat acerbus odor, patrisq; expirat Auerni
Halitus, unum omnes incessere planctibus, unum
Infestare manus. inhiat Cocytia nubes
Luxurians, ipsoq; ferens fastidia uisu.
Tum sola colluuie, atq; illusis stramina mensis
Fœda rigant, stridunt alæ, prædaq; retenta
Sæuit utrinq; fames. nec solum horrenda celeno
Phinea, sed miseras etiam prohibere sorores.
Emicat hic subito, seseq; aquilonia proles
Cum clamore leuat, genitor simul impulit alas.
Hoste nouo turbata lues, lapsæq; ruinæ
Faucibus & primum pauidæ phineia tecta
Peruolitant, mox alta petunt. stant littore fixi
Aemonidæ, atq; oculis palantia monstra sequuntur.
Sic ubi prorupti tonuit cum forte Vesæui
Hesperiæ letalis apex, uix dum ignea montem
Torsit hyemes, iamq; Eoas cinis induit urbes.
Turbine sic rabido populos, atq; æquora longe
Trans abeunt, nullaq; datur considere terra.
Iamq; & ad Ionij metas, atq; intima tendunt
Saxa, uocat magni Strophadas nunc incola Ponti.
Hic fessæ, letiq; metu prioris anhelæ
Dum trepidant, humiliq; graues, timidoq; uolatu
Implorant clamore patrem Typhona nefando,
Extulit adsurgens noctem pater, imaq; summis
Miscuit, & medijs uox exaudita tenebris.
Iamq; satis huc pepulisse deas. cur tenditis ultra

In famulas

In famulas sæuire Iouis? quas fulmina quamuis
Aegidaq; ille gerat, magnas sibi legit in iras?
Nunc quoq; Agenoreis idem decedere tectis
Imperat, agnoscunt monitus, iussæq; recedunt.
Mox tamen & uobis similis fuga, cum premet Argos
Letifer. harpyiæ nunquam noua pabula quærent,
Donec erunt diuum meritæ mortalibus iræ.
Hæsit uterq; polo, dubijsq; elanguit alis.
Mox abit, & sociæ uictor petit agmina puppis.
Interea Minyæ pulsa lue prima tonanti
Sacra nouant. tum uina toris, epulasq; reponunt.
Ipse inter medios ceu dulcis imagine somni
Lætus ad oblitæ Cereris suspirat honores.
Agnoscit Bacchi latices, agnoscit & undam.
Et noua non pauidæ miratur gaudia mensæ.
Hunc ubi recliuem stratis, & pace fruentem
Aspicit, ac longe ducentem obliuia pœnæ,
Talibus appellat, supplexq; ita fatur Iason.
Vota senex perfecta tibi. nunc me quoq; curis
Eripe, & ad nostros animum conuerte labores.
Omnis adhuc sors læta quidem, nec numine uano,
(Siqua fides curæ superum) tantum æquor adorti
Tendimus. ipsa mihi puppem Iouis optima proles
Instituit, sociosq; dedit Saturnia reges.
Fidere mens sed nostra nequit, quantūq; propinquat
Phasis, & ille operū summus labor, hoc magis angūt
Proxima. nec uates sat iam mihi Mopsus, & Idmon.
Ille ducem nec ferre preces, nec dicere passus
Amplius. hic demum uittas, laurumq; capessit,
Numina nota ciens, stupet Aesonis inclyta proles

P hinea;ceu nunquam pœnis,nullaq́; grauatum
P este Iouis, sic largus honos,tantum illa senectæ
M aiestas infusa.uigor nouus auxerat.artus.
Tum canit,O' terras fama uenture per omnes,
Q uem socijs,duabusq́; deis,atq; arte benigna
P allados ipse ultro Pelias ad sydera tollit,
D emens,dum profugū non sperat uellera phryxi,
F ata,locosq́; tibi,possum quas reddere grates
E xpediam,rerumq́; uias, finemq́; docebo.
I pse etiam,qui me prohibet sua pandere terris
S æcula,te propter fandi mihi Iuppiter author.
H inc iter ad Ponti caput,errantesq́; per altum
C yaneas. furor his medio concurrere ponto,
N ec dum ullas uidere rates, sua comminus actæ
S axa petunt,cautesq́; suas,cum uincula mundi
I ma labant,tremere ecce solum, tremere ipsa repente
T ecta uides.illæ redeunt.illæ æquore certant.
D i tibi progresso propius,di forsitan ipsi
A uxilium,mentemq́; dabunt.ast ipse iuuare
A usa quibus monitis possim tua,quippe per altum
T enditis,unde procul uenti,procul unde uolucres,
E t pater ipse maris pauidas detorquet habenas.
S i qua breuis scopulis fiet mora, si semel orsis
V lla quies fuga,tunc medio properanda recursu.
V ix repetunt primæ celeres confinia terræ,
I amq́; alio clamore ruunt,omnisq́; tenetur
P ontus,& infestis anceps cum montibus errat.
V erum animo redit illa meo sors cognita diuûm.
(Fabor enim)nec spe dubios solabor inani.
C um mihi tartareas sæuo clangore uolucres

Protulit

Protulit ira Iouis, uox hæc simul excidit aures.
Ne uanas impende preces, finemq; malorum
Expete Agenoride. pontum penetrauerit ulla
Cum ratis, & rabidi steterint in gurgite montes,
Tunc sperare modum pœnæ, ueniamq; licebit.
Sic deus, aut uobis ergo fera saxa patescunt,
Aut mea iam sæuæ redeunt ad pabula diræ.
Verum inter medias dabitur sic currere cautes,
Certe digna manus, uacuumq; exibit in æquor.
Proxima regna Lyci, remeat qui uictor ab oris
Bebrycijs. toto non ullus littore ponti
Mitior. hic lecto comitum de robore si quem
Perculerit uicina lues, ne defice casus
Prædicti memor, atq; animos accinge futuris.
Illic pestiferas subter iuga concaua torquet
Alter aquas Acheron, uastoq; exundat hiatu
Fumeus, & sæua sequitur caligine campos.
Linque grauem fluuium, & miseris sua fata colonis.
Sic quoq; non uno dabitur transcurrere luctu.
Quid tibi nubifera surgentem rupe Carambin?
Quid memorem quas Iris aquas, aut torqueat' Acon?
Proxima Termodoon hic iam secat arua memento.
Inclyta Amazonidum, magnoq; exorta gradiuo
Gens ibi, fœmineas nec tu nunc crede cateruas.
Sed qualis & quanta uiris insultet Enyo,
Diuaq; Gorgonei gestatrix innuba monstri.
Nec tibi nunc horrenda rapax ad littora puppem
Ventus agat, ludo uolitans cum turma superbo
Puluereis exultat equis, ululataq; tellus
Intremit, & pugnas mota pater incitat hasta.

Non ita sit metuenda tibi, sæuissima quanquam
Gens Chalybum, duris patiens cui cultus in aruis,
Et tonat afflicta semper domus ignea massa.
Inde omnem innumeri reges per littoris oram,
Hospitij quis nulla fides. sed limine recto
Puppis, & æquali transcurrat carbasus aura.
Sic demum rapidi uenies ad Phasidis amnem.
Castra ibi iam Scythiæ, fraternáq; surgit Erinnys.
Ipse truces illic Colchos, hostémq; iuuabis
Auxilijs, nec plura equidem discrimina cerno.
Fors etiam optatam dabitur contingere pellem.
Sed te non animis, nec solis uiribus æquum
Credere, sæpe acri potior prudentia dextra.
Quam tulerit deus, arripe opem. iamq; ultima nobis
Promere fata nefas. sileo, precor, atq; ita facto
Fine, dedit tantis iterum responsa tenebris.
Tum subita resides socios formidine Iason
Præcipitat, rumpitq; moras, tempúsq; timendi.
Ipse uiros gradiens ad primi littoris undam
Prosequitur Phineus. quæ nam tibi præmia dixit,
Quas decus ò Boreæ possem persoluere grates?
Me pangæa super rursus iuga, méq; paterna
Stare Tyro, dulcésq; iterum mihi surgere soles
Nunc reor. exactæ uerum næ abiere uolucres?
Nec metuam? tutǽq; dapes? date tangere uultus,
Desinite amplexus, propiúsq; accedite dextræ.
Dixerat. abscedunt terris, & littora condunt.
Omnibus extemplo sæua sub imagine rupes
Cyaneæ, propiórq; labor, quando adfore, quaq;
Parte patent, stant ora metu. nec fessa recedunt

L umina, diuersas circum seruantibus undas.
C um procul auditi sonitus, insanaq; saxa
S axa neq; illa uiris, sed præcipitata profundo
S yderei pars uisa poli. dumq; ocyus instant
F erre fugam, maria ante ratem, maria ipsa repente
D isijcere, aduersosq; uident descendere montes.
O mnibus & gelida rapti formidine remi.
I pse per arma uolans, & per iuga summa carinæ
H ortatur, supplexq; manus intendit Iason,
Nomine quenq; premens. Vbi nunc promissa superba?
I ngentesq; minæ? mecum quibus ista secuti?
I dem animos certe uiso timor omnibus antro
P erculerat, stetimus tamen, & deus adfuit ausis.
Q uin iterum idem aderit credo deus. hæc ubi fatus
C orripit abiecti remumq;, locumq; phaleri,
E t trahit. insequitur flammata pudore iuuentus.
V nda laborantes præceps rotat, ac fuga Ponti
O buia, miscentur rupes, iamq; æquore toto
C yaneæ iuga præcipites illisa remittunt.
B is fragor infestas cautes, aduersaq; saxis
S axa dedit, flamma expresso bis fulsit in imbri.
S ic ubi multifidus ruptis e nubibus horror
E ffugit, & tenebras, nimbosq; intermicat ignis,
T errificiq; ruunt tonitrus, elisaq; noctem
L ux dirimit, pauor ora uirum, pauor occupat aures,
H aud secus impleuit pontum fragor. effluit imber
S pumeus, & magno puppem procul æquore uestit.
A duertere dei, defixaq; numina Ponto,
Q uid scopulis præclusa ratis? quid dura iuuentus
E xpediat? pendet magnis fauor ortus ab ausis.

Prima coruscanti signum dedit ægide uirgo
F ulmineam iaculata facem. uix dum ardua cautes
C esserat. illa uolans tenui per concita saxa
L uce fugit. cecidere uiris animiq́; manusq́;
V t uidere uiam. sequor ó quicunq; deorum
A esonides, uel fallit ait, præcepsq́; fragores
P er medios ruit, & fuso se condidit antro.
C œperat incumbens abductis montibus unda
F erre ratem, pelagoq́; dies occurrere aperto.
S ed neq; permissis iam fundere rector habenis
V ela, nec eniti remis pote, cum super adsunt
C yaneæ, premit umbra ratem, scopuliq́; feruntur
C omminus. hic Iuno, præcepsq́; ex æthere Pallas
I nsiliunt pariter, scopulos hinc nata coheret,
H inc coniux Iouis. ut ualido qui robore tauros
S ub iuga, & inuito detorquet in ilia cornu.
I nde uelut mistis uulcanius ardor arenis
V erset aquas, sic unda fremit, fluctuq́; coacto
A ngitur, & clausum scopulos super effluit æquor.
C ontra omnes ualidis tenui discrimine remis
P ergere iter, mediosq́; ratem transferre per ictus.
S axa sed extremis tamen increpuere corymbis,
P arsq́; (nefas) deprensa iugis. iam cætera cœlo
D ebita. conclamant Minyæ. latera utraq; quippe
D issiluisse putant, fugit ipse nouissimus ictus
T iphys, & è medijs sequitur freta rapta ruinis.
N ec prius obsessum scopulis respexit ad æquor,
A ut socijs tentata quies, nigrantia quàm iam
L ittora, longinquiq́; exirent flumina Rhebi.
T unc fessas posuere manus, tunc arida anheli

Pectora, discussa quales formidine Auerni
Alcides, Theseusq; comes, pallentia iungunt
Oscula, uix primas amplexi luminis oras.
Nec uero ipse metus, curasq; resoluere ductor,
Sed maria aspectans. heu qui datus iste deorum
Sorte labor nobis? serum ut ueniamus ad amnem
Phasidis? & uates (inquit) dent uellera Colchi?
Vnde per hos iterum montes fuga? talia fundit.
Imperio fixus Iouis, æternumq; reuinctus,
Nescius & fati (certa nam lege manebat,
Si qua per hos undis unquam ratis isset apertis.)
Tum freta quæ longis fuerant imperuia sæclis,
Ad subitam stupuere ratem, Pontiq; iacentis
Omne solum, regesq; patent, gentesq; repostæ.
Non alibi effusis cesserunt longius undis
Littora, nec tantus quamuis Tyrrhenus & Aegon
Voluat aquas, geminis & desint syrtibus undæ.
Nam super huc uastos tellus quoq; congerit amnes.
Non septem gemini memorem quas exitus Istri,
Quas Tanais flauusq; Lyces, Hypanisq; Nomasq;
Addat opes? quantosq; sinus Mæotia laxent
Aequora? flumineo sic agmine fregit amari
Vim salis, hinc Boreæ cedens glaciantibus auris
Pontus, & exorta facilis concrescere bruma.
Vtq; uel immotos ursæ rigor inuehat amnes,
Vel freta uersa uadis, hyemem sic unda per omnem
Aut campo iacet, aut tumido riget ardua fluctu.
Atq; hinc Europam curuis anfractibus angit.
Hac Asiam scythicum specie sinuatus in arcum.
Illic umbrosæ semper stant æquore nubes,

E t non certa dies, primoq; nec sole profundum
S oluitur, aut uernis cum lux æquata tenebris
I am Minyas diris auertit puppis arenis,
A tq; celer terras, regemq; exquirit Echion
D icta ferens. lectos fama est si nominis unquam
A emonij subijsse uiros. det littora fessis.
A t properat Lycus auditis lætus achiuis.
A c simul Aesoniden, omnemq; in regia turbam
T ecta trahit, modo Bebrycijs præfixa trophæis,
M itis & in medijs effatur talia graijs.
H aud temere est, fato diuum reor ad mea uectos
L ittora uos, odium quibus, atq; ea cura furentis
B ebryciæ, sæuaq; pares de gente triumphi.
C erta fides animis, idem quibus incidit hostis.
N os quoq; non Amycum, tanto procul orbe remoti
S ensimus, & sæuis frater mihi lusus arenis.
V ltor ego. atq; illic cunctis accensus in armis
T unc aderam, cum uos medijs contenta ferebant
V ela fretis. illum insanie taboq; recenti
V idimus, æquoreo similem per littora monstro.
N ec uero prærepta mihi suprema tyranni
F ata queror, bello'ue magis lætarer & armis
P rocubuisse meis, quàm lege quod accidit ultus
I pse sua, meritoq; madent quod sanguine cæstus.
Excipit Aesonides, Tuus ergo in montibus ignis
I lle, tuas acies medio de gurgite uidi
F atus & ostentans prolem Iouis. hic tibi Pollux
E n ait, inuiso soluit cui pectore pœnas.
I lle uirum circũ mirantia lumina uoluit.
F esta dehinc medijs ineunt conuiuia tectis,

Communesq; uocant superos, quorum eruta nutu
Bebrycia, & uotis pariter prædaq; fruuntur.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON LIBER QVINTVS.

Itera lux haud læta uiris emersit Olympo,
a Argolicus morbis, fatisq; rapacibus Idmon
Labitur, extremi sibi tum non inscius æui.
At memor Aesonides nimium iam uera locuti
Phineos, hinc alios rapto pauet Idmone luctus.
Tum cuncti pia iusta tulit, cælataq; multa
Arte Dolionij donat uelamina regis.
Hospes humum, sedemq; Lycus. flens arma reuellit
Idmonis è celsa Mopsus rate. robora cedunt
Pars syluis, portamq; aræ, pars auguris alba
Fronde caput, uittisq; ligant, positumq; pheretro
Congemuere. dies simul & suus admonet omnes.
Ecce inter lachrymas, interq; extrema uirorum
Munera, quem cursus penes, imperiumq; carinæ,
Tiphyn agit uiolenta lues, cunctiq; pauore
Attoniti fundunt mœstas ad sydera uoces.
Arcipotens aduerte precor nunc deniq; Apollo.
Hoc pater, hoc nobis refoue caput, ulla laboris
Si nostri te cura mouet, qui cardine summo

Vertitur, atq; omnis manibus nunc pendet ab unis.
Dicta dabant uentis, nec debita fata mouebant.
Qualem præcipiti grauidum iam sorte parentem
Natorum flet parua manus, trepidiq; precantur,
Duret ut inualidis, & adhuc genitoris egenis.
Haud aliter socij supremo in tempore Tiphyn
Ante alios superesse uolunt. mors frigida contra
Urget, & ille recens oculis interuolat Idmon.
Exanimum frustra Minyæ clamore morantur,
Auelliq; negant. uix membra rigentia tandem
Imposuere rogo, lachrymasq; & munera flammis
Vana ferunt. crescit donis feralis aceruus.
Ut uero amplexus fessi rupere supremos,
Et rapidæ sonuere faces, tunc ipsa cremari
Visa ratis, medioq; uiros deponere ponto.
Non tulit Aesonides geminis flagrantia cernens
Corpora chara rogis, sed pectore ductor ab imo
Talia uoce gemit. Quid tantum infensa repente
Numina? quas nostri pœnas meruere labores?
Bina (nefas) toto pariter mihi funera surgunt
Littore, magna adeo comitum numerosaq; pubes?
Aut socios rapit atra dies, aut ipse relinquo?
Sontibus impulsus furijs ubi Tiphys? ubi Idmon
Fata canens? ubi monstriferæ par ille nouercæ?
Te sine Thespiade non ulla mouebimus ultra
Aequora? nec summa speculantem puppe uidebo,
Pleiadumq; globos, & agentes noctibus arctos?
Cui Minyas, charamq; ratem? cui sydera tradis?
Carpere securas quis iam iubet Aesona noctes?
Hoc labor, hoc dulci toties fraudata sopore
Lumina?

Lumina? & amotis nimium mens anxia Colchis
Profuit? heu quantum Phasis, quantumq; recessit.
Nunc quoq; si tenui superant in imagine curæ,
Adsis umbra precor uenturi præscia cœli,
Rectoremq; tuæ moneas ratis. hæc ubi fatus,
Sola uirum flammis uidit labentibus ossa.
Quod tamen externis unum solamen in oris
Restat, ait charas humus hæc non diuidat umbras,
Ossaq; nec tumulo nec separe contegat urna,
Sed simul, ut iunctis uenistis in æquora fatis.
Haud mora. reliquias socij, defletaq; miscent
Nomina. tum uiuo frondes, & cæspite tellus
Aggeritur, cineremq; Lyco commendat Iason.
Mæsti omnes, dubijq; ratem fidissima cuius
Dextra regat. simul Ancæus, solersq; petebat
Nauplius. Erginum fato uocat ipsa monenti
Quercus, & ad tonsas uicti rediere magistri.
Ac ueluti gregis cessit cui regia, taurus
Fertur ouans, hunc omnis honos, hunc omnis in unũ
Transit amor, primo lætus sic tempore rector
Ingreditur cursus. & enim dat candida certam
Nox Elicem. nam prora fretum commouerat, & iam
Puppe sedens placidas dimiserat anchora terras.
Inde premente noto tristes Acherusidos oras
Præterit, & festa uulgatum nocte Lyæi
Callichorus (nec uana fides) hic Bacchus ut undis
Abluit Eoo rorantes sanguine thyrsos.
Illum post acies, rubriq; nouissima claustra
Aequoris, hic resides Thyasos, hic æra mouentem,
Udaq; pampinea nectentem cornua uitta,

N unc etiam meministis aquæ, Bœotia qualem
T hyas, & infelix cuperet uidisse Cithæran.
F ama per extremos quin iam uolat improba manes.
I nterea & magnis natorum laudibus implet
A ddita, iamq; fretis repetens freta, iamq; ferentes
C yaneas, ardent auidos attollere uultus,
Q uos pietas uel tangit adhuc, quos æmula uirtus.
F ata immota manent. unum qui littore in illo
C onditus ad charæ mittunt spectacula turbæ.
I t Sthelenus. qualem mauortia uidit Amazon,
C umq; suis comitem Alcides ut condidit armis,
T alis ab æquorei consurgens aggere busti
E micuit. fulsere undæ, Sol magnus ut orbem
T olleret, aut nubem quateret polus. atq; ea uix dum
V isa uiris, atram nox protinus abstulit umbram.
I lle dolens altum repetit Chaos omina Mopsus
D um stupet, in prima tumulum procul aspicit acta,
O brubensq; caput cineri dat uina uocato.
C armina quin etiam uiso placantia manes
O drysium dux rite mouet, mistoq; sonantem
P ercutit ore lyram, nomenq; reliquit arenis.
A ltius in uentos recipit ratis, ac fugit omne
C robiali latus, & fatis tibi Tiphy negatum
P arthenium, ante alios Triuiæ qui creditur amnis
F idus, & inopia materna gratior unda.
M ox etiam Cromnamq; iugo pallente Cytoron,
T eq; cita penitus condunt Erythrea carina.
I amq; reducebat noctem polus. alta Carambis
R aditur, & magnæ pelago tremit umbra Sinopes.
A ßyrios complexa sinus stat opima Sinope

Nymphæ prius, blandosq; Iouis quæ luserat ignes
Cœlicolis immota procis deceptus amatæ
Fraude deæ nec solus Halys, nec solus Apollo.
Addidit hic casu comites fortuna benigno.
Autolitum, Phogiumq;, & Deiolenta secutos
Herculis arma uiros, uagus hos ibi fixerat error.
Vt graiam uidere manum, puppemq; pelasgam
Prima ruunt celeres ad littora, seq; precantur
Accipiant socios. noua dux accedere gaudet
Nomina, desertos & iam sibi currere remos.
Transit Halys, longisq; fluens anfractibus Iris,
Sæuaq; Thermodoon, medio sale murmura uoluens
Gradiuo sacer, & spolijs ditissimus amnis,
Donat equos, donat notas cui uirgo secures,
Cum redit ingenti per caspia claustra triumpho
Massageton, Medumq; trahens. est uera propago
Sanguinis, est ollis genitor deus. hinc magis altæ
Aemonidæ petere, & monitus non temnere Phinei.
Ipse autem comitum conuersus ad ora nouorum,
Vos mihi nunc pugnas ait, & uictricia ductor
Herculis arma mei, uestrasq; in littore Martis
Interea memorante manus. sic fatus, & ægro
Corde silens, audit currus, belliq; labores
Virginei, exciderit frenis quæ prima remissis,
Semianimem patrius quam sanguine uexerit amnis.
Quæ pelta latus, atq; humeros nudata pharetris
Fugerit, herculeæ mox uulnere prensa sagittæ.
Vtq; securigeras stimulauerit ira cateruas,
Fleturusq; pater, quantus ducæ terror in ipsa,
Qui furor, insignis quo balteus arserit auro.

N octe sub extrema clausis telluris ab antris
P eruigil auditur Chalybum labor. arma fatigant
R uricolæ Gradiue tui. sonat illa creatrix
P rima manus belli terras crudelis in omnis.
N am prius ignoti quàm dura cubilia ferri
E ruerent, ensésq; darent odia ægra sine armis
E rrabant, iræq; inopes, & segnis Erinnys.
I nde Genetæi rupem Iouis, hinc Tibarennum,
D ant uirides post terga lacus, ubi deside mitra
F œta ligat, partúq; uirum fouet ipsa soluto.
V os quoq; non notæ mirati uela carinæ
M oßynœci, uos & stabulis Macrones ab altis,
B yzaresq; uagi, Philyræq; à nomine dicta
L ittora, quæ cornu pepulit Saturnus equino.
V ltimus inde sinus, sæuumq; cubile Promethei
C ernitur, in gelidas consurgens Caucasus arctos.
I lle etiam Alciden Titania fata morantem
A ttulerat tum forte dies. iamq; aspera Nisu
V ndiq; conuellens. ueteris cum strage pruinæ
V incula prensa manu saxis abduxerat imis
A rduus, & leuo grauior pede consonat ingens
C aucasus, & summo pariter cum monte secutæ
I ncubuere trabes, abductáq; flumina ponto.
F it fragor. æthereas ceu Iuppiter arduus arces
I mpulerit, manus aut imas neptunia terras.
H orruit immensum ponti latus. horruit omnis
A rmeniæ prætentus Hyber, penitusq; recusso
A equore Cyaneas Minyæ timuere relictas.
T um gemitu propiore Chalybs, densusq; reuulsis
R upibus audiri montis labor, & graue titan

Vociferans,

V ociferans, fixos scopulis dum uellitur artus.
C ontra autem ignari (quis enim nunc credat in illis
M ontibus Alciden? dimissa'ue uota retentet?)
P ergere iter socij, tantum mirantur ab alto
L ittora discussa sterni niue, ruptaq; saxa;
E t simul ingentem moribundam desuper umbram
A litis, atq; atris rorantes imbribus auras.
S ol propius flammabat aquas, extremaq; fessis
C œperat optatos iam lux ostendere Colchos.
M agnus ubi aduersum spumanti Phasis in æquor
O re ruit. cuncti pariter loca debita poscunt,
S ignaq; commemorant, emensasq; ordine gentes,
D antq; ratem fluuio. simul æthere plena corusco
P allas, & alipedum Iuno iuga sistit equorum.
A c dum prima graui ductor subit hostia pulsu,
P opuleos flexus, tumulumq; uirentia supra
F lumina cognati medio uidet aggere Phryxi.
Q uem comes infelix paruo de marmore iuxta
S tat soror, hinc sæuæ formidine mœsta nouercæ,
I nde maris, pecudiq; timens imponere palmas.
S istere tum socios iubet, atq; hic prima ligari
V incula, ceu pagasas, patriumq; intrauerit amnem.
I pse graui patera sacri libamina Bacchi
R ite ferens umbram uocat, & sic fatur ad aras.
Pergimus, atq; pares tecum mihi phryxe labores
T u precor orsa regas, meq; his tuteris in oris.
T ot freta, tot dure properanti sydera passum.
P ryxe faue, & patrias etiam reminiscere terras.
T u quoq; nunc tumulo nequicquam condita inani
A nnue diua maris, numeroq; accede tuorum.

Quando egomet rursus præteruehar? aurea quando
S eston? & infaustos agnoscent uellera fluctus?
V os etiam syluæ, uos colchidos hospitis oræ
P andite, diues ubi pellis nitet arbore sacra.
T unc tibi fœcundi proles Iouis orte niuali
A rcados axe deæ, fluuio modo Phasi quieto
P alladiam patiare ratem, nec dona, nec aræ
D efuerint tellure mea ueneranda fluentis
E ffigies te Phasi manet, quam magnus Enipheus,
E t pater aurato quantus iacet Inachus antro.
D ixerat, atq; illi dextra sine uersa magistri
P rotinus in proram rediit ratis omine certo.
F luminis os, pontumq; tuens, promittis ut ecce,
V tq; uocas reuehemur ait. sic deinde precatus
A rma iubet celsa socios depromere puppe.
D ona dehinc Bacchi, cæsus qui firmet in omnes,
R apta Ceres, uiridesq; premunt longo ordine ripas.
Incipe nunc cantus alios dea, uisaq; nobis
T hessalici da bella ducis. non mens mihi, non hæc
O ra satis. uentum ad furias, infandaq; natæ
F œdera, & horrenda trepidā sub uirgine puppem.
I mpia monstriferis surgunt iam prælia campis.
A nte dolos, ante infidi tamen exequar astus
S oligenæ falli meriti, meritiq; relinqui
I nde canens. Scythica senior iam solis in urbe
F ata laborati Phryxus compleuerat æui.
I llius extremo sub funere mira repente
F lamma poli, magnoq; aries apparuit astro
A equora cuncta mouens. at uellera Martis in umbra
I pse sui Phryxus monimentum insigne pericli

Liquerat,

L iquerat, ardenti quercum complexa metallo.
Q uondam etiam tacitæ uisus per tempora noctis
E ffigie uasta, socerumq; exterruit ingens
Prodita uox. qui iam patria tellure fugatum,
Q uærentemq; domus his me considere passus
S edibus oblata generum mox prole petisti,
T unc tibi regnorum labes, luctusq; supersunt,
R apta soporato fuerint cum uellera luco.
P ræterea infernæ quæ nunc sacrata Dianæ
F ert castos Medea choros, quencunq; procorum
P acta petat, maneat regnis ne uirgo paternis.
D ixit, & admota pariter fatalia uisus
T radere terga manu. tum falso fusus ab auro
C urrere per summi fulgor laquearia tecti.
M embra toris rapit ille tremens, patriumq; precatur
N umen, & Eoo surgentes littore currus.
Hei mihi fatorum genitor tutela meorum
O mnia tuens, tua nunc terris tua lumina toto
S parge mari, seu nostra dolos molitur opertos,
S iue externa manus, primus mihi nuncius esto.
T u quoq; sacrata rutilant cui uellera quercu,
E xcubias Gradiue tene, præsentia luco
A rma, tubæq; sonent. uox & tua noctibus extet.
V ix ea, Caucaseis cum lapsus montibus anguis
H aud sine mente dei spiris nemus omne refossis
I mplicuit, Graiumq; procul respexit ad orbem.
E rgo omnes prohibere minas, prædictaq; Phryxi
I nuigilat, plena nec dum Medea iuuenta
A duitur thalamis albani uirgo tyranni.
I nterea auguriis, monstrisq; minacibus urbem

Territat ante monens semper deus, & data seri
Signa mali, reddi iubet exitiale sacerdos
Vellus, & Aemonijs infaustum mittere terris.
Contra sole satus Phryxi praecepta uolutans
Aegro corde negat. nec uulgi cura tyranno,
Dum suasit modo tuta salus. tunc ordine regi
Proximus, & frater materno sanguine Perses
Increpitare uirum, sequitur duce turba reperto.
Ille furens ira solio se proripit alto,
Praecipitatq; patres, ipsum qui talibus ausis
Spem sibi iam rerum uulgi leuitate ferentem
Ense petit. rapit inde fugam, crudelia Perses
Signa gerens, omnemq; quatit rumoribus arcton.
Iamq; aderat magnis regni cum milibus urbi,
Primaq; in aduersos frustratus praelia muros
Constiterat. datus & socijs utrinq; cremandis
Ille dies, alterq; dies, cum Marte remisso
Debitus Aeaeis dux thessalus appulit oris.
Nox hominum genus, & duros miserata labores
Rettulerat fessis optata silentia terris.
At Iuno & summi uirgo Iouis intima secum
Consilia, & uarias sociabant pectore curas.
Virgo prior. magna pariter quos mole petamus
Cernis ait, Colchos habeant quae praelia, quiq;
Nunc status. hinc Perses, illinc non uiribus aequis
Apparat Aeaetes aciem, quibus addimur armis?
Cui Iuno. demitte metus, ne praelia forte
Nunc tibi grata negem, iam iam manet aegida sudor,
Et nostros iam sudor equos. stat pectore fixum
Aeaetae sociare manus. scio perfida regis

Corda quidem, nullos Minyis exoluet honores.
Verum alios tunc ipsa dolos, alia orsa mouebo.
Sint precor hæc. tua nanq; mihi comitanda potestas,
Pallas ait. liceat graijs dum reddere terris
Aesonium caput, & puppem quam struximus ipsæ
Iactatam tandem nostro componere cœlo.
Talia tunc hominum superi pro laude mouebant.
Tristior at nunquam, tanto'ue pauentibus ulla
Nox Minyis egesta metu, nil quippe reperto
Phaside, nil domitis actum Symplegados undis,
Cunctaq; adhuc magni ueniant dum regis ad urbẽ
Ambigua, & dubia rerum pendentia summa.
Præcipue Aesonidem uarios incerta per æstus
Mens rapit undantem curis, ac multa nouantem.
Qualiter ex alta cum Iuppiter arce coruscat,
Pliadas ille mouens, mistumq;' sonoribus imbrem,
Horriferam'ue niuem canis ubi tollitur omnis
Campus aquis, aut sanguinei magna hostia belli,
Aut atros diris fatorum gentibus ortus.
Sic tum diuersis hinc atq; illinc molibus anceps
Pectora dux crebro gemitu quatit, optat & almum
Iam iubar, & certi tandem discriminis horas.
Tunc defixa solo, cœtuq; intenta silenti
Versus ad ora uirum. quod primũ ingẽtibus ausis
Optauistis ait, ueterumq; quod horruit ætas
Adsumus en, tantumq; fretis enauimus orbem.
Nec pelagi nos mille uiæ, nec fama fefellit
Soligenam Aeætem media regnare sub arcto.
Ergo ubi lux altum sparget mare, tecta petenda
Vrbis, & ignoti mens experienda tyranni.

A nnuet ipse reor (neq; inexorabile certe
Quod petimus) sin uero preces & dicta superbus
R espuerit, iam nunc animos firmate repulsæ,
Quáq; uia est, patrijs referamus uellera terris.
S tet procul, & rebus semper pauor absit in arctis.
D ixerat, & Scythicam qui se comitentur ad urbem
S orte petit, numeróq; nouem ducuntur ab omni.
I nde uiam, qua Circæi plaga proxima campi
C orripiunt, regemq; petunt iam luce reducta.
F orte deûm uarijs per noctem territa monstris
S enserat, ut pulsas tandem Medea tenebras,
R apta toris primu iubar ad placabile Phœbi
I bat, & horrendas lustrantia flumina noctes.
N anq; soporatos tantis in sedibus artus
D um premit alta quies, nullæq; in uirgine curæ,
V isa pauens castis Hecates excedere lucis.
D umq; pij petit ora patris, stetit arduus inter
P ontus, & ingenti circûm stupefacta profundo.
F raternam mortem ante sequi, mox stare pauentes
V iderat intenta pueros nece, seq; trementem
S pargere cæde manus, & lumina rumpere fletu.
H is turbata minis fluuios, ripamq; petebat
P hasidis, æquali dryadum comitante caterua.
F lorea per uerni qualis iuga duxit Hymeti.
A ut Sicula sub rupe choros. hinc gressibus hærens
P allados, hinc clare Proserpina iuncta Dianæ
A ltior, ac nulla comitum certante priusquam
P alluit, & uiso pulsus decor omnis Auerno.
T alis adhuc mitis geminæ cum lumine tedæ
C olchis erat, non dum miseros exosa parentes.

Vt procul extremi gelidis a fluminis undis
Prima uiros tacito uidit procedere passu,
Substitit, & mœsto nutricem affata timore est.
Quæ manus hæc? certo ceu me petat agmine nutrix
Aduenit, haud armis haud unquam cognita cultu.
Quære fugam precor, & tutos circunspice saltus.
Audit uirginei custos grandæua pudoris
Enioche, cultus primi cui creditus æui.
Tum trepidam dictis firmans hortatur alumnam.
Nō tibi ab hoste minæ, non uis ait ulla ꝓpinquat,
Nec metus. externo iam flammea murice cerno
Tegmina, iam uittas, frondemq; imbellis oliuæ.
Graius adest, graio sunt cuncta simillima Phryxo.
Sic ait. ac Iuno pulchrum longissima quando
Robur cura ducis, magniq; sedere labores,
Mole noua, & roseæ perfudit luce iuuentæ.
Iam Talaum, iamq; Ampyciden astroq; comantes
Tyndaridas, ipse egregio supereminet ore.
Non secus Autumno quàm cum magis asperat ignes
Sirius, & sæuo cum nox accenditur auro,
Luciferas crinita faces habet Arcas, & ingens
Iuppiter. ast illum tanto non gliscere cœlo
Vellet ager, uellent calidis iam fontibus amnes.
Regina attonito quanquam pauor ore silentem
Exanimet, mirata tamen, paulumq; reductis
Passibus insolito stupuit duce. nec minus inter
Ille tot ignoti socias gregis hæret in una
Defixus, sentitq; ducem, dominamq; cateruæ.
Si dea, si magni decus huc ades (inquit) Olympi,
Has ego credo faces, hæc uirginis arma Dianæ,

T eq; renodatum pharetris, ac pace fruentem,
A d sua Caucaseæ producunt flumina nymphæ.
S i domus in terris, atq; hinc tibi gentis origo,
F elix prole parens, olim'q; beatior ille
Q ui tulerit, longis & te sibi iunxerit annis.
P erfer opem Regina uiris. nos hospita pubes
A duehimur, graium proceres tua tecta petentes.
D uc precor ad uestri (quicunq; est) ora tyranni.
A ut tu prima doce fandi tempus'q;, modum'q;.
N am mihi sollicito deus, ignaro'q; locorum
T e dedit, in te animos, atq; omnia nostra repono.
D ixit adopperiens trepidam. stetit illa parumper
V irgineo cunctata metu, sic orsa uicissim.
Q uem petis Aeætem genitor meus, ipsa'q; iuxta
M œnia, si ueros possis discernere calles.
H ac adeo duce ferte gradus. ingentia nanq;
C astra, alios aditus, atq; impius obsidet hostis.
D ixerat hæc, patrium'q; uiam detorquet ad amnem,
S acra'q; terrificæ supplex mouet irrita noctis.
I lle autem inceptum famula duce protinus urget
A ere septus iter. patitur nec regia cerni
I uno uirum, prior Aeetæ ne nuncius adsit.
I am'q; inerat populo, mediæ'q; incognitus urbi
Cum comes orsa loqui. Phœbi genitoris ad aras
V entum ait. huc aditis iam se de more paternis
R ex feret. hic proceres audit, populos'q; precantes
A lloquijs facilis præsens pater admouet æquis.
D ixerat, ast illi propere monstrata capessunt
L imina, non aliter, quàm si radiantis adirent
O ra dei, ueras'q; æterni luminis arces.

T ale iubar in tecta micat. stat ferreus Atlas,
O ceani, genibusq; tumens infringitur unda.
A t medij per terga senis, rapit ipse nitentes
A ltus equos, curuoq; diem subtexit Olympo.
P onè rota breuiore soror, densæq; sequuntur
P liades, & madidis rorantes crinibus ignes.
N ec minus hic uaria lætatus imagine templi
A d geminas fert ora fores. cunabula gentis
C olchidos hic, ortusq; tuens. ut prima Sesostris
I ntulerit Rex bella Getis. ut clade suorum
T erritus, hos Thebas, patriumq; reducat ad amnem,
P hasidis hos imponat agris, Colchosq; uocari
I mperet. Arsinoen Nili tepidaq; requirunt
O cia læta Phari, pinguemq; sine imbribus amnem
E tiam sarmaticis permutant carbasa Bracis.
B arbarus in patrijs sectatur montibus Aeam
P hasis amore furens. pauidas iacit illa pharetras
V irgineo turbata metu, discursibus & iam
D eficit, ac uolucri uictam deus alligat unda.
F lebant populeæ iuuenem Phaethonta sorores.
A cer & Eridani trepidum globus ibat in amnem.
A t iuga uix Tethys, sparsumq; recolligit axem,
E t formidantem patrios Pyroenta dolores.
A urea quin etiam præsaga Mulciber arte
V ellera, uenturosq; olim cælarat Achiuos.
T exitur Argoa pinus Pagasea securi.
I amq; eadem remos, eadem dea flectit habenas.
I pse subit, nudaq; uocat dux agmina dextra.
E xoritur Notus, & torto ratis una profundo
C ernitur. Odrysio gaudebant carmine phocæ.

A pparent trepidi iam Phasidis hostia Colchi,
C lamantemq; procul linquens regina parentem.
V rbs erat hic contra gemino circunflua ponto,
L udus ubi extabat, tædæq; in nocte iugales,
R egaliq; toro lætus gener, ille priorem
D eserit. ultrices spectant à culmine diræ.
D eficit in thalamus, turbataq; pellice coniux
P allam, & gemmiferæ donum exitiale coronæ
A pparat, ante omnes secum dequesta labores.
M unere quo patrias pellex ornatur ad aras.
I nfelix etiam rutilis correpta uenenis
I mplicat igne domus. hæc tum miracula Colchis
S truxerat ignipotens non dum noscentibus illa.
Q uis labor aligeris, aut quæ secet anguibus auras
C æde madens. odere tamen, uisusq; reflectunt.
Q uin idem Minyas operum defixerat error,
C um se sole satus patrijs penetralibus edit.
F ilius hunc iuxta primis Absyrtus in annis
D ignus auo, quenq; insontem meliora manerent.
T um gener albanis Styrus qui aduenerat oris.
D istulerant sed bella torum, tum Phrontis & Argus
A eolidæ, fraterq; Melas, quos aduena Phryxus
P rogenuit, pariterq; leui Cytisorus in hasta.
P ost alij, quos præcipuo titania tellus
L egit honore pares mouitq; ad prælia Regis.
A dmonet hic socios, nebulamq; erumpit Iason,
S yderis ora ferens. noua lux effusa Citæis.
C onueniunt, rogitantq; uiros, rogitantq; quid ausi,
Q uid'ue ferant. postquam primis inhiantia dictis
A gmina, suppressumq; uidet iam murmur Iason

T alia miranti propius tulit orsa Tyranno.
Rex Hyperionide, quem per freta tanta petendum
C œlicolæ, & prima dignum statuere carina,
S i quando hic aliquam nostro satus orbe solebat
T hessaliam, si quos Phryxus memorare pelasgos,
H i tibi tot casus, horrenda tot auia mensi
C ernimur. ipse egomet proprio de sanguine Phryxi
N anq; idem Cretæus ambobus & Aeolus author
C um Ioue, Neptunoq;, & cum Salmonide nympha.
M e neq; nunc enses, aræq; egere paternæ,
N ec tua thessalicis quanquam inclyta nomina terris
S ponte sequor, cui non iusso tot adire uoluptas
M onstra maris? cui Cyaneos intrare fragores?
S ceptra tui toto Pelias sub nomine Phœbi,
M axima ab hoste tenens, totq; illachrymantia diuos
O ppida, toto uigili pulcherrima flumina cornu,
I lle meum imperijs urget caput, ille labores
D at uarios. suus ut magnum rex spargit ab Argis
A lciden Stheleno ipse satus. tamen aspera regum
P erpetimur iuga. nec melior parere recuso.
H ic sibi me auratæ pecudis quiscunq; periclis
E xuuias perferre iubet. tibi gratia nostri
S it precor hæc, meritiq; locus, quod iussa recepi,
T eq; alium quam quem Pelias speratq;, cupitq;,
P romisi, meliora tuæ mihi fœdera dextræ.
S i petere hoc sæui statuissem sanguine belli,
O ssa dabat, Pindusq; rates. quodq; ante secuti
I nde nec audacem Bacchum, nec Persea reges
S ed mea nuda fides, sanctiq; potentia iusti
H uc tulit, ac medij sociatrix gratia Phryxi,

I amq; tibi nostra geniti de stirpe nepotes.
Nec tamen aut phrygios reges, aut arua furentis
Bebryciæ spernendus adi. seu fraude petiuit,
Seu quis honore meos, sua reddita dona, deumq;
Nos genus, atq; ratem magnæ sensere Mineruæ.
Vix tandem longis quæsitam colchida uotis
Contigimus, qualemq; dabat te fama uidemus.
Tu modo ne claros Minyis inuideris actus.
Non aliena peto, terris' ue indebita nostris.
Si quis & in precibus uero locus, atq; ea Phryxo
Crede dari, Phryxum ad patrios ea ferre penates
Munera. tu contra uictum mihi uecta per æquor
Accipe Tænarei chlamydem de sanguine aheni,
Frenaq;, & accinctum gemmis fulgentibus ensem.
Hoc patrium decus, hæc materni texta labores.
His Lapithes adsuerat eques. da iungere dona.
Da scythicas sociare domos. sciat effera regi,
Ira mei, quem te horrifero sortitus in axe
Caucasus, atq; tuis quantum mitescat arenis.
Talibus orantem uultu grauis ille minaci
Iam dudum fremit, & furijs ignoscit opertis.
Ceu tumet, atq; imo sub gurgite concipit austros
Vnda silens, trahit ex alto sic barbarus iras.
Et nunc ausa uiri, nunc heu sua prodita graijs
Regna fremit. quin & fiali sibi mente receptum
Iam Phryxum dolet, & Scythiæ perijsse timores.
Nunc quassat caput, & iuuenis spes ridet inaneis
Quid uesanus agat, quod uellera poscat ab angue.
Vrit & antiquæ memorem uox præscia sortis,
Cur simul aut Persen illinc sibi mouerit, aut hinc

Thessaliam

Thessaliam fortuna ratem. num debitus iste
Finis agat, sæuæq; petant iam uellera parcæ.
Interea quoniam belli pugnæq; propinquæ
Cura prior, fingit placidis fera pectora dictis,
Redditet hæc. cuperē haud alio uos tēpore tectis
Aduenisse meis, quo me grauis obsidet hostis.
Frater enim (sceptri sic omnibus una cupido)
Excidium parat, & castris me ingentibus urget.
Quare age cognatas primum defendite sedes,
Nec decus oblati dimiseris aduena belli.
Nanq; uirum trahit ipse chalybs. tum uellera uictor
Tum meritis, nec sola dabo. contra inscius astus,
Ergo nec hic nostris deerat labor arduus actis,
Excipit Aesonides, & ceu nihil æquore passis
Additus iste dies, ueniant super hæc quoq; fato
Bella meo. non hunc parua mihi cæde dolorem,
Quasq; dedit, luet ille moras. tum Castora mittit,
Qui ferat Aeæi socijs responsa Tyranni.
Acribus ast illos curis mora sæua trahebat.
Ac simul ut medio uiderunt Castora campo,
Crebrior incussit mentem pauor. o Iouis alma
Progenies fare, an patriam spes ulla uidendi,
Fare omnes. ille in medijs sic orsus achiuis.
Nec ferus Aeætes (ut fama) nec aurea nobis
Terga negat. bello interea sed pressus iniquo
Auxilium petit. armatos dux protinus omnes
Accelerare iubet, longo nam tuta recessu
Puppis, & apposita fluuius defenditur urbe.
Haud mora, prosiliunt, quos nec Riphæa iuuentus,
Quos nec Iber, aut tuta suis aurora pharetris

Sustineat. stetit explicato prius agmine pubes;
Expertiq; simul, si tela, artusq; sequantur.
Nec quisquam freta, nec patrias iam respicit urbes.
Sed magis ad præsens itur decus. incita cristas
Aura quatit, varijs floret uia discolor armis.
Qualis ab oceano nitidum chorus æthera uersat,
Qualibus assurgens nox aurea cingitur astris.
Illos sole satus tacita mœstissimus ira
Miratur temere assumptos, nec talia mallet
Robora, quàm medios hostem subijsse penates.
Interea læto patitur conuiuia uultu,
Et iuxta Aesonidem magno cratere lacessit,
Nunc sibi monstrantem natos Iouis, oraq; iuxta
Aeacidum, nunc ingentis Calydonis alumnos.
Audit & Alciden infando errore relictum,
Defletosq; duces, terræq;, marisq; labores.
Ipse autem tantis concita furoribus arma
Expetit Aesonides, & amicos ordine reges.
Quis procul ille uirum nobis, quem balteus asper
Subligat, & stricto stat proximus armiger arcu,
Ceu pugnam paret, & positas confundere mensas.
Contra flammigeri proles perseia solis.
Quem rogitas Carmeius ait. mos comminus arma
Semper habere uiro, semper meminisse pharetræ.
Quid Latagũ? qd si amnigenam mirere Choaspen?
Bellatoris equi potantem cerne cruores.
Nec tamen immissis hic genitor ibit habenis.
Illum ait Aesonides pariter refer, horrida signis
Cui chlamys, & multa spirat coma flexilis aura.
Respicit Aeætes, atq; hunc quoq; numine reddit.

Diues Aron, croceos sic illius omnis odores.
Iactat eques, iunctis sic est coma culta maniplis.
Campesus hic spolijs in tygridis, ille profundo
Incumbens Odrussa mero. uide lata comantem
Pectora, & ingenti turbantem pocula barba.
Hic & Laxarten dictis stupet hospes acerbis
Immodicum, linguaq; grauem. cui nulla minanti
Non superum, non præsentis reuerentia belli.
Contra autem Aeætes. non frustra magna superbo
Dicta uolant ait, & uocem paria arma sequuntur.
Nec requies quin Marte diem, noctemq; fatiget.
Atq; ubi Riphæa stupuerunt flumina bruma
Iam pauidi cum prole Getæ, iam peruigil illum
Medus, & oppositis expectat Iberia claustris.
Hos autem quæcunq; manus sua signa sequantur,
Si memorem, prius humentem lux soluerit umbram
Cras acies, atq; illa ducum, cras regna uidebis
Dissona, saxiferæ surgat quibus imber arenæ.
Quæ iaculo gens apta leui, quæ picta pharetris
Venerit. ingentes animo iam prospice campos.
Atq; hanc alipedi pulsantem corpora curru
Euryalen, quibus exultet mauortia turmis,
Et quantum elata ualeat peltata securi,
Chara mihi, & ueras inter non ultima natas
Fatur, & occiduo libat cratera parenti.
Quisq; suis tum uota deis, & pocula fundit,
Dent acies, dent belligeros superare labores.
Ecce autem geticis ueniens Gradiuus ab antris,
Ingentemq; trahens arctoa per æquora nubem.
Aspicit Aeæa Minyas stupefactus in urbe,

Ambitumq; senem, promissaq; uellera puppi
Thessalicae. citus ad summi stellantia patris
Tecta ruit, questuq; Iouem testatur acerbo.
Quae studijs rex magne quies. iam mutua uidi
Exitia, in solos hominum molimur honores.
Teq; ea cuncta iuuant, rabidam qui Pallada coelo
Non abigis. neq; foemineis ius obicis ausis.
Nunc queror, extructa quod uexerit ipsa carina
Vellera sacra meis sperantem auertere lucis?
Quodq; palam tutata uiros? sic caetera pergat
Si ualet, insidijs quid nunc fallacibus ambit,
Nostra ut phryxaeo spolientur templa metallo?
Non opus auxilio colchis, nec foedere uestro
Et Persen simul, & Minyas deposcimus hostes.
Quin age, quid tantae coeunt in praelia gentes?
Quid tuus Aesonides? imus nos protinus imus
In nemus auriferum, & sumptis decernimus armis.
Vel tu sola polo tacitis inopina tenebris
Labere. quantus ibi deus experiere, nec illas
Adstiteris impune trabes. an martia templa
Intemeranda minus? tantus mihi luctus & angor,
Quod rudis, & sola colimus si gentibus umbra,
Est amor. & rerum cunctis tutela suarum,
Et tibi magne pater terris donaria certant.
Est honor his etiam suus. at ego chara Mycenis
Culmina, uirgineas praeder si Cecropis arces,
Iam coniux, iam te gemitu, lachrymisq; tenebit
Nata querens. metuant ergo, nec talia poscant.
Non tulit haec animis, quin longa silentia Pallas
Rumperet, irridens strepitumq;, minasq; Gradiui.
Non

Non tibi Aloidæ, quibus hæc fera murmura iactes.
N on lapithæ. sed Pallas ait. neq; ego ægide digna,
N ec uocer ulterius proles Iouis, excidat iste
N i tibi corde tumor, liuos miser, armáq; faxo
O deris, & primis adimam tua nomina bellis.
Q uin simili matrem demens grauitate sequutus,
D igna quidem, monstrum superis quæ tale creauit.
Q uod tamẽ aggressæ scelus? aut quo crimine sontes?
S i iuuenem, qui iussa sui tam dira Tyranni
I mpauidus, maria & non dum qui nota subibat,
I uuimus, & magnis aliquam spem mouimus ausis,
A n nullas præferre preces, nec fœdera reges
V lla sequi, cæcæ sed cuncta impellere pugna.
D ebuimus? sic Thraces agunt, sic turbidus iste
S i qua petit. cuperem hæc etiam num bella remitti;
N ec socias armare manus. da uellera rector,
E t medio nos cerne mari. quod sin ea Mauors
A bnegat, & solus nostris sudoribus obstat,
I bimus indecores, frustráq; tot æquora uectæ?
F as aliquid nequeat? sic fœmina cœperat ardens.
H ic iterum alternis Mauors insurgere dictis.
E xcipit hinc contra pater, & sic uoce coercet?
Quid uesane fremis? cum uos iam pœnitet acti,
P eccatumq; satis, tunc ad mea iura uenitis.
Q uolibet ista modo, quacunq; impellite pugna
Q uæ cœpistis, habent quoniam sua fata furores.
T e tamen hoc coniux, & te mea nata monebo.
S it Persen pepulisse satis. nec uana retentet
S pes Minyas, finem'ue uelint imponere bello.
I llum etenim talis rerum manet. accipite ergo,

Victa retro nunc castra dabit, bellumq́; remittet
Territus aduentu ducis, & uirtute Pelasgi.
Mox ubi thessalicis referent hos flamina terris,
Tunc aderit, uictorq́; domos & sceptra tenebit.
Donec & Aeætem inopis post longa senectæ
Exilia (heu magnis quantum licet impia fatis)
Nata iubet graiusq́; nepos in regna reponat.
Hic labor amborum, sunt hæc discrimina fratrum.
Vadite, & aduersis (ut quis uolet) irruat armis.
Dixerat. instaurat mensas, pacemq́; reducit.
Et iam sydeream noctem dimittit Olympo.
Tunc assuetus adest phlegræas qui reddere pugnas,
Musarum chorus, & citharæ pulsator Apollo.
Fertq́; grauem phrygius circùm cratera minister.
Surgitur in somnos, seq́; ad sua limina flectunt.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON LIBER SEXTVS.

Tu uigil his furijs ardet Gradiuus, & acri
Corde tumet, nec quas acies quæ castra sequatur
Inuenit. ire placet tandem, præsensq́; uideri,
Sternere si Minyas, magnoq́; rependere luctu
Regis pacta queat, graiamq́; absumere pubem.
Impulit hinc currus monstrum irreuocabile belli

C oncutiens, Scythiæq; super tentoria sistit.
P rotinus è castris fugit sopor excita tela.
T urbati coiere duces. hos insuper ingens
F ama mouet, rate quæ sacra uulgabat Achiuos
A duenisse sui repetentes uellera phryxi,
Q uos malus hospitio, iunctaq; ad fœdera dextra
L userit Aeætes, atq; in sua traxerit arma.
E rgo consilijs dum nox uacat alta mouendis,
L egatos placet ire duces, mandataq; Perses
E docet affari Minyas, fraudemq; Tyranni
V t moneant, qui nam hinc animos auerterit error.
S e primum Aemonijs hortatum ea uellera terris
R eddere, & exuuias pecudis dimittere sacræ.
H inc odium, & tanti uenisse exordia belli.
Q uin potius dextrãq; suam, suaq; arma sequantur,
A ut remeent. neq; enim Aeætæ promissa, fidemq;
E sse loco. abstineant alienæ sanguine pugnæ.
N on illos ideo tantos uenisse labores
P er maris ignoti. quid opus concurrere? nec quos
O deris? hæc medio Perses dum tempore mandat,
A ureus effulsit campis rubor, armaq;, & acres
S ponte sua strepuere tubæ. Mars sæuus ab altis
H ostis Io conclamat equis agite ite, propinquat.
A t simul hinc Colchos, hinc fundit in æquora Persen.
T unc & quæq; suis commisit prælia telis,
V oxq; dei pariter pugnas audita per omnes.
Hinc age Riphæo quos uideris orbe furores
M usa mone, quanto Scythiam molimine Perses
C oncierit, quis fretus equis per bella, uirisq;.
V erum ego nec numero memorẽ, nec nomine cunctos

Mille uel ora mouens. neq; enim plaga gentibus ulla
Ditior, æterno quanquam Mæotia pubes
Marte cadat, pingui nunquam tamen ubere desit,
Quod geminas arctos, magnumq; qđ impleat anguē.
Ergo duces, solasq; deæ mihi promite gentes.
Miserat ardentes (mox ipse secutus) Alanos,
Heniochosq; truces iam pridem infensus Anausis,
Pacta quod albano coniux Medea tyranno
Nescius heu quanti thalamos ascendere monstri
Arserit, atq; urbes maneat qui terror achæas.
Gratior ipse deis, orbaq; beatior aula.
Proxima Bisaltæ regio, ductorq; Colaxes
Sanguis & ipse deum, scythicis quem iuppiter oris
Progenuit uiridem Maracen, Tibisenaq; iuxta
Hostia, semifero dignum si credere captus
Corpore, nec nymphæ geminos exhorruit angues.
Cuncta phalanx insigne Iouis, cælataq; gestat
Tegmina, dispersos trifidis ardoribus ignes.
Nec primus radios miles Romane corusci
Fulminis, & rutilas scutis diffuderis alas.
Insuper auratos collegerat ipse dracones
Matris oræ specimen, linguisq; aduersus uterq;
Congruit, & tereti serpens dat uulnera gemmæ.
Tertius unanimis ueniens cum milibus Anchus
Cimmerias ostentat opes. cui candidus olim
Crinis inest, natale decus. dat longior ætas
Iam spatium triplici percurrens tempora nodo.
Demittit sacro geminas à uertice uittas.
Dat in Achemeniæ grauior de uulnere pugnæ.
Misit in arma Darabs, acies quem martia circum
Gangaridum,

G angaridûm, potaq; Gerus quos efferat unda,
Quiq; lacum cinxere Bicen. non defuit Anxur,
N on Radalo cum fratre Sydon. cesinaq; leuo
O mine fatidicæ Phryxus mouet agmina ceruæ.
I psa comes setis fulgens, & cornibus aureis
A nte aciem celsi uehitur gestamine conti.
M œsta nec in sæuæ luco reditura Dianæ.
M ouit & hylæa supplex cum gente Sienem
I mpia germani pertentans uulnera Perses.
D ensior haud usquam, nec celsior extulit ullas
S ylua trabes, fessæq; prius rediere sagittæ,
A rboris ad summum quam peruenere cacumen.
Quin & ab hyrcanis Titanius expulit antris
C yris in arma uiros, plaustrisq; ad prælia cunctas
C œialeæ traxere manus. ibi futilis illis
E t domus & crudo residens sub uellere coniux
E t puer è primo torquens temone cateias.
L inquitur abruptus pelago Tyra. linquitur & mons
A mbenus, & gelidis pollens Ophiusa uenenis.
D egeneresq; ruunt Sindi, glomerantq; paterno
C rimine, nunc etiam metuentes uerbera turmas.
H os super erectam Phalces agit æquore nubem
C um fremitu, densiq; leuant uexilla Coralli,
B arbaricæ quis signa rotæ, ferrataq; dorso
F orma suum, truncæq; Iouis simulacra columnæ.
P rælia nec rauco curant incendere cornu,
I ndigenas sed rite duces & prisca suorum
F acta canunt, ueterumq; uiris hortamina laudes.
A st ubi Sidonicas inter pedes æquat habenas,
I llinc iuratos in se trahit Aeabaturnas,

Quos duce Teutagono crudi mora corticis armat,
A equaq; nec ferro breuior, nec romphea ligno.
N ec procul albentes gemina fert Alcide parmas,
H yberni qui terga Nouæ gelidumq; securi
E ruit & tota non audit Alazona ripa.
Q uosq; Taras, niueumq; ferax Euarchus olorum.
T e quoq; uenturis ingens Ariasmene sæclis
T radiderim, molem belli, lateq; ferentem
V ndiq; falcatos deserta per æquora currus.
I nsequitur Drangæa phalanx, claustrisq; profusi
C aspiadæ. quis turba canum non segnius acres
E xilit ad lituos, pugnasq; capessit heriles.
I nde etiam par mortis honos, tumulisq; recepti
I nter auos, positusq; uirum. nam pectora ferro
T erribilesq; innexa iubas ruit agmine nigro
L atratuq; cohors. quanto sonat horrida ditis
I anua, uel superas Hecatem comitatus in aulas.
D ucit ab Hyrcanis uates sacer agmina lucis
V anus. eum Scythiæ iam tertia uiderat æstas,
M agnanimos Minyas, argoaq; uela canentem.
I llius & dites monitis spondentibus Indi,
E t centum geminæ Lagi noualia Thebes,
T otaq; riphæo Panchaia rapta triumpho.
D iscolor hastatas effudit Iberia turmas,
Q uas Sotaces, quas Latris agunt. & raptor amorum
N eurus, & expertes canentis Iazyces æui.
N anq; ubi iam uiresq; aliæ, notusq; refutat
A rcus, & incœptus iam lancea temnit heriles,
M agnanimis mos ductus auis, haud segnia mortis
I ura pati, dextra sed charæ occumbere prolis.

Ense datoꝛ rumpuntq́; moras natusq́; parensq́;,
Ambo animis, ambo miseri tam fortibus actis.
Hic & odorato spirantes crine Meletæ
Cessææq́; manus, & qui tua iugera nondum
Eruis ignotis insons Arimaspe metallis.
Doctus & Anchaces patulo uagis uincula Cyro
Spargere, & extremas laqueis adducere turmas.
Non ego sanguineis gestantem tympana bellis
Thyrsageten, cinctumq́; uagis post terga silebo
Pellibus, & nexas uiridantem floribus hastas.
Fama ducem Iouis, & Cadmi de sanguine Bacchum
Hac quoq; thuriferos felicia regna Sabæos,
Hac arabas duxisse manus. mox rumperet Hebri
Cum uada Thyrsagetas gelida liquisse sub arcto.
Illis omnis adhuc ueterum tenor, & sacer æris
Pulsus, & eoæ memoratrix tibia pugnæ.
Iungit opes Emeda suas, sua signa secuti
Exomatæ, Toriniq; & flaui crine Satharchæ.
Mellis honos torinos ditant, sua mulctra Satharchen,
Iaxamatas uenatus alit. nec clarior ullis
Arctos equis. abeunt Hypanin, fragilemq́; per undā
Tigridis, aut sæuæ profugis cum prole Leænæ,
Mœstaq́; suspectæ mater stupet aggere ripæ.
Impulit & dubios Phryxei uelleris ardor
Centoras, & diros magico terrore Choatras.
Omnibus in superos sæuus honor, omnibus artes
Monstrificæ. nunc uere nouo compescere frondes,
Nunc subitam trepidis Meotim soluere plaustris.
Maximus hos inter stygia uenit arte Cohastes.
Sollicitat nec Martis amor, sed fama citææ

Virginis, & paribus spirans Medea uenenis.
Gaudet auerna palus. gaudet iam nocte quietus
Portitor, & toto ueniens Latonia cœlo.
Ibant & geminis æquantes cornibus alas
Ballonoti, comitumq́; celer mutator equorum
Mesus, & ingentis frenator Tarmata conti.
Nec tot ab extremo fluctus agit æquore, nec sic
Fratribus aduersa Boreas respondet ab unda,
Nec tot apud fluuios uolucrum sonus, æthera quantus
Tunc lituum conceptus adit, lymphataq́; miscet
Millia, quot folijs, quot floribus incipit annus.
Ipse rotis gemit intus ager, tremebundaq́; pulsu
Nutat humus. quatit ut sæuo cum fulmine Phlægram
Iuppiter, atq; imis Typhoea reuerberat aruis.
Prima tenent illinc patrijs Absyrtus in armis,
Et gener, ingentesq́; inter sua millia reges.
At circa Aesonidem danaûm manus, ipsaq́; Pallas
Aegide terrificat. quam nec dea lassat habendo,
Nec pater horrentem colubris, uultuq́; tremendam
Gorgoneo, nec femineæs ostendere crines
Tempus adhuc, primasq́; sinit concurrere pugnas.
Impulit hos contra Mauors pater, & mala leti
Gaudia, Tisiphoneq́; caput per nubila tollens
Ad sonitus litui, mediaq́; altissima pugna,
Nec dum clara quibus sese fuga mentibus addat.
Illi ubi consertis iunxere frementia telis
Agmina, uirq́; uirum galeis adflauit adactis,
Continuo hinc obitus, perfractaq́; cædibus arma,
Corporaq́;, alternus cruor, alternæq́; ruinæ.
Voluit ager galeas, & thorax erigit imbres

S anguineos. hinc barbarici glomerantur ouatus,
H inc gemitus, mistæq; uirum cum puluere uitæ.
C aspius Aeacum correpto crine Monesen
A bstulit. hinc pariter Colchi, Graiiq; sequuntur
M issilibus. rapit ille necem, prædamq; relinqui
N ec socijs iam cura uiri. Dipsanta Caresus,
S trimonaq; obscura spargentem uulnera funda
D eijcit, albani Cader ipse Medonidis hasta,
I amq; latet, currusq; super, turmæq; feruntur.
P rocessere Melas & Fidasmenus. incipit hasta
A nte Melas. leuis ast abies elusit utrunq;.
E nsibus inde ruunt. prior occupat ære citato
C assidis ima Melas. infracta est uulnere ceruix.
M ista perit uirtus. nescit cui debeat Ocheus,
A ut cui fata Tyres, dum sibila respicit Iron
C uspidis arguæ, pyliam latere accipit hastam.
V iderat Hyrcanos paribus discurrere fratres
C astor equis, pater armento quos diues ab omni
N utrierat, fatisq; uiam monstrarat iniquis.
T um magis atq; magis peditem candore notato
T yndariden incendit amor. simul obuius hastam
P ectus in aduersum subito iacet, alipedemq;
C onstitit excusso uictor duce. risit ab alta
N ube pater, prensisq; equitem cognouit habenis.
A t pariter luctuq; furens, uisuq; Medontes
T yndariden petit, & superos sic uoce precatur.
H unc age uel cæso comitem me reddite fratri.
P rimus ut hic nostra sonipes cadat impius hasta,
C redita qui misero non rettulit arma parenti,
M eq; uenit contra, captiuaq; terga ministrat.

Dixerat. Aeæti sed eum prior hasta parentis
Deijcit, ad socias sonipes citus effugit alas.
Quis tibi fatales unquam metuisset Amiclas,
Oebaliamq; manum tot Rhyndacæ montibus inter
Diuiso, totidemq; fretis? cadit impiger una
Inguine transfosso clari Taulantis alumnus
Semidea genitrice Tages. cui plurima syluis
Peruiglat materna soror, cultusq; laborat.
Tenuia non illum candentis carbasa Nili,
Non auro depicta chlamys, non flaua galeri
Cesaries, pictoq; iuuant sub tegmine bracæ.
Iam nouus mediæ stupefacta per agmina pugnæ
Vadit eques densa spargens hastilia dextra,
Fulmineumq; uiris profundens ingerit ensem,
Hunc alternus & hunc, cum sæuior ecce iuuentus
Sarmaticæ coiere manus, fremitusq; uirorum
Semiferi, riget his molli lorica cathena.
Id quoq; tegmen equis, at equi porrecta per armos
Et caput, ingentem campis hostilibus umbram
Fert abies obnixa genu, uaditq; uirûm ui,
Vadit equûm, docilis relegi, docilisq; relinqui.
Atq; iterum medios non altior ire per hostes.
Orbibus hos rapidis, molliq; per æquora castor
Anfractu leuioris equi deludit anhelos,
Immemoresq; mori. sed non ijsdem artibus æque
Concurrunt, ultroq; ruunt in funera Colchi.
Campesus impacta latus inter, & ilia querca
Tollitur, ac mediam moriens descendit in hastam.
Oebasus infestum summisso poplite phalcen
Euasisse ratus, læuum per luminis orbem

Transfigitur. teneræ liquuntur uulnere malæ.
Contra autem geminis fidens thoracibus, ictum
Sustulit, & gladio Sibotes ferit ultima teli.
Nequicquam iam cuspis inest, nec fragmina curat
Ambenus, & trunco medium ferit Otrea ligno.
Semineæm Taxes Hipanim uehit, atq; remissum
Pone trahit fugiens, & cursibus exuit hastam.
Dumq; recollectam rursus locat, irruit ultro,
Turbatumq; lacon, & adhuc inuadit inermem.
Impulit aduerso præceps equus Ochea conto
Nequicquam totis reuocantem uiribus armos.
In latus accedit sonipes, accedit & ipse
Frigidus. arma cadunt. rorat procul ultima cuspis.
Qualem populeæ fidentem nexibus umbræ,
Siquis auem summi deducat ab aere rami,
Ante manu tacita, cui plurima credit harundo.
Illa dolis, uiscoq; super correpta sequaci
Implorat ramos, atq; irrita concitat alas.
Parte alia infestus (nam fors adiunxit) in armis
Styrus adest, lætusq; uirum cognoscit Anausin.
Et prior. en cuius thalamus Aeætia uirgo
Dicta manet, nostrosq; feret qui uictor amores.
Non ait inuitoq; gener mutabere patri.
Tum simul aduersas collatis cursibus hastas
Coniiciunt, fugit adductis Albanus habenis
Saucius, atq; datum leto non sperat Anausin.
Nec uidet. ille autem telo moribundus adacto,
Ad soceros, pactæq; sinus en coniuges inquit
Styre fugis uulnus referens, quod carmine nullo
Sustineat, nullisq; leuet Medea uenenis.

Dixerat, extremus cum lumina corripit horror,
Voxq; repressa gelu, percussaq; uertice tellus.
Hinc animos acies auget, magnosq; dolores.
Turbine Gesandrum mauors rapit, ille morantis
Increpat, & stricto sic urget Iazygas ense.
Nempe omnes cecidere senes. nempe ois ademptus
Ante pater. quae uos subito tam foeda senectus
Corripuit? fregitq; animos, atq; abstulit iras?
Aut mecum mediam iuuenes, agite, ite per urbem
Argolicamq; manum, aut claris occumbite factis.
Irruit, & patrias coeptis ferus aduocat umbras.
Sancte mihi Vorapte pater tua pectora nato
Surgere nunc, animamq; parem, si fata peroso
Tarda tibi, turpesq; moras non segnius ipsi
Paruimus, paruiq; etiam dedicere nepotes.
Haec ait, auditusq; Crebo, tunc corripit ensem
Turbidus, & furijs ardens quatit arma paternis.
Indigenis sacratus aquis, magniq; sacerdos
Phasidis arctois Aquites errabat in armis.
Populeus cui frondis honor, conspectaq; glauco
Tempora nectuntur ramo, te Cyrne parentis
Immemorem dure cupiens abducere pugnae.
Iamq; omnes impune globos, diuersaq; lustrans
Agmina non usq̃ uidet, atq; iterum intrat in aequor
Vociferans, iterum belli diuersa peragrat.
Lancea coeruleas circum strepit incita uittas.
Opprimit amissis ferus hunc Gesander habenis.
Ille manum trepidans, atq; irrita sacra tetendit,
Teq; per hanc, genitor (inquit) tibi si manet, oro
Canitiem compesce minas, & sicubi nato

Parce

P arce meo. dixit contra sic uictor adacto
E nse refert. genitor turpi durare senecta.
Q uem mihi reris adhuc, ipse hac occumbere dextra
M aluit, atq; ultro segnes abrumpere metas.
E t tibi si pietas nati, si dextra fuisset,
H aud medij precibus teretes nunc tempora belli
P ræda future cantum. iuueni sors pulchrior omni.
Q uam certasse manu decet, & caruisse sepulchro.
D ixerat. ille deos moriens, cœlumq; precatur,
D extera'ne misero talis foret obuia nato.
T e quoq; Canthe tui non inscia funeris Argo
F leuit, ab inuita rapientem tela carina.
I am scythicos miserande sinus, iam Phasidis amnem
C ontigeras, nec longa dies, ut capta uideres
V ellera, & euboicos patrios de montibus ignes.
I llum ubi congressu subijt Gesander iniquo,
Territat his. tu qui faciles, hominumq; putasti
H as Argiue domos, alium hic miser aspicis annum,
A ltricemq; niuem, festinaq; tædia uitæ.
N on nos aut leuibus componere brachia remis
N ouimus, aut uentos opus expectare ferentes.
I mus equis qua uel medio riget æquore pontus,
V el tumida premit Ister aqua. nec mœnia nobis
V estra placent. feror arctois nunc liber in aruis
C uncta tenens mecũ. omnis amor, iacturaq; plaustri.
S ola nec ac longum uictor potiere rapina.
A st epulæ quodcunq; pecus, quæcunq; ferarum
M itte Asiæ, mitte argolicis mandata colonis,
N e Trepident. nunq̃ has hyemes, hæc saxa relinquat
M artis agros. ubi tam sæuo durauimus amne

Progeniem, natosq; rudes. ubi copia leti
Tanta uiris. sic in patrijs bellare pruinis,
Prædariq; iuuat, talemq; hanc accipe dextram
Dixit. & edonis nutritum missile uentis
Concitat. it medium per pectus, & horrida nexu
Letifer æra chalybs trepidus super aduolat Idas,
Ac simul œnides. pariterq; Menœtius, & qui
Bebrycio propius remeauit ab hospite uictor.
At uero ingentem Telamon procul extulit orbem,
Exanimem te Canthe tegens. ceu septus in arcto
Dat catulos post terga leo, sic cominus hastæ
Aeacides gressumq; tenet, contraq; ruentem
Septeno ualidam circunfert tegmine molem.
Nec minus hic urget Scythiæ manus, armaq; Canthi.
Quisq; sibi, & graio pœnam de corpore poscit.
Arduus inde labos, medioq; in corpore pugna
Conseritur. magno ueluti cum turbine sese
Ipsius Euboiæ frangunt in limine uenti.
Quem pelagi rabies, quem nubila, quenq; sequatur
Ille dies. obnixa uirum sic cominus hæret
Pugna, nec arrepto uelli de corpore possunt.
Vt bouis exuuias multo qui frangere oliuo.
Dat famulis, tendunt illi, tractuq; uicissim
Taurea terga domant. pingui fluit unguine tellus.
Talis utrinq; labos, raptataq; limite in arcto
Membra uiri miseranda meant. hi tendere contra
Hi contra, alternæq; uirum non cedere dextræ.
Hinc mediũ Telamon Canthũ rapit. hinc tenet ardens
Colla uiri, & molles galeæ Gesander habenas.
Insonuit quæ lapsa solo, dextramq; fefellit.

Ille iterum in clypei septemplicis improbus orbem
Arietat, & Canthum sequitur, Canthumq; reposcit.
Quem manus à tergo socium rapit, atq; receptum
Virginis Euryales curru locat. aduolat ipsa,
Ac simul æmonidæ, Gesandrumq; omnis in unum
It manus. ille nouas acies, & uirginis arma
Vt uidet, has etiam contra bellauimus inquit?
Heu pudor, inde lycen ferit ad confine papillæ.
Inde Thoen, qua pelta uacat. iamq; ibat in Harpen
Vix dum prima leui ductantem cornua neruo.
Inq; labantis equi tendentem frena Neippen,
Cum regina grauem nodis, auroq; securem
Congeminans, partem capitis, galeæq; ferinæ
Dissipat. hic pariter telorum immanis in unum
It globus, ille diu coniectis sufficit hastis.
Quis grauior, nutuq; cadens exterruit Idam.
Tunc ruit ut montis latus, aut ut machina muri,
Quæ scopulis, trabibusq; diu, confectaq; flammis
Procubuit tamen, atq; ingentem propulit urbem.
Ecce locum tempusq; ratus, iamq; & sua posci
Prælia falcatos infert Ariasmenus axes,
Sæuaq; diffundit sociûm iuga. protinus omnes
Graiugenas, omnes rapturus ab inguine Colchos.
Qualiter exosus Pyrrhæ genus æquora rursus
Iupiter, atq; omnes fluuiûm si fundat habenas.
Ardua Parnasi lateant iuga, cesserit Othrys
Piniger, & mersis decrescant rupibus alpes.
Diluuio tali, paribusq; Ariasmenus urget
Excidijs, nullo rapiens discrimine currus.
Aegida tum primum uirgo, sphiramq; Medusæ

T ercentum sæuis squallentem sustulit hydris,
Q uam soli uidistis equi. pauor occupat ingens
E xcussis in terga uiris, diramq; retorquet
I n socios non sponte luem. tunc ensibus uncis
I mplicat, & trepidos lacerat discordia currus.
R omanas ueluti sæuissima cum legiones
T isiphone, regesq; mouet, quorum agmina pilis
Q uorum aquilis utrinq; micant. eademq; parentis
R ura colunt. idem lectos ex omnibus agris
M iserat infelix non hæc ad prælia Tybris.
S ic modo concordes, externaq; fata petentes
P alladij rapuere metus. sic in sua uersi
F unera concurrunt dominis reuocantibus axes.
N on tam fœda uirum laurentibus agmina terris
E iecere Noti, libyco nec talis imago
L ittore, cum fractas inuoluunt æquora pupes.
H inc bijuges, illinc artus tenduntur heriles,
Q uos radij, quos serra secant, trahiturq;, trahitq;
C urrus cæde madens, atroq; in puluere regum
V iscera nunc alijs, alijs nunc curribus hærent.
H aud usquam Colchorum animi, non inclyta dextris
T ela, sed implicitos miseraq; in peste reuinctos
C onfodiunt. ac forma necis non altera surgit,
Q uam ceruos, ubi non umbro uenator edaci
N on pinna petit, hærentes sed cornibus altis
I nuenit, & cæca constrictos excipit ira.
I pse recollectis audax Ariasmenus armis
D esilit. illum acies curuæ secat undiq; falcis,
P artiturq; rotis. atq; inde furentia raptus
I n iuga, circæos tetigit non amplius agros.

Talia

Talia certatim Minyæ, sparsiq; Cytæi
Funera miscebant campis, Scythiamq; premebant,
Cum Iuno Aesonidæ non hanc ad uellera cernens
Esse uiam, nec sic reditus regina parandos
Extremam molitur opem, funesta priusquam
Consilia, ac sæuas aperit rex perfidus iras.
Increpat & seris Vulcanum mœsta querellis,
Cuius flammiferos uidet inter regia tauros
Pascua tartaream proflantes pectore noctem.
Hæc etenim Minyas ne iungere Marte peracto
Monstra, satis iubeat Cadmæi dentibus hydri,
Ante diem timet, & uarias circunspicit artes.
Sola animo Medea subit. mens omnis in una
Virgine, nocturnis qua nulla potentior aris.
Illius afflatus, sparsosq; per auia succos
Sydera fixa pauent, & aui stupet orbita solis.
Mutat agros, fluuiumq; uias, suus alligat ignis
Cuncta, sopor recolit fessos ætate parentes,
Datq; alias sine lege colus. hanc maxima Circe
Terrificis mirata modis, hanc aduena Phrixus,
Quamuis atracio lunam spumare ueneno
Sciret, & Aemonijs agitari cantibus umbras.
Ergo opibus magicis, & uirginitate tremendam
Iuno duci sociam coniungere quærit achiuo.
Non aliam tauris uidet, & nascentibus armis
Quippe parē. medio quæ staret in agmine flammæ,
Nullum mente nefas, nullos horresceret ausus.
Quid si cæcus amor? sæuusq; accesserit ignis?
Hinc Veneris thalamos, semperq; recentia sertis
Tecta petit. uisa iamdudum prosilit altis

Diua thoris, uolucrumq; exercitus omnis amorum,
Atq; prior placidis supplex Saturnia dictis
Aggreditur, ueros metuens aperire timores.
In manibus spes nostra tuis, omnisq; potestas
Nunc ait, hoc etiam magis annue uera fatenti.
Durus ut argolicis Tirynthius exulat oris,
Mens mihi non eadem Iouis, atq; aduersa uoluntas.
Nullus honor thalamis, flammæ'ue in nocte priores.
Da precor artificis blanda aspiramina formæ
Ornatusq; tuos terra, cœloq; potentes.
Sensit Diua dolos, iam pridem sponte requirens
Colchida, & inuisi genus omne excindere Phœbi.
Tum uero optatis potitur. nec passa precari
Vlterius, dedit ecce decus, fœcundaq; monstris
Cingula, non pietas quibus, aut custodia famæ,
Non pudor, at contra leuis, & festina cupido,
Affatusq; malis, dulcisq; labentibus error,
Et metus, & demens, alienaq; cura pericli.
Omne ait imperium, natorumq; arma meorum
Cuncta dedi, quascunq; libet nunc concute mentes.
Cingitur arcanis Saturnia læta uenenis,
Atq; hinc uirgineæ uenit ad penetralia sedis,
Chalciopen imitata sono formaq; sororem.
Fulsit ab inuita numen procul, & pauor artus
Protinus, atq; ingens Aeætida perculit horror.
Ergo nec ignotis Minyas huc fluctibus inquit
Aduenisse soror, nec nostro sola parenti
Scis socias iunxisse manus. at cætera muros
Turba tenet, fruiturq; uirûm cœlestibus armis.
Tu thalamis ignaua sedes. tu sola paterna
Fixa

Fixa domo. tales quando tibi cernere reges?
Illa nihil contra. nec enim dea passa, manumq;
Implicat, & rapidis mirantem passibus aufert.
Ducitur infelix ad mœnia summa futuri
Nescia uirgo mali, & falsæ commissa sorori.
Lilia per uernos lucent uelut alba colores,
Præcipue quis uita breuis, totusq; parumper
Floret honor, fuscis etiam notus imminet alis.
Hanc residens altis Hecate perseia lucis
Flebat. & has imo referebat pectore uoces.
Deseris heu nostrum nemus, æqualesq; cateruas
Ah misera, ut graias haud sponte uageris ad urbes,
Non iniussa tamen, neq; te mea cura relinquam,
Magna fugæ monimenta dabis. spernere nec usquam
Mendaci captiua uiro, meq; ille magistram
Sentiet, & raptu famulæ doluisse pudendo.
Dixerat. ast illæ murorum extrema capessunt,
Defixæq; uirûm lituumq; fragoribus horrent.
Quales instanti nimborum frigore mœstæ
Succedunt ramis, hærentq; pauore uolucres.
Iamq; Getæ, iamq; omnis Iber, drancæaq; densa
Strage cadit legio, & latis prosternitur aruis.
Seminecesq; duces inter sua tela, suosq;
Inter equos sæuam misero lustramine uersant
Congeriem, & longis campos singultibus implent.
Victores patrium contra pæana Geloni
Congeminant, eadem redeunt mox gaudia uictis,
Qua deus & melior belli respexit imago.
Quis tales obitus dederit? quis talia facta
Dic age, tu ueri reminiscere musa furoris.

A bsyrtus clypei radijs, curruq; coruscus
S olis aui cuius uibrantem cominus hastam
C ernere, nec galeam gentes potuere minantem.
S ed trepidæ redeunt, & uerso uulnera tergo
A ccipiunt, magnisq; fugam clamoribus augent.
P roterit impulsu grauis agmina, corporaq; atris
S ternit equis, gemitusq; premit spirantis acerui.
N ec leuior comitatur Aron, horrentia cuius
D iscolor arma super, squallentesq; ære lacertos
B arbarica chlamys arcet acu, tremefactaq; uento
I mplet equum. qualis roseis & lucifer alis,
Q uem Venus illustri gaudet producere cœlo.
A t non inde procul Ramelus, & Acer Otaxes
D ispulerant Colchos, pariterq; inglorius Arnes
F raude noua stabula, & furtis assuetus inultis
D epopulare greges, frontem cum cornibus auxit
H ispidus, inq; dei latuit terrore Lycæi.
H ac tunc attonitos facie defixerat hostes.
Q uem simul ignota formidine bella mouentem
Vidit Aron, pauidos te inquit nūc rere magistros,
E t stolidum petisse pecus. non pascua, nec bos
H ic tibi. nocturnus mitte hæc, simulachraq; panis,
N e'ue deum mihi finge. deus quoq; confere dextra.
S ic ait. intentaq; aditum missile planta
D irigit, & laxis patuerunt uulnera uillis.
N ec minus Aeolij proles Aeætia phrixi
F ertur & ipsa furens, ac se modo læta citatis
A gminibus, modo cognatis ostentat achiuis.
A tq; hos in medio duri discrimine belli,
L audibus, inq; ipsis gaudens ubi uidit Iason,

M acte ait ò nostrum genus & iam certa propago,
A eoliæ nec opina domus, sat magna laborum
D ona fero, satis hoc uisu quæcunq; rependo.
D ixit. & insuetum, magniq; in fata cerauni
E micuit, clypeumq; rotans hunc poplite cæso
D eicit, illum aperit lato per pectus hiatu
A rgus. utrunq; ab equis ingenti porrigit aruo
E t Zacorũ & Palchẽ, peditẽ pedes haurit Amustim
S anguinis ille globos, effusaq; uisera gestat
B arbarus, & cassa frendens sublabitur ira.
D at Calais Barisanta neci, semperq; propinquas,
R iphea uenali comitantem sanguine pugnas,
C entum læta boum, bellator corpora centum
P actus equos. his ille animam, lucemq; rependit
C rudelis. tandem dulces iam cassus in auras
R espicit, ac nulla cœlum reparabile gaza.
L abitur intortos per tempora cærula crines,
T unc quoq; materna uelatus harundine Peucon.
A t genitrix imis pariter Mæotis ab antris
I mpleuit plangore lacus, natumq; uocauit,
I am non per ripas, iam non per curua uolantem
S tagna, nec in medio truncantem marmore ceruos.
E urytius exhomatas agit æquore. Nestoris hastæ
I mmoritur primæuus Helix. nec reddita charo
N utrimenta patri, primis ereptus in annis.
A blatacum, Zetemq; Daraps. illum exigit hasta.
H unc fugat ingenti subiti tum sanguinis unda,
V idit & extremo lucentia pectora ferro.
E cce autem muris residens Medea paternis,
S ingula dum magni lustrat certamina belli,

Atq; hos ipsa procul densa in caligine reges
Agnoscit, quæritq; alios Iunone magistra,
Conspicit Aesonium longe caput, ac simul acres
Huc oculos, sensusq; refert, animumq; fauentem.
Nunc quo se raperet, nunc quo diuersus abiret
Ante uidens, quotq; unus equos, quot funderet arma,
Palantesq; uiros quàm densis sisteret armis,
Quáq; iterum tacito sparsit uaga lumina uultu
Aut fratris quærens, aut pacti coniugis arma,
Sæuus ubi miseræ, solusq; occurrit Iason.
Tunc his germanam aggreditur (ceu nescia) dictis.
  Quis precor hic, toto iam dudum feruere campo
Quem tueor? quemq; ipsa uides? nam te quoq; tali
Attonitam uirtute reor? contra aspera Iuno
Reddit agens stimulis, ac diris fraudibus urget.
Ipsum ait Aesonidem cernis soror, æquore tanto
Debita cognati repetit qui uellera Phrixi.
Nec nunc laude precor generis, nec sanguine quisq̃.
Aspicis ut Minyas inter, proceresq; cytæos
Emicet effulgens, quantisq; insultet aceruis.
Et iam uela dabit, iam littora nostra relinquet,
Thessaliæ felicis opes, dilectaq; Phrixo
Rura petens eat, atq; utinam superetq; labores.
Tantum affata, magis campis intendere suadet,
Dum datur, ardentesq; uiri percurrere pugnas.
At simul hanc dictis, illum dea marte secundo
Impulit, atq; nouas egit sub pectore uires.
Ora sub excelso iam dudum uertice coni
Sæua micant, cursusq; ardescit. nec tibi Perse,
Nec tibi uirgo iubæ letabile sydus achiuæ.

A cer ut Autumni canis, iratoq́; uocati
A' Ioue fatales ad regna iniusta cometæ.
N ec sua Crethiden latuit dea, uimq́; recentem
S entit agi membris, ac se super agmina tollit.
Q uantus ubi ipse gelu, magnoq́; incanuit imbre
C aucasus, & summas abijt hybernus in arctos.
T unc uero stabulis qualis leo sæuit opimis
L uxurians, spargitq́; fimem, mutatq́; cruores.
S ic neq; parte ferox, nec cæde moratur in una,
T urbidus inq́; omnes pariter furit. ac modo sæuo
E nse, modo infesta rarescunt cuspide pugnæ.
T unc & terrificis undantem cornibus Hebrum,
E t geticum Priona ferit. caput eripit Anchi
B rachiaq́;, & uastis uoluendum mittit arenis.
A t genitus Ioue compleret sua fata Colaxes.
I amq́; pater mœsto contristat sydera uultu,
T alibus ægra mouens nequicquam pectora curis.
Hei mihi si duræ natum subducere sorti
M olior, atq; meis ausim confidere regnis.
F rater adhuc Amyci mœret nece, cunctaq́; diuûm
T urba fremunt, quorum nati cecidere, cadentq́;.
Q uin habeat sua quenq; dies. cunctisq́; negabo,
Q uæ mihi. supremos misero sic fatus honores
C ongerit, atq; animis moriturum ingentibus implet.
I lle uolat campis, immensaq́; funera miscet
P er cuneos, uelut hyberno proruptus ab arcu
I ber agens scopulos, nemorumq́; operumq́; ruinas,
D onec ab ingenti bacchatus uertice montis
F rangitur, inq́; nouum paulatim deficit amnem.
T alis in extremo proles Iouis emicat æuo.

Et nunc magnanimos Hypetaona, Gesithoumq;,
Nunc Arinem, Nolbumq; notat, iam saucius Apren,
Et desertus equo Tydrum pedes excidit hasta
Phasiaden, pecoris custos de more paterni
Caucasus ad primas genuit quem Phasidis undas.
Hinc puero cognomen erat, famulumq; ferebant
Phasidis intonso nequicquam crine parentis.
Iamq; alijs instabat atrox, cum diua supremas
Rumpit iniqua colus, uictorq; aduenit Iason.
Excipit hunc sæua sic fatus uoce Colaxes.
Vos scythiæ saturate canes, Scythiæq; uolucres,
Heu miseri uenistis ait, saxumq; prehensum
Illius & dextræ gestamen, & illius æui.
Concussa molitur humo. quod regia Iuno
Flexit ad ignotum caput, infletumq; Monesi.
Præceps ille ruit. nato non depulit ictus
Iuppiter. Aesoniæ uulnus fatale sed hastæ
Per clypeum, per pectus abit, lapsoq; cruentus
Aduolat Aesonides, mortemq; cadentis acervat.
Spargitur hinc, miserisq; uenit iam notus Alanis.
At regina uirum (neq; enim deus amouet ignes)
Persequitur lustrans, oculisq; ardentibus hæret.
Et iam læta minus præsentis imagine pugnæ,
Castigatq; metus, & quas alit inscia curas
Respiciens an uera soror, nec credere falsos
Audet atrox uultus, eademq; in gaudia rursus
Labitur, & sæuæ trahitur dulcedine flammæ.
Ac uelut ante comas, ac summa cacumina syluæ
Lenibus alludit flabris lenis Auster, at illum
Protinus immanem curuæ sensere carinæ.

T alis ad extremos agitur Medea furores.
I nterdum blandæ direpta monilia diuæ
C ontrectat, miseroq; aptat flagrantia collo.
Q uaq; dedit teneros aurum furiale per artus
D eficit, ac sua uirgo deæ gestamina reddit.
N on gemmis, non illa leui turbata metallo,
S ed facibus, sed mole dei, quem pectore toto
I am tenet. extremus roseo pudor errat in ore.
Ac prior his. credis'ne patrem promissa daturum
O` soror, argolicus cui dijs melioribus hospes
C ontigit? at belli quantum iam restat acerbi?
H eu quibus ignota sese pro gente periclis
O bijcit. hæc fantem medio in sermone reliquit
I ncœpti iam Iuno potens, securaq; fraudis.
I mminet ut cælsis audentior improba muris
V irgo, nec ablatam sequitur, quærit'ue sororem.
A h quoties uis dira ducum, densiq; repente
A esoniden pressere uiri, cumq; omnis in unum
I ber ijt, toties saxis pulsatur, & hastis.
P rimaq; ad infesti Laxanoris horruit arcus.
A lta sed Aesonium supra caput exit harundo,
T eq; Caicæ petit. coniux miseranda Caico
L inquitur, & primo domus imperfecta cubili.
R egius eois Miraces interpres ab oris
V enerat, ut Colchos procul, atq; Aeætia Parthis
F œdera donato non irrita iungeret auro.
T um iuuenem terris parcæ tenuere cytæis,
A c subiti Mauortis amor. simul armiger ibat
S emiuir, impubemq; gerens, sterilemq; iuuentam.
I pse pharetratis residens ad frena tapetis,

Nunc leuis infesto procurrit in agmina curru,
Nunc fuga conuersas spargit mentita sagittas.
Ad uiridem gemmis, & Eoæ stamine syluæ
Subligat extrema patrium ceruice tiaram
Insignis manicis, insignis acinace dextro.
Improba barbaricæ procurrunt tegmina plantæ.
Nec latuere diu sæuum spolia illa Sienem,
Perq; leuem & multo maculatam murice tygrin
Concita cuspis abit, subitos ex ore cruores
Saucia tygris hiat, uitamq; effundit herilem.
Ipse puer fracto pronum caput implicat arcu.
Sanguine tunc atro, chlamys ignea, sanguine uultus
Et grauidæ maduere comæ, quas flore Sabæo
Nutrierat, liquidoq; parens signauerat auro.
Qualem siquis aquis, & fertilis ubere terræ
Educat, ac uentis oleam felicibus implet.
Iam quæ det primam tenero de uertice frondem
Cum subito immissis præceps aquilonia nimbis
Venit hyems, nigraq; euulsam extendit arena.
Haud secus ante urbem Miraces, atq; ipsius ante
Virginis ora cadit. sed non magis illa mouetur,
Vnius ægra metu, quàm te Meleagre furentem,
Quàm Talaumm uidet, aut pugnas miratur Acasti.
At satis hos ipsæ gentes, campiq; uidebant
Tempestate pari uersis incumbere turmis.
Ante oculos fuga fœda ducum, largusq; cadentum
It cruor, & currus dominis ingentibus orbi.
Non tulit hos Perses gemitus, clademq; suorum,
Terg aq; uersa tuens his cœlum questibus implet.
Quid me iam patrijs eiectum sedibus istas

Vt struerem pugnas, Scythiamq; in bella mouerem
Vos superi, uos augurio iussistis inani?
Quid fratris saeui tunc Iuppiter omina poenas
Promisere mihi? nobis argoa parabas
Scilicet auxilia, & tantas coniungere uires.
Saeua quidem lucis miseris mora. dent tamen oro
Vnum illum mihi fata diem, quo fallere Achiuos
Sic meritos uideam, quoq; hunc uirtute superbum
Aesonidem tantos flentem sine honore labores.
Dixerat haec, pectusq; suis euerberat armis,
Et galeam fletu, galeam singultibus implet.
Ibat & in medij praeceps incendia belli,
Ni prior aduersis Pallas uidisset ab armis.
Et secum, ruit ecce ferox in funera Perses,
Quem genitor Colchis, solioq; reponere fratris
Iam statuit. nostra uereor ne fraude peremptum
Increpet, & culpam hanc magno terrore rependat.
Haec dicens atro nebulam diffundit amictu,
Stridentesq; uiri circum caput admouet hastas.
Ille super socias demum ti turbine gentes
Erigitur paulum leui raptatus in aethra.
Iam tandem extremas pugnae defertur in oras,
Forte ubi serus Iber, ubi Sidoniaeq; phalanges
Marte calent, solisq; iuuant clamoribus agmen.
Nox simul astriferas profert mortalibus umbras,
Et cadit extemplo belli fragor. aegraq; muris
Digreditur longum uirgo perpessa timorem.
Vt fera Nyctelius paulum per sacra resistunt,
Mox rapuere deum cum iam in quodcunq; paratae
Thyiades. haud alio remeat Medea tumultu,

Atq; inter Graiûmq; acies, patriasq; phalanges
Semper inexpletis agnoscit Iasona curis,
Armaq;, quiq; caua superest de casside uultus.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON LIBER SEPTIMVS.

E quoq; thessalico iam serus ab hospite uesper
t Diuidit, & tua iam te gaudia uirgo relinquunt.
Noxq; ruit, soli ueniens non mitis amanti.
Ergo ubi contactis extremo in limine plantis
Contigit ægra thoros, & mens incensa tenebris,
Vertere tunc uarios per longa insomnia questus,
Nec poterat quo scire malo, tandemq; fateri
Ausa sibi paulum medio sic fata dolore est.
Nunc ego quo casu, uel quo sic peruigil usq;
Ipsa uolens errore trahor? non hæc mihi certe
Nox erat ante tuos iuuenis fortissime uultus,
Quos ego cur iterum demens, iterumq; recordor
Tam magno discreta mari? quid in hospite solo
Mens mihi? cognati potius iam uellera Phrixi
Accipiat, quæ sola petit, quæq; una laborum
Causa uiro. nam quando domos has ille reuiset?
Aut meus Aesonias quando pater ibit ad urbes?
Felices medijs qui se dare fluctibus ausi,

N ec tantas timuere uias, talemq; secuti
H unc qui deinde uirum, sed sic quoq; talis abito.
I am iactata thoro, nimiumq; experta cubile
E cce uidet tenui candescere limen Eoo.
N ec minus insomnem lux orta refecit amantem,
Q uàm cum languentes erexit imber aristas.
G ratáq; iam fessis descendunt flamina remis.
A t sua longarum Minyas iam cura uiarum
A dmonet, inq; ipso nequicquam tempore Regem
L aetitiae, meritiq; petunt, quem passus Iason
V ota prius, captasq; deis accendere praedas.
P rominet, atq; oculos longe tenet, aurea si iam
P ellis, & oblatis clarescaeret aspera uillis.
I lle autem iam iam uultus, uocesq; parantem
A nte petit, rumpitq; moras, inq; ipsa morantis
P rosilit ora uiri, taliq; effunditur ira.
Orbe satos alio sua littora, regnáq; habentes
Q uis furor has medijs tot fluctibus egit in oras?
Q uis ue mei uos tantus amor? tu prima malorum
C ausa mihi tu Phrixe gener. non te aequore mersum
Q uo soror, ut felix nullos nunc nomine Graios
N ossem ego, quis regũ Pelias? qui thessalus? aut qua
G raecia? quod nã hominũ cerno genus? aut ubi cautes
C yaneae? uenit scythicas en hospes in oras.
Q uinquaginta Asiam (pudet heu) penetrarit Iason
E xulibus, meq; ante alios sic spreuerit una
V na ratis, spolium ut Iuno de rege reportet.
I psum efferre meos, atq; ipsum pandere lucos
I mperet, & nullo dignetur uincere bello.
C ur age non templis sacrata auellere dona

O mnibus, atq; ipsas gremijs abducere natas
P rædo libet? uobis'ne domos, uobis'ne parentes
E sse putem? ratis infandis quos sola rapinis
S æua'q; pascit hyems, & quos (credamus ut ipsis,)
R ex suus illisit pelago, uetuit'q; reuerti.
S cilicet Aeoliæ pecudis potiatur ut auro,
A nte meus cæsa descendet Caucasus umbra,
A c prior Aemonias raptet super æquora prædas,
H aud ego cum uictis statui feralibus Hellem.
S i tamen his aliter perstas non cedere terris,
T e'q; pudor cassi reditus mouet, ac latet una
N escio quid plus puppe uiris, haud ipse morabor
Q uæ petitis. modo nostra prior tu perfice iussa.
M artius ante urbem longis iacet horridus annis
C ampus, & ardentes ac me quoq; uomere presso
M e quoq; cunctantes interdum agnoscere tauri.
H is magis atq; magis rabiem nunc nostra senectus
L uxuriem'q; dedit, solito'q; superbior ignis
O re fremit, succede meæ fortissime laudi,
E t nostros recole hospes agros. nec semina deerunt,
Q uæ prius ipse dabam, & messes quas solus obibam.
C onsilijs nox una satis, tecum'q; retracta,
C um'q; tuis hæc iussa deis. ac siquid in isto est
R obore, prædicti ueniens in rura laboris,
I pse incertus adhuc tenebris te protinus illis
I nuolui, flammas'q; uelim durare parumper,
A nguis in euerso iacias dum semina campo,
A c tibi Cadmæi dum seminis exeat hydri
M iles, & armata florescant pube nouales.
F ilia prima trucis uocem mirata Tyranni

Hæsit,

H aesit, & ad iuuenem pallentia rettulit ora,
C ontremuitq; metu, ne nescius audeat hospes,
S eq; miser ne posse putet. perstrinxerat horror
I psum etiam, & moesta stabat defixus in ira.
N on ita Tyrrhenus stupet, soniusq; magister
Q ui te iam Lilybaee tuens, clarumq; serena
A rce pharon, praeceps subito nusquam hostia, nusq;
A usoniam uidet, & saeuas accedere syrtes.
T um tamen infando quae det responsa tyranno
C olligit, & tandem obtutu consurgit ab alto.
N on ait hos reditus, non hanc Aeeta dedisti
S pem Minyis, cum prima tuis pro moenibus arma
I nduimus. quo uersa fides? quos uestra uolutant
I ussa dolos? alium hic Pelian, alia aequora cerno.
Q uin agite hoc omnes, odijsq; urgete tyranni
I mperijsq; caput, quanquam mihi dextera, nec spes
D efuerit mox iussa pati, nec cedere duris.
V num oro, seu me illa suis seges obruet hastis,
H auriet aduerso seu crastinus ignis hiatu,
N uncius hinc saeuas Peliae mittatur ad aures
H ic perijsse uiros, & me si uestra fuisset
V lla fides, reducem patriae potuisse referri.
T alibus attonitos dictis natamq;, patremq;
L inquit, & infida praeceps prorumpit ab aula.
At trepida, & medios inter deserta parentes
V irgo silet, nec fixa solo seruare parumper
L umina, nec potuit moestos non flectere uultus,
R espexitq; fores, & adhuc inuenit euntem,
V isus & heu miserae tunc pulchrior hospes amanti
D iscedens. tales humeros ea terga relinquit.

I lla domum, atq; ipsos paulum procedere postes
O ptat, & ardentes tenet intra limina gressus.
Q ualis ubi extremas Io' uaga sentit arenas,
F ertq;, refertq; pedem, tumido quam cogit Erinnys
I re mari, phariaeq; uocant trans aequora matres.
C ircuit haud aliter, foribusq; impendet apertis
A n melior Minyas reuocet pater, oraq; quaerens
H ospitis, aut solo mœret defecta cubili
A ut uenit in charae gremium, refugitq; sororis.
A tq; loqui conata silet, rursusq; recedens
Q uaerit, ut Aeaeis hospes consederit oris
P hrixus, ut aligeri Circem rapuere dracones.
T um comitum uisu fruitur miseranda suarum,
E xpleriq; nequit, subitoq; parentibus haeret
B landior, & patriae circunfert oscula dextrae,
S ic assueta thoris, & mensae dulcis herili
A egra noua iam peste canis, rabieq; futura
A nte fugam totos lustrat queribunda penates.
T andem etiam molli sese simul increpat ira.
Pergis ait demens? teq; illius angit imago
C uraq;? qui profuga forsan tenet alta carina,
Q uiq; meum patrias referet nec nomen ad urbes.
Q uid me autem sic ille mouet? superet'ne labores
A n cadat, & tanto turbetur Graecia luctu?
S altem fata uirum si iam suprema ferebant
I ussus ad ignotos potius foret ire Tyrannos.
O utinam & tandem non hac moreretur in urbe.
N anq; & sydereo nostri de sanguine Phrixi
D icitur, & charam uidi indoluisse sororem.
S eq; ait has iussis actum miser ire per undas.

A ut redeat quocunq; modo, meq; ista precari
N esciat, atq; meum non oderit ille parentem.
D ixerat hæc, stratoq; graues proiecerat artus.
S i ueniat miserata quies, cum sæuior ipse
T urbat, agitq; sopor. supplex hinc sternitur hospes,
H inc pater. illa noua rumpit formidine somnos,
E rigiturq; thoro, famulas, charosq; penates
A gnoscit modo thessalicas raptata per urbes.
T urbidus ut pœnis, cæcisq; pauoribus ensem
C orripit, & sæuæ ferit agmina matris Orestes.
I psum angues, ipsum horrisoni quatit ira flagelli.
A tq; iterum infestæ se feruere cæde lacænæ
C redit agens, falsaq; redit de strage Dearum
F essus, & in miseræ conlabitur ora sororis.
H is ubi nequicquam nutantem colchida curis
I uno uidet, nec dum extremo parere furori,
N on iam mentitæ uultum, uocemq; resumit
C alciopes, quando ardor habet, leuiorq; pudori
M ensq; obnixa malo, tenues sublimis in auras
T ollitur, & fuluo Venerem uestigat olympo.
Sum memor, ut tantum mecum partita laborem.
I lla nimis sed dura manet, conuersaq; in iram
E t furias dolet, ac me nunc decepta reliquit.
I, precor, atq; istum (quo me frustratur) amorem
V ince precor, patrijs ut tandem euadere tectis
A udeat, atq; meum casu defendere ab omni
A esonidem. quin illa sacro quo freta ueneno,
I llum etiam totis adstantem noctibus anguem,
Q ui nemus omne suum, quiq; aurea (respice porro)
V ellera tot spiris circùm tot ductibus implet,

Soluat, & in somnos ingenti soluat ab orno.
Haec tibi, non furijs, atq; ipsi caetera mando.
Tum Venus aligerum mater sic fatur amorum.
Nec tibi cum primos aggressa es flectere sensus
Virginis, ignotaq; animum contingere cura
Desuimus. data continuo quod cingula soli
Nostra tibi queris mota loco, labefactaq; cessit.
Haud satis est, sed me ipsum opus, et cunctantia poscunt
Pectora me dubiusq; pudor. iam foedera faxo
Aesonij petat ipsa uiri, metuatq; morari.
Tu face luciferae citus ad delubra Dianae
Deueniat, sacras solita est ubi fundere tedas
Colchis, & aequali dominam lustrare caterua.
Nec te nunc Hecates subeat metus, haud mea furta
Impediet, nec enim est tanti, quin audeat, opto.
Continuo transibit amor, cantuq; trilingui
Ipsam flammiferos cogam compescere tauros.
Amplexuq; petit. uolucrem tunc aspicit Irim.
Festinansq; iubet monitis parere Diones.
Et iuuenem Aesonium praedicto sistere luco.
Protinus hinc Iris Minyas, Cytherea petiuit
Colchida. caucaseis speculatrix Iuno resedit
Rupibus, attonitos aeaea in moenia uultus
Speq; metuq; tenens, & adhuc ignara futuri.
Vix primas occulta Venus prospexerat arces.
Virginis ecce nouus mentem perstringere langor
Incipit. ingeminant commotis questibus aestus.
Ergo iterum sensus uarios super hospite uoluens
Moeret, & absenti nequicquam talia fatur.
Si tibi thessalicis, nunc si tua forte uenenis

Mater, & heu siqua est, posset succurrere coniux.
Nam quid uirgo tuos possim nisi flere labores?
Hæc satis, ipsa etiam casus spectare supremos,
Atq; iterum duræ cogar comes ire sorori.
Et nunc ille sui non quenquam sorte moueri,
Non ullum meminisse putat, cumq; omnibus odit
Me quoq;. si quando fuerit tamen ulla potestas.
Illum ego qui diris canis ultimus hæserit aruis,
Ossaq;, queis tauri, sæuusq; pepercerit ignis
Componam, sedemq; dabo. fas tunc mihi manes
Dilexisse uiri. tumuloq; has reddere curas.
Dixerat. ecce thoro Venus improuisa resedit.
Sic ut erat mutata Deam, mentitaq; pictis
Vestibus, & magicæ Circen titanida uirga.
Ipsa uelut lenti fallatur imagine somni
Sic oculos incerta tenet, magniq; sororem
Paulatim putat esse patris. tum flebile gaudens
Prosiluit. sæuæq; ultro tulit oscula diuæ.
Ac prior. o' tandem uix tandem reddita Circe
Dura tuis, quæ te bijugis serpentibus egit
Hinc fuga? quæue fuit patrijs mora gratior oris?
An quod thessalicæ Phasin petiere carinæ?
Perq; tot infelix frustra uada uenit Iason?
Quis patriæ te mouit amor? tum cætera rumpit.
Occurritq; Venus. tu nunc mihi causa uiarum.
Sola tuæ uenio (iam pridem ignaua) iuuentæ.
Cætera parce queri. neu me meliora secutam
Argue. quippe etiam repetentur munera Diuûm.
Omnibus hunc potius communem animantibus orbẽ,
Communes & crede deos. patriam inde uocato,

Qua rediijtq; dies. nec nos ò nata malignus
C luserit hoc uno semper sub frigore Phasis.
F as mihi non habiles? & tibi linquere Colchos?
E t nunc Ausonij coniux ego regia Pici.
N ec mihi flammiferis horrent ibi pascua tauris.
M éq; uides tusci dominam maris. at tibi qui nam
S auromatæ miseranda proci? cui uadis Ibero?
H ei mihi uel sæuo coniux non una Gelono?
I lla Deæ contra iam dudum spernere uoces.
Non ita me immemorem magnæ Perseidos inquis
C ernis, ut infelix thalamos ego cogar in illos.
I precor, atq; unum pro me dimitte timorem.
S ed magis his miseram (quando potes) eripe curis.
V nde metus est usq; mihi, quæq; aspera semper
P erpetior duræ iam dudum incendia mentis.
N ulla quies animo, nullus sopor. ardua menti
Q uære malis nostris requiem, mentemq; repone.
R edde diem. noctem mihi deme, adprendere uestes
S omniferas, ipsáq; oculos componere uirga.
T u quoq; nil mater prodes mihi, fortior ante
S ola fui. tristes thalamos, infestáq; cerno
O mina, uipereos ipsi tibi surgere crines.
T alia uerba dabat, collapsáq; flebat iniquæ
I n Veneris Medea sinus, pestemq; latentem
O ssibus, atq; imi nutribat pectoris ignem.
O ccupat amplexu Venus, & funalia figit
O scula, permistumq; odijs inspirat amorem.
D umq; illam uarijs mœrentem uocibus ambit,
Inq; alio sermone tenet, quin hoc ait audi,
A tq; attolle genas, lachrymisq; hæc infit obortis.

Cum

C um leuis à superis ad te modo laberer auris,
F orte ratem primo fugientem littore cerno.
Q ualem nostra sua nunquam dimittere ponto
V ellem, adhuc omnes quae detinet insula nautas.
V nus ibi ante alios, qui tum quoq; pulchrior omnis
V isus erat, longéq; ducem mirabar, & ipse
A duolat, atq; unam comitum ratus esse tuarum,
P er tibi siquis ait morituri protinus horror,
E t quem non meritis uideas occurrere monstris,
H aec precor, haec dominae referas ad uirginis aurem,
T u fletus ostende meos. illi has ego uoces
Q ua datur, hasq; manus ut possum à littore tendo.
I psae, ego quas mecum per mille pericula traxi
D efecere deae. spes & uia sola salutis
Q uam dederit, si forte dabit. ne uota repellat
N unc mea, totq; animas qualis nec uiderit ultra
D ic precor auxilio iuuet, atq; haec nomina seruet.
S i Pelopis duros prior Hippodamia labores
E xpediit, totq; ora simul uulgata procorum
R espiciens tandem patrios exhorruit axes.
S i dedit ipsa neci fratrem Minoia uirgo,
C ur non hospitibus fas sit succurrere dignis
T e quoq;? & Aeaeos iubeas mitescere campos?
O ccidat aeterna tandem Cadmaeia morte
I am seges, & uiso spumantes hospite tauri.
H ei mihi quod nullas hic possum exoluere grates.
A ttamen hoc saeua corpus de morte receptum,
H anc animam sciat esse suam. miserebitur ergo
D ic ait, an potius strictos gaudebit in enses.
P romisi, ne falle precor, cumq; ipsa moueret

Alloquio, casusq; uiri, te passa rogari
Sum potius. tu laude noua, tu supplice digno
Dignior es. & fama meis iam parta uenenis.
Torserat illa graui iam dudum lumina uultu
Vix animos, dextramq; tenens, quin ipsa loquentis
Iret in ora deæ, tanta pudor æstuat ira
Verba cauens. horror molles inuaserat annos.
Iamq; thoro trepidas infelix obruit aures.
Nec quo ferre fugam, nec quo se uertere posset
Prensa uidet. rupta condi tellure, premiq;
Iam dudum cupit, ac diras euadere uoces.
Illa sequi iubet, & portis expectat in ipsis.
Sæuus echionia ceu Penthea Bacchus in aula
Deserit insertis per roscida cornua uictis,
Cum tenet ille deum, pudibundaq; tegmina patris
Tympanaq;, & mollem subito miser accipit hastam.
Haud aliter deserta pauet, perq; omnia circum
Fert oculos, tectisq; negat procedere uirgo.
Contra sæuus amor, contra periturus Iason
Vrget, & auditæ crescunt in pectore uoces.
Heu quid agat? uidet externo se prodere patrem
Dura uiro, famam scelerum iamq; ipsa suorum
Prospicit, & questu superos, questuq; fatigat
Tartara. pulsat humum, manibusq; immurmurat uncis
Noctis Heram, Ditemq; ciens, succurrere tandem
Morte uelint, ipsumq; simul demittere leto
Quem propter furit absentem sæuissima poscit
Nunc Peliam, tanta iuuentem qui perderet ira.
Proclamat neq; opem ignoto, uiresq; daturam.
Ac neq; tam turpi cessuram semper amori.

S æpe suas misero promittere destinat artes.
D enegat, atq; ima potius discernit in ira,
A tq; thoro proiecta manet. cum uisa uocari
R ursus, & impulso sonuerunt cardine postes.
E rgo ubi nescio quod penitus se numine uinci
S entit, & abscissum quicquid pudor ante monebat,
T um thalami penetrale petit, quæ maxima norat
A uxilia Aemoniæ quærens pro rege catrinæ.
V tq; procul magicis spirantia tecta uenenis,
E t sæuæ patuere fores, oblataq; contra
O mnia, quæ ponto, quæ manibus eruit imis,
E t quæ sanguinea lunam districxit ab ira.
T u ne sequeris ait quicq̃, aut patiere pudendum?
C um tibi tot mortis, sceleris'q; breuissima tanti
E ffugia? hæc dicens qua non uelocius ulla
P estiferam toto nequicquam lumine lustrat,
C unctatur'q; super, moritura'q; colligit iras.
O nimium iocunda dies, quam chara sub ipsa
M orte magis stetit, & sese mirata furentem est.
O ccidis heu. primo potes hoc durare sub æuo.
N ec tu lucis ait, nec uideris ulla iuuentæ
G audia. non dulces fratris pubescere malas.
H unc quoq; qui nunc est crudelis Iasona nescis
M orte perire tua, qui te nunc inuocat unam,
Q ui rogat, & nostro quem primum in littore uidi.
C ur tibi fallaces placuit coniungere dextras?
T unc poteras istis iuuenem tunc perdere monstris.
P rotinus ipsa etiam (fateor) tunc ipsa uolebam.
T estor chara tuas Circe titania uoces.
T e ducente sequor. tua me grandæua fatigant

Consilia, & monitis cedo minor. hæc ubi fata,
Rursus ad Aemonij iuuenis curamq́;, metumq́;
Vertitur. hunc solum propter se uiuere gaudens,
Siue mori, quodcunq; uelit maiora precatur
Carmina, maiores Hecaten immittere uires,
Nunc sibi, nec notis stabat contenta uenenis.
Cingitur inde sinus, & qua sibi fida magis uis
Nulla, prometheæ florem de sanguine fibræ
Caucaseum, tonitru nutritaq; gramina promit
Quæ sacer ille niues inter, tristesq; pruinas
Durat, editq; cruor, cum uiscere uultur adeso
Tollitur è scopulis, & rostro irrorat aperto.
Idem nec longa languescit finibus æui
Immortale uirens. idem stat fulmina contra
Sanguis, & in medijs florescunt ignibus herbæ.
Prima Hecate stygijs duratam fontibus harpen
Intulit, & ualidas scopulis effodit aristas.
Mox famulæ monstrata seges, quæ lampade Phœbes
Sub decima, iuga fœta metit, sæuitq; per omnes
Relliquias, saniemq; dei, gemit irritus ille
Colchidos ora tuens. totos tunc contrahit artus
Mente dolor, cunctæq; tremunt sub falce cathenæ.
Talibus infelix contra sua regna uenenis
Induitur, noctiq; tremens infertur opacæ.
Dat dextram, blandeq; pauens uocem Venus, & quã
Alloquijs, iunctoq; trahit per mœnia passu,
Qualis adhuc teneros supremum pallida fœtus
Mater ab excelso produxit in aera nido,
Hortaturq; sequi, breuibusq; insurgere pinnis.
Illos cœrulei primus ferit horror Olympi,

I amq; redire rogant, assuetaq; quæritur arbor.
H aud aliter cæcæ per mœnia deficit urbis
I ncedens, horretq; domos Medea silentes.
H ic iterum extremæ nequicquam in limine portæ
S ubstitit, atq; iterum fletus animiq; soluti
R espexitq; deam, paulumq; his uocibus hæsit.
I pse rogat certe? meq; ipse implorat Iason?
N ulla ne culpa subest? labes non ulla pudoris?
N ullus amor? nec turpe uiro seruire precanti?
I lla nihil contra, uocesq; abrumpit inanes.
E t iam iam magico per opaca silentia Colchis
C œperat ire sono, monstrataq; condere uultus
N umina, cumq; suis auerti collibus amnes.
I am stabulis, gregibusq; pauor, strepitusq; sepulchris
I nciderat. stupet ipsa graui nox tardior umbra.
I amq; tremens longe sequitur Venus. utq; sub altas
P eruenere trabes, diuæq; triformis in umbram,
H ic subito ante oculos non dum speratus Iason
E micuit, uiditq; prior conterrita uirgo.
A tq; hic se profugam uolucri Thaumantias ala
S ustulit, inde Venus dextræ dilapsa tenenti.
O buius ut sera cum se sub nocte magistris
I mpingit pecoriq; pauor, qualesue profundum
P er chaos occurrunt cæcæ sine uocibus umbræ.
H aud secus in medijs noctis nemorisq; tenebris
I nciderant ambo attoniti, iuxtaq; subibant
A bietibus tacitis, aut immotis cyparissis
A ssimiles, rapidus non dum quas miscuit auster.
E rgo ut erat uultu defixus uterq; silenti,
N oxq; suum peragebat iter, iam iam ora leuare

Aesonidem, fariq; cupit Medea priorem.
Quam simul effusis pauitantem fletibus heros,
Flagrantesq; genas uidit, miserumq; pudorem.
Has tandem uoces dedit, & solatus amantem est.
Fers ne aliquem spem lucis ait? miserata laborem
Nempe uenis? an & ipsa mea lætabere morte?
Ne precor infando similem te uirgo parenti
Gesseris. haud tales decet inclementia uultus.
Hascine nunc grates? hæc expectata laborum
Dona dari decuit? sic te sub teste remitti
Fas mihi uirgo tuum? iustas da uocibus aures,
Nec pater ille tuus tantis me opponere monstris
Quid meritum? aut tales uoluit me expēdere pœnas?
Iam iacet externa qđ nunc mihi cuspide Canthus?
Quodq; meus uestris cecidit pro mœnibus Iphis?
Aut scythiæ tanta inde manus? iussisset abire
Perfidus, atq; suis extemplo cedere regnis.
Spem mihi promissam per quæ discrimina rursus
Et reddat qua lege uides occumbere tandem
Possumus, idq; sedet, quàm non quæcunq; subire
Patris iussa tui. nunquam sine uellere abibo
Hinc ego. degenerem nec me tu prima uidebis.
Hæc ait. illa tremens, ut supplicis aspicit ora
Conticuisse uiri, iamq; & sua uerba reposci,
Nec quibus incipiat demens uidet, ordine nec quo,
Quoue tenus, prima cupiens effundere uoce
Omnia, sed nec prima pudor dat uerba timenti
Hæret, & attollens uix tandem lumina fatur.
Quid precor in nostras uenisti Thessale terras?
Vnde mei spes ulla tibi? tantosq; petisti

Cur non ipse tua fretus uirtute labores?
Nempe ego si patrijs timuissem excedere tectis,
Occideras, nempe hanc animam pars saeua manebat
Funeris, o ubi Iuno, ubi nunc tritonia uirgo,
Sola tibi quoniam tantis in casibus adsum.
Externae regina domus, muratis & ipse
Credo, nec agnoscunt hae nunc Aeaetida syluae.
Sed fatis sum uicta tuis. cape munera supplex
Nunc mea, teq; iterum Pelias si perdere quaeret,
Inque alios casus, aliasq; immittet ad urbes,
Heu formae ne crede tuae. titania iamq;
Gramina, perseasq; sinu depromere uires
Coeperat. his iterum compellat Iasona dictis.
Si tamen aut superis aliquam spem ponis in ipsis,
Aut tua praesenti uirtus educere leto
Si te forte potest, & iam nunc deprecor hospes
Me sine, & insontem misero dimitte parenti.
Dixerat, extemplo (neq; enim matura ruebant
Sydera, & extremo sufficerat axe bootem)
Cum gemitu & multo iuueni medicamina fletu.
Non secus ac patriam pariter famamq; decusq;
Obicit. ille manu subit, & uim corripit omnem.
Inde ubi facta nocens, & non reuocabilis unquam
Cessit ab ore pudor, propiorq; impleuit Erinnys.
Carmina nunc totos soluit, figitq; per artus
Aesonida, & totum septeno murmure fertur
Per clypeum, atq; uiro grauiorem reddidit hastam.
Iamq; sui tauris languent absentibus ignes.
Nunc age, & has inquit cristas, galeamq; resume,
Quam modo funerea tenuit discordia dextra.

H anc iacę per medias, cum uerteris æquora, messes.
P rotinus in sese conuersa furoribus ibit
C uncta phalanx, atq; ipse fremens mirabitur, & me
R espiciet fortasse pater. sic deinde locuta
I am magis atq; magis mentem super alta ferebat
A equora, pandentes Minyas iam tela uidebat
S e sine. tum uero extremo percussa dolore
A rripit Aesoniden dextra, ac summissa profatur.
Sis memor oro mei, contra memor ipsa manebo
C rede tui. quantum hinc aberis dic quæso? profundi
Q uod cœli spectabo latus? sed te quoq; tangat
C ura mei quocunq; loco, quoscunq; per annos.
A tq; hunc te meminisse uelis, & nostra fateri
M unera seruatum pudeat nec uirginis arte.
H ei mihi cur nullos stringunt tua lumina fletus.
A n me mox merita morituram patris ab ira
D issimulas? te regna tuæ felicia gentis,
T e coniux, natæq; manent, ego prodita abibo.
N ec queror, & pro te lucem quoq; læta relinquam.
P rotinus hospes adest. tacitis nam cantibus illum
F lexerat, & simili iam dudum afflabat amore.
Tunc ait Aesoniden quicquam te uelle relicta
C redis? & ulla peti sine te loca? redde tyranno
M e potius. recipe ingratos atq; exue cantus.
Q uis mihi lucis amor? patriam cur amplius optem?
S i non & genitor te primam amplectitur Aeson?
T eq; tuo longe fulgentem uellere gaudens
S pectat? & ad primos procumbit Græcia fluctus?
R espice ad has uoces, & iam precor annue coniux,
Per te quæ superis, diuisq; potentior imis,
Perq;

P erq; hæc ergo tuo redeuntia sydera nutu,
A tq; per has nostri iuro discriminis horas,
V nq̃ ego si meriti, noctis'q; sim immemor huius,
S i te sceptra domum, si te liquisse parentes
S enseris, & mea tum non hæc promissa uidentem,
T um me non tauros iuuet euasisse, ferosq;
T errigenas, tum me tectis tua turbet in ipsis
F lamma, tuæ'q; artes. nullus succurrere contra
I ngrato queat, & siquid tu sæuius ipsis
A diicias, me'q; in medio terrore relinquas.
A udijt, atq; simul meritis periuria pœnis
D espondet, questus semper furor ultus amantis.
H æc ubi dicta, tamen perstant defixus uterq;,
E t nunc ora leuant audaci læta iuuenta,
O ra simul toties dulces rapientia uisus
D eijcit hinc uultus æger pudor, & mora dictis
R edditur, ac rursus conterret Iasona uirgo.
A ccipe perdomitis, quæ deinde pericula tauris,
E t quis in Aeolio maneat te uellere custos.
N ondum cuncta tibi (fateor) promissa peregi.
S æuior ingenti Mauortis in arbore restat
C rede labor. quem tanta utinam fiducia nostri
S it mihi nocturnæ'q; Hecates, nostriq; uigoris.
D ixerat. utq; uirum doceat, quæ monstra supersint,
P rotinus immensis recubantem anfractibus anguem,
T urbat, & Aemonij subito ducis obijcit umbram.
I lle (quod haud alias steterit) & trepidantia torsit
S ibila, se'q; metu postquam sua uellera circum
S ustulit, atq; omnis spiris exhorruit arbor,
I ncipit inde sequi, & uacuo furit ore per auras.

Quis fragor hic? quæ nam tantæ dic uirgo ruinæ
Exclamat, ſtricto Aeſonides ſtans frigidus enſe.
Illa trahit ridens, tandemq́; ait angue repreſſo.
Hunc tibi poſtremum, noſtri parat ira parentis.
Heu miſer, heu tantis iterum mihi care periclis.
O utinam ut nullo te ſim uiſura labore
Ipſam cœruleis ſquallentem nexibus ornum
Ipſáq; peruigilis calcantem lumina monſtri.
Contingat uix deínde mori. ſic fata profugit,
Séq; ſub extremis in mœnia rettulit umbris.
Et iam puniceo regem ſpes una ſub ortu
Extulerat. quantis nox una diremerit undis
Aeſonidem Tibarine fretis, iam uultus aperto.
Vtq; prius totum ſileat mare, dumq́; ea longe
Explorare parat. contra uenit arcas Echion
Dicta ferens iam circæis Mauortis in agris
Sture uirum. daret æripedes in prælia tauros.
En uocor, en ultro dixit. ſpesq́; addidit aula.
Vos mihi nunc primum in glebas, mihi uertite tauri
Aequora. nunc totas aperite, & uoluite flammas.
Exeat Aemonio meſſis memoranda colono.
Tuæ tuum partim graium da nata draconem.
Ipſius aſpectu pereant ne uellera. & ipſa
Terga mihi diros ſeruent infecta cruores.
Fatur: & effuſis pandi iubet æquora tauris.
Pars & Echionij ſubeunt immania dentis
Semina. pars diri portant graue robur aratri.
At ſua magnanimum contra pagaſea iuuentus
Proſequitur, ſpatióq; ducem. tum maxima quiſq;
Dicta dedit, ſæuúsq; procul diſceſſit in agros.

Fixerat

F ixerat ille gradus, totoq; ex agmine solus
S tabat, ut extremis desertus ab orbibus axis,
Q uem iam lapsa dies, austriq; ardentis arenæ,
A ut quem Riphæas extantem rursus ad arces
N ix & cærulei Boreæ ferus abstulit horror.
C um subito attoniti. longissima Phasidis unda,
C aucaseæq; trabes, omnisq; Aeætia tellus
F ulsit. & ardentes stabula effudere tenebræ.
A c uelut ex ima siquando nube corusci
I ra Iouis torsit geminos mortalibus ignes,
A ut duo cum pariter ruperunt uincula uenti,
D antq; fugam, sic tunc claustris euasit uterq;
T aurus, & immani proflauit turbine flammas
A rdens, atq; atro uoluens incendia fluctu.
H orruit argoæ legio ratis. horruit audax
Q ui modo uirgineis seruari cantibus Idas
F lebat, & inuito prospexit Colchida uultu.
Non tulit ipse moras, seseq; immisit Iason
D iuersos postquam ire uidet, clypeumq; minantem
Q uassat, & errantem dextra ciet obuius ignem.
V t tandem stetit, & toruo se lumine flexit,
Q ui prior aduersi respexit Iasonis arma,
C unctatus paulum subito furit. æquora non sic
I n scopulos irata ruunt, eademq; recedunt
F acta retro. bis fulmineis se flatibus infert,
O bnubitq; uirum. sed non incendia Colchis
A dspirare sinit, clypeoq; illiditur ignis
F rigidus, & uiso pallescit flamma ueneno.
I nijcit Aesonides dextram, atq; ardentia mittit
C ornua, de'in totis propendens uiribus hæret.

Ille uirum, atq; ipsam tunc te Medea recusans
Concutit, & tota nitentem carminis ira
Portat iners. tandem grauius mugire recedens
Incipit, & fesso uictus descendere cornu.
Respicit hinc socios immania uincula poscens
Aesonides. iamq; ora premit, trahiturq;, trahitq;
Obnixusq; genu superat, cogitq; trementes
Sub iuga ahena toros. alium dehinc turbida Colchis
Exarmat, lentumq; offert, timideq; minantem.
Iamq; propinquanti noctem impliat ille fatiscens
In caput, inq; humeros ipsa ui molis, & iræ
Proruit. inuadit, totusq; incumbit Iason
Desuper, atq; suis defixum flatibus urget.
Vtq; dedit uinclis, ualidoq; obstrinxit aratro
Suscitat ipse genu, sæuaq; agit insuper hasta.
Non secus ac medio quodam telluris hiatu
Terga recentis equi, primumq; inuasit habenis
Murmur, & in summa Lapithes apparuit ossa.
Ille uelut campos Libyes ac pinguia Nili
Fertilis arua secat, plena sic semina dextra
Spargere gaudet. atroxq; oneratq; noualia bello.
Martius hic primum ter uomere fusus ab ipso
Clangor, & ex omni sonuerunt cornua sulco.
Bellatrix tunc gleba quatit, pariterq; creari,
Armariq; phalanx, totisq; insurgere campis.
Cessit, & ad socios paulum se rettulit heros
Opperiens, ubi prima sibi det germina tellus.
At uero ut summis iam rura recedere cristis
Vidit, & infesta uibrantes cuspide terras,
Adolat, atq; ima tellus qua proxima collo,

Nec

Nec dum humeri uidere diem prior ense sequaci
Aequat humo truncos rutilo in thorace sequentis.
Aut primas à matre manus premit obuius ante.
Nec magis aut illis, aut illis milibus ultra
Sufficit, ac diræ quàm cum Tirynthius hydræ
Agmina Palladios defessus respicit ignes.
Ergo iterum ad socias conuertere Colchidos artes,
Et galeæ nexus, ac uincula dissipat imæ.
Cunctaturq́; tamen, totiq́; occurrere bello
Ipse cupit. spes nulla datur. sic undiq; densant
Terrigenæ iam signa duces clamore, tubæq́;.
Iamq́; omnes uidere uirum, iamq́; omnia contra
Tela leuant. tum uero amens discrimine tanto,
Quam modo tartareo galeam Medea ueneno
In medios torsit, conuersæ protinus hastæ.
Qualis ubi extimulat mœstæ phrygia agmina mõstris
Ira, uel exectos lacerat Bellona comatos,
Haud secus accensas subito Medea cohortes
Implicat, & miseros agit in sua prælia fratres,
Omnis ubi Aesoniden sterni putat. omnibus ira
Talis erat, stupet Aeætes, ultroq́; furentes
Ipse uiros reuocare cupit. sed cuncta iacebant
Agmina. nec quisquam primus ruit. haud super ullus
Linquitur, atq; hausit subito sua funera tellus.
Protinus in fluuium fumantibus euolat armis
Aesonides. qualis getico de puluere Mauors
Intrat equis, uritq́; grauem sudoribus Hebrum.
Aut niger ex antris, rutiliq; à fulminis æstu
Cum furit, & siculo respirat in æquore Cyclops.
Redditus hic tandem, sociosq́; amplexus ouantes.

Haud tam mendacem promissa reposcere regem
Dignatur. nec si ipse sibi terga ingerat ultro
Qui pepigit, uelit in pacem dextramq; reuerti
Amplius. ambo truces. ambo abscessere minantes.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON LIBER OCTAVVS.

At trepidā in thalamis etiā sua facta pauentem
Colchida circa omnes pariter furiæq;, minæq;
Patris habēt, nec cœrulei timor æquoris ultra,
Nec miseræ terra ulla procul. quascunq; per undas
Ferre fugam, quācunq; cupit iam scandere puppem.
Vltima uirgineis tunc flens dedit oscula uittis.
Quosq; fugit complexa thoros, crinemq;, genasq;
Ante per antiqui compsit uestigia somni.
Atq; hæc impresso gemuit miseranda cubili.
O mihi si profugæ genitor nunc ille supremos
Amplexus Aeeta dares, fletusq; uideres
Aeete meos. ne crede pater. non charior ille est,
Quem sequimur, tumidis utinam simul obruar undis.
Tu precor hæc longe placidus mox sceptra senecta
Tuta geras, meliorq; tibi sit cætera proles.
Dixit. Aemonio nunquam spernenda marito
Condita letiferis prodit medicamina cistis,

Virgineosq;

V irgineosq́; sinus, ipsumq́; monile uenenis
I mplicat, ac sæuum super omnibus addidit ensem.
I nde uelut torto furiarum erecta flagello
P rosilit, attonito qualis pede prosilit Ino
I n freta, nec parui meminit conterrita nati,
Q uem tenet extremum coniux, ferit irritus isthmon.
I am prior in lucos curis urgentibus heros
V enerat, & nemoris sacra se nocte tegebat,
T um quoq; syderea clarus procul ora iuuenta,
Q ualis adhuc sparsis comitum per lustra cateruis
L athmius æstiua residet uenator in umbra,
D ignus amore deæ, uelatis cornibus & iam
L una uenit. roseo talis per nubila ductor
I mplet honore nemus, talemq́; expectat amantem.
E cce autem pauidæ uirgo de more columbæ,
Q uæ super ingenti circundata præpetis umbra
I n quencunq; tremens hominem cadit. haud secus illa
A cta timore graui mediam se musit. at ille
E xcepit, blandoq́; prior sic ore locutus.
O' decus in nostros magnum uentura penates,
S olaq́; tantarum uirgo haud indigna uiarum
C ausa reperta mihi. iam iam non nulla requiro
V ellera, teq́; meæ satis est uexisse carinæ.
V erum age, et hoc, & iam quando potes adijce tantis
M uneribus, meritisq́; tuis. nanq; aurea iussi
T erga referre sumus, socios ea gloria tangit.
S ic ait, & primis supplex dedit oscula palmis.
C ontra uirgo iterum notis singultibus orsa est.
L inquo domos patrias te propter, opesq́; meorum.
N ec iam nunc regna loquor, sceptrisq́; relictis

Volta sequor. serua hanc profugæ, prior ipse dedisti
Quàm scis nempe fidem. di nostris uocibus adsunt.
Syderáq; hæc te méq; uident. tecum æquora tecum
Experiar quascunq; uias, modo nequis abactam
Huc referat me forte dies, oculisq; parentis
Ingerat. hoc superos, hoc te quoq; deprecor hospes.
Hæc ait, atq; furens rapidos per deuia passus
Tollitur. ille hæret comes, & miseratur euntem,
Cum subito ingentem media inter nubila flammam
Conspicit, & sæua uibrantes luce tenebras.
Quis rubor iste poli? quod tam lugubre refulsit
Sydus ait? reddit trepido cui talia uirgo,
Ipsius en oculos, & lumina torua draconis
Aspicis, ille suis hæc uibrat fulgura cristis.
Méq; pauens contra solam uidet. aduocat ultro,
Ceu solet, & blanda poscit me pabula lingua.
Dic age nunc utrum uigilanti, hostémq; uidenti
Exuuias auferre uelis? an lumina somno
Mergitur, & domitum potius tibi tradimus anguem?
Ille silet tantus subijt ut uirginis horror.
Iamq; manus Colchis crinemq; intenderat astris
Carmina barbarico fundens pede, teq; ciebat
Somne pater, somne omnipotens te Colchis ab omni
Orbe uoco, inq; unum iubeo nunc ire draconem.
Quæ freta sæpe tuo domui, quæ nubila cornu.
Fulmina quæ & toto qcquid micat æthere, sed nũc
Nunc age maior ades, fratriq; simillime leto.
Te quoq; phrixææ pecudis fidissime custos
Tempus ab hac oculos tandem deflectere cura.
Quem metuis me instante dolum? seruabo parumper
Ipsa

I psa nemus. longum interea tu pone laborem.
I lle haud Aeolio discedere fessus ab auro
N ec dare permissæ (quamuis iubet, ora quieti
S ustinet. ac primi percussus nube soporis
H orruit, & dulces excussit ab arbore somnos.
C ontra tartareis colchis spumare uenenis,
C ontraq; letæi quassare silentia rami
P erstat, & aduerso luctantia lumina cantu
O bruit, atq; omnem linguaq; manuq; fatigat
V im stygiam. ardentes donec sopor occupat iras.
I amq; altæ cecidere iubæ, nutatq; coactum
I am caput, atq; ingens extra sua uellera ceruix.
C eu refluens Padus, aut septem proiectus in amnes
N ilus, & hesperium ueniens Alpheus in orbem.
I psa caput chari postquam Medea draconis
V idit humi, fusis circum proiecta lacertis,
S eq; suumq; simul fleuit crudelis alumnum.
Non ego te sera talem sub nocte uidebam
S acra ferens, epulasq; tibi, nec talis hianti
M ella dabam, ac nostris nutribam fida uenenis.
Q uàm grauida nunc mole iaces, quàm segnis inertē
F latus habet. nec te saltem miserande peremi.
H eu sæuum passure diem. iam nulla uidebis
V ellera, nulla tua fulgentia dona sub umbra.
C ede deo, inq; alijs senium nunc digere lucis
I mmemor oro mei. nec me tua sibila toto
Exagitent infesta mari, sed tu quoq; cunctas
A esonide dimitte moras, atq; effuge raptis
V elleribus patrios extinxi noxia tauros.
T errigenas in fata dedi. fusum ecce draconis

Corpus habes. iamq; omne nefas, iam spero peregi.
Quærenti tunc deinde uiam, qua se arduus heros
Ferret ad aurigeræ caput arboris. eia per ipsum
Scande age, & aduerso gressus ait imprime dorso.
Nec mora fit dictis. fidens cretæia proles
Calcat, & aëream squamis perfertur ad ornum,
Cuius adhuc rutilam seruabant brachia pellem
Nubibus accensis similem, aut cum ueste recincta
Labitur ardenti thaumantias obuia Phœbo.
Corripit optatum decus, extremumq; laborem
Aesonides. longosq; sibi gestata per annos
Phrixeæ monimenta fugæ uix reddidit arbor
Cum gemitu, tristesq; super coiere tenebræ,
Egressi relegunt campos, & fluminis ora
Summa petunt. micat omnis ager. uillisq; comantem
Sydereis totos pellem nunc fundit in artus.
Nunc in colla refert, nunc implicat ille sinistræ.
Talis ab inachijs Nemeæ Tirynthius antris
Ibat adhuc aptans humeris, capitiq; leonem.
Vt uero socijs, qui tunc prædicta tenebant
Hostia, per longas apparuit aureus umbras.
Clamor ab Aemonio surgit grege. se quoq; gaudens
Promouet ad primas iuueni ratis obuia ripas.
Præcipites agit ille gradus. atq; aurea misit
Terga prius. mox attonita cum uirgine puppem
Insilit. ac rapta uictor consistit in hasta.
Interea patrias sæuus uenit horror ad aures
Fata domus, luctumq; ferens, fraudemq;, fidemq;
Virginis. hinc subitis insurgit frater in armis.
Vrbs etiam mox tota coit. uolat ipse senectæ

I mmemor Aeætes. complentur littora bello
N equicquam, fugit immissis nam puppis habenis,
M ater adhuc ambas tendebat in æquora palmas.
E t soror, atq; omnes aliæ matres'q;, nurusq;
C olchides, æquales'q; tibi Medea puellæ.
E xtat. sola parens impletq; ululatibus auras.
S iste fugam, medio refer huc ex æquore puppem.
N ata potes. quo clamat abis? hic turba tuorum
O mnis, & iratus non dum pater. hæc tua tellus
S ceptra'q;. quid terris solam te credis achæis?
Q uis locus inachias inter tibi barbara natas?
I sta'ne nota domus? expectati'q; hymenæi?
H unc petij grandæua diem? uellem unguibus uncis
V t uolucris possem prædonis in ipsius ora
I re, ratem'q; supra, claro'q; reposcere cantu
Q uam genui. albano fuit hæc promissa Tyranno.
N on tibi, nil tecum miseri pepigere parentes
A esonide. non hoc Pelias euadere furto
T e iubet, aut ullas Colchis abducere natas.
V ellus habe. & nostris siquid super accipe templis.
S ed quid ego quenq̃ immeritis incuso querellis?
I psa fugit, tanto'q; (nefas) ipsa ardet amore.
H oc erat infelix (redeunt nam singula menti,)
E x quo thessalici subierunt æquora remi,
Q uod nullæ te natæ dapes, non ulla iuuabant
T empora, non ullus tibi tum color, ægra'q; uerba,
E rrantes'q; genæ, atq; alieno gaudia uultu
S emper erant. cur tanta mihi non prodita pestis,
V t gener Aesonides nostra consideret aula?
N ec talem paterere fugam? commune fuisset,

Aut certe nunc omne nefas iremus. & ambæ
In quascunq; uias, pariter petijsse iuuaret
Thessaliam, & sæui quæcunq; est hospitis urbem.
Sic genitrix, similiq; implet soror omnia questu
Exululans. famulæ pariter clamore supremo
In uacuos dant uerba notos, dominamq; reclamant
Nomine. te uenti procul, & tua fata ferebant.
Inde diem, noctemq; uolant. redeuntibus aura
Gratior, & notæ Minyis transcurrere terræ,
Cum subito Erginus puppi sic fatur ab alta.
 Vos ait Aesonidæ contenti uellere capto,
Nec uia quæ superet, nec quæ fortuna uidetis.
Crastina nanq; dies trucis ad confinia ponti
Cyaneasq; uocat. meminiq; o Typhi tuorum
Saxa per illa pater, memini uenerande laborum.
Mutandum o socij nobis iter. altera Ponti
Eluctanda uia, & cursu, quem fabor, eundum est.
Haud procul hinc ingens Scythici ruit exitus Istri.
Fundere non uno tantum quem flumina cornu
Accipimus. septem exit aquis. septem hostia pandit.
Illius aduersi nunc ora petamus, & undam,
Quæ latus in læuum Ponti cadit. inde sequemur
Ipsius amnis iter. donec nos flumine certo
Perferat, inq; aliud reddat mare. sint age tanti
Aesonidæ quæcunq; moræ, quàm sæua subire
Saxa iterum, quàm Cyaneos perrumpere montes.
Sat mihi non totis Argo reddit ecce chorymbis.
Hæc ait ignarus fixas iam numine rupes
Stare, neq; aduersis ultra concurrere saxis.
 Reddidit Aesonides, & te fidissime rector

Haud uani tetigere metus. nec me ire recuso
Longius, & cunctis redeuntem ostendere terris.
Protinus inde alios flectunt regesq;, locosq;,
Assuetumq; petunt plaustris migrantibus æquor.
Puppe procul summa uigilis post terga magistri
Hæserat, auratæ genibus Medea Mineruæ.
Atq; ibi deiecta residens in lumina palla
Flebat adhuc, quanquam cum regibus iret,
Sola tamen, nec coniugij secura futuri
Illam sarmatici miserantur littora ponti.
Illa Thoanteæ transit desleta Dianæ.
Nulla palus. nullus Scythiæ non mœret euntem
Amnis. Hyperboreas mouit conspecta pruinas.
Tot modo regna tenens, aspri quoq; murmure ponti
Iam Minyæ iam ferre uolunt. uix alleuat ora.
At feras si quando dapes, quas charus Iason
Ipse dabat iam nubiferam transire Carambim
Significans, iam regna Lyci toties q; gementem
Fallit, ad Aemonios hortatur surgere montes.
Insula sarmaticæ Peucæ stat nomine nymphæ,
Toruus ubi, & ripa semper metuendus utraq;
In freta per sæuos Ister descendit alumnos.
Soluere in hoc tandem resides dux littore curas,
Ac primum socios ausus sua pacta docere.
Promissamq; fidem thalami, fœdusq; iugale.
Vltro omnes læti instigant, meritamq; fatentur.
Ipsa autem inuitæ iam Pallados erigit aras,
Incipit Idaliæ numen nec spernere diuæ.
Præcipueq; sui si quando in tempore pulcher,
Coniugij Minyas multo magis eminet inter.

Qualis sanguineo uictor Gradiuus ab Hebro
Idalium furto subit, aut dilecta cythera.
Seu cum cœlestes Alcidæ inuisere mensas
Iam uacat, & fessum Iunonia sustinet Hebe.
Adsunt unanimes Venus, hortatorq; Cupido.
Suscitat affixam mœstis Aeætida curis.
Ipsa suas illi croceo sub tegmine uestes
Induit, ipsa suam duplicem Cytherea coronam
Donat, & arsuras alia cum uirgine gemmas.
Tum nouus impleuit uultus honor, ac sua flauis
Reddita cura comis, graditurq; oblita malorum.
Sic ubi Mygdonios planctus sacer abluit almo,
Lætaq; iam Cybele, festæq; per oppida tedæ.
Quis modo iam sæuos adytis fluxisse cruores
Cogitet? aut ipsi qui iam meminere ministri?
Inde ubi sacrificas cum coniuge uenit ad aras
Aesonides, unaq; adeunt, pariterq; precari
Incipiunt, ignem Pollux, undamq; iugalem
Prætulit, ut dextrum pariter uertantur in orbem.
Sed neq; se pingues tum candida flamma per auras
Explicuit. nec thura uidet concordia Mopsus,
Promissam nec stare fidem, breue tempus amorum
Odit utrunq; simul, simul & miseratur utrunq;.
Et tibi iam nullos optauit barbara natos.
Mox epulas, & sacra parant syluestria læti
Præmia uenatu facili quæsita supersunt.
Pars ueribus, pars undanti despumat aheno.
Gramineis ast inde thoris discumbitur, olim
Ifter anhelantem Peucem quo presserat antro.
Ipsi inter medios rosea radiante iuuenta

Altius, inq; sui sternuntur uelleris auro.
Quis nouus incoeptos timor impediit hymenæos?
Turbauitq; thoros? & sacra calentia rupit?
Absyrtus subita præceps cum classe parentis
Aduehitur, profugis infestam lampada graiis
Concutiens, diramq; premens clamore sororem.
Atq;, hanc o siquis uobis dolor, iraq; Colchi
Accelerate uiam, neq; enim fugit æquore raptor
Iuppiter, aut falsi sequimur uestigia tauri.
Puppe (nefas) una prædo phrixæa reportat
Vellera. qua libuit remeat cum uirgine. nobis
(O pudor) & muros & stantia tecta reliquit.
Quid mihi deinde satis? nec quæro uellera, necte
Accipio germana datam, nec fœderis ulla
Spes erit, aut iræ quisquam modus. inde reuerti
Patris ad ora mei non paruo in tempore fas sit?
Quinquaginta animæ me scilicet, unaq; mersa
Sufficiet placare ratis? te Græcia fallax
Persequor, atq; tuis hunc quasso mœnibus ignem;
Nec tibi digna soror desum ad connubia frater.
Primus & ecce fero quatioq; hanc lampada uestro
Coniugio, primus celebro dotalia sacra,
Qui potui. patriæ ueniam da quæso senectæ.
Quin omnes alti pariter populiq;, patresq;
Mecum adsunt. magni uirgo ne regia solis
Aemonii thalamos adeas despecta mariti.
Tot decuit coire rates, tot fulgere tedas.
Dixerat, itq; orans iterum uentosq;, uirosq;,
Perq; ratis supplex uox remigis illa magistros.
Illi autem intorquent truncis frondentibus undam.

Quæq; die fuerat raptim formata sub uno,
Et tantum deiecta suis à montibus arbor,
(Quid dolor & ueterum potuit non ira uirorum?)
Haud longis iam distat aquis, sequiturq; uolantem
Barbara palladium puppem ratis. hostia donec
Danubij, uiridemq; uident ante hostia Peucen,
Vltimaq; agnoscunt argoi cornua mali.
Tum uero clamorem omnes, inimicaq; tollunt
Gaudia. tum grauior remis fragor, ut procul Argo
Visa uiris, unamq; petunt rostra omnia puppem.
Princeps naualem nodosi roboris uncum
Arripit, & longa Styrus prospectat ab unda,
Coniugio, atq; iterum sponsæ flammatus amore.
Iam alij clypeos & tela trabalia dextris
Expediunt. armant alij picis unguine flammas
Impatiens tremit hasta mora. nec longius inter
Quàm quod tela uetet, superest mare. uocibus urgent
Interea, & pedibus pulsant tabulata frementes.
Cum subitas uidere rates, uibrataq; flammis
Aequora, non una Minyæ formidine surgunt.
Primus & in puppem deserta uirgine ductor
Prosilit, & summa galeam rapit altus ab hasta.
Ense simul clypeoq; micat. nec cætera pubes
Segnius arreptis in littore constitit armis.
At tibi quæ scelerum facies Medea tuorum?
Quis'ue pudor Colchos iterum fratremq; uidenti?
Quicquid & abscissum uasto iam tuta profundo
Crediderasʔ ergo in fausto sese occulit antro
Non aliud q̃ certa mori, seu charus Iason,
Seu frater graia uictus cecidisset ab hasta.

Haud

Haud ita, sed summo segnis sedet æthere Iuno
Aut sinit extrema Minyas decernere pugna,
Nec numero cernens Colchis nec puppibus æquos.
Ergo ubi diua rates, hostemq; accedere cernit
Ipsa subit terras, tempestatumq; refringit
Ventorumq; domos. uolucrum gens turbida fratrum
Erumpit, classem dextra Saturnia monstrat
Verrentes imum pariter mare protinus omnes
Infesto clamore ruunt, inimicaq; Colchis
Aequora, & aduersos statuunt a littore fluctus.
Tollitur, atq; intra Minyas, argoaq; uela
Styrus abit. uasto rursus descendit hiatu
Abrupta reuolutus aqua. iamq; omnis in astra
Itq;, reditq; ratis. lapsoq; reciproca fluctu
Descendit, trahit hos uortex, hos agmine toto
Gurges agit. simul in uultus micat undiq; terror.
Crebra ruina poli cœlestia lumina laxat.
Non tamen ardentis Styri uiolentia cedit.
Hortatur socios media inter prælia diuûm.
Transferet ergo meas in quæ uolet oppida dotes
Colchis? & Aemonius nobis succedet adulter?
Nec mihi tot magnos inter regesq;, procosq;
Profuerit prona haud dubij sententia patris?
An uirtus prælata uiri est? & fortior ille,
Quem sequitur? iũgam igniferos sine carmine tauros,
Seuaq; Echionij ferro sata persequar hydri.
Hoc adeo interea spectans de littore pugnas
Amborum, uictoris eris. iam digna uidebis
Prælia, iamq; illud charum caput ire cruenta
Sub freta semiuiri, nec murrha corpus achiui,

S ed picæ, ſed flammis & olentis ſulfure crines.
V os modo uel ſolum hoc fluctus expellite corpus.
N on te Aeæta pater generi, aut ſol magne pudebit?
F allor? an hos nobis magico nunc carmine uentos
I pſa mouet? diráq; leuat maria ardua lingua?
A tq; iterum Aeſonides, iterum defenditur arte
Q ua ſolet. haud illi cantus, & futile murmur
P roderit. ite rates, & frangite uirginis undam.
D ixit, & intortis ſocio cum milite remis
P roſilit. ac fluctu puppis labefacta reuerſo
S oluitur, effunditq; uiros, ipſumq; minantem.
T unc quoq; & elata quærentem littora dextra,
I bat & arma ferens, & ſtrictum naufragus enſem.
I ncipit & remos, & quærere tranſtra ſolutæ
S parſa ratis, mœſtus altis intendere uoces
P uppibus. aſt inter tantos ſuccurrere fluctus
N ulla poteſt, aut illa uelit. quotiesq; propinquat,
T unc aliud rurſus dirimit mare. iam tamen extat,
I amq; abijt, fundoq; iterum reuolutus ab imo,
E rigitur. ſed fluctus adeſt, magnoq; ſub altis
T urbine figit equis, & tandem uirgine ceſſit.
A bſyrtus uiſu mœret defixus acerbo.
N ec quid agit, qua ui portus, & prima capeſſat
H oſtia, qua poſſit Minyas inuadere, clauſos
Q uos uidet, agnoſcitq; tremens. maria obuia contra,
S æuaq; pugnat hyems, totusq; in uertice pontus.
A ſcedit tandem, uanaq; recedit ab ira,
E t tanta de clade ratis latus inde ſiniſtrum,
A duerſamq; procul Peuces defertur in oram.
C um ſocij gemino nam ſcinditur inſula flexu

Danubij,

D anubij, hac dudum Minyæ pagasæaq; puppis
I n statione manent. illinc Aeætius heros
O bsidet aduersa tentoria thessala classe
I mpatiens, pugnæq; datur non ulla potestas.
N octes atq; dies uastis mare fluctibus inter
P erfurit, expediant donec Iunonia sese
C onsilia, atq; aliquem bello ferat anxia finem.
A t Minyæ tanti reputantes ultima belli
V rgent, & precibus cuncti, fremituq; fatigant
Aesoniden. Quid se externa pro uirgine clausa
O bijciat? quid'ue illa pati discrimina cogat?
R espiceret pluresq; animas, maioraq; fata
T ot comitum, qui non furijs, nec amore nefando
P er freta, sed sola sese uirtute sequantur.
A n uero ut thalamis, raptisq; indulgeat unus
C oniugijs? id tempus enim? sat uellera Grais,
E t posse oblata componere uirgine bellum.
Q uenq; suas sinat ire domos. nec Marte cruento
E uropam, atq; Asiam prima hæc commutet Erinnys.
N anq; datum hoc fatis trepidus, supplexq; canebat
M opsus, ut in seros irent magis ipsa nepotes.
A tq; alius lueret tam dira incendia raptor.
I lle trahens gemitum, tantis ac uocibus impar,
(Q uanquam iura deum, sacri sibi conscia pacti
R elligio, dulcisq; mouent primordia tedæ)
C unctatur, mortemq; cupit, sociamq; pericli
C ogitat, haud ultra socijs obsistere pergit.
H æc ubi fixa uiris, tempus fluctusq; quietos
E xpectant, ipsam interea quid restet amantem
I gnorare sinunt, decretaq; tristia seruant.

Sed miser ut uanos, ueros ita sæpe timores
Versat amor, fallíq; sinit nec uirginis annos.
Ac prior ipsa dolos, & quamlibet intima sensit,
Non fidi iam signa uiri, nimiúmq; silentes
Vna omnes. haud illa sui tamen immemor unquam
Nec subitis turbata minis. prior occupat unum
Aesoniden, longéq; trahit, mox talibus infit.
Me quoq; uir tecum Minyæ fortissima pubes
Nocte diéq; mouent. liceat cognoscere tandem,
Si modo Peliacæ non sum captiua carinæ,?
Nec dominos decepta sequor, consultáq; uestra
Fas audire mihi. uereor fidissime coniux
Nil equidem, miserere tamen, promissáq; serua
Vsq; ad thessalicos saltem connubia portus.
Inq; tua me sperne domo. scis te mihi certe
Non socios iurasse tuos. his reddere forsan
Fas, abeant. tibi non eadem permissa potestas.
Téq; simul mecum ipsa traham. non sola reposcor
Virgo nocens. atq; hac pariter rate fugimus omnes.
At fratris te bella mei, patriǽq; biremes
Terrificant, magnóq; impar urgeris ab hoste.
Finge rates alias, & adhuc maiora coire
Agmina, nulla fides? nullis ego digna periclis?
Non merui mortémq; tuam, comitúmq; tuorum?
Vellem equidem nostri tetigissent littora patris
Te sine, duxq; illis alius quicunq; fuisset.
Nunc remeant, méq; ecce nefas & reddere possunt.
Nec spes ulla super. quin tu mea respice saltem
Consilia, & nimio comitum ne cede timori.
Credidit ardentes quis se tunc iungere tauros

Posse?

Posse? quis ad sæui uenturum templa draconis?
O' utinam ergo meus pro te non omnia posset,
Atq; aliquid dubitaret amor. quin nunc quoq; quare
Nescio quid tuus iste pudor. me'ne optime quondam
Aesonide, me ferre preces. & supplicis ora
Fas erat? haud hoc nũc genitor putat, haud dare pœ=
Iam sceleris, dominumq; pati. sic fata parantẽ (nas
Reddere dicta uirum furiata mente refugit
Vociferans. qualem Ogygias cum tollit in arces
Bacchus, & Aonijs illidit tympana truncis.
Talis erat, talemq; iugis se uirgo ferebat.
Cuncta pauens fugit infestos uibrantibus hastis
Terrigenas. fugit ardentes exterrita tauros.
Si pagasas, uel Peliacas hinc deniq; nubes
Cerneret, & Tempe uiridi lucentia fumo,
Hoc uisu contenta mori, tunc tota querellis
Egeritur, questuq; dies, eademq; sub astris
Sola mouet, mœstis ueluti nox illa sonaret
Plena lupis, quaterentq; truces ieiuna leones
Ora, uel orbatæ traherent suspiria Bacchæ.
Procedit non gentis honos, non gloria magni
Solis aui, non barbaricæ decor ille iuuentæ.
Quid dubitas? heu dure siles? magnũq; minatur.
Qualis erat, cum chaonia radiantia trunco
Vellera uexit ouans, interq; ingentia Graiũm
Nomina palladia uirgo stetit altera prora.
Mœstus at ille minis, & nota Colchidos ira
Hæret, & hinc præsens pudor, hinc decreta suorum
Dura premunt. utcunq; tamen mulcere gementem
Temptat & ipse gemens, & tempora currere dictis.
Me'ne aliquid meruisse putas? me talia uelle?

RELIQVVM OCTAVI LIBRI EX

APOLLONIO RHODIOO, PIO

BONONIENSI AVTHORE.

Iua uiro nimium coniux infensa fideli.
d Horreo siqua mouent aios, ingrataq; nobis
Quæ te cũq; premũt. sed mollia tẽpora pri-
Captamus, sæuiq; placet mora cõmoda belli. (mum
Tot coiere duces, hostiliq; impete turmæ
Certatim incubuere odijs, mortemq; minantur.
Causa fuga est, et noster amor, quoscunq; superbis
Cernis equis equites fremere, aspera iussa parentis
Aeetæ, Absyrtiq; immania signa sequuntur,
Et classe, et ferro, atq; animis certatur iniquis.
Quare ne pereat tecum tua Thessala pubes,
Et uenias turpi fratris ducenda triumpho
Irati subitura patris, matrisq;, sororisq;,
Aspectus sæuos, horrendaq; murmura uulgi.
Quærimus huic finem damno, certæq; ruinæ
Sospite te, socijsq; tuis, et pube pelasga.
Quod si barbaricam uesana superbia mentem
Erigit Absyrti, atq; odio tumefactus inani
Efferus Aeetes, certare ultricibus armis
In tua fata uelit, et euntia uela morari.
Non animis cedam, non cedam milite graio,
Iustaq; in aduersos committam prælia Colchos.
Sic ait. illa graui ductorem affata dolore est.
Num uenti mea uota? simul tua uerba tulerunt
Aesonide? ac pariter curas pepulere priores?

tempora

T empora causaris? subitiq; pericula belli?
P ostquam in deterius lapsa est fortuna Citææ
C oniugis? et noster non est reparabilis error?
N unc martem differre libet, nunc colchica bella
P ost conubia pacta, expectatos'q; hymenæos.
T u tantum confide mihi, placabo furentem
G ermanum, et blandis componam prælia dictis
L egatos donis mulcens, atq; effera corda.
P hasias his mœstum uerbis solatur amantem,
A ncipitem'q; iterum uinclis propioribus arctat.
C ogit inire dolos, & perniciosa parare
E xitia Absyrto, nec non præmittere dona
H ospitij, Aesonius quæ nuper contulit heros.
I n primis peplum Hipsipyles, quod tinxerat ardens
P urpura, & Ogygio pulcherrima gratia baccho
A rte laborauit madidæ prope littora Diæ.
H æc Bromius nato tribuit monimenta Thoanti
H ipsipylæ'q; Thoas. dein Lemnia saucia amore
R egina argolico dat regia dona tyranno.
H inc odor ambrosius gratis afflatibus hæsit,
I ncubuit postquam rapiens Minoida natum
B acchus, & aduerso coniunxit pectore pectus.
P ostquam gnosiacis comitatam carbasa ab oris
A ttica, crudelis Theseus in littore Diæ
L iquit anhelantem somnos, curas'q; leuantem.
I nterea fallax legatos dulcibus ambit
A lloquijs Medea, dolum meditata, necem'q;
F ratris, iolchiacum sic promeritura maritum,
V ltorem'q; ultura suum. Discedite raptim,
I te citi, his'q; aris actutum sistite fratrem,

S ydera dum mea cœpta iuuant, & fraudibus aptæ
N ox tegit insidias tollens cum luce pudorem.
V t reuehat pecudis felicia uellera Colchos
A uricomæ cupidiq; ferat sub iura parentis.
S parsit ab his liquidas medicatum nectar in auras,
A etheraq; igniuomum, quo toruus frater adactus,
V iribus & cœli impulsus traheretur ad aras
V ictima, thessalicas iam pridem debita cultris.
I mprobe amor. quantis mortalia pectora curis
I nuoluis, miscens odium, funebria bella,
E t gemitus, fletusq; graueis. Discordia demens
E t manibus rabies pectus laniata cruentis
F unereæ uadunt fraterna per agmina dextra.
I nnumeris agitas discordem cædibus orbem,
A spera cuncta uiris fœcundo pectore promens.
E latus deus arcitenens, facibusq; timendus.
Q uali Medeæ complesti corda ueneno
O blitæ fratris, patriæ, oblitæq; parentum.
A pproperat pariter Colchis, comitatur Iason
F raudibus intendens animos. Aeetius heros
P arte alia accelerat phrixæo illectus ab auro,
P ollicitis captus sæuæ, insidijsq; sororis.
N usquam tuta fides. Verbis persuasus amicis
T raijcit obscura uectus super æquora nocte
A bsyrtus, paruo quem suscipit insula portu.
T antum effatus, abit'ne heros per stagna profundi
C himerij soror æsonides? relegit'ne priora
L ittora? uel portus alios subiturus & urbes
F allax? ut iuuenes graios, pubemq; pelasgam
E xcipiat ferro, atq; inimico remige claudat.

Cum

Cum subito Aesonides densis subit actus ab umbris,
Attollitq; manu nudatum feruidus ensem.
At uirgo uelata oculos, & fronte reducta
Cernere non potuit morientis uulnera fratris.
Impietate pia est. Qualis ceruice iuuencus
Saucius à libyco reboans immane leone
Se rotat, & giris redeuntibus implicat orbes.
Talis ab Aemonio percussus ponticus ense
Absyrtus, licet attonitus, & corde gelato
Saxeus, arma tamen iuuenilibus apta lacertis
Corripit, & sæuo fert comminus ora tyranno.
Vestibulo in primo postquam manantia frustra
Vulnera tentauit geminis compescere palmis,
Luctatus multum, calida procumbit arena,
Dianæq; Tholum moribundo lumine cernit.
Quem Brygos sacrasse uiros fert certa uetustas.
Auertit Diana oculos, scelerisq; nefandi
Horruit orsa, atrox & quæ domat omnia Erinnys.
Quin faciles medio gemuerunt flebile ponto
Nereides, Tritonq; tuba cecinisse querenti
Fertur, & exequias iuueni duxisse perempto.
Membrorum extremas, & uestis, Anaurius heros
Concidens partes, ter hiantibus oscula iungit
Vulneribus, cædem ter respuit, impiaq; ausa
Deuouet, ac sæuæ ter lustrat imagine cædis,
Extincto terramq; leuem, placidamq; quietem,
Tartareasq; canes, mitem & Minoa precatus,
Elysias sedes, & amœna uireta piorum.

LIBER NONVS ARGONAVTICON EX APOLLONIO, INTERPRETE PIO.

n Vnc mihi Calliope primæ ratis ausa canenti,
Erroresq; ducis uarios, iterumq; remensum
Aequor, & adriaco lustratas marmore terras
Adspira. Tu sola deum Pataræa tenentem
Noscere regna uales, sacrosq; haurire liquores.
Tu potes Aonios mecum lustrare recessus.
At uigil igne graui, scelerisq; agitata furore
Colchis adest, lacerumq; sui caput impia fratris
Proijcit in patriam classem. defixerat hostes
Et res, & nouitas, tantiq; piacula monstri,
Naufragiumq; recens, & uisæ mortis imago.
Non sinit attonitos regina quiescere, & acrem
Eductum medijs acherontis uallibus ignem,
Accensumq; super magicis per transtra uenenis
Hostica conieceit. flagranti turbine pinus
Deleta in cineres, piceasq; abit usta fauillas.
Nec contentus eo, stygius rapit æquoris ignis
Viscera, & undantem populant incendia pontum.
Tantum herbæ, mens lingua ualēt, hecatæaq; uerba.
Adiuuat, & socijs cinctus dux Thessalus urget,
Fortunæq; instare parat, diuūmq; fauori.
At Colchi quamuis armis, & milite præstent

I nnumero, armatam pubem tamen usq; reducunt
I n loca tuta maris, uiso per transtra furore
I gnis, & aduerso Minyis consurgere bello,
V ulnere perculsi gemino, iactura ducisq;
T errificat mentes, & acerbo concutit æstu.
E micat Aesonides inimica corymba reuellens,
R ostráq; perfringens argois æmula rostris,
N ec minus & laterum tabulas perrumpit inertes.
N on secus in molles pernix si forte columbas
I ncidit accipiter. cadit hæc laniata cruentis
V nguibus. illa ruens resupino pectore rostrum
E xperta, alarum cadit exagitata fragore,
A ut plumis nudata suis. sic fluctuat agmen
E t turpi dat terga fugæ. subsistit Iason
C ontentus uicisse feros sine sanguine Colchos.
O lli fortunam aduersam, regisq; superbi
I nuictam precibus mentem, prædurá q; corda
A eetæ, natóq; super mala tanta perempto
V oluentes animo, statuunt concordibus urnis
I n mare mox Cronium festino flectere remo.
F ulmina sed uibrans prohibet saturnia Iuno.
P ostremo mores, rabiemq; cytæidis oræ,
B arbaricáq; iras regis, furiasq; perosi,
I n uarios abiere locos, cunabula gentis
P rima futura suæ. hi qua sese hospita fundit
I nsula, ubi Absyrti cognomine terra uocatur,
T erra ducis grati monimenta perennia seruans.
A st alij latus illyricum, cadmæá q; iuxta
C ulmina, substructæ quæ surgit in æthera turris,
E nchelijsq; uiris iuncti uixere coloni

M ontibus in celsis. ubi uasta Ceraunia in astra
E rumpunt flamma Iouis exagitata frequenti,
V nde datum uastæ rupi per secula nomen.
C um primum peregrina nouæ manus appulit oræ,
C ertatim nectit gaudens retinacula terræ
H ylleæ. qua pube frequens superemmet æquor
I nsula. at Hyllees uenientibus obuia Colchis
S igna ferunt, pacisq; notas, ab Apolline dona
C um leget has oras, atq; alta secabit Iason,
F atales tripodes terra quacunq; locentur
S ic clario dictante deo, possessor ab hoste
V incetur nunquam. quin Phœbi munere felix
N unc etiam diuersa latet, fruiturq; serena
P ace ferax regio mortalibus inuia cunctis.
N on Hyllum regem inueniunt, quem Aegeis amanti
A lcide peperit Melite phæacide terra.
C ui uixdum pubente gena culta insula sordet,
Q uippe feri regitur sub nutu pressa tyranni
N ausithoi, mare sed Cronion penetrauit, agens huc
I ndigenam populum, & phæacis robora terræ.
S uccedit mox Nausithoo, quem agrestibus armis
M entores occidunt pro captis arma ferentem,
E t propugnantem regni sua iura iuuencis.
D icite Pierides quanam ratione per oram
A usoniam, terramq; ligustida, Stœchades & quæ
D icuntur, signa argolicæ sint certa carinæ.
V tile quod duxit Minyas. quid abire coëgit
T am longe in latios fines, terrasq; repostas.
A n Iouis ira tulit fœdatis turpiter aris
C æde ducis Colchi, atq; Aeeæ uirginis ausu?

A n lauet ut nymphe commissa piacula, quærunt
I taliam, sedesq; deæ, circæia regna?
H æc latuere ducem argolicum, minyasq; feroces
E minus hyllæum sulcantes puppe profundum.
I nsula mulieribus sic cessit tota comatis.
Q uos iuuat innumeros implere liburnida terram,
I nsula quæq; truci circundatur obuia ponto,
I ssaq;, Dysceladosq;, & pinu diues Imerte.
D ein corcyræos Argo subit acta recessus.
H uc ubi Neptunus remorari Asopida iussit
I signem capitis cultu Corcyran honesto
I ctus amore graui longe à Phlœuntide terra.
H anc nautæ pelagus sulcantes undiq; apertum
D um cernunt nigram prædensis arboris umbris
C orcyran ueteres referunt dixisse Melænam.
H anc ultra & pulchram Meliten, altamq; Cerosson
D um gaudet uentis pubes argiua secundis
R adere Nymphæam properant. hic pulchra Calypso
A tlantis, populos placida ditione regebat.
C um subito montes, & porrecta ceraunia mœstis
O currunt minyis. præsens non defuit ausis
I uno procellosi consternens dorsa profundi,
A spera quos portu electris suscepit amico.
E cce autem attonitis humana uoce carina
R emigibus propere increpuit, quam bellica Pallas
A ptauit pridem structam è dodonide sylua.
V enturos canit errores, canit & Iouis iras
V ocibus humanis stellati conscia cœli.
Q uin pelagi ambages memorat, sæuasq; procellas
N on manibus, nullaq; dari dissoluier arte,

N i mortem Absyrti Circæ, cædemq; piaret.
M ox iubet œbalios pelagi immortalia fratres
N umina, supplicibus placare infensa querelis,
C ertus in Ausonias quo cursus prouehat oras,
I ncidat in Circen donec pagasæa carina
B arbaricæ Circen persa, atq; Hyperione natam.
S ic uisæ Minyis tabulæ resonare loquaces.
T yndaridæ actutum surgunt, et supplice dextra
C oncipiunt pia uerba deis, pia thura ministrant.
A st alij heroes suspiria pectore ducunt.
V lterius propere uelis protruditur Argo
D onec in Eridani tandem transuecta fluenta est.
H uc Phaethon rutilo percussus fulmine pectus,
S emicremus cecidit phœbæo lapsus ab axe,
Q uem uasti cœpere lacus, stagnansq; Padusa
V ulneris ardentis pueri correpta uapore,
N unc etiam grauibus miscetur odoribus unda.
V nda frequens nimium. non hanc pernicibus alis
T ranseat, in liquido uolitans uaga gurgite præpes.
V irgineus chorus Heliadum super alta sedentes
E xtensis folijs riparum brachia, fratris
T ristia fata gemunt, cognataq; funera ducunt.
G utta superciliјs crebro stillantibus exit
E lectri in gemmas, Phœboq; exusta calenti
F lumineis tandem concreta nitescit harenis.
H orrisonis boreas cum littora flatibus illa
V erberat, et nigræ cum fluctuat unda paludis,
E ridani subeunt latices, uoluuntur et amni
F rusta coacta notis, pluuijsq; undante fluento.
F ama tamen prisca est celtis actoribus, illas

E sse dei lachrymas Clarij, dum plorat ademptum
L ampade fulminea natum, radiosq; resumens
I n lachrymas totus cedit deus. imputat ipsis
M œstus equis nati casus, et uerbere saeuit.
Q uando ultra boream uenit, montesq; niuales,
E t cœlum liquit, patrisq; minantia uerba
P erpessus nati causa. quem Dia Coronis
C oncepit ripis Amyri pingui in Laceria.
N on Minyis fœda pollutis caede, labantem
G audia pertentant animum, cerealia dona,
I ngrati latices Bacchi. quin naribus haerens
T eter odor, miseros crudeli tabe peredit
S emusto Phaethonte Padi propè dorsa profundi.
A ccipiunt etiam gemitum lugentis acerbe
H eliadum turbae. harum oculis it tristibus humor
P alladio quales manant de cortice guttae.
M ox abeunt, Rhodaniq; secant immensa fluenta.
H ic autem Eridani praeceps illabitur amnem,
E t iunctus strepitu ripas praeradit acuto
E xtrema ueniens tellure, ubi cardine operto
S unt caligantis portae, & caecae atria noctis,
V nde cadens praeceps hac littora fertur ad ima
T urbidus, Ionioq; fremens bacchatur in alto.
I llac sardoum rapido petit impete pontum
F lumineos latices septena per hostia mittens.
P er quem Graia lacu ratis est pro uiribus acta
H yberno, linquit dum celtica rura iuuentus
T hessala. fertur enim sinuosas plurimus undas
I ntrare Oceani, quae si pagasaea subisset
N auis, in ignotis perijssent fluctibus omnes,

Visere nec noti potuissent æquoris oras.
At Iuno cœlo effulgens, cœloq; relabens
In terras, dedit hercynio de uerticæ signum,
Vnde omnis concussa cohors formudine uasti
Clamoris, grauiterq; deæ summa arce Tonantis.
Heroes cœli monitu rediere, uiamq;
Agnoscunt fidam, & melioris gurgitis undas.
Littora continuo rapido allatrata profundo
Deueniunt Gallorum oras. quas præuia Iuno
Monstrauit iuueni Aemonio. uolat acta carina.
Dux ligures ignotus obit, quod Iasona carum
Nube dea inuoluit, nigroq; obtexit amictu.
Ast illi media penetrant iam cærula fauce
Stœchadas, et reduces linquunt fratrũ arte laconum
Adiuti, unde illis statuere altaria Graij,
Sacraq; perpetuo nautis celebranda futuris.
Mox cursu Aethalia transmittitur insula certo,
Qua placitum fessos releuare laboribus artus,
Figere & arma loco. græci cognomina portus
Nominis unde trahit, finxit nisi uana uetustas.
Hinc celeri fluctus medios aquilone secabant
Littora, cum primum Ausoniæ, tyrrhenaq; cernunt
Aequora, & Aeeæ portum subiere sororis.
Anchora tum fundat uocalis robora puppis.
Hic Circe liquido purgabat in æquore membra
Terrorem noctis lymphis, & somnia lustrans.
Sanguine nam Thalami domus, et penetralia cuncta
Flere uidebantur. rapido nam turbine uidit
Inuolui, ac totis uolitare penatibus ignem,
Et simul omne nefas flamma crepitante cremari.

Quare

Quare diua potens primũ sub lumina solis
Aequoris intrabat latices, fusumq́; per herbam
Omne genus pecudum florentes demetit agros.
Olim quæ magico perseis carmine Circe
Iunxit adoptatis informia corpora membris,
Taurisonosq́; lupos, et semihomines centauros,
Et rabidæ rugit serpens connexa leenæ,
Semicaperq́; lepus, uariarumq́; ora ferarum.
Heroes ingens cœpit stupor. omnis achiuum
Effigiem Circes, et lumina torua iuuentus
Aspiciens, genus agnoscit, diramq́; Tyranni
Barbariem, Aeetæ scires de sanguine natam.
Illa procuratis somni terroribus, ædes
Ad proprias flectit, uultu blandita, manuq;
Innuit, accelerent passus, atq; atria uisant.
Sentit inesse dolos, iussitq́; resistere pubem
Aesonides, socia tamen intrat colchide Circes
Limina. ubi aurato iussi sedere curuli
Elingues, sine uoce ambo. crudelibus alma
Iustitia exagitans stimulis præcordia pulsat,
Præsertim caput ambobus cum tangeret illa.
Ipse autem terræ infigens dux Thessalus ensem
Quo iuuenem incautum excœpit, terram aspicit, astra
Suspicere haud potuit demisso in tartara uultu.
Actutum Circe patratam pectore cædem
Præsago uoluit, quamuis irata nefando
Sanguine conspersis primum. mox supplice dextra
Carmina turbatos fundit placantia manes,
Et sontes à cæde nouat, culpamq́; remittens,
Sollicitos crebro lustralibus abluit undis.

D esuper extendens porcum dea prouida sacrem
E nse ferit sacro, retroq; piantia uerba
M urmurat, hospitibus Iouis auertentia cædem
I nuocat, atq; mola placat pia numina fusa.
Q uinetiam famulæ totas ramenta per ædes
L ecta ferunt. urit stygios placantia manes
L iba, uaporatis lustrantia funus in aris,
T ristis ut immani cessaret Erinnys ab ira,
A fforet & placidus libatis Iuppiter extis.
S iue peregrino polluti sanguine dextras
V ir, mulierq; forent, cognata'ue turba nocentum.
M ox iubet assideant sponda dux Thessalus aurea
E t tristis Medea simul. sermonibus horæ
D ucuntur uarijs. his proxima filia solis
N omen, & insano tolerata pericula ponto
Q uærit, & haud uanum putat euenisse soporem,
E t nigri simulacra dei. cupit ipsa loquentis
E xcipere alternos sonitus, micat ignea uersans
L umina uirgineus pudor, erroremq; fatetur.
T um genus à Phœbo uisa est, manifestaq; proles.
V irgo maris narrauit iter, metita labores
A equoreos sacræ puppis, uariosq; meatus,
V oce patrem referens formoso corpore matrem.
B arbaricum ueluti pauido terrore parentem,
I nsidias, tacitosq; dolos uitauerit astu
I uncta uiro, quem stirps extollit regia graio.
A bsyrti non ausa tamen crudelia fari
V ulnera, & ad sacras stratum crudeliter aras.
I psa tamen tacitis præsenserat omnia Circe
D um titubat Medea notis, & fluctuat ore

Virgo uerecundo, dum terræ quærit hiatus.
Sed tamen his Nymphe flentis miserata dolores
Alloquitur, sic cogit amor, sic incitat ira.
Proh miseram qui turpis amor? quæ tristis Erinnys
Impulit in facinus tantum? quid credula Virgo
Sperasti patris irati fore numen inultum?
Certe aderit, nec longa mora est, cũ sceptra pelasga
Diruet, ac pedibus calcabit adultera colla,
Vlturus natiq; necem, sæuæq; sororis
Dedecus, & Phrixi sublatum turpiter aurum.
Cede age, & infelix nostro procul orbe facesse
Argolicis famulata uiris. eat iste proteruus
Quem tibi coniugio patris sine fœdere iunxti.
Sic ait. illa graui iamdudum oppressa dolore
Desiccat læui rorantia lumina peplo,
Donec Iolchiacus deflentem sustulit heros,
Et iuuenem comitatus amor, suadere salutem
Incipiunt, blandoq; leuant sermone gementem.
Non Iouis uxorem latuerunt ista. sed Iris
Omnia prædixit. Iuno Thaumantida uerbis
Talibus alloquitur pro caris anxia Grais.
Labere nympha polo, pernicibus incita pennis,
Et canam properare Thetin sub nostra marinis
Tecta iube latebris redeuntem, & gurgite ab imo.
Sola meis prodesse potest Nereia nautis.
Rursus in æquorei deflectas littora ponti.
Hæreat ignipotens facito. qui incude sonora
Nudatos humeros, exertaq; brachia tollit,
Dum cadit alterno uibratus malleus ictu.
Ventosi cessent folles, dum transuolat Argo.

P rætrea Hippotaden, uentis qui iura superbis,
E t leges præbere solet, celer Iris adito,
C ui nostræ retegas arcana silentia mentis.
F labra mone cessent, quibus aëre sæpe quieto
F lantibus alterne, tumidis freta concita surgunt
F luctibus, ut mollis spiret leuis aura fauoni,
D onec ad alcinoum ueniant, phæacidaq; oram.
P ostquam effata dea est, summo uolat Iris olympo
P ræradens tenerum uelocibus aëra pennis.
Q uam læto adstantem gremio uagus excipit Aegon
N ereidum in thalamis, ubi blando compulit Iris
A d dominam sermone Thetin properare uerendã.
V ulcanum mox stare iubet, uulcaniaq; arma.
A eoliam dein uersa specum penetrauit, & auras
C ompressit, ne aduersa ratem uis auferat euri.
I nterea Nereum Thetis, æquoreasq; sorores
D eserit, ætherijsq; deam dea conuenit astris.
I psa autem Thetidi regali comminus ostro
I uno sedens, tali affata est Nereida uoce.
Nũc mentis cape uota meæ Thetis. impiger heros
P erpetuo nostrum suspexit numen Iason.
D ona pio pensare libet nunc debita cultu.
V t prius insanis errantem fluctibus Argo
S eruaui, supplex meq; in tua regna recepi,
E ripuiq; maris cæco collisa furore
A rma ratis postrema sacræ, licet ignis, & igni
I uncta procella leuem præstrinxerit ante columbã.
N unc quoq; Scylla rapax canibus succincta marinis,
E ructansq; imos fluctus sulcanda Charibdis,
P rotege diua uiros. quid non abs te impetret una

I uno tua? infantem dilexi protinus, & tu
S ola recusasti lectum temerare iugalem,
C um tamem immodico captaret Iuppiter astu,
I uppiter insano semper correptus amore,
A lternoq; initu genialia fœdera turbans.
Q ui quamuis stygias toties iurauerit undas
M isceri se nolle tibi, stygis antra seuera
S pernebat, tantum stimulabat cæca libido.
D onec eum ueneranda Themis compescuit ore
F atidico, quæcunq;, inquit, Thetis alma cubili
I unxerit, ille suo maior genitore futurus
N ascetur quicunq; dea, tunc soluit amorem
N e foret in cœlo post ulla potentia maior.
A st ego quæ tedis præsum dea sola maritis
S ponte tibi regem delecta ex pube dicaui
A rgolicum, thalamis cuius gaudebis, & orta
P rogenies, rutilum cœli est uentura sub axem.
A nte tuos thalamos cunctis de more uocatis
C œlicolis, iunit pariter tibi lumina ferre
P ronuba, et ardentes ad mutua fœdera tedas.
V erum age Diua meis adhibe narratibus aures.
E lysios tuus in campos penetrabit Achilles,
Q ui nunc Chironis dociles dat cantibus aures,
N aiadesq; fouent diuini lactis alumnum.
H unc Medea uirum melioribus aurea fatis,
T e sortita nurum, præstanti prole tenebit.
Q uare tu socrus nurui auxiliare futuræ.
Q uid tua tam nostros Minyas rogo concutit ira?
H os Neptuni ignes, hos Aeolus aëre septus (bdis,
N auifrago haud reditu prohibent, rabiesq; Chari-

I ra tua offendit. tu lenia flamina laxa,
E t compesce animos, donec phæacia regna
A ttigerint. tu sola potes maria alta repente
S ternere, & auxilio uirides concire sorores.
N e sine præcipites rabidam penetrare Charibdim
N e uoret ingressos, auidis nec trude latebris
A usoniæ Scyllæ. genuit quam Phorcyn, & atra
N octe uagans Hecate, quam dicunt esse Cratæin.
T u nostros defende duces, tu comminus Argo
P rotege Diua maris. cursus uia parua futura est.
S ic ait. his autem Thetis est sermonibus usa.
S i rapidi uehemens ignis cadet impetus, audet
M ens mea iam reditus facilem spondere salutem,
F latibus occiduis Zephyri, qui uasta mouere
A equora molle solet, uelisq; inspirat apertis.
N unc tamen æquoreas præstat uisisse sorores.
L onga uia est, tu Iuno uiros, tu Iuno magistrum
M ane iube findant sacra uada cærula puppi.
D ixit, & ætherijs nymphe delabitur oris
C æruleas ingressa uias, pontiq; lacunas.
A uxilio poscit Nereidas alma sorores
I unonis mandata ferens. Neptunia turba
O currit uotis insanum aggressa laborem.
H as mare in ausonium mittit. pernicior ipsa
I n latium mouet, & diuinæ littora Circes,
O cciduasq; maris tyrrheni contigit oras.
R epperit heroas ueniens Thetis ad mare iuxta
A rgolicam puppem. discum iaculatur Iason,
I lle pilam. ualidis incuruat uiribus arcum
A eacides, promens læuato spicula ferro.

Magnanimo dextram iungit dea læta marito
Nota uiro soli, reliquis incognita Grais.
Et quid, ait, generosa manus propè littora fluctus
Tyrrheni, resides neglecta laude sedetis?
Cum primum roseis Titonida fuderit ulnis
Iuppiter æternum uoluens opus, impiger Argo
Propellat remex monitu Iunonis amicæ.
Aequoreæ accurrent nymphæ, quæ uela secundis
Flatibus implebunt scopulosa per æquora, plăctasq;
Afflantes, facilesq; uias, atq; æquor amicum.
Nesciat argolicus moneo mea corpora miles,
Ne factum id nobis grauiores excitet iras.
Dixit, & immensum subijt non cognita pontum.
Aeacides uisu subito perterritus hæret,
Attonitusq; abijsse dolet. non uiderat olim
Iratam, profugamq; Thetim. causa acris Achillis
Deseruit thalamos, & Thessala tecta reliquit.
Terrenos artus nymphe, moribundaq; membra
Nocte super media urebat. mox luce reuersa
Ambrosia ungebat teneri dea corpora nati,
Redderet æternum ut sacro medicamine Achillem.
Hic amens Peleus uiso in discrimine nato,
Oreq; anhelantem, & nimio suffecta rubore
Lumina, coniugij penitus tunc immemor, altis
Deturbat Thetidem thalamis uelut igne nocentem.
Illa dolore graui correpta, simillima uento,
In mare se liquidum, & neptunia regna recepit
Irata Aeacidæ, atq; humana cubilia uitans.
Coniugis ille tamen monitus heroibus ardens
Detegit, & stimulos cupientibus addit amicis.

I lli parentes monitis certamina linquunt,
D isponuntq́; toros, defessáq́; corpora curant.
I rriguo demum permulcent corpora somno.
L ucifer idæo cum primum uertice fulsit
A fflatu nautis Zephyri redeunte secundo
T ranstra subit generosa manus, uiridiq́; profundo
A nchora contrahitur, quæ nauticus expetit usus
C uncta parant. dein uela trahunt, extendere loris
C onnisi, et uelant antemnis cornua summis.
A equa ferunt iam flabra ratem, uentiq́; secundi.
C ernitur Anthoemessa procul, Sirenia dulci
H ic uirgo accersit uenientia Lintea uoce.
H as Acheloe olim peperit tibi Dædala cantu
T erpsichore, uiridem Cereris tum forte puellam
M ulcebant, querulis concordi uoce camœnis.
A litibus similes partim, membrisq́; pudicæ
V irginis, organico quæ uiscera fascinet ore.
A ëria sub rupe sedens Acheloia proles
V ocales nautæ insidias, & cæca tetendit
R etia, & innumeras reditu impediere carinas.
S irenes prædulce malum, tormentaq́; blanda,
M ellifluo solitæ corrumpere corda ueneno.
L ittora radenti plectris uocalibus Argo
C oncinuere deæ promentes florida uocis
P lectra suæ, et grato lenibant pectora cantu.
C armine iam demulta cohors, & uoce sonora
A d scopulos properasset iter, nisi prouidus Orpheus
M aiestate manus tenuisset inutile uotum,
B istoniaq́; cheli mellitis pectine nymphis
O bloquitur, modulis modulos, & carmine carmen,

Atq; fides fidibus superans, ita pascit amicas
Decipiens aures, ne quo capiantur ab ore.
Sirenum solus cantu Teleontius heros
Demultus, surgit magico male concitus oestro,
Et salit in pelagus praeceps, nymphasq; requirit
Perditus. at Buten cypris miserata reuulsit
Faucibus è mortis miserum, et uada salsa uomentē.
Sirenes argoa manus iam fugerat, ecce
Infames Scyllae scopuli, immanisq; Charibdis,
Frangere docta rates, fluctus ad sydera tollit.
Hos uorat, hos reuomit, fundoq; exaestuat imo.
Flamma tepens feruescit aquis, scopuliq; fragore
Astra petit uortex. caligne lucidus aether
Fuscus erat, nigra compleuerat omnia nocte.
Cumq; deus Lemni solita cessaret ab arte,
Fundebat calidum pelagi tamen unda uaporem.
Nereides, atq; alma Thetis modo transtra gubernant,
Temonis modo dorsa regunt, dum transeat altum
Puppis, et insidias diuino remige uitet.
Non secus ac blandi delphines in aequore uesto
Turmatim comitare solent uaga lintea puppis,
Assultans hic fronte tenus. salit alter ab unca
Puppe celer, latus ille tenet, lateriq; propinquat
Blandus. at è naui consurgunt gaudia tota.
Nereidum sic densa cohors concurrit ad Argo.
Ipsa uiam moderata Thetis procurat, et instat
Numinibus pelagi. uestes pia turba recingit
Nuda pedes & crura simul, ne desiua laena
Turpiter aequorea nymphis uuescat ab unda.
Contendunt uotis aequis. modo sacra uideres

Corpora in aſtra rapi, modo ſub penetralia ponti
Intima. ſæpe caput refluens ſupereminet unda.
 Non ſecus ac florens pubenti Felſinus æuo,
Cui celeres ad cuncta pedes, oculuſq; manuſq;
Geſtit, & enodes undantis corporis artus.
In rapidam ſtudet ire pilam, teneroſq; ſodales
Prouocat, & grato firmat ſua robora ludo.
In dextrum mox ire latus, mox ire ſiniſtrum,
In faciem pectuſq; uides, modo dorſa ſupinus
Flectit, humi reſidet, ſurgit, retro abripit, ante
Proijcit, ancipiti ne linea fluctuet orbe
Anxius. ille uago ſemper leuis aëre currit,
Nunc decliuis humi, nunc æthere ſummus aperto.
Quam propere adducto torquentur ſpicula cornu,
Votaq; ſollicitæ diſcurrunt intima mentis,
Tantum parnici fugiunt uaga lintea uelo,
Flamine, & heroum ualidis impulſa lacertis.
Prætereunt curſu uiridantia prata ſereno
Trinacriæ, quæ pulchra boues, armentaq; ſolis
Paſcit. ubi ſimiles mergis uada inire profunda
Aggreſſi Minyæ, Iunonis iuſſa faceſſunt.
Hic ouium balatus iners, quæ florida rura
Tondebant, leuibus cythiſis adoperta, thymoq;,
Mugituſq; boum informis peruenit ad aures.
Roſcida per querceta iacens hic filia ſolis
Iunior, armentum Phaetuſa ſimillima patri,
Paſcebat. ramus palmas argenteus armat.
Lampetie tauros fuluo ſimiles orichalco
Pulchra pedũ quatiens ſequitur, cui candida mẽbra,
Candida formoſæ pariter ſunt membra ſorori.

N ox ruit oceano, Minyæ cum cœrula dorsa
P ræter eunt maris angusti, dum rursus ab alto
I llucens aurora polo comitatur euntes.
E st ultra Ionium pelagus fœcunda, frequensq;
I nsula, ubi nimio tumefacta Ceraunia fluctu
A lludunt maria, & terrarum in uiscera latrant.
H ic falcem superesse ferunt. uos dicite musæ,
N on decet humano diuina effarier ore.
I ntulit hac patri Saturnus uulnera læso.
H anc Cereris culmos, robustaq; farra secantis
E sse alij memorant. habitauerat hanc quoq; terram
A lma Ceres, spicas titania monstra tumentes
C ædere falce docens, dum Macrida diligit ipsam.
N omina tum drepanes fuerunt celeberrima sacræ.
P hæacum fuit hæc nutrix. processit origo
P hæacum nymphæ à genere, & cœlestibus oris.
H is uexata malis, pontiq; laboribus Argo
T rinacrijs uastum in pelagus penetrauerat auris.

LIBER X. ARGONAVTICON EX APOLLONIO RHODIO INTER PRETE PIO BONONIENSI.

i Nterea superûm lenita Thessalus ira,
Emensóq; mari, luctusq; ignarus Iason
Obuertit proram, & melioribus appulit oris.
Hic molles inter populos libamina diuis
P orricit Alcinous. qui uisa comminus Argo,
E t duce sydereo, medium quem lecta iuuentus
D ucebat regis placidam felicis ad urbem,
G audet, & hospitio lætus suscepit amico.
P hæacum plebs læta uiro est, festiq; fauoris
S igna parat, lætos ignes, ramosq; uirentes
P ostibus imponit, choreasq;, & carmina ludit.
I nter lætitias, & festæ munera mensæ
S urgit amari aliquid. Colchorum classis, & ingens
A eetæ populus, magnis clamoribus actam
S oligenæ natam phæacum in iura reposcunt.
V is animi trucis & mores, & barbara corda,
I n bellum, furiasq; rotant. decernere ferro
F ert animus. sed sceptra tenens certamina tanta
A lcinous dirimit, sedatq; immitia cæpta.
H is Colchis turbata malis, stimulata furore
A retes genua, amplexuq;, & supplice dextra
R eginæ tangit passis per colla capillis.
A dsis o' regina mihi, plaudoq; fauore
A dspira, genibusq; tuis miserere puellæ

S upplicis, atq; fero ne me rogo dede parenti.
S cis etenim quantum errori, quantumq; periclo
O buia sit mulier. mea tunc præcordia mouit
D irus amor, uehemens et quæ mouet omnia Erinnys.
N on furor. hoc nouere faces hyperionis Astri,
T ectaq; noctiuagæ perseidos orgya diuæ.
I mprudens Regina ducem, peregrinaq; nauis
T ranstra subi, tristis stupor hæc persuasit, Erinnysq;
I mpulit in facinus. prudentia defuit orsis.
N on secus ac thalamis fueram impolluta paternis,
T alem me castus semper seruauit Iason.
A t ueneranda mei quæso miserere doloris,
F ortunæ miserere meæ. tu diua maritum
F lecte, potes certe. quid enim non unica possis?
S ic tibi Di felix æuum, felicia regna
D ent, decus, & natos, & nullis sceptra periclis.
T alia cum lachrymis Medea, & supplice dextra
F undebat faciles reginæ mitis ad aureis.
N il actum tamen ipsa putans licet omnia caute
C urarit, Graios uerbis sic mulcet amicis.
H eroes augusta cohors, diuumq; propago
S eruate incolumem quæ uos seruauit ab hoste
I ncolumes, quæ cuncta dedit, quæ cuncta reliquit,
P arrhasio genitor dives quæ possidet orbe.
H is oculis, inquam his oculis, sopire draconem
V idistis mea uerba ferum, spirantiaq; ora
T aurorum æternos ignes, restinguere succis
H erbarum magicis, curuoq; adiungere aratro.
Q uæ mea, quæ me ipsam fidei imperterrita uestræ
C redere decreui, & fuluis squallentia uillis

T egmina, quæ graias essent ducenda per urbes.
O mnia cum uobis dederim, nil mi ipsa reliqui,
H ospitij præter diuos, & fœdera dextræ
I usq; piumq; datæ. uestrum defendite corpus.
V estra ego sum, & uestro pars non indigna triũpho.
C ur sanguis, cur corda tepent, quæ robora uidi?
Q uos animos? nostris pro mœnibus agmina quando
E nse metebatis Persæ? cum uictor Iason
C æsorum innumeros pedibus calcaret aceruos?
E rgo qui magnos potuisti uincere reges,
V incere relliquias, fugitiuaq; castra timetis?
N on pater hos mittit. fugiunt immane parentis,
B arbaricumq; iugum, uiolentaq; iura Tyranni.
P rocidua sic fata genu. quicunq; loquentem
A udijt, illam animo constanti, & pectore firmo
E sse iubet, quatiunt hastas, pugnasq; lacessunt.
N ox ruit, & terras somno demulcet inerti,
G raia tamen uigilat pubes, & pectore uersat
O mnia, quæ belli fortuna alterna minatur.
Q ualis inexhaustæ pernox operata Mineruæ
D esletis, mulierq; thoris, uiduoq; cubili,
P ignora quam circum caro flent orba parente.
D euouet aduersam sortem, miserosq; hymenæos
M æret inops, lachrymis et lumina tristibus humens.
S ic Minyis maduere genæ, sic corda dolore
A nxia facta graui, subitoq; immortua casu.
Alcinous contra, uenerandaq; rege marito
A rete dum nocte color uanescit ab orbe,
I n stratis tum multa simul de uirgine rapta
C onsuluere suis, iuuenem regina maritum

O bſecrat, & blandis demulcet pectora uerbis.
O dulcis coniux oppreſſam Aeetida curis
E xime, quæ Minyas fouit, cognataq; Graij
A rma ducis, facilemq; pijs ſe præbuit auſis.
P roxima regna tenet nobis argiua iuuentus,
A eetæ multum diſtantia regna tyranni.
I nfelix quem non hæcateia uirgo moueret?
C erte animum, mentemq; meam commouit. iniqui
N e patris ſub iura ſinas adducier, orat.
S e putat eſſe pater læſum, quod cantibus anguem
S opiuit magicis, taurosq; ad aratra ſubegit
I gniuomos pia uirgo, trucem fugit anxia patrem.
A c patris ingentes iras & barbara corda.
M unere quo, officijsq; nouis perſuaſus Iaſon
P erpetuo ſpondet thalamos, & fœdera lecti
I ntemeratæ ſui, patrias cum aduenerit oras.
E rgo pios rex iuſte foue. periurus Iaſon,
S i patri reddatur, erit. quin percitus ira
P ræcipiti genitor uita ſpoliaret amantem.
I n natas etenim proprias & pignora, iniqui
E ſſe ſolent poſita interdum pietate parentes.
A ntiopam Nycteus pœnis afficit acerbis.
E t patris irati Danae perpeſſa furorem eſt.
I ncenſus nuper furijs miſerabilis orbes
S ydereos Echetus natæ confodit acutis
P roh ſtimulis, adigitq; ferus nunc frangere ſaxo
H ordea, candentesq; mola fœdare lacertos.
T antum effata, uirum curas diducit in omnes.
A retem his coniux ſolatus uocibus infit.
B arbaricos noſtro Colchos expellere marte

A effatum

Non dubitem, sic uirgo animum, sic flexit Iason.
Spernere sed timeo recti pia iura tonantis.
Nec præstat sæuum Aeeten contemnere longe
Regnantem. quis enim ditione potentior illo?
Vt qui graiugenas bello uexare feroci
Possit, & argolicum legionibus impleat orbem.
Expediet quare tristem componere litem
Iudicio, nec te coniux dilecta latebo.
Si non iuncta uiro fuerit, uirgoq; manebit,
Aesonidæ à naui patrias reuehetur ad urbes.
Sic ait, & dulci concessit lumina somno.
Actutum prudens carum regina maritum
Deseruit thalamis. dominam comitantur euntem
Adiussus famulæ celeres, quæ ponere nigras
In statione comas, redimiculaq; apta solebant.
Præconem uocat interea, qui præpete cursu
Conueniat furtim Aesonidem, miscere repente
Foedera connubij iubet, & genialia fulcra
Sternere, nec regem ulterius prece tundat inani.
Non thalamo abducet pactam, amplexuq; mariti.
Si fuerit uirgo patrias reuehetur ad oras.
Sic ait. approperat Præco ductoris ad ædes
Aesonidæ, Aretes dicturus iussa fauentis,
Diuiniq; animum Alcinoi, propè Palladis Argo
Repperit hos uigiles sumptis concorditer armis,
Hyllicium ad portum, & præclara non procul urbe.
Nuntiat his dominæ præco mandata potentis.
Gaudia continuo mentem ductoris Achiui
Pertentant. proceres læti. sed lætior unà
Virgo metu posito, lachrymisq; serena fugatis.

Actutum

A ctutum superis Minyæ cratera coronant
N octe super media, lectisq; bidentibus aras
C onstituunt, pariterq; thoros, genialiaq; antro
F ulcra parant sacro, quæ quondā Macris habebat.
M acris Aristæi uirgo, qui dulcia mella
R epperit, & pingues succos canentis oliuæ.
I lla deum complexa sinu Nyseion, alma
E uboia genitum confouit Abantide nutrix
I nfantem miserata. nouo madefecerat ora
A rida melle Macris, cum ex flamma ferret Iacchum
M ercurius pernix, puerum quem dura ferentem
I uno uidens, tota indignata facessere iussit
I nsula, & ut sacro mandauit degeret antro
I ndigenas opibus, fœcundaq; prædia ditans.
H ic Minyæ celebrare parant connubia festa,
P hrixæoq; iuuat lectos strauisse metallo,
V t meliore toro maior quoq; gloria surgat.
E lorilegæ occurrunt nymphæ, quæ lecta canistris
S erta ferunt, stratos hymbri lætantur odoro
I rrorare toros, festisq; applaudere mensis.
A rdentes oculi nymphis. luce atria fulgent,
A mbrosiæ per dorsa comæ, pluuioq; madentes
N ectare, diuinum fundebant uertice odorem.
H as genuisse ferunt ægeum flumen. at illas
C ollibus excelsis Meliteion. has nemus altum
P rotulit, in uiridi solitas colludere campo.
I mpulit æsonidem magno dignata fauore
I uno Iouis consors, thalami ad conuiuia nymphas.
E xtat adhuc sacrum celebrati nominis antrum,
M edeæ formosus ubi genialia fulcra

Explicuit ductor, cum terra & pronuba Iuno
Signa dedit, fulsit nymphisq; ululantibus æther.
Heroes contra ualidis concussa lacertis
Arma tenent, ne quo conuiuia festa tumultu
Pontica turbaret uesano turbine classis.
Thracius interea citharæ gratissima Vates
Fila regens, cecinit lætas hymenæon ad aures.
Externis non hos thalamis sperauit Iason
Concelebrare toros, patrijs sed lætior oris
Ducere magnifico spectacula festa triumpho.
Hoc pariter Medea uelit. sed numina sortem
Humanam alternant, nec certo uela fauore
Nostra ferunt Zephyri, præsensq; assibilat aura.
Aesonides, Colchisq; licet dulcissima libent
Gaudia, iudicium tamen, alcinoumq; uerentur.
Cum subito ambrosijs rediens splendoribus Eos
Aëris abstersit tenebras, telluris & umbram.
Littora phæacum roseo splendore renident,
Adueniente dea croceo Titonide peplo.
Interea surgit murmur, crescitq; tumultus
Per fora, perq; uias urbis, gens barbara colchi
Macridij surgunt distantes finibus agri.
Cum subito Alcinous solio subnixus eburno
Arbiter adsedit iuris responsa daturus.
In manibus sceptrum ex auro rex magnus habebat
Iudicij socium, quo sanctum exercet honestum,
Iuraq; recta pio promit de pectore iudex.
Phæacum patres serie per castra uerenda
Incedunt. extra Minyas uisura feroces
Mœnia, solenni procedit fœmina pompa,

A grestesq; uiri occurrunt. Saturnia Iuno
I udicij famam diffuderat ante, futuri.
H ic agnum attulerat pinguem, uitulamq; nitentem
I lle maronæo spumantia cymbia baccho,
T hure uaporabant alij delubra sabæo,
C ultaq; purpureo mulier procedit amictu,
A urifluo spectanda sinu, faciesq; micantes
I gnibus alternis pepli sandicis eoæ
R espondent, tremuliq; urunt laquearia tecti.
H ærent obtutu primo phæacides, ipsos
S pectantes Minyas, & corpora diua uirorum.
I n primis natum Oeagri mirantur hyantem
C armina, quæ supos, quæ hoies, quæ tartara mulcēt.
I mmistæ passim nymphæ concordia soluunt
O ra, deumq; thori lætanti carmine adorant,
S oliuagæ modo, nunc latum glomerantur in orbem.
N am bona Iuno tui fuerunt hæc dona fauoris,
P rodere quæ Areten iussisti corda mariti.
P ostquam sublimi solio sententia lata est
D ecreto Alanoi, tumida excandescere mente
I ncipiunt Colchi, & fremitu indignantur inani.
I ura tamen didicere pati, iustumq; uereri
I udicium, atq; animos posita feritate domare.
M ox subeunt iræ regis, fastusq; superbi
A eetæ, nonnullus erat tam pectore firmo
T endere qui ad patrias auderet nuntius aures.
E rgo sollicito uexati corda pauore
A lanoum rogitant felicia rura colonis
T radat aranda nouis, patriæq; oblita, larisq;
P hæacum in populo pariter gens colcha recepta est,

C æpit & humanis ritus mutare ferinos
D onec Banchiadæ bimari gens orta corintho,
I ngressi tandem longo post tempore terras.
O pposita hos cæpit pulsos mox insula, montes,
S ummaq; palantes tenuere Ceraunia Abantum,
N estæos'q; locos, allutam'q; Oricon undis.
P ostera sed seclis demum uoluentibus ætas
A nnua solemni celebrauit tempore festa.
Q ua Nomio posuit Medea altaria Phœbo.
A lanous tandem Minyis cedentibus ultro
H ospitij dona ampla dedit, dedit insuper alma
A rete, bissena sequi quæ Colchida iussit
M ancipia, in regis domibus phæacidos oræ
E ducta, & sanctos dominæ referentia mores.
T empore dein paruo Drepanes lætissima linquit
R ura manus, Zephyris, aura'q; fauente potita
N auigat, & fatis non tangit achæida terram,
I n libycum donec penetrauerit acta profundum.
A mbracios tetigere sinus, curetida'q; arua,
E t uolucri uelo Stinnas, & Echinadas una
P rætereunt, Pelopis'q; uident surgentia regna.
H ic Boreæ furor, atq; immensu procella ruentis
P erq; nouem noctes, totidemq; reciproca luces,
D ispulit in libycas uolitantia carbasa syrtes.
N auibus hinc pelagi reditum natura negauit,
L imus ubiq; frequens, uortex, & inane profundum,
S pumanteſq; uomit sinuoso turbine fluctus,
E t tenerum erumpit dorsum flauentis arenæ.
N on hinc effugere est pedibus, pennis'ue leuari
L ittora restagnant, pelagi'q; furentis inundant
Insidijs,

Insidijs, fluit ac refluit uaga tempore paruo
Vnda ratem abripiens, quam nuda linquit arena.
Desiliere uiri, tacito quibus icta pauore
Corda tremunt. quippe ampla uident deserta, geto
Omnia plena metu. non hic pastoria balant
Agmina, nec riguos depascit uictima saltus.
Tunc pauor heroas subijt, simulacraq; leti,
Inq; uicem tacito lustrarunt lumine uultus.
Fallacem o' terram. quo nos pepulere procellæ?
O' utinam scopulis intercurrentibus Argo
Perpetuo nutans agitata timore fuisset.
Aduersis melius fuerat freta cœrula fatis
Tentantes perijsse mari, perijsse draconis
Impete peruigilis, tauriq; flagrantis ab ore.
Saltem si uetitum scopuloso uiuere ponto,
Morte licet fugisse malum, fugisse dolores.
Nunc terræ margo tenet, æternumq; tenebit.
Ipse gubernator fortuna pressus iniqua,
Ancæus cunctis hæc uerba dolentibus infit.
O' socij occidimus, nec spes est ulla salutis,
Sors mala prosequitur miseros. hinc altus eremus.
Proficit aura nihil quoniam tenet omnia limus,
Paruus & obscuris nimium furit æstus arenis.
Fracta corona ratis pridem, & bona uincula sacræ.
Terra modo occurrit nobis, imperuius humor
Nos modo terrificat, mortisq; minatur imago
Obstructo reditu, clausaq; uoragine puppi.
Consilijs opus hic. prudentia nostra uadoso
Succumbit superata mari, superata periclis.
Ergo alius puppi sedeat, si forte deorum

S pondet opem auspicio, meliori prædituṡ arte.
S ic fatur lachrymans, tantoq́; ex agmine cuncti
D icta probant, probat & pelagi qui calluit iras,
D efixæ ac gelida cunctis formidine mentes.
E t fusis pallore genis uox faucibus hæsit.
Q uin torpent similes statuis heroes eburnis.
N on secus ima pauor crebro præcordia pulsu
H aurit, anhelanti iuuenis cum feruidus ore
M unera Martis init coram duce, militibusq́;,
V ulnera & incerti miserantibus ardua belli.
Q ualis & expectans pestis postrema futuræ
A eger damna, stupet defixo in tartara uultu.
Q ualis & immodico turbatus rusticus hymbre,
Q ui ruit exundans sata læta, boumq́; labores.
S eu quando in templis delubra fluentia sudant
S anguineum rorem, astrigero uel clarus olympo
S ol media de luce silet, radiosáq; celat
L umina, & innumeris completur lucidus aer
S ideribus, cum phœbus equos, rutilasq́; quadrigas
D irigit obliquæ per summa cacumina Zonæ.
S ed postquam longo serpentes tramite ad oram
V enerunt Minyæ, nocturnus & astra reduxit
H esperus, amplexu misero per mutua uincla
F lebilibus pia colla premunt affatibus, atra
V este caput tecti, nec nocte, die'ue leuamen
A gnoscunt fessi, atq; inopes, atq; omnium egeni
D elituere neci expositi, famulæq; uicissim
T urbatæ, uxori simul adgemuere Cyteæ.
I mplumes ueluti labuntur uertice summi
C um uolucres scopuli, miserabilis adstat acute

Mater

M ater auis clangens, passisq; superuolat alis.
L ittore ceu pulchro Pactoli diuitis olim
F undit olor prædulce melos, stagna Asia circum,
E ridaniq; lacus, & dulcia prata Caystri.
S ic Minyæ fuluo turpantes puluere crines
I nsomnes, miseris flebant sua fata querelis.
I licet assidua confecti tabe perissent
I gnoti, terra ignota, sine honore sepulchri,
S ollicitos miserata forent nisi numina apricæ
C ustodes, Libyæq; deæ. quæ uertice quondam
P allada surgentem patrio, Tritonis in undis
O buiæ, adorato fecerunt numine numen.
S ol media super alta die conuexa tenebat
I gneus, & Libyæ contristans lumine leuo
L ittus arenosum insano succenderat igni.
C um subito Aesonidem circunstetit agmine facto
O buia nympharum nubes. stupet anxius ille,
A tq; deas ueritus retro sua lumina flectit.
Q uarum prima ducem uerbis affatur amicis.
Infelix quæ tanta animum, mentemq; peredit
C ura tuam ductor? pelagi, terræq; labores
N ouimus exhaustos, & totum bella per orbem
V iribus argolicis, uestrisq; peracta lacertis.
V ocales terræ nymphæ, pecoriq; regendo
S edula turba sumus, custosq; libystidis oræ.
V erum age rex ne cede malis. quin fortis, & audēs
A duersis occurre, deum felicior hora
C urret ope. patet in duris prudentia rebus.
E uigilent socij. Neptuni iam tibi currum,
A tq; rotas celeres soluet leuis Amphitrite.

Mutua sed matri Aesonides nunc dona uicissim
Debentur uobis, quos sacra pertulit aluo,
Cuius & auxilio danaas uenietis ad urbes.
Sic fatae Libyes Nymphae, propiora tenentes
Obscurae loca, constiterunt, quas lumine Iason
Collustrans, dictis sic ora resoluit amicis.
Saluete ó nemorum Nymphae, coelestia nostrum
Non capio reditum spondentia uerba, sed ipsos
Heroas cogens audita oracula pandam.
Multorum quoniam melior sententia semper.
Dixit, & assurgens socios dux conuocat omnes
Fauce siti exusta, atq; arenti puluere siccus.
Vt leo per nemus amissam si forte leenam
Vestigans rugit, fluuij, uallesq́; profundae
Voce graui, montesq́; tremunt, praeduraq́; saxa.
Agrestes horrent tauri, duriq́; bubulci.
Sic ducis horribili strepuit uox magna fragore,
Et rigido commista sono est cogentis amicos.
Olli conueniunt moesti. sublimis Iason
Nympharum monitus pandit, caelestiaq́; ora.
Accipite ó socij, & placidas aduertite mentes.
Tres mihi de numero nympharum immane querēti
Occurrere deae, succinctis nebride fulua
Corporibus, niuei supremo in uertice colli.
His dorsum incuruo nectebant cingula morsu.
Adstitit attonito propior chorus, insuper una
Ambrosia ostendunt deductis uestibus ora.
Eia agedum dux pelle moras, sociosq́; reuisens
Euigilare iube, propriaeq́; reponere matri
Praemia materno dux integer aequa labori.

Mox

M ox celerem currum Neptunus numine amico
E xpediet, celeresq; rotas leuis Amphitrite.
N on ualuere acies animi internoscere mœsti
N umina fatidicis soluentia uocibus ora.
S e nemorum dixere deas, miserosq; iuuando
M ortales, Libyæ pecudes, & rura tueri.
P ræterea quæcunq; mari, quæcunq; per orbem
G essimus, esse sibi memorabant singula nota.
N ec penitus uidisse datum est hoc lumine nymphas.
S ed medio tenebræ sepserunt aere diuas,
Q uæ nostros hebetare solent caligine uisus.
H æc fatus. stupuere animis nutantibus omnes
P ræcipue monstro Minyas agitante recenti.
A equoreis immanis equus nam prosilit undis
E ffusis per colla iubis ceruice superbus
A uricoma, cuius rorant aspergine membra
V asta maris, cursuq; notos, cursuq; procellas
P rouocat, hybernis pelagi inconstantior undis.
Q uem uisum subito Peleus miratus amicis
C ompositis, placida lenibat pectora uoce.
N eptunni currus socij super æquora cerno
C urrere, quos manibus soluit pia mollibus uxor.
A erumnosa parens, nisi nos oracula fallunt,
S acra ratis fuerit, materno nomine digna.
H æc ualidis humeris, hæc firmo robore tolli
P ostulat in sicca quod surgit littus arena,
Q uo pelagi properauit equus uestigia ferre.
A eacidæ prudens placuit sententia cunctis.
P ierides dixere mihi, uos credite uati,
C redite, uera loquor. uox nostras perculit aures

P ieridum. cecinit ore meo nunc Phœbus, & Euan.
R egia progenies, pulchroq́; in corpore uirtus,
H eroiq́; animi uires, ad littora nauim
A uia subducunt. tabulas uexere loquaces
T ollentes humeris. bissena luce reuecta est,
N octibus & totidem mox cœlo debita puppis.
Q uis regum ærumnas, curasq́;, grauesq́; labores
E numeret mortale sonans.⁖ sata semine diuûm
N empe fuit proles, humeris quæ sustulit Argo.
T antum uis animi cogit, tantum urget egestas.
S uccedens tandem libycæ Tritonidis undæ
D iua cohors, humeris deponunt fortibus Argo.
I nterea canibus similes, quibus intima feruens
E xta coquit rabies, quærebant sicubi uiui
M anarent latices, fontisq́; argenteus humor.
A pparent nullæ per uasta silentia lymphæ.
P eruenere locos sacros, ubi peruigil anguis
A urea seruabat flagranti lumine mala.
H ic querula hesperides complebant omnia uoce.
T um primum herculeo superatus concidit ictu
F raxineo impactus trunco, tantum ultima motu
P alpitat exiguo frigenti corpore cauda.
S uppositis uero capiti candentibus ulnis,
H esperides, tepidis fœdabant hymbribus ora.
I mprouisi adsunt Minyæ. uenientibus illis
S igna dedit puluis nitidam sublatus in æthram.
M onstra bonus diuina repente agnouerat Orpheus,
H ortatusq́; deas blandis ita uocibus infit.
P rudentes, pulchræq́; deæ seu numina cœli
S eu terræ reginæ estis, nemorumq́; sacrorum,

Adsitis Nymphae, o'nymphae Oceanitides Almae.
Dicite ubi scatebris per summa cacumina labens
Profluat unda, sacer'ue liquor, quo uiscera torrens
Intima, anhela sitis populato è pectore cedat.
Quod si forte datum est fatis in amicius aruum
Et patrium rediisse solum, tunc munera grati
Innumera, & uestris primum libabimus aris,
Ac Minyas uoto reduces damnabitis omneis.
Supplicibus uerbis sic fatus, numen adorat
Nympharum, faciles illae miserescere moestos
Incipiunt, herbasq; docent uligine multa
Irriguas, quibus unda frequens cum murmure serpit
Somnifico, uariis distinguens floribus arua,
Arboreisq; comis. hic hespera, populus, egle,
Versa subit sacras salices, ulmumq; erytheis.
His subito arboribus nympharum pulchrior egle
Sic blandis Minyas uerbis affatur egentes.
Certe diua cohors rigidum quicunq; draconem
Confecit pridem, qui nobis aurea mala
Seruabat, uobis hic commoda magna parauit,
Sed lachrymas nymphis aeternaq; damna reliquit.
Nescio quis saeuus peregrino clauiger orbe,
Corpore terribili, atq; oculis, cui fronte tremenda
Signa trucis micuere animi, latus hirta tegebat
Pellis, ab immani quondam detracta leone,
Cruda, rigens, inculta, ferox, ramumq; ferebat
Palladiae signum non illud pacis oliuae,
Atq; habiles telis, quis bellua concidit, arcus.
Hic talis, tantusq; uenit, qui perditus aestu,
Atq; siti consumptus, adit Tritona, lacumq;

P alladium, acutem'q; graui pede uerberat heros
I ctibus horrendi pedis exiliere latenti
P umice diuini latices, et perspicuus fons
A rgento similes qui garrulus explicat undas.
S tratus humi bibit ille gigas è marmore aperto
Q uantum non uitula immodicos trahit ore liquores,
C um populata thymum est, prati'q; uirentis honores.
H is dictis Aegle optatas simul indicat undas.
A ccurrit gauisa manus, uotis'q; potitur.
A ugustas ueluti circum glomerata latebras,
E xiles'q; fores saxi formica recursat,
A ut properant grati musæ ad libamina mellis.
C ertatim ruit unda frequens, se'q; impedit una.
S ic densi scatebras Minyæ petiere liquentes.
A tq; aliquis puro satiatus pectora rore
G audentes madido Minyas ita prouocat ore.
O`utinam deserta illum nunc forte uagantem
O stendant superos per clara pericla petentem.
T urba frequens mox optat idem. uestigia nempe
H erculei pedis hic commota ostendit arena.
A lterni accingunt sese. pinnata propago
A ccurrit Boreæ, pedibus'q; Eupheme citatis
A pproperas, longe'q; oculos qui mittit acutos
L ynceus, & quintus celeri uolat impete Canthus.
Q uærere festinat socium, uerum irritus omnis
E st labor, incerti redeunt, Calais'q; uolucri
R emigio alarum, nihil explorauit amici
A laidæ, aut celeri Canthus uelocior euro.
C anthe graues parcæ libycis te protinus oris
A bstulerunt pecudes libyci pastoris agentem.

P ercussus saxo cadis heu miserande Caphauri
P astoris manibus misso. qui patre superbus
P hœbigena exultabat auo, Phœbiq; nepotem
R ustica turba uocat. peperit nam Dia puella,
Q uam iussit libycis Minos habitare sub oris,
D iuina tum prole grauem, uentremq; ferentem,
E t propriam natam, dixere Acacallida nomen.
H æc natum peperit clarij de semine Phœbi,
A mphithemin garamanta uocant cognomine terræ.
A mphithemis demum mistus Titonide nympha
S uscepit Nasamona ferum, fortemq; Caphauron,
D eprehensum occidit qui tum inter ouilia Canthum.
S ed non heroum dextras effugit acerbas
V t sæuum didicere nefas. lux postera fulsit,
A dsunt lugentes, & tristia funera ducunt,
D efletumq; diu terra posuere libyssa.
L uce ibi, & Ampyciden gemuerunt Mopson eadem,
Q uem parcæ domuere graues, & tristia fata.
N ec potuit sacro præuertere carmine cœlum.
N ulla fuga est mortis. parcæ fatalia nentes
S tamina, nostra secant præfixo tempora cursu.
D eclinans medium solem, linguisq; trisulcas
C rebra micans serpens uiridi prorepserat alga.
A ggreditur celer adstantem, furtiuaq; figit
S picula, & occulto depascitur exta ueneno.
M onstrum horrendũ, immane, nocens, nec tristius ullũ
M ater alit tellus, inuitisq; excipit ulnis.
N ec si, fas modo sit manifestis dicere uerbis,
O ffensi cupiat medicari uulnera Pæan,
S ufficiat sic terra lues bacchatur, & angit

C um mediam Perseus Libyam superextulit alas
E urymedon, etiam hoc dignata est nomine mater,
C æsa ferens regi Phorcynidos ora Medusæ.
Q uotquot cæruleo ceciderunt sanguine guttæ
V ertice gorgoneo, tellus fœcunda colubros
F ecit, & inuento geminauit fata ueneno.
M opsus ut aduertit sæui discrimina dentis
R ettulit angue pedem uiso. sed lurida serpens
O re pedis calcem tetigit. Medea, bonæq;
P ertimuere malum famulæ. non territus ille
V ulnere, sanguineum tractauit protinus ulcus.
C onficit audentem tamen illum, atq; intima somnus
L etifer inuasit, oculos texere tenebræ.
I nclinansq; solo immani uexata dolore
M embra, riget. fidi Minyæ funduntur ad ægrum.
A ttonitus stupet Aesonides pro uulnere tanto.
F ata gradu celeri properant, reliquumq; salutis
N il superest. tetrum populat præcordia uirus.
A ctutum monimenta parat dux graius adempto
A mpycidæ, lacerat crines Medea, genasq;
R adit. at heroes respondent flebile carmen.
T er circum monimenta uiri fulgentibus armis
S olenni saliunt chorea, socioq; parentant.
I nijciunt crebros libyæ quoq; pulueris haustus.
A t Minyæ spirante noto super æquora certi
I re, ruunt. Tritonis aquas euadere certant,
C onsilioq; carent, atq; ordine rebus in arctis.
N on secus obliquo flectit se tramite serpens,
C um sol accensum radijs calefecit acutis,
H uc alternus, & huc conuertens sibila colla,

S cintillæq; micant flagranti lumine crebræ.
S ic pagasæa ratis Tritonidos ora paludis
D um petit, incerto nutans secat æquora fluctu.
C ontinuo tripodem Phœbi, quem nauis agebat
T hracius exorat uates, deponere diuis
I ndigenis, Libyes ut numina sacra piaret,
V t reditum præstent facilem, uentosq; secundos.
C um subito occurrit iuuenili corpore Triton
C æruleos madidus crines, Minyasq; salutat.
S uscipite o' iuuenes immensi pignus amoris,
H ospitijq; fidem. nam longis incola terris
M ulta solet cupere interdum quibus indiget usus.
D icam equidem, & dictis curas fortasse leuabo.
P rudentem pelagi fecit me rector aquarum,
E t libycas sceptrum teneo regna per oras.
A udite heroes libya nutrice ferarum
E urypylon genitum uobis inuisere præstat.
S ic fatus glebæ dextram superinijcit acer
T alibus Euphemus uerbis grauia ora resoluens.
A pida si nostri terram, pelagusq; uocatum
M inois, certo referas nunc pectore Triton.
H uc cursus fuit inuitus, per inhospita cymbam
L ittora, certantes euros, tumidasq; procellas
T raximus, inq; tuas terris enauimus undas.
N ec pelago scimus Pelopeia rursus adire
A equora ab ignoto, libyæq; palustribus oris.
T alia dicenti diuino numine Triton,
A ngustum ostentat manibus, uerbisq; profundum.
E xitus hic ponti est ubi semper cærula torpent
I ncertis utrinq; uadis, ubi tollere portus

N omine splendoris fama est, media æquora fractis
F luctibus angustant sese. sic ire licebit.
I s portus qui diuinam Pelopeida terram
D irigit, excelsas ultra Cretæ eminet oras.
T endere si in dextrum libeat latus, unda uagantes
I ncludet, pelagusq; tumens innabilis undæ.
Q uod si quis modice declinet, limite recto
P uppis inoffensis sulcabit cærula uelis.
V erum agite Heroes, agilesq; incumbite remis.
F ata uiam, portusq; dabunt, uestriq; labores.
H æc ubi dicta dedit, cuncti in sua transtra recedunt.
P andere uela iuuat, tonsisq; ferire paludem.
T ritoni pecudum lectissima corpora mactat,
E t carmen solenne canens uittatus Iason,
N umina cuncta maris precibus rogat, atq; ita fatur.
Diua palus, sacraq; deus qui degis in unda,
F inibus his qui ostenta mihi manifesta dedisti,
S iue tenes pelagi loca Triton, Incola Phorcyn
S eu uocat, aut pelagi celebrant te Nerea nymphæ,
S is placidus finem statuens, metamq; labori.
D ixit, & in medias mactatæ porricit undas,
G uttur ouis feriens puppi securus ab alta.
C ontinuo apparet magni per inane profundum
E ffigies ueneranda dei longe æquora uerrens.
N on secus, ac si quando orbes per agonis ouantem
T hessalus egit equum. pedibus se tollit, honestam
C oncutiens ceruice iubam, saltuq; uolucri
E micat intorquens alterna uolumina crurum.
D istantis domini tamen ardua iussa capessit.
V lterius moderator agit Sic Palladis Argo

Helcia corripiens Triton, cui uertice summo
Et caput, atq; humeros, anctusq;, aluumq; sub ipsam
Maiestas æterna micans dis reddidit æquum.
A lui utrunq; latus tendunt immania Cete,
Spinigero findunt quæ obliquis cærula dorso
Cornibus, esse solent crescenti qualia lunæ.
Se pelagus dedit in medium, uastumq; profundum.
Ingressus glomerat fluctus. conclamat Iason
Ante oculos monstrum cernens, & Thessala pubes.
Nunc Argous ibi portus, simulacraq; nauis,
Tritonisq; extant aræ, quod numine dextro
Hic traxit, tum cymba moram. mox luce reuersa
In dextrum extensis uelis latus, inuia uasti
Deseruere maris. Zephyri leuis aura secundat
Lintea, & Oceanus faustis subremigat ulnis.
Orta dies, pelagiq; sinus, fluctusq; profundos
Ostendit. subito genitabilis aura fauoni
Destitit, à puppi incurua uenientibus austris.
Tempore quo occiduas Phœbus se mergit in undas,
Quem canam uisura Thetim sera astra sequuntur.
Cum fessos operi tauros iam soluit arator.
Nocte sub obscura tepido iam Carpathus austro
Deseritur, duris annixi impellere remis
Insomnes, noctemq; die, lucemq; tenebris
Continuant, Cretam pagasæa puppe legentes.
Ferreus arce procul scopuli Dictæide terra
Hos prohibet sæuo ore talus, suspendere funes
Et legere hospitium, puppiq; immittere habenas.
Olim abies, alni, quercus, fagiq; ferebant
Cruda puerperia, ac populos umbrosa creauit

Populus, & fœta uiridis puer excidit orno.
Hunc ferri radice satum tamen, ordine fati
Custodem Europæ statuit saturnius esse
Semideos inter, robustáq; secla uirorum.
Concretus Chalybe è duro ter obambulat oras
Dictæas Talus. huic rigido stant corpora ferro
Dura, nec humano frangi potuere labore.
Sed pedis in talo lætalis sanguine uena
Plena micat, solum hoc obscuræ iter est breue morti.
At Minyæ tantis oppressi casibus hærent,
Incerti quo uela ferant. clàm nocte suprema
Cretenses linquunt portus, altumq; capessunt.
Interea torquente siti, torquente dolore
Gnosiacis uitam posuissent protinus undis,
Ni miseros Medea pio sermone leuasset.
Accipite hæc Minyæ, mortalem sola domabo
Sit quicunq; uelit, uel si totum ærea corpus
Massa tegat, niteat uiridi quanquam ille iuuenta:
Sit modo tuta ratis saxi ne uerbere pressa
Deficiat. uitate graues à littore iactus,
Donec agam magicis sub tartara nigra uenenis.
Sic ait. à telis retrahunt Pagaseia transtra
Heroes, magicæ pendentq; à murmure linguæ.
Aesonidæ Medea uiro comitata recurrit
In puppim, mulcens hecatæo carmine parcas
Fatiferas, imi celeres quas rumor auerni
Esse canes memorat. quæ toto lurida cœlo
Monstra uolant, uitæ nectentes retia nostræ.
Supplicibus uerbis, magicis quoq; cantibus illas
Ter uocat, & precibus ter uertit in hostica furuas

Arma canes, oculosq; tali præstringit adurens.
Mox rigidas magico diras cantamine torquet.
Summe pater diuûm magnus stupor intima uersat
Corda mihi, si lingua necem, si murmura possunt
Interitus afferre homini, celerareq; fata.
Ferrea cui moles præcordia ferrea circum
Tota fuit. cessit magico prostratus ab ore.
Vtq; securigeris abies percussa lacertis
Fluctuat instabili nutans ceruice, ruinam
Mox trahit. haud aliter pedibus modo fluctuat ægris,
Et modo connixis firmat uestigia plantis,
Procumbit tandem, & rigida se porrigit aluo.
Exanimisq; iacet perfracta carmine uena.
Exultant Minyæ, & sacris operata iuuentus
Palladi sacra parat uicto iam lætior hoste.
Tum primum Cretam linquunt, minoia regna
Heroes, subeuntq; uagæ Salmonidos oras.
Sulcantes undas cretæi marmoris, urget
Nox grauis, hanc proprio tristem cognomine dicunt.
Astra malam noctem, nec lunæ splendor agebat,
Desuper at nigrum chaos, ut consueuit auernis
Ex tenebris, furua cœlum contexere nube.
An stygijs rapiantur aquis, refluis'ue ferantur
Aequoribus dubij. certæ spes nulla salutis.
Tunc geminas ductor tendens ad sidera palmas,
Ingenti Phœbum ore uocat. per lumina tristes
Labuntur lachrymæ. donaria pythia largis
Exuuijs cumulare heros promittit, Amyclas,
Muneribusq; sacram ortygiam ditare superbis.
Tum clarium ductore deum, numenq; rogante

Supplice Apollineum dextra, leuis aura refulsit
Protinus, auratáq; dedit bona signa pharetra
Dexter Apollo duci, Sporadum patet insula iuxta
Hippurin, nautæ subito retinacula nectunt.
Continuo roseis mundum diffuderat ulnis
Titoni coniux, Phœbo tum graia iuuentus
Aegleti statuunt aras de nomine dictas
Lucis, in occiduo puppem quæ rexerat ortu.
Turbatis quoniam nautis illuxit Apollo.
Insula deîn Anaphe, longũ est memorata per æuum.
Littore deserto Minyæ cum sacra pararent
Stipitibus lymphas ardentibus iniecerunt.
Medeæ adstantis famulæ phæacides alto
Pectore non poterant lætum compescere risum,
Orgia sacrifici solitæ maiora uidere
Alcinoi, ditesq; foci melioris honores.
Has iuuenum auersata cohors, conuicia iactat,
Turpibus incessens uerbis deturbat, & arcet.
Ex illo muliebre genus contendere sueuit
Vsq; uiris, Phœbum per mutua crimina placans.
Humentes quando hinc Minyæ soluere rudentes,
Tum memor Euphemus nocturni sæpe soporis
A` Maia geniti ueneratur numina diui,
Et memori attonitus uaga somnia corde uolutat.
Nanq; uidebatur glebæ candentibus ulnis
Coniungi, & ueluti materno lacte foueri.
Mamma puellaris uisa est, in uirgine qualis
Esse solet tenera, mœsto sed captus amore
Euphemus dulci uerborum murmure gestit.
Non secus, ac dominam complexibus ambiat arctis.

Quam

Quam tamen Euphemus grata uice lacte fouebat
Ipse suo. dein uirgo loqui sic uisa repente.
Tritonis genus, & natorum grata tuorum
Sum nutrix, non quam fortissime rere puellam.
Sed me iuxta Anaphen Nerei pia numina Nymphas
Deponas pelagi, nullo pede postera ducet
Ad Phoebi radios me lux sublimis olympi.
Aesonides docto Phoebi responsa uolutans
Pectore, sollicitos dictis affatur amicos.
O' socij praeclara quidem, nec parua paratur
Gloria. di superi iactatam in caerula glebam
In terram uertent, quae fertilis insula fiet.
Hanc iuuenes, nostriq; colent per secla nepotes.
Occurrens nobis Triton dedit hospita dona
In Libya, & nobis praesenti numine fulsit.
Sic ait. at uanum Aesonidae non cogitat heros
Iudicium Euphemus. quin dictis laetus, & ore
Vaticino, paruam demersit in aequora terram.
Emicat illa repens, surgitq; leuata profundo.
At primi Lemni Sintiados ante coloni
Illinc expulsi tyrrhenum fortibus armis,
Tum Sparten coluere ipsam. quam linquere adactos
Autesionides ausus traducere Theras
In terram pelagi Callisten, nomina luce
Ex illa sumpsit There, post funera cuius
Euphemi facta est haec insula tota superbi.
Inde relinquentes celeri freta turbida cursu,
Littora curua legunt Aeginae Asopidos. illic
Lite uiri certare parant uter hauriat undas.
Cogebat duris populos in rebus egestas.

M yrmidonum pueri memores certaminis acti
A` proauis, currunt celeri per littora planta,
T urbáq; nunc prisci contendit imagine ludi,
Q uorũ humeros grauis unda premit. premit & ca-
(dus ingens.

A udete Heroum felix genus, impia quando
V is maris, & crebris cessabunt flabra procellis.
L ætitiæ, cantusq; aderunt. mox pectine Phœbi
D ulcior attollet uestros super astra labores
A nnorum superans uoluentia secula Clio.
R ursus ab Aegina redeuntibus aspera bella
N ulla ratem pressura manent, nec turbinis atri
I mmanisq; noti rabies, sed strata quietis
V nda maris Zephyris, leni uos prouehet aura,
C ecropios portus, emensiq; Aulidis oram,
E uboiæq; sinus, & opuntia mœnia locrũm.
L ittora mox sacra pagaseia puppe legetis.

R ex & uates Pythonis maxime princeps,
C uiq; sacræ summū parnasia petra cacumen,
V irtutem cano Phœbe tuā. tu præmia famæ,
V eridicamq; mihi toto de pectore uocem,
V t teneam dulci mortalia pectora cantu,
C um iubeant plenis musæ me scribere chartis.
N am mihi Phœbe pater citharæ pergrata canenti
C arminibus flagrat mens. nondum dicta referre
T empus adhuc ullis. tunc cum Bacchiq;, tuiq;
P ercussus stimulis horrentia tela canebam,
Q uæq; iuuent homines, & quæ mysteria genti,
N ec non prima chaus antiqui urgentia fata.
D einde per innumeras Saturni semine uires
A ethera, & excelsum duplex cui robur amorem,
Q uiq; frequens genitæ est noctis pater inclytus, hūc se
Q uod prior ostendit nostri dixere Phaneta,
V nde potens fluctu tellus, & bella gigantum
I mpia, qui in superos aciem struxere nefandam.
E x ipsis hominum mortalis manat origo.
I mmensæ claudunt quotquot confinia terræ,
D iuinumq; Iouis cultum, latriamq; parentis
M ontanæ Cybeles. quæq; illa in montibus olim
P ersephonem patrijs docuit iam forte puellam.
H erculis & laceri, famosáq; uulnera Mæli
S acra quod Idæis & uis corybantibus ingens

Errauitq; Ceres, raptæq; exinde dolores,
Vtq; dedit leges, quàm splendida dona Cabirum.
Quæq; canat nullus nocturna oracula Bacchi,
Diuinam Lemnon, & littoream Samothracen,
Sublimemq; Cyprum, ueneremq; ut amauit Adonis,
Orgia Praxidices, arines cum Pallade noctis.
Aegypti luctus, & Osiris dolia sacra.
Quid de uenturis præcordia uisa ferarum,
Et uolucrum doceant quo ritu uiscera spectes.
Quanta etiam somno captæ pulcherrima rerum
Prædicant animæ uatum de mente profunda.
Et quæ sit signis, monstris, astroq; minaci
Casta hominum generi lustrata perutilis unda.
Quæq; deos placent, hominumq; in funere dona.
Multaq; præterea mihi uisa, & cognita dixi
Cum peterem tenebras pallentis Tænaron orci
Confisus cithara cara pro coniuge nostra,
Et cecini qua sacra nitent ægyptia pompa
Accedens Memphin præclaram, atq; Apide terras
Insignes, rapidi Nili quas unda coronat.
Vera tibi nostro cuncta hæc de pectore manant.
Nunc quoniam flagrans in nobis euolat œstrum,
Corpoream linquens molem super æthera longe,
Non audita prius nostro de carmine disces.
Pieriam ut quondam, libethraq; uenit ad alta
Semideum, pariterq; Heroum primus Iason,
Et sibi pro reditu rogat auxiliator, ut irem
Puppe secans altum crudelia regna petenti
Diuitijs gentem, scelerum quoq; mole grauatam.
Sole quibus genitus Aeætes regnat in oris.

Nam timuit Pelias præsagia, ne sibi regni
Auferat Aesonides uenturis sceptra diebus.
Fraudibus inde uias fallaci corde struebat.
Vellera de colchis nam iusserat aurea ferri
Thessaliam ad pinguem. sed uox ut perculit aures
Impia, Iunonem manibus uocat ille leuatis.
Hanc colere è cunctis solitus cœlestibus unam.
Illa fauens iustis precibus pia uota secuta est.
Nanq; hominum magis unus erat dilectus ab illa
Heroum intrepidus super inclytus Aesone natus.
Cogitur hinc ad opus Pallas Iunone uocante.
At dea fagineam celeri struit ordine puppim,
Remigioq; aptat, salsum quæ prima profundum
Præterit, & pleno tenuit sua littora cursu.
Ergo ubi magnanimos reges collegit Iason,
Impiger ad Thracen celerat uestigia nostram.
Illic me cithara sinuantem plectra canora
Inuenit, ut sacros facerem tibi Delphice cantus,
Qua traherem uolucres, serpentes uoce, ferasq;.
Sed postquam gressus optato fixit in antro,
Protulit è calido mellitam pectore uocem.
Orpheu Calliopes Oeagro nate parente,
Atq; in Bistonia Ciconum rex optime salue.
Tu nanq; æmonias princeps das iura per alpes,
Strimoniasq; undas, rhodopes cacumina summa.
Ipse ego sum Minyes regali sanguine cretus
Thessalus Aesonides, hospes tibi certus habendus.
At tu quæso faue cæptis, & percipe grato
Quæ loquar auditu, nec inexorabilis esto.
Euxini, Pontiq; sinus, & Phasida tutum

T e petere, & monstrare maris quo nauiget Argo
I ndomitis littus uotum est Heroibus unum.
E xpectatur ab his tua uox diuina, chelisq;
Q uem sperant comitem pelago, sociumq; laborum.
N am neq; mens dare uela uiris in barbara regna
T e sine, qui tenebras de tot mortalibus unus
A cesti horrentes, & quæ rudis ultima rerum
A bdita se posuit tellus, atq; inde redisti.
H anc igitur molem communis ferre laboris,
N omináq; ipsa uelis tua clara nepotibus esse.
I nde ego sum tali respondens uoce locutus.
A esonida quid tanta mouens hortaris? & urges?
I re procellosas armata puppe per undas?
V t ueniam Colchon Minyis adiutor ad urbem?
A t mihi iam satis est operum, satis atq; laborum,
E x quo terrarum uidi loca plurima, & urbes
A egypti, libyesq; uiris oracula promens,
E t me sollicito tandem reuocauit ab æstu
E rrantem, in patriamq; parens ueneranda reduxit,
V t teneam tardos morientis tempore canos.
S ed neq; fatales fas est mihi soluere leges,
P arcarum me iussa trahunt magno mihi constent
P er numerum quæsita Iouis, iam iamq; sequemur,
I nter et Heroas nostri numerabimur æui.
T unc quoq; digrediens antrum peramabile liqui
D ulcisona comitante lyra, Minyasq; secutus
A latis pedibus Pagasarum ad littora ueni.
H ic tum bellaces angusto in littore Graij
C um fremitu ad ripas condensabantur Anauri.
A tq; ubi iam gressus spectant me ferre propinquos,

Exultant animis, & gaudia plurima carpunt.
Ipse super tantis quærens Heroibus ibam.
Herculis ac primum conspexi fortia diui
Pectora. quem peperit de magno Alcmena tonante,
Liquissent triduum solis cum lumina terras,
Torpentisq; forent gratissima tempora noctis,
Tiphynq; Agniaden, longe qui Linea puppis
Dirigeret, tunc se exercens confinia iuxta
Thespiacæ, & pelago, & Telmisi nauigat undis.
Is fuit horrisonis, sæuisq; obstare procellis
Doctus, & ad tutos Argo perducere portus.
Pollucem atq; equitum domitorem Castora noui,
Et te Mopse adij Titaresie, splendida cultu
Chaoniam peperit quem subter Aregonis alnum.
Præterea Aeaciden illustrem pelea partu
Aegnes dolopum, phthia qui regnat in urbe.
Mercurij generosa patris tria pignora uidi
Aethaliden, sibi quem genitrix tulit Eupolemia.
Myrmidonis saxosæ Alopes in montibus urbis
Euriton, egregiumq; Enchiona, quos sibi quondam
Laothoe Mereti genuit commista puella,
Mercurij soboles Cyllenia regna tenentis.
Tu simul Actoride, tu Buphage nate Corono,
Iphiclus, & Phylaci diuum genus affuit una.
Tuq; etiam Aeneade phœboq; simillime Butes.
Transit Abantiades Euripi littora Canthus,
Quem Parcæ domuere graues, Libyesq; per arua
Immemorem reditus mors intempesta peremit.
Venit & Alconis æsepo abs amne Phalerus,
Gyrtonem ualidis muris qui condidit urbem.

Iphitus hos sequitur de te patre Nabole natus,
Phocensis retinens turritæ scæptra Tanagres,
Laodocusq́;, Alausq́;, & Areius inclyta proles
De Pero geniti, & præclari germen Abantis,
Iphidamasq́; Alei uenit. nam iussa parentis
Magnanimi urgebant. Tegees tellure relicta
Venit & Erginus Branchi, cultissima linquens
Et patriam celsis cum mœnibus arua Mileti,
Mæandri in sese quæ uerberat unda recurrens.
Deinde Periclymenus Nelides affuit una
Pellenen iuxta linquens, madidamq́; Lipezon,
Asty suum diues, positusq́; in monte colonas.
Tu Calydone uenis fortis Meleagre relicta,
Quem tulit in roseis Altheæ Amplexibus Oeneus.
Iphiclus alta secans Atracesia stagna reliquit,
Altheæ qui frater erat, præq́; omnibus uni
Intentus Meleagre tibi laudanda monebat.
Transit & Asterion genitus de patre Comete,
Iresien linquens, ubi mistus Apidanus undis
Penei fluctus communes mittit in æquor.
Liquit & Eurydamas properans Bœbeidos algam
Peneo illapsæ Meliboæ mœnia iuxta.
At postquam ælatides Polyphemus prosilit ingens
Viribus, heroasq́; inter ceu flamma refulgens
Enæus uenit Cænei quem fama rapacis
Vrgentem Lapithas centaurica tela tulisse
Transfixum trabibus abiegnis corpora longis,
Sustinuisse tamen genua incuruata furentem
Et uiuum manes, tenebrasq́; Acherontis adisse.
Venit & ipse Pheris Admetus Apolline quondam

P erfunctus seruo patrias dum diffugit iras,
N anq; ille indomitis cyclopas morte sagittis
P ro nato impatiens affecerat ante perempto,
A ctorionq; illi, qui filius Actorionis
S axosam linquens Opoenta. accessit & Idas.
Quiq; procul lõge trans æthera, trans mare Lynceus
E t subter Plutum, terræq; barathra profundæ
S olus in humanis uisu penetrauit acuto.
C onsequitur Telamon. fortis pater Aeacus illi.
S plendida cui nubens Aegina potentis Asopi,
N ata dedit pulchrum Salaminæ in littore partum.
M artius his Idmon nothus annumeratur Abantis,
Quem de concubitu generauit Apollinis olim
C ircum diuinos animosa Pheretia fluctus.
H uic præscire dedit, huic promere uoce futura
P hœbus, ut utiliter genti memoranda loquatur.
A ffuit & linquens opoenta Menœtius agrum.
V icinus Minyes, uenit quoq; diuus Oileus.
I nclytus his aderat Phlœias quem propter amœni
A esepi ripas Baccho est enixa puella
I nsignem forma, & prudenti pectore clarum.
C epheus Arcadia concessit, & ipse relicta
A ncæusq; senex Euxini ad littora ponti.
I ussit ab Arcadia pater una Heroibus ire.
H ic humeris nullos ualidis induxit amictus.
S ed rigidum pellis latus urso texit adempta.
N auplius insequitur Amymones cara propago,
Quem tulit illustri Neptuno subdita pulchro
C orpore dis similem, & præstanti robore clarum.
V ertice Tænareo uenit Meleatidos alto

Aulonas linquens simul, undisonasq; Therapnas.
Venit & Ancæus, cui Cyclos, cuiq; planetas
Nosse datum, & summis quod iter Pleuronius astris,
Vnde quod & præsens, & quæ uentura canebat.
Deinde Palæmonius Lerni nothus, utraq; uenit
Læsus crura licet, pedibusq; nec ambulat æquis,
Vulcanoq; ideo genitum de patre uocabant.
Venit & Alphæi ripis, Pisisq; relictis
Patre satus magno Augeas de sole corusco.
Quinetiam gemini fortissima pectora Rami
Amphion simul, Asterius Pellene relicta
Cultibus, & patrijs alacres in prælia fratres.
Agnoui duplicem Boreæ de germine spicam,
Quos peperit nubens Illisi ad fluminis undam,
Regis Erechthei diuum genus Orithia.
Quiq; etiam plumis circum talaria fusis
Corpore dis similis Zetes, Calaisq; uolobant.
Venit ab urbe Pheris Pelia quoq; principe natus
Anchisteus, præcelsa duci cui pareat Argo.
Euxinum, & Phasim Minya ut cum remige poscat.
His simul accessit dilectus ab Hercule diuo
Pulcher Hylas, nondum cui circum tinxerat ora
Candida, flauescens rosei lanugo decoris,
Amphitryoniadæ intonsus sic ille placebat.
Sic illi ad puppim, sic in sermone frequentes
Circum aderant, aliusq; aliud clamore iubebat,
Prandiaq; haud parci præbebant hospite mensa.
Sed postquam sat cuiq; fuit potusq;, cibiq;,
Ordine quisq; sedens ad opus iam uota ferebat.
Hinc sese ex alta consurgens quisquis arena

A dſtantem glomerant ſpatioſo in littore nauem.
C ertatimq; ſtupent omnes. ſed protinus Argus
S ubnectens ualidos alta de puppe rudentes
A rtis ope, & trabibus ſubter conuexa dolatis
R oſtra mouere parat, uocat, atq; hortatur honorans
I nfeſſi ut ſubeant. ſtudioſos occupat ardor,
A rma quoq; exuti prolixum pectora circum
S uccincti funem, ſupremis uiribus inſtant,
E t ſtatim ad fluctus ſtrident. propellitur Argo.
I lla ſed exiliens nudas dum calcat arenas,
T erram inter fluctusq; in ſicca reſtitit Alga.
N ec forti Heroum dextra impellente mouetur.
O briguit gelido tum rurſus pectore Iaſon,
E t me reſpiciens ut noſtri carmine plectr i
V ires, atq; animos defeſſis innuit, addam.
A ſt ego cum cithara meditatus carmina noſtra,
M elliſluaſq; mea reſonans cum matre camœnas,
E x imo dulces produxi pectore uoces.

Egregij Heroes Minyæ generoſa propago
E ia agite inuictis alacres impellite funes
P ectoribus, ſolido & ueſtigia figite greſſu
S umma pedum geminis innixi extendite plantis,
E t læti in fluctus Argo proferte ſerenos,
Quæ trabibus quernis compacta eſt, phagineiſq;.
P ergite uoce mea. prius eſt ea cognita uobis
C um traherem quercus nemoroſa in ualle Colones,
E t Pontum peterent cantus de uertice montis
S axa ſecuta meos. Sic tu procliuis in undas
M e ſequere æquoreas. moueat fiducia noſtræ
V t properes citharæ, uox & diuina canentis.

N ec mora prosiluit stridens, sensitq; carinae
S ubdita concussae callenti phagus ab Argo
P alladias artes. stetit ocyus illa per undas.
C ongeriemq; leuat. uasto natat ardua ponto,
E t trabium densas disiecit mota phalanges,
V no protensae subter quae fune iacebant.
I ngreditur portum gaudens iam littore cedit
V nda repercusso, laetusq; exultat Iason.
A rgus init saltu puppim, Tiphysq; secutus,
E t sua quaeq; uiris dant armamenta, locisq;.
E rigitur malus uelum super, hinc quoq; clauum
S ub puppim nectunt, & loris fortiter urgent.
A t postquam remis instructa est nauis utrinq;,
A ccelerare iubent, Minyasq; insidere transtris,
A d quos tum uolucri sermone locutus Iason.
Vos ait illustres proceres aduertite, nanq;
I pse ego me nolim regem melioribus esse.
E rgo ducem quemcunq; animis persuaserit unus
P roferte heroes. illi sint omnia curae,
Q ui rebus modus, & quae sit sententia dictis
C um terrae accedent, & cum tranabimus aequor,
S iue etiam Colchos, alias seu poscimus oras.
E stis enim numero simul, & uirtute priores,
E t manet à superis nascendi gloria uobis,
V t labor hic nulla communis laude carnatur.
S ed neq; qui superet, uel sit praestantior ullum
H ercule rege putem, simul & cognoscitis ipsi.
S ic ait, & cuncti laudarunt dicta tumultu,
E t clamor sequitur. regem placet esse, ducemq;
A lcidem, longe socios qui excelleret omnes.

Non

Non tulit Alcides prudens. nanq; ille sciebat
Aesonidæ per iussa dari Iunonis honorem,
Vt decus in longos illius proroget annos.
Inde ducem clara decernit Iasona uoce.
Quinquaginta Argus remis terraq;, mariq;
Tum quoq; collaudant Alcidæ iussa tumultu
Sublato, & princeps his esse uidetur Iason.
Sed iam uectus equis cũ scanderet æthera Titan
Immensum, & tenebras inferret noctis opacæ,
Tum secum Aesonides intra præcordia cautus,
Fœdera iuratos statuit firmare, fidemq;
Heroas, stabili seruentur ut omnia uoto.
Tunc musæe patris carum genus Antiophemi
Me properare iubes pulcherrima sacra parantem.
Ipse pyras igitur spatioso in littore struxi
Frugiferæ quercus, tum uestes desuper amplas
Ordine composui dis conuenientia dona.
Tunc quoq; mugitu præstantem, & robore taurum
Viuentem ad superos; dura ceruice reflexa
Occidi iugulans. circum cruor undiq; manat.
Imposui super, & confringens corda placentis,
Vna oleæ librans agnæ cum lacte liquorem.
Tunc iussi densa proceres adstare corona,
Agglomerare enses, infigere tela iuuencο,
Visceráq;, & pellem nixu transfigere dextræ.
In medio patulam collectis omnibus urnam
Constitui. inde manu commiscens omnia docta
In primis adipem, cerealia dona farinæ
Et salsos pelagi fluctus, tauriq; cruorem,
Inde coronatos oleis ad sacra uocaui.

Ipse meis phialam manibus, fuit aurea sumens
Impleui mustis epulis, atq; ordine cuiq;
Herowm gustare dedi uirtute potentum,
Et picis arentis immittere lampada iussi
Ignibus æsonidem. facis ingens flamma coruscat.
Extendens tum deinde manus resonantis ad undas,
Sed uoco te primum seniorem Nerea cunctis,
Quo patre formosæ sunt quinquaginta puellæ,
Et Glaucen, Phocas, quæ concipit Amphitritem,
Proteaq;, & Phorcum, & late Tritona sonantem.
Et celeres uentos, quibus aurea iungitur aura,
Splēdidaq; astra procul, tenebras quoq; noctis opacæ,
Præq; ducem pedibus fulgorem solis equorum
Dæmonas amplexus, heroidas usq; marinas,
Littoreosq; deos, fluuiorum & salsa fluenta,
Et fusco terras Saturnum crine mouentem,
Extantemq; undis ad iuramenta uenire,
Deserat ut nullus communes ante labores,
In patria rediens donec sit quisq; receptus.
Læserit at iurisiurandi fœdera quisquis
Numina contemnens superūm, testentur in illum
Vltrix iustitia, & pœnas quæ præbet Erinnys.
Hæc ego. Tunc omnes, periuria nanq; timebant,
Adspirant nutu, manibus quoq; sic fore signant.
Atq; ubi consensere, & iusiuranda dedere,
Prosilit in medium nauis tunc quisquis aduncæ,
Ordineq; adsedit. iuga subter & arma ligabant,
Aptabantq; manus remis. iubet hic quoq; Tiphys
Nexilibus longam chordis subnectere scalam,
Vela dare in uentos, portuq; auellere funem.

Tunc etiam leuibus Iuno Iouis uxor eundum
Significat uentis, impulsaq; nauigat Argo.
At postquam remos haud fessi mente, manuq;
Exercent proceres, & amarum scinditur æquor,
Spumea de prora deferbuit unda tumescens.
Sed cum mane sacrum surgens aperiret eoo
Oceano terras, iam iamq; aurora ruberet
Dulce hominum generi lumen, superisq; reportans,
Tunc sese nobis nemorosa cacumina, & altis
Rupibus umbroso de uertice Pelion offert.
Hic propter terram Tiphys temone remisso,
Remigibus lentis impelli iusserat Argo.
Tunc propere littus contingimus. haud mora iacta
Ad terram scala, portis intramus amicis.
Egressi Heroes Minyæ dant membra quieti,
Ad quos tunc omneis Peleus eques est ita fatus.
Cernitis excelso collem sub uertice amici
In medio umbrosum spatio? iustissimus illic
Centaurorum habitat speluncæ in margine Chiron,
Quicunq; in Pindo, aut Pholoe uersantur in urbe.
Iustitiæ studet & morbis medicamina præbet.
Quinetiam Phœbi citharam, quandoq; canoram
Mercurij ue lyram plectro pertentat amœno.
Iudicia in rebus mortales edocet omneis,
Usque adeo Thetis ut niueis argentea nostrum
Quemq; enixa recens natum. complexa sub ulnis
Pelion ascendens tulerit Chironis ad antrum,
Quo sciat & prudenter ali, & constanter amari.
Sed iam certa tenet pueri me cura uidendi,
Antrum igitur poscamus, ut hinc uideamus amici

Quis puero cultus, morum quis fulgor in illo.
Sic dicens callem ingreditur, sectamur euntem.
Ast ubi centauri uastæ successimus aulæ,
Ipse recumbebat tenui prope limina lecto.
Ingens atq; humeros sustentat petra, pedesq;
Præpetibus membris extendebantur equini.
Tum prope Pelides, Thetidos quoq; filius adstans
Increpuit citharam. tenuit sua gaudia Chiron.
Ast ubi præclaros reges ad limina uidit
Excipit adsurgens, & lætus ad oscula quenq;,
Inde epulas profert, & plenis uina lagenis,
Substernensq; humiles multa, discumbere iussit,
Fronde thoros, fert exuperans. incompta paropsis
Porcorum, atq; agiles ceruorum in prandia carnes.
Deinde tulit dulces gratissima pocula Bacchi.
Cum iam mensa ilares animos fœcunda dedisset,
Applausu strepuere manus. me nanq; iubebant
Cum cithara argutos cantus conferre Chironi.
At mihi non ideo persuasum est. nanq; rubore
Perfusus iuuenis senis æmulus esse uerebar.
Ipse senex donec cupiens, cantansq; coegit
Inuitum alternis modulis contendere Chiron.
Increpuit prior ergo lyra Centaurus eburna,
Quamq; suis gestans manibus porrexit, Achilles.
Et canit ut fuerint non æquo marte feroces.
A' Lapithis iuxta centauri morte perempti.
Et temere Alciden ausos irrumpere contra
In pholoe pugnasse, mero faciente furores.
Ast ego tum cithara post illum ex ordine sumpta
Mellifluum resonans emisi gutture cantum.

Nigrantis

N igrantis tunc ergo Chaus prædiximus hymnum.
V t conuersa elementa, polusq; apparuit horrens.
Q uod'q; genus uastis terris, pelagiq; profundum.
C onsilio & prudens, atq; antiquissimus horum
C uncta suo generauit amor, secreuit & ipsa
S aturnum'q; grauem, summu'q; ut denique cœli
E xcepere Iouem regalia sceptra tonantem.
C antabamq; genus iuuenum, & ius omne deorum,
P ugnacem Bacchum, & crudelia facta gigantum.
M ortalis super hæc hominum memorata propago
E st mihi, & angustum ueniunt cantata per antrum
P rædulces plectro reddente per atria uoces.
O bstupuere apices montisq; & uallis opacæ
P elionos, quercusq; alte de carmine motæ
C onuulsis properant ad eam radicibus aulam,
A uditoq; feræ cantu, petræq; strepentes
S peluncæ stabant informes agmine facto.
Q uin etiam fessis stabula ad centaurica pennis,
I mmemoresq; sui nidi uenere uolucres.
C entaurus stupet aspiciens, feriens'q; trementis
I n sese ipse manus terram pede pulsat equino.
S ed uenit à puppi Tiphys, Minyas'q; repente
I mperio cogit. cantus ego deinde remisi.
C onsurgunt Proceres, sua quisquis & induit arma.
S ed natum Peleus patrijs complexus in ulnis
A rrisit lachrymans, gaudens excepit Achilles.
I pse suis pellem manibus Centaurus honorans
H ospita dona dedit pardi mihi munus habere.
A st ubi spelunca discessimus inde relicta
E xtendens senior tumuli de uertice utrasq;

P hyllirides in uota manus, superosq; precatur
D ent reditum Minyis. ueniat quoq; regibus orat
G loria magnanimis tardos uisura nepotes.
E rgo ubi iam ad nauem, & littus descendimus omnes,
C onsedere suis in transtris quisq;, manusq;
I mpliciti ualidis pulsabant æquora remis.
P elion ex oculis abit, & uis spumea uasto
E xultans pelago canentes fecerat undas.
P isæus latet, & tua sæpia littora uertex.
A nte oculos Sciathos ueniunt Dolopisq;, sepulchrum.
P lana quoq; Anchialos, & aquis præsalsus Enaulus.
Q ui rapido uastis strepitum dat flumine terris.
P ræter eunt ualles Minyæ quoq; montis olympi
E xcelsi obstrusas, & Athon cum frondibus altis,
P ellenen latam, necnon Diam Samothracem.
H inc quoq; mortali nulli dicenda deorum
S acra meis moniti sermonibus horrida uitant
H eroes. illinc nanq; insatiabile lucrum
I ncola de nautis sacrorum uindicat usu.
I nde ad compositos uultus appellimus Argo
D iuinæ Lemnos. scelus illic ausa nefandum
F œminei rabies odij iurata maritos
E xitio dedit. ast deinde uolentibus ipsis
I mperat Hypsipyle cunctis formosior una.
S ed tibi quid multis referam dea Cypria quanto
F ecerit igne graui splendentia pectora nostrum
L emniadum Minyis sociare cubilia iunctis?
R eginam Hypsipylen ardens compressit Iason,
A st alias alij, pelagi nec cura manebat
D onec me tardos animo indignante recessus,

Et monitis

Et monitis miſcente minas, referuntur ad Argo
Remigio intenti patriæ quoq; cura ſubiret,
Sub lucem Zephyro puppim feriente ſereno
Helleſpontus habet, nosq; arta relinquit Abidos.
Dardanium à dextris, Pytieq; erat, Ilion ingens,
Pulcher ubi Aeſepus Percoten, Abarniadanq;
Frugiferas terras ſplendentibus alluit undis.
Læta ferebatur uentis ſtridentibus Argo.
Atq; ubi iam littus compreſſimus, ipſe magiſter
Aemoniæ puppis, ſimul & præcelſus Iaſon,
Atq; una Minyæ reliqui monimenta Mineruæ
Erecto ædificant ſaxo. pulcherrimus unde
Manat ab Artacie nympharum munere gurges,
Dona deæ quoniam per concaua littora ponti
Helleſpontiacis facies arriſit in undis,
Et nullo introrſum motis aquilone procellis
Iactanda in medios non hæc fluit anchora fluctus,
Porrectoq; illic tentoria littore figunt,
Et pranſi expectant uenientis tempora cœnæ.
Iamq; recumbebant, uenit cum Cyzicus heros.
Imperat hic Dolopum, genitq; Perictionumq; *
Aenei carum pignus, quem filia clari
Eudori Eenippe peperit formoſa puella.
Hic igitur menſa Minyas fouet hoſpite cunctos,
Flexipidesq; boues, pinguisq; dat eſſe iuuencos
Agreſtesq; ſues, & rubri pocula uini,
Et panum cumulos dono dat ferre per altum.
Inſuper & ueſtes, tunicas, pictoſq; tapetas.
Fecerat ætatis par illos gratia caros,
Appoſitisq; ſuum eſt dapibus teſtatus amorem.

Sed postquam oceani latuit sol mersus in undis,
Lunaq́; nocturnum stellis induxit honorem,
Prosilit Arctois pubes tunc martia siluis,
Persimilisq́; feris facies fuit horrida, quales
Titanas referunt, fortes'ue fuisse gigantes.
Nam sex cuiq; inerant cum duris brachia dextris,
Quos simul ut toruo uiderunt lumine reges
In pugnam & duros assumunt arma labores.
Pugnabant illi piceis, hastisq; abiegnis.
Et Minyas tenebris inuadunt noctis opacæ.
Sed temere instantes natus Ioue fortiter arcu
Stridente occidit, iuuenem quoq; perdidit una
Cyzicon, inuitus licet, atq; errasset in illo.
Fata sed urgebant Alcidæ occumbere dextra,
Cum subito in puppim saltu referuntur aduncam
Armati Minyæ, atq; omnes sua transtra tenebant.
Tiphys ab excelsa dat sibila puppe, iubetq;
In nauem, scalamq́; trahi, soluiq́; rudentes.
At non soluuntur funes. sed naue retenta
Arctius hærebant subitæ de more procellæ
Vincula nodorum. stupuit tum nauita Tiphys
Egregius. iam uoce carens, & liquerat Argus
Temonem, fluctus expes euadere tantos,
Indignante Rhea populum per uulnera cæsum.
Sed cum iam medios cursus nox atra teneret,
Iret & occiduas astrorum fulgor in undas,
Altior inuasit nautæ tum lumina somnus.
Inde deæ mandata graui non uana sopore
Horrisonæ instantis comprensum Palladis urgent,
Fataq; diuinum sic est ea fronte minaci.

Agniada

Agniada dormis somno percusse profundo
Pelle tegens oculos? sed iam consurgito Tiphy,
Et tutum ad littus saltu de puppe iubeto
Ire duces, informe tenent ubi corpus arenæ
Hospitis, inferiasq; dari, & sua funera cæso,
Dis Rhea nanq; iubet sacra & libamina ferri
Infernis, largosq; oculis stillantibus imbres.
Fasq; pium, atq; huius sic hospita mensa colatur,
Quem iaculo inuictus traiecit noctis in umbra
Alcides, iraq; deam concussit amara,
Ast ubi iustus honos habitus de more sepulchri,
Inde deæ ad sedem uenietis Dyndimon altam.
Hic placanda sacris Telluris filia pulchris.
Tunc funes trahere, & uentis dare uela iubebat.
Hæc ubi fata dea est, abijt conuersa sagitta
Ocyor ad superos. oculis huic pellis abacta est
Qui propere exiliens populum clamore uocabat
Hinc, atq; inde mouens. illos sopor altus habebat.
Attremor hinc animi. sed postquam uoce uocatos
Heroas docuit per somnum uera locutus
Surrexere citi, & saltu iam littora poscunt.
Tum croceas aurora faces iam nocte fugata
Prætendens, rutilo spargebat lumine cœlum.
Cum celsi proceres Minyæ uidere cadauer
Puluere fœdatum, liuentiq; ora cruore.
Vtq; feras alias ingentia corpora circùm,
Ipsi autem densa regem cinxere corona
Cinzicon, & secto iuuenem sub marmore claudunt,
Et fodiunt tumulum, factoq; ex more sepulchro,
Agglomerant truncos propere. iam magna sub antris

V isçera defossis condunt. ast ipsius umbram
I dem ego perfectis placaui in funere sacris,
D ulcis aquæ, & niuei lactis libamina miscens
I llimo de fonte, meis & laudibus ornans.
T um uero Aesonides socijs ad uota uocatis
E sse sepulchrali sua præmia dixit agoni.
H ypsipyle dederat ferri quæ munera Lemno,
A ncæo calicem dedit aurea dona palestræ
G ibbosum, manibusq; grauem. uerum tibi Peleu
V ictori in stadijs proprij certamine cursus
I nsignem, rutilam, textam quoq; Pallade uestem.
E t fuit argento Crater grauis, arte superbus,
A lcide pretium pro testibus aurea Castor
D ona tulit phaleras præsignes uictor equestris,
P olluciq; dedit splendentes ferre tapetas.
N am fuit hic pugilum celeri certamine uictor.
I pse autem flexo ui multa strenuus arcu
S ublimem ante omnes emisit in alta sagittam.
H inc oleam Aesonides Minyis donatus ab ipsis
I ntextam uario tenuit cum flore coronam.
A t mihi pro cantu dat munera dius Iason
E x auro extensis alis utrinq; cothurnos.
H ic pugnæ modus. at celer implet fama penates
C yzicon extinctum, quod postquam sensit & uxor
I nfelix altum resonat, laceratq; pectus,
E t collo inuoluens funem, suspensa pependit.
S uscipiens autem lachrymas has terra perennes
E misit latices. saxis fons uitreus inde
E' medijs manat. fontem uocat incola Clyten.
T unc ergo oracli memores tenuere cacumen

D iuinum auditi reges, & dyndimon altum.
V t ueneranda ſacris annoſæ deniq; placent
C orda Rheæ, ſumatq; animas regina calentes.
I pſe autem cithara ſemper comitante ſequebar.
P ræuenit hic etiam nos argus puppe relicta,
Q ui pius obliqua intortum cum cortice ramum
E' ferro arentem uitem præcidit acuto,
E ffigiemq; ſacram ſeclis monimenta daturam
O mnibus egregia fixit, formauit & arte,
R eginæq; aram ſculpto de marmore ſtruxit.
H ic igitur properi Minyæ, præq; omnibus unus
A eſonides ſectis ponunt altare lapillis.
H oc ſuper & tauros libant, & uictima quæq;
G rata fuit, proceresq; iuuant libamina diua.
N os cultus, laudesq; Deæ celebrare iubemur.
S upplicibus reditum quo ſic placata miniſtret.
E rgo ubi deſierant libamina ſacra, pioſq;
A rgoam ad nauem deſcendimus, hinc quoq; Tiphys
H eroas de puppe uocat. tum protinus omnes
I rruimus quo quiſq; prius per tranſtra reſedit.
O rdine tunc etiam remorum cura ſubibat.
S ponte ſua funes terra uenere ſoluti.
V elaq; tenduntur. nobis Rhea Dyndimo ab ipſo
M agnipotens miſit uentos de puppe ſecundos.
N os autem rurſum ſpectanda nepotibus olim
S acra coronata de naui mittimus ara,
I mplicitæq; Argus duri ceſſere rudentes.
A t poſtquam nauis complerunt carbaſa uenti,
S ubſiliens ſalſas ponti præteruolat undas,
E t prope Myſorum terræ confinia tranſit,

R hindaciumq́; cito cursu tum præterit amnem.
H inc iam littus amans gaudenti remige portus
I ntrat arenosos. manibus tunc ergo rudentes
C olligere, & loris subnectere uela iubemur.
H inc scala egredimur subducta in littore pulchro,
Q uisq; cibi, potusq; memor. nemorosa uideri
O rgantihic circum præcelsa cacumina montis.
T um uero armatus siluas properabat in altas
A lcides arcu, teloq; tricuspide dextram
V enando, ut prædam socijs cœnamq; pararet,
D e sue uel caprea, cornuta siue iuuenca.
D umq́; subit late siluas cl'am puppe relicta
P one` secutus hylas, prauisq́; erroribus actus
P eruenit infelix, habitant ubi forte palustres
S peluncam nymphæ, uisum quæ protinus illum
I mberbem, similemq; deis, rapuere sub undas
V t secum totus senij sit nescius annos.
I am medio cursu rapidis altissimus ibat
P hœbus equis. resonant ualidæ de montibus auræ,
C arbasaq; alta petunt. lubet ergo intrare carinam
E xclamans Tiphys, & soluere littore funes.
A t citus Elatides syluas Polyphemus inibat,
V t uocet Alcidem, celeremq́; reducat ad Argo.
V erum haud occurrit robur, nam fata uetabant
A lcidem indomitum contingere Phasidos undas.
E rgo ubi telluris infaustæ liquimus oras
H ic iam Amycus Bebrycensis habet crudelia regna
G entis, & ætherium contemnens fasq;, Iouemq;,
I mmane instituit contra hospita iura duellum,
V t stabulum quisquis uel regia tecta subiret

I n pugilem duris ineat certamina pugnis.
H unc igitur strauit ui uasta robore Pollux,
P ercussa extemplo loris ceruice tremendis.
A t Minyæ ferro Bebrycensia corpora cædunt.
S oluimus hinc, urbemq; in lato littore magnam
R emigibus lassis Bithynia tecta subimus.
H inc iam fontis aquas, & siluis ligna niuosis
P oscimus hospitio, & sub noctem cœna paratur.
P erdidit hic geminos uibratis corde tumenti
I nfelix Phineus petris sua pignora natos,
O biecitq; feris insano uxoris amore.
H is autem uitam reddunt, & lumina nati
D e Borea, Phineum grauis est iactura secuta.
N anq; indignantes oculorum lumine cæcant,
C um subito ualidis borea spirante procellis,
C uruantur densæ nemorosa cacumina siluæ,
V t lueret lue Bistonia lachrymabile fatum.
H inc igitur miseri crudelia tecta tyranni
L inquimus, & uastas pelagi conscendimus undas.
C yaneas iuxta petres, quas optima matrum
A nnumerans docuit quondam me Calliopæa.
H ic ergo exitij uitandi nulla facultas.
N anq; ille aduersis uentorum flatibus actæ
O ccursuq; graues allidunt saxa gementi.
H ic strepitus late pelago, cœloq; gementis,
P ræcipites resonant perruptis fluctibus undæ.
A st ego tum tali ad Tiphym sermone locutus.
A d puppim conuerte oculos, & cautius ito.
S ensit ubi hæc gelidus tenuit præcordia sanguis.
Q uicquid agat tamen archano sub pectore celat.

Tum secum. sed enim Pallas consistere summa
Imperat antemna uolucrem, sic Iuno monebat,
Quæ uolat, & Minyis se tristis Erodios infert.
Illa dehinc alis circa ultima saxa leuatis
Circuit, ast petras concursu mutuus horrens
Impetus allisit, uolucris pars ultima caudæ
Attrita est, Minyæq; illam clamoribus urgent.
Tiphys ubi exitio uolucrem iam uidit ademptam
Dat signum tacitis heroibus. ocyus omnes
Accensi fluctus acri tum remige pulsant.
Ast ego diuinis ingentia saxa camœnis
Mulcebam, subito illa procul secedere uisa.
Tunc exundarunt fluctus, sublataq; nostro
Carmine tunc Argo uasti tulit æquoris undæ.
Ergo ubi iam transgressa freti fuit ora tremendi
Cyaneasq; Argo petras, se protinus ægre
Ex imo stabiles monstrant super æquora fundo.
Sic nanq; e tetricis parcarum lege iubetur.
Tunc igitur læti fatum exitiale timentes
Cæruleas petimus Rhœbani fluminis undas.
Hinc procul in longum tractæ Tyneidos arua
Tembrius irriguis fluuius facit humida ripis.
Sangarius subit hinc Euxini littora pulsans.
Ast ubi remigio adiuti consedimus oras
Vicinas Lyce magne tibi, quo nomine genti
Imperat, amplexu qui nos in tecta recepit
Rex Lycus, & Minyas fouit simul hospita mensa,
Ipse dies, noctesq; suum testatus amorem.
Hic quoq; parcæ duos Orco damnauit iniqua
Idmonaq; Ampycaden, clarũq; per æquora Tiphyn,

I llum equidem morbi uis intempesta peremit.
A st aper occidit ferus hunc. nos iusta sepulchri
S oluimus, & cenas tum deinde reposcimus undas.
C redimus Ancæo puppim. nam quisq; magistrum
N auigij, & pulchras callentem dixerat artes.
S uscipit hic igitur temonum lora, manuq;
P arthenium ipse regens Argo direxit in amnem,
I ncola quem nitidis splendentem dicit ab undis.
A lloquor hunc Tiphym fueram qua uoce locutus.
E mensa hic apicem scopuli tendentis in æquor
C appadocas præter cursu quoq; puppis eodem,
A cta carambiacæ tenuit confinia terræ.
I llic Thermodoon, & Halys perlabitur ingens
Q ui magno salsos inuadit turbine fluctus,
L apsus ab arctoæ boreali uertice plagæ.
L onga Themiscyres regio, & Bœantidos oræ.
H inc & Amazonidum turmæ panduntur equestres,
E t Chalybes, sociæq; manus Stybarena frequentant
R egna, & Mosynes iunguntur in urbibus una.
C onuersi ad leuam Maurorum accessimus oræ,
E t Mariandinis uicinos uidimus agros.
H inc Helices longum protenditur æquore collum.
H inc quoq; littoreis ingens uallatur arenis
C ampus, & excelsæ despectant æquora ualles.
M ons Symus est. urbs his. uiridanti gramine pratum
A rua secant uasto strepitu deuectus Araxes,
T hermodoon, rapidis Phasis, Tanaisq; fluentes,
I nclyta ubi Colchi gens, Heniochiq;, & Araxæ
P rogressi extremos portus, populosq; uidemus.
V ros, Chidnæosq;, Charandæos, Solymosq;,

E tiuxta Aßyrios, dorsumq; immane Sinopes,
E t Philyras, Netasq;, atq; oppida densa sapirum.
B yzeras super hos, & inhospita rura Sigymnum.
H is impulsa locis uentis afflantibus Argo
F ertur in immensum tenebris fugientibus orbem.
E uxinum occiduo dehinc Phasida sole uidemus.
A dmonitos iubet hic Ancæus candida multo
S tringere demissis antemnis carbasa nexu.
M alum æquare rati, puppimq; impellere remis.
F luminis at postquam tranquilla per ora recepti
V enimus hinc muris Aeetæ cincta superbis
R egia spectatur, nemus & quo uellere pellis
F uluo glandineæ fago suspensa nitebat.
S ic illi his cunctis intenti rebus agebant.
A t secum Aesonides animo quàm multa uolutans
A d Minyas fidos comi sic uoce locutus.
P ræstet an Aeetæ properare ad mœnia solum
A b reliquis, blandoq; homini suadere laboret,
A n secum socijs iunctis heroibus iret.
T um uero haud placuit Minyis ire omnibus una
I usserat hoc etenim Iuno formosa timentes
C ontantesq; suas fatis permittere habenas.
Q uæ cito tunc etiam ferri per somnia iussit
A eetæ exitium, uehemens hinc protinus omnem
R egalem cum mente domum concusserat horror.
V isus enim spectare sibi est ex æthere summo
P ræfulgens caris occumbere uirginis astrum
M edeæ in sinibus, propria quam nutriat aula.
I lla autem peplo accepto, gauisaq; tota
M ente ferens illud, latum peruenit ad amnem
Phasidos.

P hasidos. ast raptum fluuij iam fluctibus astrum
L ongius Euxini ponti de litore ferri.
T alia per somnum fuerant ubi uisa, repente
E rigitur, stygiusq; tremor iam pectus obibat.
E xilijt strato famulos iam frena iubebat
C onstratis imponere equis, & iungere currus,
V t ueniens placet peramati fluminis undas
P hasidos, atq; ipsi patrias cum gurgite nymphas,
H eroumq; animas quot quot per flumen oberrant.
I nde suis iubet è thalamis accedere natas
C halciopem & natos Phrixo iam coniuge adempto,
E t teneram forma insignem, uultusq; rubore
M edeam, ut curru uectæ comitentur euntem.
N am media Absyrtus procul hinc habitabat in urbe,
A ureus una ipsum currus, natisq; ferebat
A eetem. huic rapido cursu sublimis equorum
F ertur arundinei fauces ad fluminis, illic
F erre preces patrijs undis, & sacra solebat.
H as autem ad ripas cursu peruenerat Argo.
H anc ergo Aeetes conspexit, & ordine multos
H eroas una in medijs considere transtris
D is similes. nam pectora erant sua splendida cuiq;.
V erum inter cunctos præstans excellit Iason.
H uic etenim Iuno diuinum afflarat honorem
E t dederat formam, & procero in corpore robur,
C um propius starent, alternaq; lumina ferrent
A eetes, Minyæq;, grauem tulit ira dolorem.
A t prius Aeetes splendenti Phœbus ut alter
E curru aurato longe radiabat amictu.
S erta caput circum radijs ardentibus illi

Ambibant, sceptrumq; manu quatiente mouebat
Ceu fulgur, geminæq; latus cinxere puellæ
Prælustres. gaudebat enim comitantibus illis,
Terribilis uero, & toruo quoq; lumine spectans,
Crudelesq; minas clamanti excussit ab ore.
Dicite qui nam estis, uel quæ uos duxit egestas?
Vnde etiam causæ fuerunt mea regna petendi?
Nam neq; iura mei regni, nec sceptra timetis
Colchorum, aut studio flagrantia pectora nostri
Qui marte indomiti quoties ad bella uocantur,
Collatis patriam tutantur fortiter armis.
Sic ait. at cuncti tenuere silentia tristes.
Tum uero Aesonidæ fidentia pectora Iuno
Attulit, heroas nanq; ingens mœror habebat.
Nos neq; latrones ut uenimus, ullá ue nostro
Sæua lacessitos iniuria reddidit hostes,
Mortales odio quæ iam fecere priores
Haud pauci, rapto lucrum sibi turpe parantes.
Sed neq; Neptuni brauium carissima proles
Constituit primus Pelias & uellera nacti
Aurea felices patriam repetamus Iolchon.
At nonnulla tenent socij mihi numina iuncti.
Nam sumus heroum, aut nati de sanguine diuum.
Sed neq; bellorum ignari, duri ue laboris
Hospitio iungi petimus. nam deniq; præstat.
Sic ait. ast animum concussit flamma procellæ
Aeetæ similis, oculosq; intorsit acerbos,
Exitiumq; dolo Minyis meditatur iniquo.
Ad quos est tandem tali sermone locutus.
Si tanta in uobis animi uis martia surgit

Vt contra instantes pugnaces fundere colchos
Speretis, uobisq; ingens erit inde tropæum,
Vellera tollentes patrias deposcite terras.
Sin autem pauci nostra superante phalange
Cædetis, pœnas soluet confracta carina.
At mihi siqua fides, & erit magis utile uobis
Deligere è cunctis qui sit præstantior unum
Mens erit, ut subiens ego quæ certamina dicam,
Aurea dona ferat, & uos honor iste manebit.
Sic dicens urgebat equos. uestigia retro
Illi iussa ferunt. Minyas dolor occupat altus.
Tunc ergo Alcides uotis deposcitur illi
Non inuicta darent Colchorum pectora pœnas.
Nunc autem Musæe tibi præstrinxero, mœsti
Qualia pertulerint Minyæ. tum regis ab aula
Aeetæ rediens pugnax quæ dixerit Argus,
Quem Phrixo de patre tulit sibi iuncta puella
Chalciope in patrijs laribus. quo tempore uectus
Arietis in tergo Colchorum ad littora uenit.
Nuntiat hic Minyis quæ sunt uentura superbi
Stultitia Aeetæ scelerato & pectore regis.
Vtq; puellari infelix uratur amore
Medea, atq; astu Iunonis capta feratur.
Nanq; cupidineo torquet Venus igne medullas,
Proximaq; hanc stygio telo traiecit Erinnys.
Vtq; boues ignem spirantes sub iuga misit
Quadrifida, ut sulco dederit quæ semina Phrixus
Gesserat Aeetæ ueniens bellator ad aulam
Anguigenis dotem bellacem è dentibus actam.
Exosam ut segetem summas occidit aristas

F unesta Medea manu. sed gloria facti
C esserit Aesonidæ. tenebris ut noctis opacæ
V enerit infaustis pullo uelamine tecta
A uspicijs furtim flammæ data uirgo furenti,
E t petijt cælsam fatis urgentibus Argo,
C um nullius erat non iræ cura paternæ:
V t complexa nouas diuersa per oscula formas,
P ectoráq; attrectans personæ basia fixit,
H umectans lachrymis stagnantibus ora, pudorq;
O mnis abit, cupit heroas, percussáq; philtris,
V irgineum strauit poscens hymenæa pudorem.
P lura etiam fient posthac ubi cognita rursum.
E rgo ubi tecta ferox Medea paterna reliquit,
V enit & ad puppim gressu suspensa latenti,
T unc multa inter nos quo pacto, aut arte locuti
A urea de sacra ferremus uellera fago,
Q uàm facile is menti nostræ labor. at neq; quisquam
T antum ausus sperare, noui nam plena timoris
C uncta uidebantur, seriesq; immensa malorum.
N am primum ante domos Phasis prælabitur ingens,
D einde nouem densus paries erectus in ulnas,
T urribus & solidis munitus uectibus ambit.
S epteni claudunt orbes, tripliccsq; tuentur
A eratæ ingentes portæ. supereminet altus
M urus, & auratæ decorant fastigia pinnæ.
S pargit inextinctas portarum limine in ipso
S ublimis regina faces, atq; inde Dianam
O stia seruantem Colchi coluere, uiasq;.
I psa oculis horrenda uiros, atq; auribus arcet,
N i fuerit precibus sacris placata peractis.

Quæ medea sciens libamina sola sacerdos,
Et sociæ magno celant Cytæides astu.
Nec ciuis ueniens illuc quicunq; uel hostis
Interiora subit mortali limina gressu.
Nam prohibet quæcunq; uiæ dux, & dea custos
Immittens rabiem catulis irata ferenis.
Interior sepes murorum circuit hortum
Vmbrosum arboribus late crescentibus, illic
Cum cornis pulchræ laurus, plataniq; decoræ.
Hic etiam paruis tectæ radicibus herbæ
Asphodelus, Clymenusq;, & pulchrior his Adiantus
Et Thryon imbellis, Aristereonq;, Cypironq;,
Hormion, Irysimon, deuotaq; Cyclamos aris,
Stœchas, Pæoniæq;, & ramo diuite crescens
Mandragora, & Polion, subtilis Dictamus und.
Hic et odora Crocus, hic Cardamon, hic quoq; Cemus
Cumq; Chamæmelo Smilax, Mecon quoq; nigra,
Alcyaq; & Panaces, & Capason, atq; Aconitum.
Et quæ dira suis fert gramina terra uenenis.
In medio stipes fagi sacer, arduus altum
Densatur memore, & ramis spatiantibus exit.
Hic igitur Phrixæa omni de parte refulgens
Aurea pendet ouis. serpens hic uellera circum
Peruigilat, dictu monstrum mortalibus horrens.
Nam tegitur fuluo corio, multisq; superbum
Amplexus truncum spiris ingentibus ambit.
Inferniq; Iouis signum pro uellere uexat
Indomitus custos, & somni nescius anguis
Sordida conuoluens humenti lumina tabo.
Ast ubi de cunctis, ut erant uerissima rebus

N ouimus, & tenebris Hecates custode dracone,
O mnia quae nobis prudens Medea resoluit.
P oscimus in tanto & sine spe discrimine, saeua
Q uo dea sit placanda modo, faueatq; rogata
V t sit iter nemus in uastum, tandemq; recepto
I n patrias laeti redeamus uellere terras.
T unc Mopsus iubet è cunctis heroibus unus,
N am fuit ingenio uates. is doctus & arte
V t me supplicibus adigant ad munera uerbis,
P lacantemq; deã, monstrumq; immane trahentem.
S ic illi orantes facta cinxere corona.
I ussi igitur geminos, fortem quoq; Iasona, fratres
P ollucem pugilem, praesignem & Castora equestrem,
M opsonq; Amphicyden loca poscere plena laboris.
A t me tum ab reliquis solum Medea secuta est.
P ost ubi contigimus aras, diuamq; Therapnen,
E ffodi triplicem campi super aequora fossam.
A rceuthi truncos, fragmenta quoq; arida caedri,
E t Rhamni stimulos, & stridula ab arbore ramos
Q uaq; legens struxiq; pyras in margine fossae.
M ulta quoq; ipsa mihi callens Medea ferebat,
E t sacri ex adyto capsam gestabat odoris.
T um propere subter uestem simulacra peregi,
I mposuiq; ignem, congestaq; uiscera sacram
R em faciens, catulos nigra tris pelle locaui.
S anguine miscebam calchantum, & struthion illo,
E t scissam Cnecum, deforme his Psyllion addo
Chalcimon, Anchusamq; rubram, truncîq; subinde
A pposui uentres secto de corpore plenos,
S uccinctus pullas, ferrumq; hostile lacernas.

Pulsabamq;

Pulsabamq; rogans, dant illæ protinus aures
Lurida rumpentes funesti claustra barathri
Tissiphone, Alectoq; furens, & dia Megera,
Succenduntq; faces in cædem, & uulnera tetras.
Inuaditq; pyram flammis stridentibus ignis.
Et fumum ingentem flagrans dat in æthera nidor.
Cum subito inferna per flammam sede feruntur,
Crudelis nec uisa lues, facinusq; stupendum.
Corpora sunt illi de duro immitia ferro,
Pandorenq; uocant. uarijs dehinc horrida formis
Immanis nec mente capax, monstrosaq; ditis
Nata triceps Hecate. leua nam parte iubosus
Hinnit equus, dextra rabido canis æstuat ore
Exitiale malum, medio fera surgit agrestis
Ensis utraq; manus acie distringit acuta.
At circa foueam uarios sinuantur in orbes
Pandore, atq; Hecate. pœnarum hinc turba subibat
Quæq; faces custos piceas immunda Dianæ
Mittit humi sternens oculos, nec ad æthera tollit.
Lambunt ora canes innati. argentea iam iam
Claustra patent, pulchrasq; fores tum sponte recludi
Portarum aspiceres. oculi nemus omne pererrant.
Ast ego tunc ipso gressus in limine fixi.
Medea insequitur, & splendidus Aesone natus,
Tyndaridæ, atq; unà celerant uestigia Mopsus.
Cum propè iam tanto fagus quæsita labore
Staret, & hic fundus stygio sacer, araq; regi.
Ecce draco immensos spiris facientibus orbes
Attollens immane caput, genasq; frementes
Sibilat horrendum. strepuit conterritus aër,

Inſonuitq; arbor radicibus omnis ab ipſis
Hinc, atq; hinc concuſſa. ſtrepit nemus undiq; denſum.
At me tum ſociosq; ſimul tremor occupat ingens,
Medeæ tantum mens uni interrita manſit,
Fruſtaq; cum triſti manibus radice reuellit.
Tunc ego diuinum modulatus pectine carmen,
Supremamq; chelim plectens & pollice chordam
Dulcia de noſtris emiſi murmura labris,
Et ſomno laudes regiq; hominumq;, deumq;
Molliat, ut ualidi, cecini, fera membra draconis.
Protinus audito uenit Cyteida cantu
In patriam, ſopitq; hominum mortalia corda,
Ventorum & ſtrepitus uaſtos, fluctuſq; marinos,
Vndantes fluuios, curſumq; è fonte perenni.
Cunq; feris uolucres, quod uiuit, repit, & omne
Collocat in lecto, & pennis præteruolat aureis.
Hic igitur Colchos, florentiaq; arua popoſcit
Somnus, & horrentis inuaſit lumina monſtri
Haud morti abſimilis. preſſum caput applicat armis
Subducens folles ingentia colla, ſtupetq;
Medea infelix. tum protinus Aeſone natum
Incendens propere ex alto iubet aurea ramo
Vellera detrahere. accelerat non ſegnis Iaſon,
Exceptæq; humeris fert pondera pellis ad Argo.
Exultant Minyæ heroes, alteq; leuarunt
Ad cœlum, ſuperosq; manus, & ſidera iunctas.
Vellera ſic illi circunſtant. protinus ergo
Medeam è ſeruis Aeetes audit abiſſe.
Hinc uocat Abſyrtum, populũq; et ad arma uocare,
Germanamq; unà dat quærere iuſſa ſororem.

Phaſidos

P hasidos is rapido gressu properabat ad undas,
H erodasq; petit, audax ubi uirgo reperta.
E t iam nox medias cursu transegerat umbras,
C um Medea dolis instructa, & amoribus ardens
E xitium fratri Absyrto meditatur iniquum,
E t cæsum uasti iaciunt in fluminis undas.
G urgite quem mersum rapiunt Nereides alto.
I llum autem sæuis è fluctibus insula tandem
A llisum excepit, quam nunc Absyrtida dicunt.
S ed neq; fas, neq; cuncta deum latuere uidentem.
T unc propere insiliunt puppim, ferróq; rudentes
V trinq; abscindunt trepidi. sed deuius errat.
A ponto auertit, nec fluminis ora deorsum
P oscimus, ac scelere obducti contraria duro
R emigio sulcant Colcho tellure relicta
L ymphati Minyæ, cæcosq; profunda premit nox,
E t medios fluxus stulti, ignariq; locorum
C urrimus. at loca plena colunt ea maxima circum
G ymni, Bunomæq;, & agrestes Arcyes una,
C ercetiq;, ferox ea gens, Sintiq; superbi.
S parsa Charandæas per ualles tecta frequentant
C aucaseas iuxta rupes, artamq; Erythiam.
S ed cum mane rubens orbis proferret eous
I nsula Pœanthe fessos excepit. at illam
A duersos remis circundant flumine cursu
I ngenti Phasis, tranquilloq; amne Saranges.
Q uem stagnante palus Mæotis gurgite latum
S parsa per irriguos transmittit in æquora campos.
T unc ergo obnixi remis noctesq;, diesq;
C urrimus hinc fauces cogentem Bosphoron arctas

Transilimus tauro, Titan ubi fortiter usus
Traiecit fluuium facientia stagna palustrem.
Hinc iam remigio longos faciente labores
Mæotas tunicis primo contingimus altis,
Finibus & uastis immenso crine gelonos,
Sauromatasq;, Getasq;, Gymnæos, Cecryphasq;,
Arsopasq; feram gentem, sæuosq; Arimasthas,
Qui positas habitant circum Mæotida terras.
Ast ubi inexhausto contristauere labore
Nos superi, & uastæ uada sunt transmissa paludis,
Vix tandem exitio eripimur, pulsantibus Argo
Demissis tabulis, & iam stridente carina.
Inde sub arctois angusto rapta meatu
Finibus oceanum uersus prolabitur Argo.
Defessi noctesq; nouem, totidem quoq; soles.
Linquimus hinc atq; hinc ignotas nomine gentes
Pactæon, Actonq; genus, Leliosq; feroces,
Belligerosq; Scythas, deuotaq; pectora Marti,
Funestos tauros crudelia sacra ferentes
Diuæ Hecatæ, humano complent cratera cruore.
Quin & Hyperboreos Nomadas, & Caspia claustra.
Atq; ubi diua diem iam clarum aurora reuexit,
Rhipæas ualles attingimus. inde repente
Prosilit angusti puppis per littora ponti,
Oceanumq; intrat. Saturnius ipse uocatur
Pontus Hyperboreis à gentibus, & mare mortuum
Vnde etiam letum fugiendi nulla fuit spes,
Ni puppim ualidis Ancæus uiribus actam
Innixus pulchra temonibus arte dolatis
Dextra coegisset cursum per littora ferre.

P rosilit hinc geminis sudanti remige palmis.
S ed domitos longo remorum deniq; pulsu
L inquebat iam fessa manus, iam tristia corda,
B rachiaq; innexum durata fronte plicamus.
T orquet dura fames, & sudor multus anhelos.
T um saltu rapitur de puppe Ancæus, & omnes
M ollibus hortatur heroas fidere uerbis.
Q ui postquam cum puppe locum tenuere palustrem,
I n mare de summa saliunt per littora naui,
F unibus ac subito longis à puppe reductis
E xtremo annexam deducunt molliter Argo,
A rgus & Ancæus. Minyis dant deinde rudentes
T endendos reliquis. rapiunt per littora cursu
V eloces, sequiturq; illos non tarda carina,
S tagnantesq; undas lapidoso in littore sulcat.
N anq; illud nulli feriunt spirantibus auris
I ndomiti pelagus uenti. perstat mare surdum,
D ictaq; pars Helices, & Thetyos ultima regni.
A st ubi sexta dies roseo cum lumine uenit,
V enimus ad dites, omniq; ex parte beatos
M acrobios, facilem qui uitam in longa trahentes
S æcula, millenos implent feliciter annos,
I mmunes uitijq; omnis, sortisq; malignæ.
V erum ubi fatales æquarunt tempore parcas,
T um somnos capiunt, & dulci morte quietem.
N on illis hominum sunt ulla negocia curæ.
S ed capiunt dulcesq; cibos terrestribus herbis,
A mbrosiumq; bibunt succum de rore perenni.
P ars illos decorat ætatem splendor in omnem,
A ridentq; illis facies, oculiq; sereni

P atribus ac pueris. tum uero menti, animoq;
I ustitiæ cultus, & inest prudentia uerbis.
H oc igitur densos percurrimus. ipsa pedestri
L ittora transigimus gressu. tum Cimmeriorum
V elocem ad littus nauem propellimus. hi sunt
P hœbææ totos expertes lampadis annos.
N am mons Rhiphæus, & uertex Calpius illinc
N ascentem auertunt solem densissima Phlegræ
A` medio uastas consurgens porrigit umbras
V sq; die, radiosq; omnis regionibus illis
C ontinua immersis adimunt caligne solis.
D igressi hinc igitur, pedibusq; ea littora mensi,
V enimus ad scopulum fortem, littusq; serenum.
V orticibus fluuius decurrens inde profundis
A ureus egelidis Acheron perlabitur oris.
H unc primum uitreis currentem interfecat undis
N igra palus, raucoq; sonant hinc murmure ripæ.
D ensa per has uiridi sunt fronde arbusta, feruntq;
A ssiduos fluctus noctesq;, diesq; per omnes,
S tantq; humilis circum uesci utilis Hermonia,
O rnat & hic muris uicos appensa, uiasq;.
H is quoq; gens oris hominum iustissima uiuit,
I psa quibus satis est nauis morientibus una.
N anq; animæ tenui uectæ per flumina cymba
T raijciunt ripas, uisuntur protinus urbes,
I nferniq; fores ualidæ, somnusq; profundus.
A st ubi iamq; hominum mores, & nouimus urbem
M agno infelices ea mensi littore damna,
T um propere Ancæus nauem petit ocyus omnes,
D efessos quamuis conscendere iussit amicos.

A d quos est uerbis blandis quoq; pauca locutus.
Nunc etiam durate uiri. labor ultimus hic est,
Q uo nec iam grauior succedet. iamq; ego claros
A spicio Zephyri flatus, stridentq; per undas
O ceani mihi non ignotæ fortius auræ.
S ed propere malum media firmate carina,
S oluite uela suis de funibus arma parantes
O rdine dextra, latus prudens exornet utrunq;.
S ic illi peragunt certatim cuncta. sed imo
E' fundo resonans dat uocem concita fagus,
A rgolica Pallas secuit quam diua bipenni.
A tq; ait. ast circum stupor inde inuaserat omnes.
H eu me nanq; utinam collisa & perdita dudum
C yaneas petris Euxini in fluctibus essem,
Q uam nunc stultitia regum hæc opprobria nunquam
C redita perferrem. nam me fera semper Erinnys
A bsyrti effuso cognati sæua cruore
A' tergo insequitur, damnis quoq; damna grauantur.
H as igitur cæsi pœnas, scelerisq; nefandi
P erfero fatales nunc huc impulsa per undas.
Q uin uos me scopulis sacris immittite terræ,
I nq; sinus nostros pelagi perducite nostri,
O ceanumq; extra, atq; atlantica monstra feratis.
S ic effata premit uocem. tum funditus omnis
V is animi Minyis obtorpuit. horrida fata
A esonidæ nimios passuri propter amores,
M ultaq; per sensus uoluunt in pectore amaros,
A n sæuam ferro perimant, & piscibus escam
M edeam iaciant, retro & uertatur Erinnys,
N i cito sensisset super inclytus Aesone natus,

F lexissetq; iram, atq; animos cuiusq; precando.
P ostquam Argus uocem uera audiuere loquentis,
C onsedere citi in transtris, remosq; tulere.
A t multa Ancæus temonem dirigit arte,
I nsulaq; ante omnes offertur Lernis, & Argo
I nsequitur metuens atram non stulta procellam,
V elaq; franguntur. currit tamen illa per æquor
A nxia, nulla iterum fugiendi deniq; leti
S pes erat, & duodena dies iam fluxerat, ex quo
I gnari uehimur quibus erraremus in oris.
S ed tamen oceani extremo nos margine ferri
C ognorat Lynceus, conspecta quoq; eminus illi
I nsula Peucæssa. cereris regalia sunt hic
A mpla deæ, & nubes hæc circunfusa coronat,
Q uorum quæcunq; est ex me tibi fabula constet.
P ersephonen soliti ut teneram dum sedula flores,
C olligit in magno germani fallere luco
N auigio uectus. sed equis ubi frena iubosis
I mponens, uidit parcarum fœdere Pluto,
V i flentem rapuit, traxitq; Atlantis in æquor.
N unc desperatum est nos posse optata tenere
L ittora, siue ullos contingi hic deniq; fines,
A d quæ non ullæ uertunt sua lintea puppes.
N am neq; clausa palus pontum uenientibus offert.
S ed scopuli circum, porrectaq; saxa feruntur
I n pelagus, generat fluctus pulcherrima dona.
A t non Ancæum rectorem puppis aduncæ
S pes tua destituit circum. sed obambulat errans
N unc latus in leuum flexo temone, nec illic
V iso aditu in dextram direxit lintea partem.

Tertia lux tandem perduxit in atria Circes
Lintea, tumq; loci petere interiora iubemus.
Nos quoq; nos leto iam littora poscimus ausu,
Et densis funes saxis conuoluimus. illinc
Emisit socios, & quærere iussit Iason
An colat ignotas, semotaq; littora terras
Gens ulla, & mores hominum cognoscere et urbem.
Verum illis propere uenientibus obuia solis
Filia, quam dicunt proprio de nomine Circen,
Affuit Aeetæ iusto sociata iugali,
Quam tulit Asterope splendenti Hyperione mater.
Hæc igitur cursu ad puppim peruenit. at omnes
Inspecta stupuere, pares de uertice summo,
Et radijs similes spargebat nanq; capillos,
Emittens gratas splendenti corpore flammas.
Verum ubi Medeam tenui uelamine tectam
Inspexit, nanq; illa genas perfusa rubore
Velabat, uiridis'q; dolor tunc corda premebat,
Sic fatur gemitus natæ miserata latentes,
O misera in quantos iecit te Cypria luctus?
Iam facinus uestrum non ulla aboleuerit ætas,
Quod senis huc profugos frustra genitoris ab oræ
Nunc agit ob cæsi fratris crudeliter umbram.
Nam neq; uos patrijs fas est succedere tectis,
Pollutos tetra peccati labe recentis,
Ni prius inuisum Malææ in littore iusta
Purgetis per sacra nefas. Libamen & Orphei.
Atq; ideo nostras nunquam uos uisere terras
Credite turbatos tam tetro crimine sordis.
Hospita dona tamen uobis studiosa parabo,

Et panem, & multas carnes, & dulcia uina.
Sic ait, & retro conuersa est. uasa sed ipsam
In mediam puppim potusq;, cibiq; ferunntur,
Et tulit hinc uentus properos à puppe secundus.
Soluimus hoc igitur tensos de littore funes
Sulcantes fluctus Thermesia littora iuxta.
Mox & ad herculeas peruenimus inde columnas.
At circum scopulos, atq; alta cacumina Baccho
Sacratos tenuere diu ieiunia tristes.
Tunc quoq; sol nitidum cum se proferret eous
Directo pelagus sulcamus remige glaucum.
Sardiniam hinc petimus tandemq;, sinusq; lacinos,
Et quos Ausonium, tyrrhenumq; alluit æquor.
At freta Trinacriæ tua iam Lilybæe tenentes
Aequora sentimus, flammamq; per alta uidemus
Aetnæi Enceladi nobis infesta minantem.
Tum propere super consultans exæstuat unda,
Ebullens, altoq; fremit torrente Charibdis.
Tunc etiam antemnas inuasit gurgite uasto.
Sed puppim aduersus rapit hinc simul, et neq; cur-
Pone sequi, nec retro datur subducere nauim, (sum
Gurgiteq; obducti iam circumuoluimur illo.
Tunc etiam præceps summergi cœperat Argo.
Ni ueneranda uirum senis inclyta nata marini
Viuentem optasset contingere. Pelea magnum,
Blandaq; de thalamis uenisset ad alta paternis,
Argoam & puppem cœno eduxisset ab imo.
Haud procul hinc uecti scopulo succedimus altum
In mare porrecto. geminis hinc inde recurrens
Vnda, repercusso resonat per littora saxo,

Fluctibus

F luctibus & gratæ ueniunt à cautibus auræ.
I llic mellifluam residentes ore puellæ
D ant uocem, redituq; carent per carmina nautæ.
E tiam tum Minyas inuasit gratia cantus
S irenum, ualidisq; sonos transcurrere remis,
L etales mens nulla fuit, manibusq; remittunt.
Q uinetiam Ancæus temonem ad littora uertit.
I pse ego ni citharæ uersis in carmina cordis
Q uos mater docuit misissem pectore cantus,
P angebamq; modis suauem resonantibus hymnum.
V t quondam Aeripedum causa certarit equorum
I uppiter astrorum deus, & Neptunus aquarum.
V tq; Lycaoniam terram deus æquoris aureo,
I ratus fratri percusserit inde tridente.
I mpulsuq; illo sese ostendere per alta
A equora diuersa quæq; insula nomine terræ
S ardinia, Eubœa, & Salamis, uentosaq; Cyprus.
O bstupuere nouo cantu de colle niuoso
S irenes, uictæq; tacent, & carmine nostro
E t Chelin, & citharam suspiria pectore ab imo
D ucentes iecere manu, supremaq; leti
T empora fatalis ueniunt, & ab obice saxi
P ræcipites se se in pelagus misere profundum.
S ed formam in petras, generosaq; corpora mutant.
E rgo ubi & hæc etiam cursu iam præterit Argo
N aufragium, latosq; sinus petit æquoris alti.
I amq; per optatos producit carbasa uentos
C orcyreos petimus portus. ea tecta colebant
A rtifices operum pelagi, puppisq; regendæ
P hæaces. uirtute animi quibus inclytus heros

I mperat alcinous regum iustissimus unus.
S ubductis illinc de littore sacra ferebant
F unibus, ætherioq; Ioui, & tibi delphice Phœbe;
C um subito in portum delati classe uehuntur
R emigio Aeetæ regis manus alta uirorum
C olchorum, Errayonq; Charandæon, Solymonq;.
E t Minyas quærunt, reddant sibi deinde ferendam
M edeam patris ante oculos, in Phaside cæsi,
P erferat ut meritas fratris pro sanguine pœnas.
C um iam igitur portus intrassent stagna profundi
A lcinoi poscunt præcones atria regis.
M edeæ genua ægra labant, pallorq;, timorq;
O ccupat, inuitam retrahant ne uincula Colchon,
P hæacum & faciat non ante audita Tyrannus.
S ed non cuncta mouens fore iusserat ordine tali
P arca prius Peliæ, quàm funestasset & aulam,
R egnantiq; ipsi cædis foret auctor Iason,
A rete Alcinoi clemens, formosaq; coniunx.
I pse autem Alcinous duci de puppe puellam,
Q uam peterent Colchi tanto pro crimine sontem,
R estituiq; suo dicit debere parenti.
S ed mouit pietas reginæ uiscera mitis,
A dmonuitq; uirum blandis sermonibus usa.
S cilicet ò coniunx socij data fœdera lecti,
H aud dulce, & Thalami iunctas diuellere flammas;
E t quoties quiuis hæc audeat, alma Dione
I rruit, inq; uiros ultrix, irataq; matres,
Q uod si uirgineum seruat non tacta pudorem,
N auiget ad patrem, & patrios Medea penates.
A t si concubitu fœdauit claustra iugali

Abdita,

Abdita, iure suo ducat quocunq; maritus.
Sic ait, ac regis uerba hæc præcordia tangunt,
Atq; ita cuncta suis statuit decernere dictis.
At Minyas non hæc latuit sententia. Iuno
Nam subito seruo assimilis deuecta per auras
Nuntiat archanum reges quodcunq; locuti.
Tum subito thalamos Medea, thorosq; parare
Excelsa in puppi, circumq; aulæa coruscant,
Velleraq; effixis dependent aurea setis.
Postquam igitur fulcris nituere cubilia lautis,
Coniugijq; pares flammæ subiere latentes,
Tunc iam uirginei florem Medea decoris
Tristibus infelix hymenæis nupta reliquit.
Hinc ubi magnanimi regis subiere tribunal
Colchiq;, & Minyæ quicquid uoluere locuti,
Traditur Alcinoi decreto iam sua coniunx
Aesonidæ. soluunt Minyæ de littore puppem,
Ocyus & remis stridens propellitur Argo,
Ambracijq; sinus celeri secat æquora cursu.
Hic tibi quid Musæe canam memorande labores?
Quos dederint iunctæ cum syrtibus usq; procellæ?
Et Minyæ incolumes quantis erroribus acti?
Quin etiam quantos incussit Creta dolores?
Aereus ut trigigas accessu horrendus in ipso
In portum uetuit Minyas subducere puppem?
Vt tandem æquoreis uexati tempore longo
Fluctibus, ac subito tristi male nube grauati
Credidimus nauem quoties allidere saxis?
At Pæan lucem per nubila sæua coruscam
Montibus è summis superintulit, unde repente

E x multis quæ nos claudebant, insula uisa est,
Q uam Cranaen dicunt, loca qui uicina frequentant.
A t non Aesonidæ quamuis contingere terram
P arte licet, redimendus enim desertur, at illum
M ors auersa fugit. uis tanta Hyperionis iræ.
A st ubi transuecti Maleotidos alta tenemus
A dmonitu Circes purgent ubi sacra, rogatus
I nfaustum Aeetes, quicquid'ue ingessit Erinnys.
T unc ego sacrorum Minyis libamina pulchra
S truxi, & Neptunum suprema uoce rogaui
D et reditum fessis, dulcesq; uidere parentes.
Illi igitur uentis acti referuntur Iolchon
I n patriam. sed fronde uirens me Tænarus alta
E xcapit, ut referam magnis sacra regibus orci,
V asta quibus parent immensi claustra barathri.
I nde celer petij Thracem per summa niuosam
L ibethras gaudens terram tetigisse paternam.
H ic antrum subij peramabile. protulit hic me
M agnanimi in lectis Oeagri splendida mater.

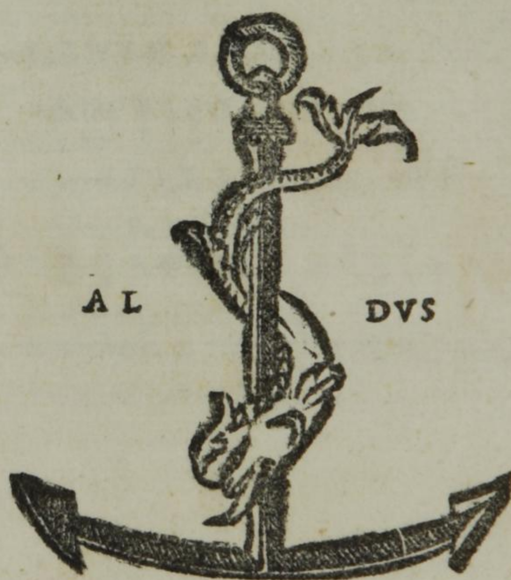
FINIS.

VENETIIS IN AEDIBVS AL-
DI ET ANDREAE ASVLA-
NI SOCERI MENSE MA-
IO M. D. XXIII.

a b c d e f g h i K l m n o p q r ſ t.

Omnes quaterniones, præter t duernionem.

AL
DVS

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE
FIRENZE